

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4To/6/2016
Identifikačné číslo spisu:	9514100138
Dátum vydania rozhodnutia:	06.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9514100138.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. februára 2017, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci proti obžalovanému T. R. a spol., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných T. R., J. E., Q. T. a P. K., prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a poškodenej P. S., proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 30. marca 2016, sp. zn. BB - 3T 32/2014, takto

rozhodol:

Podľa §§ 316 ods. 3 písm. a/, c/, 324 Tr. por., mimo oslobodzujúcej časti týkajúcej sa obžalovaného V. A., zrušuje rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 30. marca 2016, sp. zn. BB - 3T 32/2014, v celom rozsahu a vec vracia Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 325 Tr. por. Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica nariaďuje, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica rozsudkom z 30. marca 2016, sp. zn. 3T 32/2014, uznal obžalovaných za vinných

v skutku 1)

T. R., J. E. a Q. T.

zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,

v skutku 2)

T. R.

z trestného činu vraždy formou účastníctva podľa §§ 10 ods. 1 písm. a), 219 ods. 1, 2 písm. f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 13/1998 Z.z.,

J. E.

z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2, písm. f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 13/1998 Z.z.,

V. A.

z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2, písm. f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 13/1998 Z.z.,

v skutku 3)

T. R.

z trestného činu všeobecného ohrozenia formou účasti podľa §§ 10 ods. 1 písm. a), 179 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 13/1998 Z.z.,

Q. T.

z trestného činu všeobecného ohrozenia formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 179 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 13/1998 Z.z.,

v skutku 4)

T. R.

z trestného činu vraždy formou účasti podľa §§ 10 ods. 1 písm. a), 219 ods. 1, 2 písm. c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 13/1998 Z.z.,

P. K.

z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2, písm. c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 13/1998 Z.z.,

v skutku 5)

T. R.

z trestného činu vraždy formou účasti podľa §§ 10 ods. 1 písm. a), 219 ods. 1, 2 písm. a), c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 129/1998 Z.z.,

Q. T.

z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. a), c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 129/1998 Z.z.,

J. E.

z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. a), c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 129/1998 Z.z.,

v skutku 6)

T. R.

z trestného činu čin vraždy formou účasti podľa §§ 10 ods. 1 písm. a), 219 ods. 1, 2 písm. c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 10/1999 Z.z.,

Q. T.

z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 10/1999 Z.z.,

v skutku 7)

T. R.,

z trestného činu vraždy formou účasti podľa §§ 10 ods. 1 písm. a), 219 ods. 1, 2 písm. c), h) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 183/1999 Z.z.,

Q. T.

z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. c), h) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 183/1999 Z.z.,

J. E.

z trestného činu vraždy formou účasti podľa §§ 10 ods. 1 písm. c), 219 ods. 1, 2 písm. c), h) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 183/1999 Z.z.,

V. A.

z trestného činu vraždy formou účasti podľa §§ 10 ods. 1 písm. c), 219 ods. 1, 2 písm. c), h) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 183/1999 Z.z.,

v skutku 8)

T. R.

z obzvlášť závažného zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa §§ 14 ods. 1, 155 ods. 1, 2 písm. c), 3 písm. a), 140 písm. c), 141 písm. a) Tr. zák.,

v skutku 9)

T. R.

z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 4 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák.,

na skutkovom základe, že

skutok 1)

T. R. s prezývkou „K.“ alebo „V.“ využíjúc svoje skúsenosti z pôsobenia na pozícii "pravej ruky" V. B., považovaného za zakladateľa a šéfa zločineckej skupiny vystupujúcej pod názvom „B.“, ktorá pôsobila od presne nezisteného času minimálne od roku 1997 najmä v Bratislave a v západnej časti územia Slovenskej republiky, krátko po smrti V. B. dňa XX.XX.XXXX prebral riadenie tejto zločineckej skupiny, tým spôsobom, že:

- určil ako najvyššie postavený člen zločineckej skupiny teritoriálne rozdelenie skupiny a to pre
- R. A. oblasť časti mesta Bratislavy,
- J. E. s prezývkou „M.“, oblasť Záhoria a okolia, kde tento až do roku 2006 ďalej organizoval a koordinoval podriadených členov, medzi ktorými bol aj F. M., ktorý prevzal túto činnosť v presne nezistenom čase v roku 2006 a riadil časť skupiny v uvedenej oblasti do presne nezisteného času roku 2008,
- W. S. oblasť Senca a okolia, ktorý až do svojej smrti dňa XX.XX.XXXX organizoval a koordinoval podriadených členov medzi nimi aj V. A., ktorý túto činnosť prevzal po smrti W. S.,
- priamo riadil členov svojej ochranky a to najmä Q. A., Q. H., V. K., V. Q., Q. W., P. P., pričom Q. A. rozdeľoval podľa pokynov T. R. pravidelné finančné odmeny pre členov skupiny a riadil členov ochranky a ďalších jemu podriadených členov zločineckej skupiny T. D. a F. C.,
- riadil po celý čas celú zločineckú skupinu z najvyššej úrovne hierarchie, dával pokyny a koordinoval podriadených vyšších riadiacich členov zločineckej skupiny, ktorými boli R. A., J. E. a V. A. ktorí ďalej organizovali jednotlivé relatívne samostatné štruktúry skupiny, kde z hľadiska postavenia v hierarchii v skupine:
- priamo podriadenými členmi R. A. boli M. T., H. N., T. M. a V. T., ktorí usmerňovali členov, ktorými boli W. F., V. S., W. A., V. M., V. M., ďalším priamo podriadeným členom R. A. bol W. V., ktorý bol nadriadený ďalším členom, ktorými boli C. V. a N. B., ktorí usmerňovali ďalších členov, ktorými boli V. W., Q. A., V. A. a Q. M. a činným pre túto časť zločineckej skupiny bol W. V. a M. B.,
- priamo podriadenými členmi J. E. bol F. M., M. E. do jeho úmrtia, C. E.,
- priamo podriadenými členmi V. A. boli T. T. a P. A., ktorý ďalej usmerňoval a bol nadriadeným ďalším členom, ktorými boli T. A., V. A., H. K. a T. X., činnými najmä pre túto časť zločineckej skupiny boli K. B., J. K. a A. D.,

T. R. a J. E. boli členmi skupiny od presne nezisteného času najneskôr od roku 1997, Q. T. a V. K. boli členmi skupiny od presne nezisteného času najneskôr od roku 1998, pričom všetci menovaní boli členmi skupiny do dňa 25.09.2012, kedy boli zadržaní J. E., V. K. a Q. H.,

pričom T. R. priamo zadával úlohy J. E., V. K., Q. T., ako aj V. A., Q. H., Q. A., W. S. do jeho úmrtia dňa XX.XX.XXXX a T. T. a spoločne páchali najzávažnejšie trestné činy najmä proti životu a zdraviu,

- pričom uvedená zločinecká skupina existovala s cieľom získania najmä finančných a iných výhod páchaním rôznej najmä násilnej a majetkovej trestnej činnosti a jej príslušníci boli zoskupení v jednotlivých úrovniach a stupňoch riadenia a organizácie vo vzťahoch nadriadenosti a podriadenosti, dlhodobo koordinovane páchali zločiny, pričom členovia vo vyššom stupni hierarchie skupiny zadávali členom z nižších stupňov hierarchie pokyny k páchaniu trestných činov, určovali spôsoby ich vykonania, vydávali súhlasy s páchaním konkrétnych trestných činov, od nižšie postavených členov skupiny preberali nezákonne získané finančné prostriedky, s časťou ktorých financovali činnosť skupiny a niektorých členov zločineckej skupiny,

skutok 2)

V. K. v presne nezistenom čase začiatkom roka 1998, ktorý vtedy pôsobil na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni v skupine osôb vykonávajúcej trestnú činnosť prezývanej „H.“ pôsobiacej v Banskej Bystrici a okolí, z dôvodu, že poškodený V. W., nar. XX.XX.XXXX, patriaci do tejto skupiny bol na útoku a bolo po ňom vyhlásené pátranie, čo ťažko znášal a mal vedomosti o trestnej činnosti V. K. a začal byť preto nespoľahlivý, prostredníctvom P. P. oslovil J. R. a W. S. s požiadavkou na likvidáciu poškodeného, s čím títo súhlasili a následne kontaktovali T. R., ktorý z popísaných dôvodov naplánoval,

zorganizoval a rozdelil úlohy páchateľom súvisiace s usmrtením poškodeného a v presne nezistenom čase v období mesiacov apríl až máj roku 1998 P. P. priviezol na čerpaciu stanicu pohonných hmôt v Bratislave poškodeného pod zámienkou, že bude zmenené miesto jeho bývania a budú oslavovať, následne si poškodený presadol do vozidla, v ktorom boli T. R., J. R. a W. S. a odviezli ho do chatovej osady rekreačného strediska B. v katastrálnom území B. na chatu súpisné č. XXX na parcele č. XXXX, ktorú zabezpečil na tento účel V. A., kde ich čakal J. E., V. A. a Q. A., ktorí boli T. R. vopred inštruovaní o svojich úlohách pri usmrtení poškodeného, po zvítaní a po vstupe do chaty jedna z osôb poškodenému do pohára s liehovinou naliala rohypnol, ktorým ho omámili, následne ho povalili na zem na chrbát a J. E. mu na ústa priložil handru, cez ktorú mu postupne lial do úst chemickú látku chloroform až pokiaľ poškodený nejavil známky života, potom W. S., ktorý zabezpečil náradie na kopanie, odviezol J. E., Q. A. a J. R. na miesto v poli v katastrálnom území obce M. X. na parcelu č. XXXX, kde títo vykopali jamu a približne po hodine priviezol W. S. zviazané telo poškodeného, ktoré uložili do vykopanej jamy a jamu s poškodeným následne zeminou zahrabali, čím konaním páchateľov bola priamo zapríčinená smrť poškodeného, skutok 3)

T. R. naplánoval vykonanie usmrtenia poškodeného Ing. Z. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorého považoval za riadiacu osobu konkurenčnej skupiny páchajúcej trestnú činnosť a zadal úlohy Q. T., Q. H. a Q. A., pričom Q. H. zistil, že poškodený navštevuje areál tenisových kurtov v Bratislave na D. a T. R., Q. H. a Q. A. sa v presne nezistený deň pred 09.05.1998 dostavili k areálu tenisových kurtov v Bratislave na D., kde T. R. s Q. H. obhliadli predmetné miesto a zistili, ako vyzerá vstup do areálu tenisových kurtov a následne T. R. rozhodol, že sa tam usmrtenie poškodeného uskutoční a vykonaná sa nastražením výbušniny pod betónové tvárnice vedúce od začiatku vstupu do areálu tenisových kurtov a určil, že výbušnina sa iniciuje v čase, keď bude uvedený areál poškodený opúšťať, následne ďalší deň pred 09.05.1998 sa T. R., Q. T., Q. H. a Q. A. dostavili vo večerných hodinách po uzatvorení uvedeného areálu tenisových kurtov k tomuto areálu a Q. H. a Q. A. dostali od T. R. úlohu, aby zabezpečovali okolie a informovali T. R. a Q. T. o prípadnom pohybe osôb v okolí areálu, čo prostredníctvom vysielaciek vykonávali, každý na druhej strane ulice D. smerom od vstupu do areálu, kde predstierali, že venčia svojich psov, ktorých si na ten účel vzali so sebou, T. R. a Q. T. si zabezpečili a so sebou priniesli trhavinu trinitrotolúen s hmotnosťou približne 8 až 10 kg, ktorú zakopali pod betónové tvárnice hneď za vstupnou brámkou do areálu smerom k vstupnej bránke oplatených antukových tenisových kurtov asi 50 cm od povrchu roviny zeme, túto trhavinu opatrili zariadením usporobeným k iniciácii nálože na diaľku a následne po ohlásení ukončenia nastraženia nálože T. R. prostredníctvom vysielacky Q. H. a Q. A., všetci svoje miesta opustili, dňa 09.05.1998 v obedňajších hodinách sa k blízkosti areálu predmetných tenisových kurtov v Bratislave na D. dostavili T. R., Q. T., Q. H. a Q. A., kde Q. H. sledoval príchod poškodeného zo zástavky električiek pri ich obratisku D., odkiaľ mal výhľad na príchodziu ulicu D. k areálu tenisových kurtov, Q. T. s Q. A. čakali vo vozidle na parkovisku asi 200 metrov od križovatky E. a ulice D., pričom Q. T. mal pri sebe pripravené zariadenie na diaľkovú aktiváciu uloženej trhaviny, T. R. čakal vo vozidle v záhradkárskej oblasti pri jazere D., v čase približne o 19:00 hod. prichádzal poškodený v motorovom vozidle Mercedes SL 600, čierny kabriolet, evidenčné číslo: A. XX-XX, k areálu tenisových kurtov, Q. H. zatelefonoval túto skutočnosť Q. A., ktorý z vozidla, v ktorom čakal s Q. T. vybral bicykel, s ktorým sa Q. T. presunul k areálu tenisových kurtov v Bratislave na ulicu D., kde dňa 09.05.1998 v čase o 19:40 hod., keď poškodený pešo vychádzal z areálu a prechádzal ponad miesto uloženej trhaviny, túto diaľkovým ovládaním inicioval, čím došlo k enormnému výbuchu, ktorý poškodenému spôsobil mnohonásobnú devastáciu a rozčlenenie trupu, vnútorných orgánov, hlavy a končatín poškodeného, pričom časti tela poškodeného boli rozmetané do značného okolia miesta výbuchu, čím bola bezprostredne spôsobená smrť poškodeného, pričom bolo vydaných minimálne 7 prítomných osôb nachádzajúcich sa v tom čase v uvedenom areáli v blízkosti miesta výbuchu do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví a zároveň účinkami výbuchu bolo spôsobené zranenie tam prítomnej poškodennej V. S., nar. XX.XX.XXXX a poškodenie pred areálom zaparkovaných osobných motorových vozidiel, Q. T. následne z miesta činu unikol na miesto, kde ho čakal T. R. a odtiaľ odišli, skutok 4)

v presne nezistenom čase v období od 09.05.1998 do 06.06.1998 T. R. rozhodol o usmrtení poškodeného P. S., nar. XX.XX.XXXX, nakoľko poškodený začal preberať aktivity po smrti Z. F. a

považoval ho za riadiacu osobu konkurenčnej skupiny páchajúcej trestnú činnosť, v ktorej poškodený začal mať dominantné postavenie, T. R. touto činnosťou poveril J. R. a P. K., s ktorými sa najskôr v presne nezistenom čase v období mesiacov apríl a jún 1998 opakovane v priestoroch kultúrneho zariadenia A. v Českej republike v Brne na ulici B. stretol V. K. a prezentoval im potrebu odstrániť poškodeného, ktorý im uviedol, že poškodený sa pridáva na nesprávnu stranu, k nesprávnym ľuďom a preto je ho potrebné usmrtiť, kde túto požiadavku opakoval viac krát pri rozdielnych stretnutiach s presviedčaním, že s odstránením poškodeného určite súhlasí aj V. H., P. K. a J. R. súhlasili, že usmrtia poškodeného, pričom spôsob vykonania činu naplánoval T. R. a následne P. K. a J. R. sa dňa 06.06.1998 v blízkosti hotela E. v Bratislave na F. stretli s poškodeným a v nočných hodinách sa presunuli do baru „T.“ v Bratislave na Q., s ktorým tu zotrvali do skorých ranných hodín dňa 07.06.1998 a následne spoločne odišli na motorovom vozidle, s ktorým sa presúvali po štátnej ceste vedúcej z obce Ivanka pri Dunaji smerom k rázcestiu Bratislava - Senec, pričom vo vzdialenosti 145 metrov od uvedeného rázcestia z dôvodu vykonania malej potreby dňa 07.06.1998 v čase o 02:15 hod. zastali, J. R. a P. K. vystúpili z vozidla za poškodeným a následne opakovanými výstrelmi z malej vzdialenosti J. R. revolverom kal. 38 Špecial a P. K. zo samonabíjacej zbrane kal. 7,65 mm, zasiahli poškodeného do oblasti hlavy, krku, trupu a ľavej hornej končatiny najmenej šesť krát a spôsobili mu poranenia hlavy, mozgu, krku a ľavej hornej končatiny, čím došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu, čo bezprostredne zapríčinilo jeho smrť, po čom ho zosunuli do priekopy vedľa cesty a odišli na neznáme miesto, začo bola P. K. a J. R. vyplatená V. K. odmena vo výške 100.000,-Sk, (3.319,39 €), ktoré v Brne pred A. prevzal J. R.,

skutok 5)

T. R. naplánoval vykonanie usmrtenia poškodeného T. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorého považoval za riadiacu osobu konkurenčnej skupiny páchajúcej trestnú činnosť a v súvislosti s tým zadával úlohy Q. T., J. E., Q. H. a Q. A., zároveň zabezpečil informáciu, že T. F. chodí pre svoje dcéry na F. F. v A. k svojej bývalej manželke a v presne nezistenom čase pred dňom 04.10.1998 dal úlohu Q. H. a Q. A., aby vykonali pri bydlisku bývalej manželky T. F., s ktorou nežil v spoločnej domácnosti, jeho sledovanie, Q. H. a Q. A. vykonávali v období dvoch až troch týždňov sledovanie z vozidla zn. Škoda 1203 šedej farby, evidenčné číslo: F. XX-XX, ktoré pristavili v Bratislave pri križovatke vyústenia slepej ulice W., kde v dome vo vchode s popisným č. XX bývala bývalá manželka T. F. a počas sledovania zistili, že T. F. chodí na uvedenú adresu pre svoje dcéry, ktoré dováža aj naspäť, zároveň zistili s akými jazdí motorovými vozidlami a že chodí s ďalšou osobou, ktorá mu vykonáva fyzickú ochranu, T. R. zistil, že dňa 04.10.1998 večer privezie T. F. deti bývalej manželke a rozhodol, že uvedené vozidlo Škoda 1203 sa odparkuje pred dom, kde býva bývalá manželka a že vo vozidle budú schovaní streľci, následne Q. A. dňa 04.10.1998 v čase približne medzi 12:00 až 13:00 hod. pristavil vozidlo zn. Škoda 1203 na slepú ulicu W. na úrovni medzi vchodmi do domu popisné č. XX a XX, pričom ju zaparkoval v kolmom státi zadnou časťou smerom k uvedenému domu a z miesta odišiel pešo na ďalšiu ulicu, odkiaľ ho odviezol Q. H., následne v rovnaký deň sa spolu stretli T. R., Q. T., J. E., Q. H., Q. A., V. B. a M. E., T. R. rozdelil úlohy tak, že Q. A. bude sledovať príjazd T. F., M. E. dovezie streľcov Q. T. a J. E. k vozidlu zn. Škoda 1203, ktorí do vozidla nastúpia a budú čakať na príchod T. F. a po vykonaní skutku toto vozidlo podpália a streľcov odvezie z miesta činu V. B., následne v uvedený deň Q. A. čakal pri prístupovej ceste na sídlisko F. na križovatke ulíc K. a V. pri reštaurácii K., odkiaľ telefonicky zahlásil Q. T. a J. E., ktorí už čakali v uvedenom vozidle zn. Škoda 1203, prejazd T. F. s ochrankárom, po príjazde T. F. a V. H., nar. XX.XX.XXXX, na W. ulicu a po odovzdaní detí T. F., ktoré prišli s nimi, dňa 04.10.1998 v čase o 19:40 hod., keď T. F. sedel ako vodič vo vozidle zn. Mercedes S 600 čiernej farby, evidenčné číslo: P., ktoré stálo na ceste na úrovni medzi vchodmi do domu s popisnými č. XX a XX a V. H. si išiel sadnúť do vozidla ako spolujazdec, prišiel Q. T. do presne nezistenej vzdialenosti od ľavej strany vozidla na úroveň vodiča, zároveň J. E. prišiel do presne nezistenej vzdialenosti za uvedené vozidlo a Q. T. samopalom nezistenej značky a J. E. samopalom zn. Pletter 91, kal. 9 mm Luger, bez výrobného čísla, opatreným tlmičom hluku, vystrelili na poškodených T. F. a V. H. spolu minimálne 37-krát, pričom T. F. zasiahli spolu 19-timi strelami a spôsobili mu tak 27 strelných defektov a mnohonásobné poranenia hlavy, mozgu, krku a ľavej hornej končatiny, čím došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu, čo bezprostredne zapríčinilo jeho smrť a V. H. zasiahli spolu 7-mimi strelami a spôsobili mu tak 11 strelných defektov a mnohonásobné poranenia hlavy, mozgu, krku, hrudníka a pravej dolnej končatiny, čím došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu, čo bezprostredne

zapríčinilo jeho smrť, vo vozidle zn. Škoda 1203 Q. T. pripravený nástražný výbušný systém pre zahladenie stôp, zložený z plastovej nádoby s benzínom a iniciátorom - dvomi kusmi elektrických priemyselných rozbušiek a s oneskorovacím prvkom aktivácie, aktivoval s nastavenou aktiváciou po 135 sekundách, J. E. a Q. T. následne prebehli na V. ulicu, kde nasadli do vopred zabezpečeného odcudzeného vozidla zn. Audi 80 opatreného odcudzenými tabuľkami s evidenčným číslom A. XX-XX, kde ako vodič čakal V. B., ktorý ich odviezol z okolia miesta činu, skutok 6)

T. R. naplánoval vykonanie usmrtenia poškodeného F. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorého považoval za riadiacu osobu konkurenčnej skupiny páchajúcej trestnú činnosť a v súvislosti s tým zadával úlohy Q. T. a Q. A., Q. A. dal úlohu, aby sledoval poškodeného, čo začal Q. A. vykonávať v W. na ulici D. v mieste, kde bolo zistené, že poškodený býva, počas vykonávania sledovania s vozidlom zn. Škoda Felicia dňa 20.05.1999 Q. A. zistil, že poškodený prišiel s vozidlom zn. Mercedes CL striebornej farby, ktoré používal do K. v W. k hotelu J., túto informáciu poskytol T. R., Q. A. sa následne stretol pri Psychiatrickej nemocnici v W. s T. R., Q. T. a W. S., ktorí prišli na vozidle zn. VW Golf VR6, T. R. určil, aby Q. A. odviezol svoje auto, ktoré Q. A. odviezol a zaparkoval v W. na E. ulici, kde si prisadol do vozidla Golf VR6 a všetci sa vozidlom presunuli k hotelu J., kde stálo vozidlo poškodeného a presunuli sa približne 500 metrov naspäť, kde Q. A. dostal vysielачku a T. R. povedal, aby nahlásil prechod poškodeného okolo neho, následne Q. A. vystúpil z vozidla a schoval sa mimo cesty a W. S. ako vodič, Q. T. na prednom sedadle spolujazdca a T. R. na zadnom sedadle s vozidlom odišli po ceste K. približne ďalších 200 metrov naspäť od hotelu J., kde boli pripravení Q. T. a T. R. so samopalmi na vykonanie usmrtenia poškodeného, následne prejazd vozidla poškodeného Q. A. nahlásil do vysielачky a bežal smerom za vozidlom poškodeného, po 200 metroch ho čakali W. S., Q. T. a T. R. s vozidlom VW Golf, Q. A. nastúpil do vozidla, kde mu uviedli, že nestrieľali, lebo mal pri sebe frajerku a presúvali sa smerom k miestu bydliska poškodeného, kde cestou Q. A. vystúpil a W. S. ako vodič spolu s Q. T. a T. R. prišli s vozidlom do blízkosti miesta bydliska poškodeného, kde T. R. a Q. T. vystúpili z vozidla a vyčkali na príchod poškodeného a potom ako poškodený zaparkoval vozidlo v W. na D. ulici, vystúpil a išiel v čase o 01:26 hod. dňa 21.05.1999 okolo vchodu do domu s popisným č. XX sa pokúsil T. R. strieľať na poškodeného zo samopalu, ktorý sa zasekol a Q. T. vystrelil zo samopalu zozadu na poškodeného minimálne 6 krát, pričom ho zasiahol 4 strelami, následkom čoho poškodený spadol na zem a následne Q. T. prišiel bližšie k ležiacemu poškodenému a strelil poškodenému do hlavy a následne sa T. R. a Q. T. presunuli do vozidla VW Golf VR6 a s W. S. z okolia mesta činu ušli a poškodenému tak bolo spôsobených 9 strelných defektov a poranenia hlavy, mozgu a končatín, čím došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu, čo bezprostredne zapríčinilo dňa 21.05.1999 o 11:45 hod. v nemocnici jeho smrť, skutok 7)

M.T. v presne nezistenom čase v období mesiacov júl a august roku 1999 v reštaurácii C. v Bratislave na ulici W. zadal požiadavku W. S. a J. E. na vykonanie vraždy poškodeného Ing. T. F., nar. XX.XX.XXXX, za poskytnutie finančnej odmeny vo výške najmenej 2.000.000,- SKK (64.254,96 EUR) za jej splnenie, a následne T. R. s J. E. naplánovali jej vykonanie, pričom T. R. stanovil a odsúhlasil úlohy ďalších osôb, ktoré sa zúčastnia na vykonaní usmrtenia poškodeného, určil strelcov Q. T. a Q. H. a dal úlohu na zabezpečenie garáže F. M., kde V. A. umiestni odcudzené motorové vozidlo, ktoré sa použije pri vykonaní činu, a na zabezpečenie chaty pre následné ukrytie, po zabezpečení garáže na A. v V. a chaty v T. F. M., na čo poskytol finančné prostriedky T. R., V. A. zabezpečil odcudzené motorové vozidlo zn. Škoda Octavia modrej farby, ktoré dovezol do pripravenej garáže spolu s pripravenými ďalšími tabuľkami s bratislavskými evidenčnými číslami, dňa 20.10.1999 okolo 19:00 hod. priviezol V. K. k uvedenej garáži V. A., ktorý presadol ako vodič do uvedeného vozidla v garáži, s ktorým odišiel s vymenenými tabuľkami s bratislavskými evidenčnými číslami do Bratislavy, následne V. A. dovezol Q. T. a Q. H. do blízkosti A. ulice č. XX, J. E. a W. S. vykonávali v okolí A. ulice zisťovanie prítomnosti poškodeného a následné istenie Q. T. a Q. H., pričom dňa 20.10.1999 v čase o 20:15 hod. Q. T. a Q. H. usmrtili poškodeného tým spôsobom, že vystúpili z motorového vozidla a na poškodeného, ktorý vyšiel na A. ulicu v Bratislave a kráčal k ľavým predným dverám svojho vozidla zn. Mercedes ML430, evidenčné číslo P., zozadu vystrelili spolu minimálne 19 krát, Q. T. najmenej 12 krát tesne za sebou zo zbrane kalibru 7,65 mm a Q. H. najmenej 2 krát zo zbrane kalibru 9 mm, ktorú si vzal z vozidla, pričom poškodeného zasiahli spolu 19-timi strelami a spôsobili mu 32 strelných defektov, v mozgovej časti

hlavy v počte štyri, v tvárovej časti hlavy v počte štyri, v časti hrudníka a pliec v počte osem, brucha v počte tri, chrbta v počte deväť, pravej hornej končatiny v počte dve, ľavej hornej končatiny v počte dve a zapríčinili mu tak mnohonásobné poranenia hlavy, mozgu, krku, hrudníka, brucha a horných končatín, pričom došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu, čo bezprostredne zapríčinilo smrť poškodeného, následne z miesta činu ušli, vozidlo Škoda Octavia V. A. následne dňa 21.10.1999 v čase približne o 03:15 hod. doviezol spolu so zbraňami naspäť do uvedenej garáže, pričom pre koordináciu ukrytia vozidla komunikoval s F. M. prostredníctvom telefónov s neregistrovanými SIM kartami, ktoré vopred zadovážil, časť finančných prostriedkov za spáchanie skutku odovzdal T. R. osobám, ktoré sa zúčastnili na skutku krátko po jeho spáchaní, pričom finančné prostriedky mu poskytol M. T., skutok 8)

T. R. v úmysle uľahčiť prinútenie prevádzkovateľov taxislužby v W. proti ich vôli pravidelne poskytovať finančné plnenia pre zločineckú skupinu označovanú „B.“ za služby ochrany dal v objekte H. v Bratislave na V. v presne nezistený deň pred dňom 25.06.2008 pokyn Q. W., aby vybral osobu taxikára v W., ktorý najviac protestuje proti platbám zločineckej skupine a aby tejto osobe bola spôsobená ťažká ujma na zdraví, Q. W. vybral miesto na spáchanie trestného činu a osobu taxikára, zistil vozidlo na akom jazdí a aké používa telefónne číslo, zabezpečil bejzboľovú palicu, prepravku na potraviny zelenej farby a neregistrovanú SIM kartu do mobilného telefónu na telefónne číslo XXXX XXX XXX a s V. Q. zabezpečili dvoch ďalších doposiaľ neznámych páchatel'ov na vykonanie útoku na osobu taxikára, dňa 25.06.2008 pred časom 22:50 hod. sa Q. W. stretol v W. s uvedenými ďalšími dvoma neznámymi páchatel'ami a určil im, že majú úplne rozbiť taxikára, uviedol im informácie k osobe taxikára a odovzdal bejzboľovú palicu a prepravku na potraviny a preddavok hotovosti vo výške 5.000,- SKK (165,97 €) a uvedený dvaja neznámi páchatelia prišli na miesto určené na spáchanie skutku v W. pri bývalej protialkoholickú liečebni, V. Q. a H. R. potom z iného miesta kontrolovali príchodziu cestu, následne si uvedení neznámi páchatelia prostredníctvom obdržanej SIM karty privolali vozidlo taxislužby pri bývalú protialkoholickú liečebňu v W., kde po prízjazde vozidla taxislužby dňa 25.06.2008 v čase okolo 22:50 hod. jeden z páchatel'ov požiadal vodiča taxislužby - poškodeného S. S., nar. XX.XX.XXXX, aby mu pomohol naložiť prepravku na potraviny do vozidla, načo poškodený vystúpil z vozidla a podišiel smerom k páchatel'ovi a v tom z blízkeho lesa vybehol druhý páchatel' s bejzboľovou palicou, poškodený sa pokúšal ukryť vo vozidle, pričom páchatel' napadol poškodeného tak, že pootvoril dvere a s bejzboľovou palicou udieral poškodeného po celom tele a následne za nohu vytiahol poškodeného z vozidla a s bejzboľovou palicou mu udieral do hlavy a hovoril, že to má za šéfa, pričom sa poškodený pokúšal brániť proti útokom, zatiaľ čo druhý páchatel' poškodenému odcudzil z vozidla mobilný telefón zn. SE T610, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX a následne páchatelia z miesta činu ušli a poškodenému spôsobili zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie s 9 dňovou práceneschopnosťou a škodu vo výške 331,94 €, následne Q. W. v Bratislave na Z. ulici na čerpacej stanici Y. v smere na W. V. odovzdal uvedeným dvom neznámym páchatel'om zvyšnú hotovosť 5.000,- SKK (165,97 €) za vykonanie skutku a neskôr Q. W. a V. Q. oznámili T. R. vykonanie zadaného skutku a T. R. odovzdal Q. W. hotovosť 10.000,- SKK (331,94 €) na pokrytie nákladov za vykonanie útoku, skutok 9)

T. D. a Q. W. v presne nezistený deň začiatkom decembra roku 2009 v reštaurácii E. v Bratislave na A. ulici s úmyslom obohatiť sa o finančnú hotovosť 7.000,- € od poškodeného V. A., nar. XX.XX.XXXX, tohto uviedli do omylu, že za predmetnú sumu mu zariadenia vrátenie jeho vozidla Audi Q7, evidenčné číslo: U., ktoré bolo odcudzené dňa 30.11.2009 a predstierali, že to vedia zabezpečiť, v ten istý deň sa T. D. a Q. W. stretli v priestoroch objektu H. v Bratislave na V. s T. R., ktorý súhlasil s vykonaním trestného činu a určil, aby od poškodeného získali finančné prostriedky a následne sa s ním dohodli na domnelom mieste mimo Bratislavy k prevzatíu vozidla, kde by nesplnil fiktívnu podmienku odovzdania vozidla, na základe jej údajného nesplnenia vozidlo neodovzdajú a peniaze si ponechajú a rozdelia, a nato sa prostredníctvom osoby N. D. dohodli, že poškodený im odovzdá finančnú hotovosť v areáli obchodného centra W. v Bratislave na M. a vozidlo si potom prevezme pri obchodnom centre V. v Nitre a následne v presne nezistenom čase Q. W. a T. D. v areáli obchodného centra W. prevzali hotovosť vo výške 7.000,- €, od osoby N. D., ktorému ju vydal poškodený k odovzdaniu a túto hotovosť si T. D., Q. W. a T. R. rozdelili a spôsobili tak na majetku poškodeného škodu 7.000,- €, Za to im uložil

R. a E. podľa §§ 219 ods. 2, 35 ods. 1, 29 ods. 3, 39a ods. 2 písm. c), 51 ods.1, 52 ods. 3 Tr. zák. č.

140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. novembra 2000 výnimočný úhrnný trest odňatia slobody na doživotie so zaradením na jeho výkon do tretej nápravno-výchovnej skupiny a trest prepadnutia majetku s tým, že jeho vlastníkom sa stáva štát,

A. v zmysle §§ 190 ods. 5, 42 ods. 1, 47 ods. 1, 48 ods. 3 písm. a) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom do 30. septembra 2012 súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťtri rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Podľa § 42 ods. 2) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom do 30. septembra 2012 zrušil výroky o treste uložené rozsudkami ŠTS Pezinok z 21. mája 2013, sp. zn. PK 1T 26/2011, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 28. novembra 2013, sp. zn. 6To 6/2013 a ŠTS Pezinok pracovisko Banská Bystrica z 20. januára 2016, sp. zn. BB 3T 21/2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

T. v zmysle §§ 219 ods. 2, 35 ods. 1, 2, 29 ods. 3, 39a ods. 2 písm. c), 51 ods. 1, 52 ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. novembra 2000 výnimočný súhrnný trest odňatia slobody na doživotie so zaradením na jeho výkon do tretej nápravno-výchovnej skupiny a trest prepadnutia majetku s tým, že jeho vlastníkom sa stáva štát. Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. novembra 2000 zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Levice z 11. novembra 2013, sp. zn. 3T 182/2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

u K. v zmysle §§ 37, 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. novembra 2000 upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladal trest odňatia slobody na doživotie so zaradením na jeho výkon do tretej nápravno-výchovnej skupiny uložený rozsudkom Krajského súdu Prešov z 30. septembra 2003, sp. zn. 1T 9/2001, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 10. júna 2004, sp. zn. 4 To 77/2003, za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. č. 301/2005 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2016 (ďalej len Tr. por.) zaviazal R. a K. spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej S. škodu tritisícdeväťstodvadsaťdva eur a dvadsať centov a nemajetkovú ujmu desaťtisíc eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. S. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

V zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal R., T., E. a A. spoločne a nerozdielne uhradiť poškodeným M. F. a C. F. nemajetkovú ujmu po desaťtisíc eur. Podľa § 288 ods. 2 poškodených F. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného R. uhradiť poškodenému A. škodu sedemtisíc eur.

V zmysle § 285 písm. c) Tr. por. súd obžalovaného V. A., oslobodil spod obžaloby pre skutok v obžalobe ÚSP GP SR z 25. septembra 2014 sp. zn. VII/1 Gv 164/12/1000 - 638 označený číslom 6/ a právne kvalifikovaný ako trestný čin vraždy formou účasti podľa § 10 ods. 1 písm. c), § 219 ods. 1, 2 písm. b), c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zákona č. 10/1999 Z. z., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

T. R. naplánoval vykonanie usmrtienia poškodeného F. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorého považoval za riadiacu osobu konkurenčnej skupiny páchajúcej trestnú činnosť a v súvislosti s tým zadával úlohy Q. T., V. A. a Q. A., Q. A. dal úlohu, aby sledoval poškodeného, čo začal Q. A. vykonávať v W. na ulici D. v mieste, kde bolo zistené, že poškodený býva, počas vykonávania sledovania s vozidlom zn. Škoda Felicia dňa 20.05.1999 Q. A. zistil, že poškodený prišiel s vozidlom zn. Mercedes CL striebornej farby, ktoré používal do K. v W. k hotelu J., túto informáciu poskytol T. R., Q. A. sa následne stretol pri Psychiatrickej nemocnici v W. s T. R., Q. T. a V. A., ktorí prišli na vozidle zn. VW Golf VR6, T. R. určil, aby Q. A. odviezol svoje auto, ktoré Q. A. odviezol a zaparkoval v W. na E. ulici, kde si prisadol do vozidla Golf VR6 a všetci sa vozidlom presunuli k hotelu J., kde stálo vozidlo poškodeného a presunuli sa približne 500 metrov naspäť, kde Q. A. dostal vysielacčku a T. R. povedal, aby nahlásil prechod poškodeného okolo neho, následne Q. A. vystúpil z vozidla a schoval sa mimo cesty a V. A. ako vodič, Q. T. na prednom sedadle spolujazdca a T. R. na zadnom sedadle s vozidlom odišli po ceste K. približne ďalších 200 metrov naspäť od hotelu J., kde boli pripravení Q. T. a T. R. so samopalmi na vykonanie usmrtienia poškodeného, následne prejazd vozidla poškodeného Q. A. nahlásil do vysielacčky a bežal smerom za vozidlom poškodeného, po 200 metroch ho čakali V. A., Q. T. a T. R. s vozidlom VW Golf, Q. A. nastúpil do vozidla, kde mu uviedli, že nestrieľali, lebo mal pri sebe frajerku a presúvali sa smerom k miestu bydliska poškodeného, kde cestou Q. A. vystúpil a V. A. ako vodič spolu s Q. T. a T. R. prišli s vozidlom do blízkosti miesta bydliska poškodeného, kde T. R. a Q. T. a vystúpili z vozidla a

vyčkali na príchod poškodeného a potom ako poškodený zaparkoval vozidlo v W. na D. ulici, vystúpil a išiel v čase o 01:26 hod. dňa 21.05.1999 okolo vchodu do domu s popisným č. XX sa pokúsil T. R. strieľať na poškodeného zo samopalu, ktorý sa zasekol a Q. T. vystrelil zo samopalu zozadu na poškodeného minimálne 6 krát, pričom ho zasiahol 4 strelami, následkom čoho poškodený spadol na zem a následne Q. T. prišiel bližšie k ležiacemu poškodenému a strelil poškodenému do hlavy a následne sa T. R. a Q. T. presunuli do vozidla VW Golf VR6 a s V. A. z okolia mesta činu ušli a poškodenému tak bolo spôsobených 9 strelných defektov a poranenia hlavy, mozgu a končatín, čím došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu, čo bezprostredne zapríčinilo dňa 21.05.1999 o 11:45 hod. v nemocnici jeho smrť, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti rozsudku podali obžalovaní R., E., T., K., prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry a poškodená S. odvolania.

R. namietol výrok o vine, treste a náhrade škody a konanie, ktoré rozsudku predchádzalo. Poukázal na rozpory vo výpovediach spolupracujúcich svedkov, ktorí mali vlastne záujmy. Prvostupňový súd sa ani len nepokúsil rozpory odstrániť vykonaním konfrontácie s ním. Tým došlo k zásahu do jeho práva na obhajobu. Nenariadil znalecké dokazovanie z odvetvia psychológie dospelých za účelom skúmania vierohodnosti svedkov. Nezaoberal sa neprimeranými výhodami spolupracujúcich A. a H. a nerešpektoval zásady in dubio pro reo a prezumpciu neviny. Namietal zaujatosť senátu, nakoľko v tom istom zložení v iných trestných veciach ten istý senát uznal jeho vinu zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a z účasti na trestnom čine vraždy. Súd prvého stupňa nesprávne označil procesné postavenie C. a K. ako „pôvodne obžalovaní“. Nebol daný dôvod na vylúčenie veci K. na samostatné konanie. K. stratil pozíciu obžalovaného a nemohol súd hodnotiť jeho výpoveď v tomto procesnom postavení. C. a K. mal vypočuť ako svedkov. Nevykonával výsluch svedka Q. S., kolegu poškodeného S., ktorý odmietal platiť za ochranu. Výroku o náhrade škody vytýkal nedostatok dokazovania a úvah, ktoré by umožňovali preskúmať určenie rozsahu zadošťučinenia. Navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec na nové konanie prvostupňovému súdu.

E. napadol všetky výroky rozsudku. Necíti sa vinným ani z jedného skutku. Prvostupňový súd sa jeho obranou nevysporiadal. Nahodnotil vierohodnosť výpovedí spolupracujúcich kajúcnikov, ktorí uvádzali také skutočnosti, aby znížovali ich mieru účasti na trestnej činnosti. O jeho účasti na skutku v bode 2/ vypovedali osoby, ktoré sa ho priamo zúčastnili. Boli preukázané kontakty medzi nimi a napriek tomu došlo v ich tvrdeniach k závažným rozporom, ktoré spochybňujú ich vierohodnosť. A. vypovedal, že držal poškodeného za nohy, ktoré mal zviazané páskou alebo špagátom. R. ale tvrdil, že telo nebohého bolo zabalené v koberci a z dokazovania je zrejmé, že nájdené pozostatky neboli v koberci a na mieste sa našla páska. O skutku 5/ A. uvádzal, že E. bol opitý a vykonal potrebu do bandasky, ale predtým nehovoril o požití alkoholu. Skutok 7/ nemohol spáchať, lebo v tom čase sa staral o syna, manželka bola v pôrodnici. Usvedčovali ho iba kajúcnici. Jední uvádzali, že bol pod vplyvom alkoholu. Druhí o požití alkoholu nehovorili. Zabezpečené dôkazy nepreukázali jeho účasť na spáchaní skutku. Navrhol vykonať konfrontáciu R. s kajúcnikmi, pretože ich výpovede sa podstatným spôsobom rozchádzali v skutku 1/ a aj v ostatných skutkoch. Nemal mu byť uložený trest odňatia slobody na doživotie. Znalecké dokazovanie malo hodnotiť i možnosť jeho prevýchovy. Znalec nevylúčil prognózu prevýchovy. Záver znalca o tom, že biologický faktor veku má výrazný vplyv na pokles agresivity, je významný. Navrhol zvážiť uloženie trestu prepadnutia majetku, lebo ide o alternatívu a uloženie takého trestu výraznou mierou zasiahne do života rodiny. Žiadal zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa.

T. považuje rozhodnutie špecializovaného súdu za predčasné, bez náležitého zistenia skutkového stavu. Nebol členom zločineckého zoskupenia a nepodieľal sa na páchaní žalovaných skutkoch. V čase vyšetrovania a dokazovania pred súdom bolo proti nemu vedené trestné konanie v Maďarskej republike a nemohol sa z objektívnych príčin zúčastniť vyšetrovania a ani dokazovania pred súdom. Boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo na obhajobu. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa.

K. podal odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku a aj proti konaniu, ktoré mu predchádzalo. Boli porušené jeho práva na obhajobu a spravodlivý súd. Objektívne (daktyloskopické, DNA, pachové, trasologické a iné) stopy, výpovede nezainteresovaných svedkov a presvedčivé dôkazy súd nevykonával.

Uspokojil sa iba s tvrdeniami falošných svedkov, čo je v trestnom konaní neprípustné. Orgány činné v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“) aplikovali na kajúcnikov neprimerané odklony. R. síce bol odsúdený aj za vraždu S. a pôvodný trest z 15 mu bol zvýšený na 23 rokov, ale súčasťou „zákulisnej dohody s OČTK“ bola aj beztrestnosť za ďalších 6 vražd (Q. C., T. S., A., V. W., V., V.). A. priznáva účasť na 15 vraždách

a získal za ne beztrestnosť. K. právoplatne odsúdený za vraždu 2 osôb, obvinený z 5 vražd a jeho spoločník H. mu pripisuje účasť na ďalších 10 vraždách. Ide o osoby morálne narušené, u ktorých sa klamstvo stalo súčasťou ich každodenného života. Výpovede kajúcnikov R., A., K. a H. sú navzájom rozporné v zásadných a dôležitých bodoch a výpoveď R. je v rozpore aj so závermi znaleckého posudku z odvetvia súdneho lekárstva. Súd prvého stupňa sa nevyrovnal ani s rozpormi medzi výpoveďou R. a výpoveďami T. a D.. Záver súdu, že u R. išlo o prvú účasť na vražde, je v rozpore s obsahom rozsudku. Pred vraždou S. sa R. zúčastnil minimálne na piatich vraždách. Špecializovaný súd odmietol pribrať znalca z odboru balistiky na preverenie výpovede R., vypočuť svedkov T. X., V. Q. a V. V., ktorí mohli svedčiť, že v čase vraždy S. sa K. s nimi stretol v Prahe a S. M., ktorá S. robila spoločnosť v posledný deň života, vyžiadať materiál označený ako „Nezverejňovať“, kde na č.l. 1150 vyšetrovateľ oznamuje prokurátorovi, že bola zaznamenaná snaha R. o ovplyvnenie svedka vo veci vraždy S. a objasniť či A., A., Q., A., L., W. a P. boli ovplyvňovaní H.. Rozsudok mu v právnej vete kladie za vinu opakované spáchanie trestného činu vraždy, ale v skutkovej vete mu opakovanú vraždu za vinu nekladie. Dokazovaním nebolo preukázané, že prevzal odmenu ako majetkový prospech za vraždu S.. S. nebol zavraždený na podklade inej obzvlášť zavrhnuteľnej pohnútky. Išlo o preventívnu vraždu. Špecializovaný súd mal trestné stíhanie zastaviť z dôvodu premlčania, lebo trestný čin vraždy nemohol spáchať opakovane, v úmysle získať majetkový prospech. resp. z obzvlášť zavrhnuteľnej pohnútky a uplynula desať ročná premlčacia doba. Súd mohol uložiť náhradu škody titulom výroby pomníka iba do výšky 663,88 €. Nemohol priznať sumu 3.425,-€. v zmysle nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. Navrhol zrušiť rozsudok v častiach týkajúcich sa jeho osoby a trestné stíhanie zastaviť z dôvodu jeho premlčania, alternatívne vrátiť vec súdu prvého stupňa.

Prokurátor podal odvolanie v neprospech R., E. a T. do výroku o vine pre nesprávnu právnu kvalifikáciu v skutkoch 5/ a 7/, u R. a T. i v skutku 6/, lebo súd neuznal kvalifikačný znak „obzvlášť surovým spôsobom“, i keď dokazovaním to bolo preukázané. S poukazom na § 321 ods. 3, veta za bodkočiarkou Tr. por., aj do súvisiaceho výroku o treste (aj keď uloženie výnimočného trestu odňatia slobody na doživotie a ostatných trestov považoval za správne). Súd konanie obžalovaných v skutkoch 5-7/ právne nekvalifikoval ako trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. úmyselným usmrtením iného obzvlášť surovým spôsobom alebo trýznivým spôsobom (v odôvodnení sa zaoberal aj obzvlášť trýznivým spôsobom, ale prokurátor nežaloval ich spáchanie obzvlášť trýznivým spôsobom, ale obzvlášť surovým spôsobom). Doterajšia judikatúra zatiaľ neposudzovala také skutky, aké boli v bodoch 5-7/. Ide o usmrtenie poškodených strelnými zbraňami dvoch útočníkov. Pri skutkoch 5/ a 7/ devastčné zranenia poškodených boli spôsobené strelnými zbraňami dvoch strelcov po útokoch, pri vysokom počte vystrelených nábojov v bezprostredne krátkom čase. Skutok 6/ bol evidentne manifestáciou sily a verejnou popravou, dostrelenie poškodeného do hlavy z útočnej pušky potom, ako následkom predchádzajúceho poranenia ostal nepohyblivým. Členovia skupiny nebrali ohľad na možné následky prítomných tretích osôb. Z hľadiska posúdenia extrémnej miery brutality na telo poškodeného sa tieto vraždy líšia od vraždy zastrelením napr. z bezprostrednej blízkosti jednou, dvomi či viacerými ranami v prípade netrafenia obete smrteľným spôsobom. Rozlišovacím kritériom medzi vraždou obzvlášť surovým spôsobom a obzvlášť trýznivým spôsobom je subjektívne prežívanie obete. Vraždu obzvlášť surového spôsobu charakterizuje násilie z hľadiska vonkajšieho dopadu činu na poškodeného. Skutky 5-7/ mali byť právne kvalifikované aj ako trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. so znakom úmyselné usmrtenie iného obzvlášť surovým spôsobom. Navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok a sám uznal vinu v skutku 5/ trestným činom vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. a/, b/, c/, f/ Tr. zák. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 129/1998 Z. z., u R. formou účastníctva § 10 ods. 1 písm. a/ a u T. a E. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, v skutku 6/ trestným činom vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. a/, b/, c/, f/ Tr. zák. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 10/1999 Z. z., u R. formou účastníctva § 10 ods. 1 písm. a/ a T. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2., v skutku 7/ trestným činom vraždy 219 ods. 1, 2 písm. b/, c/, h/ Tr. zák. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 183/1999

Z. z., u R. formou účasti podľa § 10 ods. 1 písm. a/ a T. a E. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2. Žiadal pre R., T. a E. pôvodne uložené tresty. Odvolania R., E., T. a K. navrhol zamietnuť, k ich dôvodom sa ale nevyjadril.

Poškodená S. odvolanie podala proti výroku, ktorým bola so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie. Boli splnené všetky podmienky, aby jej bol priznaný nárok nemajetkovej ujmy v plnej výške a nie iba v sume 10 000,-€. Navrhla, aby jej bola priznaná aj suma 290 000,-€ ako nemajetková ujma z dôvodu morálnej a krajne psychickej ujmy zo strany R. a K.. Po smrti manžela sa dostala do ťaživej finančnej núdze. Musela sa sama starať o 2 maloleté deti R. a R. (nar. XXXX a XXXX). Nevládala splácať úver, ktorý vznikol počas manželstva a nariadenou dražbou bol zabavený rodinný dom. Zavraždením manžela došlo k narušeniu jej normálneho života, poškodeniu dobrého mena cti a spôsobeniu hlbokej psychickej traumy, ktorú pociťuje aj celá rodina. Prvostupňový súd neakceptujúci tieto okolnosti priznal nízku nemajetkovú ujmu.

Najvyšší súd ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní zistil, že ich podali oprávnené osoby včas.

Podľa § 316 ods. 3 písm. a/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že súd rozhodol v nezákonnom zložení.

Vzhľadom na zjavne úzku, bezprostrednú a nepochybnú personálnu, skutkovú a právnu spojitosť J. R., V. K., V. K., Q. H., Q. A., Q. W., V. Q., R., T. D., R. A., F. M., P. P., F. C., M. T., H. N., T. M., V. T., W. F., V. S., W. A., V. M., V. M., W. V., C. V., N. B., V. W., Q. A., V. A., Q. M., W. V., M. B., C. E., T. T., P. A., T. A., V. A., H. K., T. X., K. B., J. K. a A. D. ako priamych aktérov skutkov 1/-9/ v prerokúvanej veci (niektorých aj pôvodne spoločne trestne stíhaných), i v záujme úplného sprehľadnenia celej trestnej činnosti, považuje odvolací súd za nutné poukázať na výsledky ich doterajších trestných stíhaní.

R. v posudzovanej veci vystupujúci ako spolupáchateľ skutkov 2/ a 4/ mal vznesené obvinenie 25. apríla 2013 pre skutok 4/ a následne bola vec vylúčená 7. februára 2014 (č. l. 245) na samostatné konanie. R. bol rozsudkom (v zmysle § 334 ods. 4 Tr. por. schválená dohoda o vine a treste uzavretá medzi obvineným R. a prokurátorom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky) Okresného súdu Bratislava I 13. augusta 2014, sp. zn. 1T 28/2014, právoplatne uznaný vinným z trestného čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2, písm. c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., účinného do 31. augusta 1999, na tom skutkovom základe, že

od apríla 1998 do júna 1998 T. R., nar. XX.XX.XXXX v A., ktorý v tom čase pôsobil na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni v skupine prezývanej „B.“ pôsobiacej v Bratislave a západnej časti územia Slovenskej republiky, rozhodol o usmrtení P. S., nar. XX.XX.XXXX v R. C., v tom čase trvale bytom R. C. č. XXX, nakoľko poškodený začal preberať aktivity po Z. F., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, v oblasti vyberania výpalného a správu určených podnikov v regióne Bratislavy, pričom poškodený začal mať dominantné postavenie a tým konkuroval skupine „B.“, touto činnosťou v presne nezistenú dobu a doposiaľ na nezistenom mieste T. R. poveril obv. J. R. a P. K., nar. XX.XX.XXXX v K., s ktorými sa najskôr v presne nezistenom čase v období mesiacov máj - jún 1998 opakovane v priestoroch kultúrneho zariadenia A. na adrese B. Brno, Česká republika, stretol V. K., nar. XX.XX.XXXX v A. a prezentoval im potrebu odstrániť poškodeného, pričom im V. K. uviedol, že P. S. sa pridáva na nesprávnu stranu, k nesprávnym ľuďom, a preto je ho potrebné usmrtiť, kde túto požiadavku opakoval viac krát pri rozdielnych stretnutiach s presvedčaním, že s odstránením P. S. určite súhlasí aj V. H., načo P. K. a J. R. súhlasili, že usmrtia P. S., kde po predchádzajúcej vzájomnej dohode, o čom vopred informovali T. R., sa dňa 06.06.1998 v blízkosti hotela E., F., Bratislava - Ružinov stretli s poškodeným a v nočných hodinách sa presunuli do baru „T.“ na Q. ulici v Bratislave, s ktorým tu zotrvali do skorých ranných hodín dňa 07.06.1998 a následne spoločne odišli na motorovom vozidle nezistenej značky a typu, kde dňa 07.06.1998 v čase o 02.15 hodine sa presúvali po štátnej ceste vedúcej z obce Ivanka pri Dunaji smerom k rázcestiu Bratislava - Senec, pričom vo vzdialenosti 145 metrov od vyústenia na štátnu

cestu z dôvodu vykonania malej potreby zastali, J. R. a P. K. spoločne s poškodeným P. S. vystúpili z vozidla a následne opakovanými výstrelmi z malej vzdialenosti revolverom kal. 38 Špecial a ďalšej samonabíjacej zbrane nezisteného typu zbrane kal. 7,65 mm, spoločným konaním zasiahli poškodeného P. S. do oblasti hlavy a rôznych častí tela, čím mu spôsobili závažné strelné zranenia, na následky ktorých na mieste podľahol, po čom ho zanechali v priekope vedľa cesty a odišli na neznáme miesto, začo bola J. R. po skutku vyplatená V. K. odmena vo výške 100.000,-Sk, v Brne pred hotelom A..

Bol mu uložený podľa §§ 219 ods. 2, 35 ods. 1, 2, 39a ods. 2 písm. c), 29 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. augusta 1999 súhrnný výnimočný trest odňatia slobody 23 rokov s maximálnym stupňom strázenia a zároveň zrušený rozsudok Krajského súdu Prešov z 30. septembra 2003, sp. zn. 1 T 9/01, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 10. júna 2004, sp. zn. 4 To 77/03, pre účastníctvo v spolupáchateľstve na trestnom čine vraždy podľa §§ 9 ods. 2, 10 ods. 1 písm. a), 219 ods. 1, 2 písm. f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. augusta 1999, a ktorým bol pôvodne odsúdený na trest odňatia slobody na pätnásť rokov.

Ohľadne skutku 2/ rozsudku právne kvalifikovaného ako trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na skutkovom základe, že v presne nezistenom období na začiatku roka 1998 V. K., ktorý v tom čase pôsobil na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni v skupine prezývanej „H.“ pôsobiacej v A. A. a okolí, rozhodol o usmrtení V. W., nar. XX.XX.XXXX v A., naposledy bytom S. N. M. XXX, patriaceho do skupiny „H.“, nakoľko bol V. W. na úteku a bolo po ňom vyhlásené pátranie, čo ťažko znášal, veľa vedel o trestnej činnosti V. K. a začal byť nespoľahlivý, preto V. K. prostredníctvom P. P. oslovil J. R. a W. S. s požiadavkou na likvidáciu V. W., s čím súhlasili a následne kontaktovali T. R., ktorý v tom čase pôsobil na najvyššej nadiacej a koordinačnej úrovni v skupine prezývanej „B.“ pôsobiacej v Bratislave a západnej časti územia Slovenskej republiky, následne T. R. naplánoval, zorganizoval, rozdelil úlohy a inštruoval páchatel'ov vraždy V. W. tak, že v presne nezistenom období v mesiaci apríl, máj 1998 P. P. priviezol na doposiaľ neustálenú čerpaciu stanicu na začiatku Bratislavy V. W. pod zámienkou, že ho idú prebytovať a budú oslavovať, následne V. W. si presadol do vozidla, v ktorom bol W. S., T. R., J. R. a odviezli ho do chatovej osady rekreačného strediska B. na chatu, ktorú zabezpečil na tento účel V. A., kde ich čakal Q. A., J. E., V. A. s ďalšou nestotožnenou osobou, ktorí boli T. R. vopred inštruovaní o svojich úlohách pri usmrtení V. W., po zvitani a po vojení do chaty jedna z osôb V. W. do pohára s liehovinou naliala rohynol, ktorým ho omámili, následne ho povalili na zem na chrbát a J. E. mu na ústa priložil poskladanú handričku, cez ktorú mu postupne lial do úst chemickú látku chloroform až dovtedy, pokiaľ V. W. nejavil známky života, potom W. S., ktorý zabezpečil náradie na kopanie, odviezol J. E., Q. A. a J. R. na miesto, kde mali kopat' jamu, tam ich nechal a asi po hodine priviezol zviazané nehybné telo V. W., ktoré uložili do vopred vykopanej jamy a zahrabali, pričom dňa 20.06.2013 v katastrálnom území M. X. na parcele č. XXXX, evidované na LV č. XXXX boli pozostatky V. W. nájdené a vykopané, bolo R. dočasne odložené vznesenie obvinenia pre spoluprácu 3. februára 2014 (č. l. 201).

Z informácií zabezpečených odvolacím súdom ďalej vyplýva, že R. priznáva účasť na vraždách Q. C. v máji 1997 v Čiernej nad Tisou M. A. v máji 1997 v Poprade a na pokuse vraždy T. S. v septembri 1997 v Košiciach s tým, že:

v prípravnom konaní v trestnej veci vraždy poškodeného Q. C. v máji 1997 bol vypočutý v procesnom postavení svedka 24. septembra 2014 a 2. novembra 2015,

v prípravnom konaní v trestnej veci vraždy poškodeného M. A. v máji 1997 bol R. vypočutý v procesnom postavení svedka 19. augusta 2014, 9. septembra 2015 a 3. augusta 2016,

v prípravnom konaní v trestnej veci pokusu vraždy T. S. v septembri 1997 (prípravné konanie vedené na expozitúre Bratislava národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ pod ČVS: PPZ-860/NKA-PZ-BA-2014) je R. v súvislosti s jeho účasťou na skutku obvinený pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom sčasti dokonaný sčasti v štádiu pokusu podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. a), b), 8 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 100/1996 Z.z., pričom svoju účasť na skutku priznáva.

K. v danej veci vystupujúci ako účastník skutkov 2/ a 4/ mal vznesené obvinenie 3. februára 2014 pre skutok 2/, následne bola vec vylúčená na samostatné konanie 11. júna 2014 (č. l. 192), pre skutok 4/

mal vznesené obvinenie 4. februára 2014, následne bola vec vylúčená na samostatné konanie 16. júna 2014 (č. l. 253). K. bol rozsudkom (v zmysle § 334 ods. 4 Tr. por. schválená dohoda o vine a treste uzavretá medzi obvineným K. a prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 68/14/1000) Okresného súdu Bratislava I zo 4. augusta 2014, sp. zn. 2T 36/2014, právoplatne uznaný vinným z

1.) trestného činu vraždy formou účasti podľa §§ 10 ods. 1 písm. b), 219 ods. 1, 2 písm. f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 1. januára 2006,

2.) trestného činu vraždy formou účasti podľa §§ 10 ods. 1 písm. b), 219 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 1. januára 2006 na to skutkovom základe, že

1.) v presne nezistenom období na začiatku roka 1998 V. K., ktorý v tom čase pôsobil na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni v skupine prezývanej „H.“ pôsobiacej v Banskej Bystrici a okolí, rozhodol o usmrtení V. W., nar. XX.XX.XXXX v A., naposledy bytom S. N. M. XXX, patriaceho do skupiny „H.“, nakoľko bol V. W. na úteku a bolo po ňom vyhlásené pátranie, čo ťažko znášal, veľa vedel o trestnej činnosti V. K. a začal byť nespoľahlivý, preto V. K. prostredníctvom P. P. oslovil J. R. a W. S. s požiadavkou na likvidáciu V. W., s čím súhlasili a následne kontaktovali T. R., ktorý v tom čase pôsobil na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni v skupine prezývanej „B.“ pôsobiacej v Bratislave a západnej časti územia Slovenskej republiky, následne T. R. naplánoval, zorganizoval, rozdelil úlohy a inštruoval páchatel'ov vraždy V. W. tak, že v presne nezistenom období v mesiaci apríl, máj 1998 P. P. priviezol na doposiaľ neustálenú čerpaciu stanicu na začiatku Bratislavy V. W. pod zámienkou, že ho idú prebytovať a budú oslavovať, následne V. W. si presadol do vozidla, v ktorom bol W. S., T. R., J. R. a odviezli ho do chatovej osady rekreačného strediska B. na chatu, ktorú zabezpečil na tento účel V. A., kde ich čakal Q. A., J. E., V. A. s ďalšou nestotožnenou osobou, ktorí boli T. R. vopred inštruovaní o svojich úlohách pri usmrtení V. W., po zvítaní a po vojení do chaty jedna z osôb V. W. do pohára s liehovinou naliala rohynol, ktorým ho omámili, následne ho povalili na zem na chrbát a J. E. mu na ústa priložil poskladanú handričku, cez ktorú mu postupne lial do úst chemickú látku chloroform až dovtedy, pokiaľ V. W. nejavil známky života, potom W. S., ktorý zabezpečil náradie na kopanie, odviezol J. E., Q. A. a J. R. na miesto, kde mali kopať jamu, tam ich nechal a asi po hodine priviezol zviazané nehybné telo V. W., ktoré uložili do vopred vykopanej jamy a zahrabal i, pričom dňa 20.06.2013 v katastrálnom území M. X. na parcele č. XXXX, evidované na LV č. XXXX boli pozostatky V. W. nájdené a vykopané,

2.) od apríla 1998 do júna 1998 obv. T. R., ktorý v tom čase pôsobil na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni v skupine prezývanej „B.“ pôsobiacej v Bratislave a západnej časti územia Slovenskej republiky, rozhodol o usmrtení P. S., nar. XX.XX.XXXX v R. C., vtom čase trvale bytom R. C. č. XXX, nakoľko poškodený začal preberať aktivity po Z. F., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, v oblasti vyberania výpalného a správu určených podnikov v regióne Bratislavy, pričom poškodený začal mať dominantné postavenie a tým konkuroval skupine „B.“, touto činnosťou v presne nezistenú dobu a doposiaľ na nezistenom mieste obv. T. R. poveril obv. J. R. a obv. P. K., s ktorými sa najskôr v presne nezistenom čase v období mesiacov máj - jún 1998 opakovane v priestoroch kultúrneho zariadenia A. na adrese B., Brno, Česká republika, stretol obv. V. K. a prezentoval im potrebu odstrániť poškodeného, pričom im obv. V. K. uviedol, že P. S. sa pridáva na nesprávnu stranu, k nesprávnym ľuďom, a preto je ho potrebné usmrtiť, kde túto požiadavku opakoval viac krát pri rozdielnych stretnutiach s presviedčaním, že s odstránením P. S. určite súhlasí aj V. H., načo obv. P. K. a obv. J. R. súhlasili, že usmrtia P. S., kde po predchádzajúcej vzájomnej dohode, o čom vopred informovali obv. T. R., sa dňa 06.06.1998 v blízkosti hotela E., F., Bratislava - Ružinov stretli s poškodeným a v nočných hodinách sa presunuli do baru „T.“ na Q. ulici v A., s ktorým tu zotrvali do skorých ranných hodín dňa 07.06.1998 a následne spoločne odišli na motorovom vozidle nezistenej značky a typu, kde dňa 07.06.1998 v čase o 02.15 hod. sa presúvali po štátnej ceste vedúcej z obce Ivanka pri Dunaji smerom k rázcestiu Bratislava - Senec, pričom vo vzdialenosti 145 metrov od vyústenia na štátnu cestu z dôvodu vykonania malej potreby zastali, obv. J. R. a obv. P. K. spoločne s poškodeným P. S. vystúpili z vozidla a následne opakovanými výstrelmi z malej vzdialenosti revolverom kal. 38 Špecial a ďalšej samonabíjacej zbrane nezisteného typu zbrane kal. 7,65 mm, spoločným konaním zasiahli poškodeného P. S. do oblasti hlavy a rôznych častí tela, čím mu spôsobili závažné strelné zranenia, na následky ktorých na mieste podľahol, po čom ho zanechali v priekope vedľa cesty a odišli na neznáme miesto, začo im následne bola vyplatená odmena v presne nezistenej výške, kde finančné prostriedky poskytol obv. T. R..

Bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody štrnásť a pol roka so zaradením do druhej nápravno-výchovnej skupiny a zároveň zrušený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. januára 2000, sp. zn. 3 T 23/99, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 5. februára 2001, sp. zn. 6 To 19/2000, ktorým bol odsúdený za trestný čin vydierania podľa §§ 235 ods. 1, 2 písm. a), 3 písm. b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., a ktorým bol pôvodne odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody sedem rokov so zaradením do druhej nápravno-výchovnej skupiny, ako aj rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom z 19. júna 2002, sp. zn. 1T 141/01, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica z 26. septembra 2002, sp. zn. 4 To 1028/02, ktorým bol uznaný vinným z trestného činu vydierania podľa §§ 235 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., a ktorým bolo pôvodne upustené od uloženia súhrnného trestu.

Z informácií zabezpečených odvolacím súdom ďalej vyplýva, že voči K. bolo:

vznesené obvinenie vyšetrovateľa Krajského úradu vyšetrovania PZ Trenčín uznesením zo 17. decembra 1997, ČVS : KUV-107/TN-1997, pre trestný čin vydierania spolupáchateľstvom podľa §§ 235 ods. 1, 2 písm. a), 3 písm. b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., na tom skutkovom základe, že

V. H., nar. XX.XX.XXXX, V. K., Q. J., nar. XX.XX.XXXX, Q. F. J., nar. XX.XX.XXXX, Q. K., nar. XX.XX.XXXX ako členovia organizovanej skupiny po vzájomnej dohode a rozdelení si úloh donútili pod hrozbou násilia a fyzickej likvidácie M. T., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že v presne nezistený deň začiatkom mesiaca september 1996 až do 25.10.1996 k prepisu nehnuteľnosti objektu bývalej panelárne v W. na spoločnosť Q., ďalej k prepisu motorového vozidla Mercedes, ŠPZ: W. XX-XX a takýmto konaním spôsobili škodu pre T. E. s.r.o. W. zastúpenej konateľom M. T. vo výške 29.738.294,- Sk a odobratím vozidla vo výške 1. 027. 933.- Sk; obv. V. H., V. K. a Q. K., ako členovia organizovanej skupiny v období mesiacov november až december 1996 po vzájomnej dohode a rozdelení si úloh násilím a hrozbou násilia donútili V. K., nar. XX.XX.XXXX k prevodu nehnuteľnosti penziónu „V.“ v katastri obce A., okr. A., vedenej na LV č. XXX, v hodnote 3.713.388.- Sk tým spôsobom, že spracovali kúpnopredajnú zmluvu zo dňa 13.12.1996 medzi V. K. a obv. P. P., nar. XX.XX.XXXX, ktorého ako kupujúceho určil H. na predmetnú nehnuteľnosť, pričom v zmluve stanovili kúpnu cenu len na 3,5 mil. Sk, z ktorej vyplátili K. len sumu 1,5 mil. Sk, s odôvodnením, že má neuhradenú pohľadávku vo výške 4,5 mil. Sk, ktorú údajne neuhradil živnostníkovi J. M., nar. XX.XX.XXXX, čo sa však nezakladalo na pravde, V. K. z obavy pred ďalším násilím voči jeho osobe so zjavne nevýhodnými podmienkami súhlasil a prevod zrealizoval dňa 23.12.1996, čím bola K. spôsobená škoda vo výške 2.213.388.- Sk; obv. V. H. a V. K. prinútili pod hrozbou násilia a fyzickej likvidácii C. K., nar. XX.XX.XXXX ako konateľa firmy P. s.r.o., aby objednal dodávku čierneho plechu vo H. M. a.s. K. v celkovej hodnote 10.179.125,60 Sk, dodávku pozinkovaného plechu od Ing. W. T. - T., K., v hodnote 7.251.017,60 Sk, pričom predtým sa však H. a K. dohodli s M. T., že uvedený plech on prevezme a odpredá, získané peniaze však výhradne odovzdá im, čo menovaný po vysporiadaní daní aj urobil, obaja obvinení peniaze prevzali osobne a tieto si ponechali pre vlastnú potrebu a takýmto konaním spôsobili škodu pre H. M. a.s. K. a Ing. W. T. - T. K., celkom vo výške 17.430.143,20 Sk.

Trestné konanie sa skončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica z 28. januára 2000, sp. zn. 3 T 23/1999, ktorým bol K. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov,

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Krajského úradu vyšetrovania PZ Trenčín z 25. augusta 1999, ČVS : KÚV-40/10-99, pre trestný čin vydierania podľa §§ 235 ods. 1, 2 písm. a), b), c) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe, že

V. K., J. V. spoločne s doposiaľ nezistenými osobami ako členovia organizovanej skupiny po vzájomnej dohode a rozdelení si úloh, a to tak, že V. K. telefonicky prikázal Q. X., aby sa v presne nezistený deň v polovici mesiaca jún 1997 dostavil do Prievidze, kde ho pri podniku C. bude čakať J. V. a spoločne s ním príde na benzínové čerpadlo v D., v čase o 21.30 hod. pri C. v Prievidzi Q. X. čakal Q. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorý mu uviedol, že J. V. s ním nepôjde a preto pokračoval v jazde do Žiaru nad Hronom sám na určené miesto, kde po chvíli prišiel aj V. K. s doposiaľ najmenej štyrmi nezistenými osobami, ktoré po vystúpení z vozidla ho začali biť rukami po rôznych častiach tela a do menovaného kopali, pričom V. K. mu povedal, že to je preto, že pre neho nezabezpečil ním požadované osobné

motorové vozidlo MERCEDES, pričom mu povedal, aby si uvedomil kto je on, že nie je už obyčajný mäsiar z A. a preto mu berie osobné motorové vozidlo zn. VW PASSAT, ŠPZ: W. XX-XX, evidované na meno A. S., nar. XX.XX.XXXX, ktoré toho času užíval a na ktorom prišiel na benzínové čerpadlo do D., a jednému z mužov, s ktorými prišiel V. K., prikázal aby ho odviezol do Prievidze, čo tento muž aj urobil, a počas jazdy mal neustále zapnutý mobilný telefón a pištoľ doposiaľ nezistenej značky a v.č., položenú na dosah ruky, na sedadle medzi nohami, alebo prístrojovej doske, odcudzením motorového vozidla vznikla Q. X. škoda vo výške najmenej 600.000,- Sk. Q. X. v obave o svoj život i napriek tomu, že utrpel zranenie a to modriny po celom tele a bolesti hrudníka, lekársku pomoc nevyhľadal, trestné konanie sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 19. júna 2002, sp. zn. 1 T 141/2001, ktorým bol pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, 2 písm. a),c) Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistený deň v mesiaci jún 1997 na benzínovom čerpadle v D., spoločne s ďalšími doteraz nezistenými osobami, vystúpil z auta a napadol poškodeného Q. X., ktorého bil rukami a kopal do rôznych častí tela a to preto, že Q. X. údajne mu nezabezpečil havarované motorové vozidlo a následne si potom zobral do zálohy osobné motorové vozidlo poškodeného X. zn. Passat ŠPZ W. XX-XX, ktoré mu odňal a do dnešného dňa nevrátil.

Za to mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody sedem a pol roka so zaradením do druhej nápravno-výchovnej skupiny za súčasného zrušenia rozsudku najvyššieho súdu z 5. februára 2001, sp. zn. 6 To 19/2000, vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Uvedený rozsudok bol na základe odvolania K. Krajským súdom v Banskej Bystrici z 26. septembra 2002, sp. zn. 4 To 1028/02, zrušený vo výroku o treste a podľa § 37 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu, lebo považoval trest uložený rozsudkom najvyššieho súdu z 5. februára 2001, sp. zn. 6 To 19/2000, za dostatočný, vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa odboru Stred úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ z 19. januára 2005, ČVS : PPZ-2/BOK-S-I-2005, pre trestný čin podplácania podľa § 161 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a pre prípravu vraždy podľa §§ 7 ods. 1, 219 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe, že

1.) V. K. na základe podaných sťažností na Najvyšší súd Slovenskej republiky pre porušenie zákona ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 25.02.2003 vo veci odsúdeného V. H., vedenej na Okresnom súde v Trenčíne pod sp. zn. 3 Pp 250/2002 a vo veci odsúdeného V. K. vedenej na Okresnom súde v Leviciach pod sp. zn. 1 Pp 149/2002, v presne nezistenej dobe od 25.2.2003 do konca februára 2003 prostredníctvom advokáta JUDr. P. M., nar. XX.X.XXXX, získal kontakt na JUDr. V. R., nar. XX.XX.XXXX., sudcu z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, s ktorým sa na doposiaľ neznámom mieste v Bratislave dohodol na úplatku vo výške dvoch miliónov Sk, ktoré mu V. K. sľúbil poskytnúť v prípade, ak on z titulu svojho postavenia sudcu Najvyššieho súdu SR zabezpečí aby jeho vec prejednával senát, ktorý rozhodne v jeho prospech a naopak aby vec odsúdeného V. H. prejednával senát, ktorý rozhodne v neprospech ods. V. H., v tejto súvislosti sa ďalej dohodli na zálohe vo výške 500.000,- Sk, ktorú následne v presne nezistený deň, v priebehu mesiaca marec 2003, odovzdal na pokyn V. K., JUDr. P. M. spoločne s R. T., nar. XX.XX.XXXX vyššie uvedenému sudcovi NS SR, a to v Bratislave v hoteli K., v apartmáne č. X na XX. poschodí, pričom doplatok vo výške 1.500.000,- Sk bol tomuto sudcovi vyplatený zo strany V. K. za prítomnosti advokáta JUDr. P. B. v hoteli K. v presne nezistenom týždni, kedy senáty NS SR rozhodovali o predmetných sťažnostiach s tým, že senát NS SR pod číslom konania 4 Tz 1/03 dňa 19.03.2003, vo veci ods. V. H., uznesením rozhodol, že v danom prípade bol porušený zákon a zrušil uznesenie OS v Trenčíne z 23.09.2002 pod sp. zn. 3 Pp 250/2002, zatiaľ čo druhý senát NS SR pod číslom konania 3 Tz 1/03 dňa 7.05.2003, vo veci ods. V. K. rozhodol o zamietnutí sťažnosti pre porušenie zákona presne tak, ako to prisľúbil vybaviť vyššie uvedený sudca NS SR, ktorý svojím konaním navyše porušil osobitnú povinnosť vyplývajúcu z § 30 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediach v znení neskorších predpisov, k porušeniu osobitných povinností došlo i zo strany vyššie uvedeného advokáta, vyplývajúcich z § 13 zákona č. 132/1990 Zb. o advokácii v znení neskorších predpisov,

2.) V. K. dňa 10.4.2004 vydal pokyn R. T., nar. XX.XX.XXXX, aby tento z firmy H., s.r.o., A. A., vybral finančné prostriedky vo výške 40.000,- Sk z predaja pohonných hmôt na nákup bližšie nešpecifikovaných dvoch krátkych strelných zbraní s jedným tlmičom, ktoré V. K. v presne nezistenej

dobe a za doposiaľ nezistených okolností aj zohňal a to za účelom vykonania fyzickej likvidácie Ing. Q. M., nar. XX.XX.XXXX, zástupcu spoločnosti W., a.s. F., ku ktorej malo dôjsť v presne nezistenej dobe v lete roku 2004, hneď po odkúpení akcií spoločnosti W., a.s. V. K. pričom k samotnej realizácii fyzickej likvidácie nedošlo a to z dôvodu, že nedošlo ani k predaju akcií spoločnosti W., a.s., lebo V. K. bol dňa 15.6.2004 zaistený políciou a následne dňa 18.6.2004 vzatý do výkonu väzby v UVV Leopoldov.

Trestné stíhanie bolo uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 22. januára 2007 zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. c) Tr. por., vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa expozitúry Západ národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ z 3. februára 2014, ČVS: PPZ-525/NKA-PZ-ZA-2013, pre trestný čin vraždy formou účasti podľa §§ 10 ods. 1 písm. b), 219 ods. 1, 2 písm. f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom období na začiatku roka 1998 V. K., ktorý v tom čase pôsobil na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni v skupine prezývanej „H.“ pôsobiacej v Banskej Bystrici a okolí, rozhodol o usmrtení V. W., nar. XX.XX.XXXX, patriaceho do skupiny „H.“, nakoľko bol V. W. na úteku a bolo po ňom vyhlásené pátranie, čo ťažko znášal, veľa vedel o trestnej činnosti V. K. a začal byť nespôľahlivý, preto V. K. prostredníctvom P. P. oslovil J. R. a W. S. s požiadavkou na likvidáciu V. W., s čím súhlasili a následne kontaktovali T. R., ktorý v tom čase pôsobil na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni v skupine prezývanej „B.“ pôsobiacej v Bratislave a západnej časti územia Slovenskej republiky, následne T. R. naplánoval, zorganizoval, rozdelil úlohy a inštruoval páchateľov vraždy V. W. tak, že v presne nezistenom období v mesiaci apríl, máj 1998 P. P. priviezol na doposiaľ neustálenú čerpaciu stanicu na začiatku Bratislavy V. W. pod zámienkou, že ho idú prebytovať a budú oslavovať, následne V. W. si presadol do vozidla, v ktorom bol W. S., T. R., J. R. a odviezli ho do chatovej osady rekreačného strediska B. na chatu, ktorú zabezpečil na tento účel V. A., kde ich čakal Q. A., J. E., V. A. s ďalšou nestotožnenou osobou, ktorí boli T. R. vopred inštruovaní o svojich úlohách pri usmrtení V. W., po zvítaní a po vojení do chaty jedna z osôb V. W. do pohára s liehovinou naliala rohynol, ktorým ho omámili, následne ho povalili na zem na chrbát a J. E. mu na ústa priložil poskladanú handričku, cez ktorú mu postupne lial do úst chemickú látku chloroform až dovtedy, pokiaľ V. W. nejavil známky života, potom W. S., ktorý zabezpečil nariadenie na kopanie, odviezol J. E., Q. A. a J. R. na miesto, kde mali kopať jamu, tam ich nechal a asi po hodine priviezol zviazané nehybné telo V. W., ktoré uložili do vopred vykopanej jamy a zahrabali, pričom dňa 20.06.2013 v katastrálnom území M. X. na parcele č. XXXX, evidované na LV č. XXXX boli pozostatky V. W. nájdené a vykopané.

Trestné konanie sa skončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo 4. augusta 2014, sp. zn. 2 T 36/2014, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste s trestnom odňatím slobody štrnásť rokov a šesť mesiacov,

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa expozitúry Stred národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ z 22. januára 2016, ČVS: PPZ-206/NKA-PZ-VY-2014, pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe, že

V. H., V. K., M. H. zomrelý XX.XX.XXXX, W. zomrelý XX.XX.XXXX, Q. S. zomrelý XX.XX.XXXX, po predchádzajúcej vzájomnej dohode a po rozdelení jednotlivých úloh za účelom spáchania konkrétneho trestného činu a to usmrtenia C. K., nar. XX.XX.XXXX, najpravdepodobnejšie dňa 30.04.1996 vo večerných hodinách, V. H. spolu s M. H. vylákali C. K. do erotického salónu T., nachádzajúceho sa na V. XX v Banskej Bystrici a to spôsobom, že Q. K. na podnet V. H. priviezol C. K. z Hotela R. do tohto erotického salónu, kde po jeho privezení spoločne konzumovali alkoholické nápoje, následne bol presne nezistenou osobou C. K. za účelom jeho omámenia v prítomnosti V. H., M. H. a prítomnosti najmenej jednej ďalšej bližšie nezistenej osoby podaný alkohol v kombinácii s bližšie nezistenou omamnou látkou, kde po uplynutí bližšie neurčeného času bol C. K. z tohto erotického salónu v omámenom stave prevezený na bližšie nezistenom motorovom vozidle M. H. a Q. S. na miesto nachádzajúce sa v lesnom poraste katastrálneho územia obce Dolný Harmanec, kde sa taktiež na bližšie nezistených motorových vozidlách v tom čase dostavili aj V. K., W. M. a V. H. a kde už bola vopred vykopaná jama, ktorú za účelom zakopania tela poškodeného C. K. vopred vykopali Q. S., W. M. a V. K., po príchode na uvedené miesto v blízkosti vykopanej jamy M. H., Q. S., V. K., W. M. vybrali

omámeného C. K. z motorového vozidla a toho následne niesli k vopred pripravenej jame, kde v blízkosti tejto jamy, potom čo V. K. spoločne s M. H. vyzliekli C. K. zo šiat, mu doposiaľ nestotožnená osoba najmenej jednou strelou z krátkej strelnej zbrane bližšie nezisteného kalibru strelila do oblasti hlavy a taktiež M. H. najmenej jednou strelou z krátkej strelnej zbrane bližšie nezisteného iného kalibru strelil do oblasti hlavy, kde krátko potom telo takto usmrteného C. K. spoločne V. H., M. H., V. K., Q. S. a W. M. zakopali do vopred pripravenej jamy, pričom uvedeného konania sa dopustili v úmysle zakryť spáchanie trestného činu podvodu s pozinkovaným a čiernym plechom ako aj iným hutným materiálom vo vzťahu k poškodeným spoločnostiam H. M., a.s. K. a T. - Ing. W. T., v ktorom vystupoval C. K., nar. XX.XX.XXXX ako zástupca spoločnosti P. s.r.o. T. v pozícii „bieleho koňa“.

Vec je v štádiu vykonávania úkonov prípravného konania.

Spoločné trestné konanie pre dole uvedených 5 skutkov je v štádiu vykonávania úkonov prípravného konania:

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa expozitúry Stred národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ z 18. februára 2016, ČVS : PPZ-79/NKA-PZ-ST-2014, pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zákona č. 177/1993 Z.z. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase na jeseň roku 1993 J. R., nar. XX.XX.XXXX požiadal za finančnú odmenu V. K. o zastrašenie neznámych osôb, ktoré ho v tom čase vydierali, s čím V. K. súhlasil, požiadavku predostrel V. H. a následne títo spolu naplánovali, zorganizovali, rozdelili úlohy a inštruovali J. R., V. R., P. P., Q. B. a V. Y. tak, že dňa 02.11.1993 v doobedňajších hodinách J. R. vylákal dovtedy jemu neznámu osobu, ktorá ho vydierala pod zámienkou, že vyplatí časť požadovaných peňazí, do hotela L. na ul. E. č. X v Banskej Bystrici, kde na miesto prišiel Q. J. Y., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom B. č. XX, A. A., kde ho už podľa dohody čakali J. R., V. K., V. H., V. R., Q. B., V. Y., povalili ho na zem, naložili do vopred pripraveného auta zn. Opel a previezli ho do priestorov firmy J. R. na D. v Banskej Bystrici, kde na dodatočnú požiadavku J. R. o usmrtenie poškodeného, Q. J. Y. zviazali a naložili do skriňového nákladného auta zn. LIAZ, ktorý poskytol J. R. za účelom jeho prevezenia do neobývaného rodinného domu patriaceho starým rodičom V. K. na W., ul. J. A. K. č. XX, kde bol držaný, pokiaľ V. K., P. P. a Q. B. v doline zvanej „W.“ vykopali hrob, kde Q. J. Y. toho istého dňa v neskorých večerných hodinách previezli k vopred pripravenej jame, vyzliekli donaha, avšak tomuto sa podarilo z hrobu ujsť, načo bol však za krátky čas V. R., P. P. a Q. B. opätovne chytený pri neďaleko sa nachádzajúcom senníku, kde ho následne V. R. strelnou zbraňou nezisteného typu strelil z bezprostrednej blízkosti do zadnej časti hlavy, čím mu spôsobil devastáčné poškodenie mozgu a hlavy na následky, ktorého na mieste podľahol, telo poškodeného Q. J. Y. uložili do vykopanej jamy a zahrabali, za čo im bola následne vyplatená vopred dohodnutá odmena, ktorú poskytol J. R., pričom dňa 19.08.2015 v katastrálnom území obce W. na lesnom pozemku parcely č. XXXX zapísanom na LV č. XXX boli pozostatky Q. J. Y. nájdené a vykopané,

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa expozitúry Stred národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ z 18. februára 2016, ČVS : PPZ-612/NKA-PZ-ST-2014, pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 248/1994 Z. z. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom období na jeseň v roku 1994 sa V. H., V. K. a nebohí W. R. a Q. M., ktorí v tom čase pôsobili v skupine „H.“ pôsobiacej v Banskej Bystrici a okolí, rozhodli usmrtiť Ing. T. A., nar. XX.XX.XXXX v S., naposledy bytom W., Q. č. XX z dôvodu získania jeho majetku a prístupu k jeho financiám a obchodným aktivitám, kde po predchádzajúcej vzájomnej dohode naplánovali a zorganizovali likvidáciu Ing. T. A. tak, že tohto dňa 18.11.1994 v presne nezistenom čase pod vytvorenou zámienkou nebohí W. R. a Q. M. vylákali a priviezli na miesto v lesnom poraste nachádzajúce sa po pravej strane cesty vedúcej z obce Čierny Balog smerom na obec Lom nad Rimavicou ku vopred pripravenej jame, ktorú vykopali V. K., V. B. a nebohý P. P., kde po príchode na miesto V. H. presne nezistenou strelnou zbraňou patriacou poškodenému Ing. T. A., tohto strelil do oblasti hlavy, čím došlo k jeho usmrteniu a telo poškodeného následne v jame zahrabali, pričom obvinený V. K. sa tohto skutku dopustil po tom čo dňa 02.11.1993 spoločným konaním s ďalšími páchatelmi úmyselne usmrtil Q. J. Y., dňa 16.04.1994 spoločným konaním s ďalšími páchatelmi úmyselne usmrtil J. V.,

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa expozitúry Stred národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ z 18. februára 2016, ČVS: PPZ-708/NKA-PZ-ST-2014, pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 177/1993 Z. z., na tom skutkovom základe, že na základe objednávky a sľúbenej finančnej odmeny Ing. T. A. za usmrtenie J. V., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. ul. XX/X, W. a na základe predošlého fyzického konfliktu poškodeného s W. R. bol tento dňa 16.04.1994 v čase po 19.00 hod. W. R. a Q. M. privezený z Prievidze do Brezna, kde po spoločnej dohode a rozdelení jednotlivých úloh na skutku zúčastnených osôb vedúcich k jeho usmrteniu bol V. H. a ďalšou z týchto osôb prevezený z Brezna do obce Čierny Balog, časť W., kde v lesnom poraste bol tesne pred tým V. K., P. P. a V. R. pripravený hrob ku ktorému bol poškodený z vozidla v omámenom stave prenesený, následne pri hrobe položený na kolená, V. K. a Q. M. z bokov podopretý a následne za svietenia P. P. V. H. nezistenou pištoľou dva krát strelený do oblasti hlavy, čím došlo k jeho usmrteniu a následnému pochovaniu v pripravenom hrobe; pričom V. K. sa skutku dopustili opätovne po tom, čo už z 02.11.1993 na 03.11.1993 sa podieľal na usmrtení Q. J. Y., vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa expozitúry Stred národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ zo 6. mája 2016, ČVS: PPZ-190/NKA-PZ-ST-2014, pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 219 odsek 1, 2 písm. c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., účinného do 31. januára 1998, na tom skutkovom základe, že v presne nezistenej dobe niekedy v mesiaci február roku 1997 J. V. spolu so svojim bratom K. V., ktorí v tom čase pracovali pre skupinu prezývanú „H.“, naviedli V. H. na viacerých vzájomných stretnutiach v hoteli R. v Banskej Bystrici, na ktorých boli prítomní V. H., V. K. ako najvyšší predstavitelia v rámci koordinačnej a riadiacej úrovni organizovanej skupiny „H.“ na likvidácii W. N. v úmysle pomstiť sa, pretože s W. N. mali J. V. a K. V. rôzne konflikty, a to aj ohľadne osoby R. M., ktoré postupne vyvrcholili objednávkou W. N. na likvidáciu J. V. u V. K., o čom sa bratia V. dozvedeli, kde na základe takýchto dôvodov zo strany J. a K. V., ako aj v úmysle faktického majetkového ovládnutia podnikateľských aktivít a participácie skupiny „H.“ na získaní majetku a ovládnutia teritória poškodeného W. N. po jeho odstránení v Partizánskom a okolí, V. H. a V. K. súhlasili a po predchádzajúcej vzájomnej dohode spolu naplánovali, zorganizovali, rozdelili úlohy páchateľov usmrtenia W. N. tak, že J. V. zabezpečil vozidlo použité pri skutku zn. VW Vento, červenej farby s rakúskymi ŠPZ, ktoré dal V. H. prerobiť a prispôbiť pre strelbu z okien, ďalej niektorá zo zúčastnených osôb zabezpečila strelné zbrane (tri samopaly a jeden pištoľ), ktoré si dňa 06.03.1997 prerozdělili na firme B. v K., kde si prerozdělili aj jednotlivé úlohy, čomu boli prítomní V. H., B. B., V. K., V. E., J. V., K. B., W. M., V. K. a to tak, že ako šofér vozidla VW Vento bol určený B. B., ako strelci boli určení K. B., W. M., J. V., V. E., pri F. bol určený ako pozorovateľ V. W., ktorý informoval o príchode a odchode W. N. z hotela R. a neďaleko hotela R. bol v aute tiež ako pozorovateľ V. K., ktorý v okolí hotela hliadkoval, následne po takto prerozdelených úlohách V. H. dňa 06.03.1997 telefonicky vylákal do mesta Banská Bystrica do hotela R. na stretnutie W. N., ktorý sa na stretnutie vo večerných hodinách toho istého dňa na vozidle Mercedes Benz, ktoré sám šoféroval spolu V. P., P. V., W. B., Y. M. a sprievodným vozidlom Daewoo Nexia, v ktorom sedeli V. R., D. V., F. R., dostavili pred hotel R., pričom v hoteli R. sa W. N. stretol s V. K., ktorý ho tam čakal, ktorý mu následne oznámil, že V. H. sa nachádza vo svojom erotickom salóne, pričom nato W. N. po chvíli z hotela R. vo svojom motorovom vozidle odišiel spolu s osobami, s ktorými prišiel, o čom informoval V. W. strelcov pripravených v aute, kde pri jeho odchode z príjazdovej cesty k hotelu R. v čase o 23:10 hod. z tam odstaveného vozidla zn. VW Vento červenej farby, ktoré šoféroval B. B., vopred inštruovaní, ozbrojení a informovaní ďalší členovia skupiny „H.“ V. E., J. V., W. M. a K. B. niekoľkokrát zo samopalu československej výroby vz. 58 kalibru 7,62 mm, nezisteného výrobného čísla, samopalu pravdepodobne sovietskej výroby AK 47 kalibru 7,62 mm, vzor 43, nezisteného výrobného čísla a aj ďalšieho nezisteného samopalu, začali spoločne viacerými strelami strieľať v úmysle usmrtiť W. N. odpredu aj odzadu po idúcom osobnom motorovom vozidle zn. Mercedes, ŠPZ C. XX-XX, ktoré popri nich prechádzalo a v ktorom sa v tom čase nachádzalo päť osôb - W. N., V. P., P. V., W. B., Y. M., pričom K. B. mimo dohody a spontánne taktiež strieľal z nezistenej pištole kalibru 9 mm po sprievodnom osobnom motorovom vozidle zn. Daewoo Nexia, ŠPZ C. XX-XX, v ktorom sa nachádzala V. R., D. V., F. R., následne po strelbe dvaja zo zúčastnených strelcov z miesta činu ušli pešo a ostatní strelci odišli na osobnom motorovom vozidle zn. VW Vento rakúskej ŠPZ W-XXXXAB, ktoré V. E. neskôr podpálil a ponechal na F. ul. v Banskej Bystrici, čím takýmto spoločným

konaním došlo k usmrteniu W. N., ktorý podľa konštatovania znalcov z odvetvia súdneho lekárstva v znaleckom posudku č. 41/1997 mal zástrel v pravej lopatke, ktorý nebol smrteľný, avšak na následky strelného poranenia mozgu a lebky, ktoré utrpel dňa 06.03.1997 v čase o 23:10 hod. nasledujúceho dňa 07.03.1997 zomrel v nemocnici F. D. Roosevelta Banská Bystrica a tiež touto strelbou došlo k ťažkému zraneniu V. P., ktorý podľa znaleckého posudku č. 70/1997 utrpel vážne zranenia a to dvoma strelnými zraneniami priestrel hrudníka - ľavých pľúc, pričom srdce strela minula tesne, v dôsledku čoho by u V. P. tieto zranenia bez rýchlej odbornej lekárskej pomoci viedli ku smrti, doba práceneschopnosti bola určená na 8 - 12 týždňov, a tiež došlo k zraneniu F. R., ktorý podľa znaleckého posudku č. 70/1997 utrpel strelné poranenie hornej časti záhlavia bez poškodenia kostí, pravej ruky s trieštivou zlomeninou piatej záprstnej kostičky a priestrel lakťa ľavej ruky s dobou práceneschopnosti 10 - 14 týždňov, strelbou taktiež došlo k poškodeniu uvedených vozidiel a znalcom z odboru dopravy v znaleckom posudku č. 17/97 bola škoda vyčíslená spolu na 36.802,10,-Eur (1.108.700,-Sk), čím takto ovládli prostredie Partizánskeho a okolia, kde následne vyberali peniaze v podnikoch za tzv. „ochranu“, tiež získali časť peňazí z predaja kúpaliska v Partizánskom a taktiež vozidlo Chrysler Voyager a kone, tohto skutku sa obvinený V. K. dopustil po tom, čo dňa 02.11.1993 spoločným konaním usmrtil J. I. Y., dňa 16.04.1994 spoločným konaním usmrtil J. V., dňa 18.11.1994 spoločným konaním usmrtil Ing. T. A., dňa 30.04.1996 spoločným konaním usmrtil C. K.,

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa expozitúry Stred národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ zo 6. júna 2016, ČVS: PPZ-136/NKA-PZ-ST-2015, pre trestný čin všeobecného ohrozenia spolupáchatelstvom sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa §§ 9 ods. 2, 179 ods. 1, 3 písm. a), 8 ods. 1) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 183/1999 Z. z., na tom skutkovom základe, že

v presnejšie nezistenom čase v priebehu roku 1994 si Ing. A. M., nar. XX.X.XXXX, dátum úmrtia: XX.X.XXXX, pre nehody súvisiace so vzájomnou obchodnou činnosťou objednal u obvineného V. H. a obvineného V. K. za finančnú odmenu usmrtenie poškodeného W. B., nar. XX.XX.XXXX, dátum úmrtia: X.X.XXXX, naposledy trvale bytom A., Q. B. XXXX/XX, následne obvinený V. H. po vzájomnej dohode spoločne s obvineným V. K., V. R., nar. X.X.XXXX, dátum úmrtia: XX.X.XXXX, naposledy trvale bytom A. A., B., C. XXXX/XX, a Q. A., nar. XX.X.XXXX, dátum úmrtia: XX.X.XXXX, naposledy trvale bytom F., B. XXX/X, za účelom usmrtenia poškodeného W. B. odcestovali do Bratislavy, kde sledovali poškodeného W. B. v úmysle usmrtiť ho použitím nástražného výbušného systému, do ktorého trhavinu zabezpečil a ktorý zároveň aj vyrobil Q. A., následne obvinený V. K. zabezpečil jeho použitie dňa 18.12.1994 v Bratislave pred bránou J. na N. ulici č. XX, keď bol tento nástražný výbušný systém vložený pod osobné motorové vozidlo zn. Mercedes 500 SL, EČV: A. XX-XX, ktorého užívateľom bol poškodený W. B., a následne bol tento nástražný výbušný systém v čase približne o 03:55 hod. aj iniciovaný, pričom pri výbuchu tohto systému došlo k spôsobeniu zranení W. B. s približnou dobou pracovnej neschopnosti v trvaní troch až štyroch týždňov a škode na osobnom motorovom vozidle zn. Mercedes 500 SL, EČV: A. XX-XX, ktorého držiteľom bol v tom čase Q. K., nar. XX.X.XXXX, vo výške 1.800.000,-Sk (59.749,05 eur), rovnako boli spôsobené zranenia aj poškodenému T. C., nar. X.X.XXXX, s približnou dobou pracovnej neschopnosti v trvaní dvoch až troch týždňov, a škoda na osobných motorových vozidlách zn. Škoda Forman, EČV: A. XX-XX, ktorého držiteľom bol v tom čase W. K., nar. XX.X.XXXX, vo výške 5515,-Sk (183,06 eur), zn. Škoda Favorit 135 LS, EČV: A. XX-XX, ktorého držiteľom bola v tom čase firma M. A. A., W. ul. č. X, A., IČO: XXXXXXXXX, vo výške 3104,-Sk (103,03 eur), zn. Oltcit 11 R, EČV: A. XX-XX, ktorého držiteľom bol v tom čase Ing. V. H., nar. XX.X.XXXX, vo výške 20.000,-Sk (663,88 eur), zn. Váz 2101, EČV: A. XX-XX, ktorého držiteľom bol v tom čase C. Q., nar. X.X.XXXX, vo výške 3.300,-Sk (109,54 eur), zn. Škoda 110 LS, EČV: A. XX-XX, ktorého držiteľom bol v tom čase C. W., nar. X.X.XXXX, vo výške 337,-Sk (11,19 eur), zn. Peugeot 309, EČV: C. XX-XX, ktorého držiteľom bol v tom čase P. S., nar. XX.X.XXXX vo výške 100.000,-Sk (3.319,39 eur), a v ktorom sa v čase výbuchu nachádzali F. B., nar. X.X.XXXX, D. B., nar. XX.XX.XXXX, W. V., nar. XX.X.XXXX, V. V., nar. X.X.XXXX, Q. B., nar. XX.XX.XXXX, z ktorých minimálne W. V. a D. B. utrpeli presnejšie nezistené zranenia, a tiež boli týmto výbuchom poškodené aj sklenené výplne a dvere na administratívnej budove spoločnosti J., štátny podnik, so sídlom v A., N., IČO: XXXXXXXXX (právny nástupca F., so sídlom M., P., M., IČO: XXXXXXXXX), ktorej tak vznikla škoda vo výške 3.200,-Sk (106,22 eur) a rovnako aj spoločnosti V., so sídlom v A., IČO: XXXXXXXXX, na podniku N. v doposiaľ presne nezistenej výške.

Zistené bolo, že K. bol trestne stíhaný aj za trestné činy krádeže podľa § 247 ods. 1, 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., neoprávneného užívania cudzieho motorového vozidla podľa § 249a ods. 1, 3 Tr. zák., založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v jednočinnom súbehu so skrátením dane a poistného podľa § 148 ods. 1, 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., pre zločiny ublíženia na zdraví podľa §§ 155 ods. 1, 2 písm. a), 138 písm. d) Tr. zák., úverového podvodu formou účastníctva podľa §§ 222 ods. 1, 3 písm. a), 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák., vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák.

H. v posudzovanej veci vystupujúci ako páchatel', účastník, resp. spolupáchateľ skutkov 1/, 3/, 5/ a 7/ mal vznesené obvinenie 25. septembra 2012 pre skutky 1/, 7/ a 18. októbra 2013 pre skutky 3/, 5/, následne bola vec vylúčená na samostatné konanie 18. júna 2014 (č. l. 303). Rozsudkom (§ 334 ods. 4 Tr. por. schválená dohoda o vine a treste uzavretá medzi prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obvineným H., 4. septembra 2014 č. k. VII/1Gv 69/14/1000-22) Špecializovaného trestného súdu zo 14. októbra 2014, sp. zn. PK-1T29/2014, bol H. právoplatne uznaný vinným zo

1.) zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., v znení neskorších predpisov

2.) trestného činu všeobecného ohrozenia formou účastníctva podľa §§ 10 ods. 1 písm. c), 179 ods. 1, 2 písm. a), 3 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 248/1994 Z. z.,

3.) trestného činu vraždy formou účastníctva podľa §§ 10 ods. 1 písm. c), 219 ods. 1, 2 písm. a), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zákona č. 175/1990 Z. z.,

4.) trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. c), h) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 183/1999 Z. z. na tom skutkovom základe, že

1.) Q. H. bol od roku 1999 do vznesenia obvinenia a jeho zadržania dňa 25.09.2012 členom zločineckej skupiny vystupujúcej pod názvom „B.“, ktorá ako zločinecká skupina pôsobí od roku 1999 najmä v Bratislave a západnej časti územia Slovenskej republiky a ktorá existuje s cieľom získania najmä finančných a iných výhod páchaním rôznej najmä násilnej a majetkovej trestnej činnosti a jej príslušníci sú zoskupení v jednotlivých úrovniach a stupňoch riadenia a organizácie vo vzťahoch nadriadenosti a podriadenosti, dlhodobo koordinovane páchajú zločiny, pričom členovia vo vyššom stupni hierarchie skupiny zadávajú členom z nižších stupňov hierarchie pokyny k páchaniu trestných činov, určujú spôsoby ich vykonania, vydávajú súhlasy s páchaním konkrétnych trestných činov, od nižšie postavených členov skupiny preberajú nezákonne získané finančné prostriedky, s časťou ktorých financujú činnosť a niektorých členov zločineckej skupiny, pričom Q. H. bol riadený a podriadený priamo najvyššie postavenému členovi v hierarchii skupiny R. L.,

2.) R. L. naplánoval vykonanie usmrtenia poškodeného Ing. Z. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorého považoval za riadiacu osobu konkurenčnej skupiny páchajúcej trestnú činnosť a zadal úlohy J. R., Q. H. a J. B., pričom Q. H. zistil, že poškodený navštevuje areál tenisových kurtov v Bratislave na D. a R. L., Q. H. a J. B. sa v presne nezistený deň pred 09.05.1998 dostavili k areálu tenisových kurtov v Bratislave na D., kde R. L. s Q. H. obhliadli predmetné miesto a zistili, ako vyzerá vstup do areálu tenisových kurtov a následne R. L. rozhodol, že sa tam usmrtenie poškodeného uskutoční a vykoná sa nastražením výbušniny pod betónové tvárnice vedúce od začiatku vstupu do areálu tenisových kurtov a určil, že výbušnina sa iniciuje v čase, keď bude poškodený uvedený areál opúšťať, následne ďalší deň pred 09.05.1998 sa R. L., J. R., Q. H. a J. B. dostavili vo večerných hodinách po uzatvorení uvedeného areálu tenisových kurtov k tomuto areálu a Q. H. a J. B. dostali od R. L. úlohu, aby zabezpečovali okolie a informovali R. L. a J. R. o prípadnom pohybe osôb v okolí areálu, čo prostredníctvom vyslačiek vykonávali, každý na druhej strane ulice D. smerom od vstupu do areálu kde predstierali, že venčia svojich psov, ktorých si na ten účel vzali so sebou, R. L. a J. R. si zabezpečili a so sebou priniesli trhavinu trinitrotolúen s hmotnosťou približne 8 až 10 kg, ktorú zakopali pod betónové tvárnice hneď za vstupnou brámkou do areálu smerom k vstupnej bránke oplotených antukových tenisových kurtov asi 50 cm od povrchu roviny zeme, túto trhavinu opatrili zariadením usposobeným k iniciácii nálože na diaľku a následne po ohlásení ukončenia nastraženia nálože R. L. prostredníctvom vyslačky Q. H. a J. B., všetci svoje miesta opustili, dňa 09.05.1998 v obedňajších hodinách sa k blízkosti areálu predmetných

tenisových kurtov v Bratislave na D. dostavili R. L., J. R., Q. H. a J. B., kde Q. H. sledoval príchod poškodeného zo zástavky električiek pri ich obratisku na D., odkiaľ mal výhľad na príchodziu ulicu D. k areálu tenisových kurtov, J. R. s J. B. čakali vo vozidle na parkovisku asi 200 metrov od križovatky E. a ulice D., pričom J. R. mal pri sebe pripravené zariadenie na diaľkovú aktiváciu uloženej trhaviny, R. L. čakal vo vozidle v záhradkárskej oblasti pri jazere D., v čase približne o 19:00 h prichádzal poškodený v motorovom vozidle Mercedes SL 600, čierny kabriolet, evidenčné číslo: A. XX-XX, k areálu tenisových kurtov, Q. H. zatelefonoval túto skutočnosť J. B., ktorý z vozidla, v ktorom čakal s J. R. vybral bicykel, s ktorým sa J. R. presunul k areálu tenisových kurtov v Bratislave na D. kde v čase o 19:40 h keď poškodený pešo vychádzal z areálu a prechádzal ponad miesto uloženej trhaviny, túto diaľkovým ovládaním inicioval, čím došlo k enormnému výbuchu, ktorý poškodenému spôsobil mnohonásobnú devastáciu a rozčlenenie trupu, vnútorných orgánov, hlavy a končatín, pričom časti tela poškodeného boli rozmetané do značného okolia miesta výbuchu, čím bola bezprostredne spôsobená smrť poškodeného, pričom bolo vydaných minimálne 7 prítomných osôb nachádzajúcich sa v tom čase v uvedenom areáli v blízkosti miesta výbuchu do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví a zároveň účinkami výbuchu bolo spôsobené zranenie tam prítomnej poškodenej V. S., nar. XX.XX.XXXX a poškodenie pred areálom zaparkovaných osobných motorových vozidiel, J. R. následne z miesta činu unikol na miesto, kde ho čakal R. L. a odtiaľ odišli,

3.) R. L. naplánoval vykonanie usmrtenia poškodeného T. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorého považoval za riadiacu osobu konkurenčnej skupiny páchajúcej tresnú činnosť a v súvislosti s tým zadával úlohy J. R., I. C., Q. H. a J. B., zároveň zabezpečil informáciu, že T. F. chodí pre svoje dcéry na F. F. v A. k svojej bývalej manželke a v presne nezistenom čase pred dňom 04.10.1998 dal úlohu Q. H. a J. B., aby vykonali pri bydlisku bývalej manželky T. F., s ktorou nežil v spoločnej domácnosti, jeho sledovanie, Q. H. a J. B. vykonávali v období dvoch až troch týždňov sledovanie z vozidla zn. Škoda 1203 šedej farby, evidenčné číslo: F. XX-XX, ktoré pristavili v Bratislave pri križovatke vyústenia slepej ulice W., kde v dome vo vchode s popisným č. XX bývala bývalá manželka T. F. a počas sledovania zistili, že T. F. chodí na uvedenú adresu pre svoje dcéry, ktoré dováža aj naspäť, zároveň zistili s akými motorovými vozidlami jazdí a že chodí s ďalšou osobou, ktorá mu vykonáva fyzickú ochranu, R. L. zistil, že dňa 04.10.1998 večer privezie T. F. deti bývalej manželke a rozhodol, že uvedené vozidlo Škoda 1203 sa odparkuje pred dom, kde býva bývalá manželka a že vo vozidle budú schovaní strelci, následne J. B. dňa 04.10.1998 v čase približne medzi 12:00 až 13:00 h pristavil vozidlo zn. Škoda 1203 na slepú ulicu W. na úrovni medzi vchodmi do domu popisné č. XX a č. XX, pričom ju zaparkoval v kolmnom státi zadnou časťou smerom k uvedenému domu a z miesta odišiel pešo na ďalšiu ulicu, odkiaľ ho odviezol Q. H., následne v rovnaký deň sa spolu stretli R. L., J. R., I. C., Q. H., J. B., P. H. a V. C., R. L. rozdelil úlohy tak, že J. B. bude sledovať príjazd T. F., V. C. dovezie strelcov J. R. a I. C. k vozidlu zn. Škoda 1203, ktorí do vozidla nastúpia a budú čakať na príchod T. F. a po vykonaní skutku toto vozidlo podpália a strelcov odvezie z miesta činu P. H., následne v uvedený deň J. B. čakal pri prístupovej ceste na sídlisko F. na križovatke ulíc K. a V. pri reštaurácii K., odkiaľ telefónom zahlásil J. R. a I. C., ktorí už čakali v uvedenom vozidle zn. Škoda 1203, prejazd T. F. s ochrankárom, po príjazde T. F. a V. H., nar. XX.XX.XXXX, na W. ulicu a po odovzdaní detí T. F., ktoré prišli s nimi, dňa 04.10.1998 v čase o 19:40 h, keď T. F. sedel ako vodič vo vozidle zn. Mercedes S 600 čiernej farby, evidenčné číslo: P., ktoré stálo na ceste na úrovni medzi vchodmi do domu s popisnými č. XX a č. XX a V. H. si išiel sadnúť do vozidla ako spolujazdec, prišiel J. R. do presne nezistenej vzdialenosti od ľavej strany vozidla na úroveň vodiča, zároveň I. C. prišiel do presne nezistenej vzdialenosti za uvedené vozidlo a J. R. samopalom nezistenej značky a I. C. samopalom zn. Pletter 91, kal. 9 mm Luger, bez výrobného čísla, opatreným tlmičom hluku, vystrelili na T. F. a V. H. spolu minimálne 37 krát, pričom T. F. zasiahli spolu 19-timi strelami a spôsobili mu tak 27 strelných defektov a mnohonásobné poranenia hlavy, mozgu, krku a ľavej hornej končatiny, čím došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu, čo bezprostredne zapríčinilo jeho smrť a V. H. zasiahli spolu 7-mimi strelami a spôsobili mu tak 11 strelných defektov a mnohonásobné poranenia hlavy, mozgu, krku, hrudníka a pravej dolnej končatiny, čím došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu, čo bezprostredne zapríčinilo jeho smrť, vo vozidle zn. Škoda 1203 J. R. pripravený nástražný výbušný systém pre zahľadenie stôp, zložený z plastovej nádoby s benzínom a iniciátorom - dvomi kusmi elektrických priemyselných rozbušiek a s oneskorovacím prvkom aktivácie, aktivoval s nastavenou aktiváciou po 135 sekundách, I. C. a J. R. následne prebehli na V. ulicu, kde nasadli do vopred zabezpečeného odcudzeného vozidla zn. Audi 80

opatreného odcudzenými tabuľkami s evidenčným číslom A. XX-XX, kde ako vodič čakal P. H., ktorý ich odviezol z okolia miesta činu,

4.) I. C. a P. H. prijali v období mesiacov júl a august roku 1999 od M. T. objednávku na vykonanie vraždy poškodeného T. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom A., M. XX, za finančnú odmenu, následne R. L. s I. C. naplánovali jej vykonanie, pričom R. L. stanovil a odsúhlasil úlohy ďalších osôb, ktoré sa zúčastnia na vykonaní usmrtenia poškodeného, určil strelcov J. R. a Q. H. a dal úlohu na zabezpečenie garáže D. V, kde M. B. umiestni odcudzené motorové vozidlo, ktoré sa použije pri vykonaní činu, a na zabezpečenie chaty pre následné ukrytie, po zabezpečení garáže na A. v V. a chaty v T. D. V., na čo poskytol finančné prostriedky R. L., M. B. zabezpečil odcudzené motorové vozidlo zn. Škoda Octavia modrej farby, ktoré doviezol do pripravenej garáže spolu s pripravenými ďalšími tabuľkami s bratislavskými evidenčnými číslami, dňa 20.10.1999 okolo 19:00 h priviezol M. K. k uvedenej garáži Q. H., I. C. a M. B., M. B. presadol ako vodič spolu s Q. H. a I. C. do uvedeného vozidla v garáži, s ktorým odišli s vymenenými tabuľkami s bratislavskými evidenčnými číslami za vozidlom M. K. do Bratislavy, následne M. B. doviezol J. R. a Q. H. do blízkosti A. ulice č. XX, I. C. a P. H. vykonávali v okolí A. ulice zisťovanie prítomnosti poškodeného a následné istenie J. R. a Q. H., pričom dňa 20.10.1999 v čase o 20:15 h J. R. a Q. H. úmyselne usmrtili poškodeného tým spôsobom, že vystúpili z motorového vozidla a na poškodeného, ktorý vyšiel na A. ulicu v Bratislave a kráčal k ľavým predným dverám svojho vozidla zn. Mercedes ML 430, evidenčné číslo P., zozadu vystrelili spolu minimálne 19 krát, J. R. najmenej 12 krát tesne za sebou zo zbrane kalibru 7,65 mm a Q. H. najmenej 2 krát zo zbrane kalibru 9 mm, ktorú si vzal z vozidla, pričom poškodeného zasiahli spolu 19-timi strelami a spôsobili mu 32 strelných defektov, v mozgovej časti hlavy v počte štyri, v tvárovej časti hlavy v počte štyri, v časti hrudníka a pľiec v počte osem, brucha v počte tri, chrbta v počte deväť, pravej hornej končatiny v počte dve, ľavej hornej končatiny v počte dve a zapríčinili mu tak mnohonásobné poranenia hlavy, mozgu, krku, hrudníka, brucha a horných končatín, pričom došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu, čo bezprostredne zapríčinilo smrť poškodeného, následne z miesta činu ušli, vozidlo Škoda Octavia M. K. následne dňa 21.10.1999 v čase približne o 03:15 h doviezol spolu so zbraňami naspäť do uvedenej garáže, pričom pre koordináciu ukrytia vozidla komunikoval s D. V. prostredníctvom telefónov s neregistrovanými SIM kartami, ktoré vopred zadovážil, Q. H. prevzal časť finančných prostriedkov za spáchanie skutku krátko po vykonaní skutku od R. L. vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 €), ktorému ich dal M. T., neskôr po vykonaní činu v roku 2007 sa M. T. v rodinnom dome v A. na N. ulici č. XX dvakrát stretol s R. L., ktorému odovzdal za vykonanie vraždy presne nezistenú výšku hotovosti, minimálne vo výške 3 milióny Sk (99.581,76 €), ktorú R. L. rozdelil medzi osoby, ktoré sa podieľali na spáchaní skutku a s Q. H. sa dohodol, že sumu 500.000,- Sk (16.596,96 €), ktorú mu chcel dať za vykonanie vraždy mu neodovzdá, ale započíta s pohľadávkou, ktorú má voči nemu.

Bol mu uložený úhrnný výnimočný trest odňatia slobody dvadsať rokov so zaradením do tretej nápravnovýchovnej skupiny.

U K. v posudzovanej veci vystupujúci ako páchatel', resp. účastník skutkov 1/ a 7/ bolo uznesením Špecializovaného trestného súdu z 20. januára 2015 (podľa § 257 ods. 7 Tr. por. č. 1. 11 197) prijaté jeho vyhlásenie o vine, sp. zn. BB 3T 32/2014, v dôsledku čoho bol K. právoplatne uznaný vinným zo

1.) zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,

7.) trestného činu vraždy formou účasti podľa §§ 10 ods. 1 písm. c), 219 ods. 1, 2 písm. b), h) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 183/1999 Z. z., na tom skutkovom základe, že

1.) T. R. s prezývkou „K.“ alebo „V.“ v presne nezistenom čase po smrti V. B. dňa 07.02.1997 následne postupne vytvára zločineckú skupinu, vystupujúcu pod názvom „B.“, ktorá ako zločinecká skupina pôsobila od presne nezisteného času od roku 1997 najmä v Bratislave a v západnej časti územia Slovenskej republiky tým spôsobom, že určuje ako najvyššie postavený člen zločineckej skupiny teritoriálne rozdelenie skupiny a to pre J. E. s prezývkou „M.“, oblasť Záhoria a okolia, kde až do roku 2006 ďalej organizoval a koordinoval podriadených členov, medzi ktorými bol aj F. M., pričom J. E. bol členom skupiny od jej založenia až do vznesenia obvinenia za tento skutok dňa 25.09.2012, pre W. S. oblasť Senca a okolia, ktorý až do svojej smrti dňa XX.XX.XXXX ďalej organizoval a koordinoval podriadených členov medzi nimi aj V. A., a T. R. riadil celú skupinu a spolu s ďalšími presne

nestotožnenými osobami aj Bratislavu a okolie, pričom uvedená zločinecká skupina existovala s cieľom získania najmä finančných a iných výhod páchaním rôznej najmä násilnej a majetkovej trestnej činnosti a jej príslušníci boli zoskupení v jednotlivých úrovniach a stupňoch riadenia a organizácie vo vzťahoch nadriadenosti a podriadenosti, dlhodobo koordinovane páchali zločiny, pričom členovia vo vyššom stupni hierarchie skupiny zadávali členom z nižších stupňov hierarchie pokyny k páchaniu trestných činov, určovali spôsoby ich vykonania, vydávali súhlasy s páchaním konkrétnych trestných činov, od nižšie postavených členov skupiny preberali nezákonne získané finančné prostriedky, s časťou ktorých financovali činnosť a niektorých členov zločineckej skupiny, pričom T. R. od smrti V. B. riadi po celý čas celú zločineckú skupinu z najvyššej úrovne hierarchie, dáva pokyny a koordinuje podriadených vyšších riadiacich členov zločineckej skupiny, ktorými boli R. A., V. A. a Q. A., ktorí ďalej organizovali jednotlivé relatívne samostatné vetvy, resp. štruktúry skupiny, kde z hľadiska postavenia v hierarchii v skupine boli priamo podriadenými členmi V. A. T. T. a P. A., ktorý ďalej usmerňoval a bol nadriadeným ďalším členom, ktorými boli T. A., V. A., H. K. a T. X., činnými najmä pre túto časť zločineckej skupiny boli K. B., J. K. a A. D., priamo podriadenými členmi R. A. boli M. T., H. N., T. M. a V. T., ktorí usmerňovali členov, ktorými boli W. F., V. S., W. A., V. M., V. M., ďalším priamo podriadeným členom R. A. bol W. V., ktorý bol nadriadený členom, ktorými boli C. V. a N. B., ktorí usmerňovali ďalších členov, ktorými boli V. W., Q. A., V. A. a Q. M. a činným pre túto časť zločineckej skupiny bol W. V. a M. B., priamo podriadeným členom Q. A. bol T. D., pod ktorým pôsobili členovia F. C., Q. W., ktorý usmerňoval H. R., ktorý bol činný pre skupinu, ďalšími členmi skupiny boli V. K. a Q. H. od presne nezisteného času roku 1998 do vznesenia obvinenia ich osobám za tento skutok dňa 25.09.2012 a Q. T. od presne nezisteného času od roku 1998 až do súčasnosti, pričom J. E., V. K., Q. T. a Q. H. boli v hierarchii priamo pod najvyššie postaveným členom zločineckej skupiny T. R., ktorý im priamo zadával úlohy a zadával úlohy aj hierarchicky nižšie postaveným členom z hľadiska vplyvu, ako hore uvedení vyšší riadiaci členovia, ktorými boli V. Q., P. P., Q. S., pričom každá z vyššie uvedených osôb spáchala ako člen zločineckej skupiny alebo osoba pre ňu činná minimálne jeden trestný čin,

7.) V. C. v presne nezistenom čase v období mesiacov júl a august roku 1999 v reštaurácii C. v Bratislave na ulici W. č. X zadal požiadavku W. S. a J. E. na vykonanie vraždy poškodeného Ing. T. F., nar. XX.XX.XXXX, za poskytnutie finančnej odmeny vo výške 10.000.000,- Sk (331.939,19 EUR) za jej splnenie, najmä s úmyslom získania majetkového prospechu a následne T. R. s J. E. naplánovali jej vykonanie, pričom T. R. stanovil a odsúhlasil úlohy ďalších osôb, ktoré sa zúčastnia na vykonaní usmrtenia poškodeného, určil strelcov Q. T. a Q. H. a dal úlohu na zabezpečenie garáže F. M., kde V. A. umiestni odcudzené motorové vozidlo, ktoré sa použije pri vykonaní činu, a na zabezpečenie chaty pre následné ukrytie, po zabezpečení garáže na A. v V. a chaty v T. F. M., na čo poskytol finančné prostriedky T. R., V. A. zabezpečil odcudzené motorové vozidlo zn. Škoda Octavia modrej farby, ktoré dovezol do pripravenej garáže spolu s pripravenými ďalšími tabuľkami s bratislavskými evidenčnými číslami, dňa 20.10.1999 okolo 19:00 hod. priviezol V. K. k uvedenej garáži Q. H., J. E. a V. A., V. A. presadol ako vodič spolu s Q. H. a J. E. do uvedeného vozidla v garáži, s ktorým odišli s vymenenými tabuľkami s bratislavskými evidenčnými číslami za vozidlom V. K. do Bratislavy, následne V. A. dovezol Q. T. a Q. H. do blízkosti A. ulice č. XX, J. E. a W. S. vykonával v okolí A. ulice zisťovanie prítomnosti poškodeného a následné istenie Q. T. a Q. H., pričom dňa 20.10.1999 v čase o 20:15 hod. Q. T. a Q. H. usmrtili poškodeného tým spôsobom, že vystúpili z motorového vozidla a na poškodeného, ktorý vyšiel na A. ulicu v Bratislave a kráčal k ľavým predným dverám svojho vozidla zn. Mercedes ML430, evidenčné číslo P., zozadu vystrelili spolu minimálne 19 krát, Q. T. najmenej 12 krát tesne za sebou zo zbrane kalibru 7,65 mm a Q. H. najmenej 2 krát zo zbrane kalibru 9 mm, ktorú si vzal z vozidla, pričom poškodeného zasiahli spolu 19-timi strelami a spôsobili mu 32 strelných defektov, v mozgovej časti hlavy v počte štyri, v tvárovej časti hlavy v počte štyri, v časti hrudníka a pľiec v počte osem, brucha v počte tri, chrbta v počte deväť, pravej hornej končatiny v počte dve, ľavej hornej končatiny v počte dve a zapríčinili mu tak mnohonásobné poranenia hlavy, mozgu, krku, hrudníka, brucha a horných končatín, pričom došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu, čo bezprostredne zapríčinilo smrť poškodeného, následne z miesta činu ušli, vozidlo Škoda Octavia V. K. následne dňa 21.10.1999 v čase približne o 03:15 hod. dovezol spolu so zbraňami naspäť do uvedenej garáže, pričom pre koordináciu ukrytia vozidla komunikoval s F. M. prostredníctvom telefónov s neregistrovanými SIM kartami, ktoré vopred zadovážil, časť finančných prostriedkov za spáchanie skutku odovzdal T. R. osobám, ktoré sa zúčastnili na skutku krátko po jeho spáchaní, pričom finančné

prostriedky mu poskytol V. C., neskôr po vykonaní činu v roku 2007 sa V. C. vo svojom rodinnom dome v A. na N. ulici č. XX dvakrát stretol s T. R., ktorému pri oboch stretnutiach odovzdal za vykonanie vraždy presne nezistenú výšku hotovosti, pri prvom stretnutí minimálne vo výške 3 milióny Sk (99.581,76 EUR), získanú hotovosť T. R. rozdelil medzi osoby, ktoré sa podieľali na spáchaní skutku a s Q. H. sa dohodol, že sumu 500.000,- Sk (16.596,96 EUR), ktorú mu chcel dať za vykonanie vraždy mu neodovzdá, ale započíta s pohľadávkou, ktorú má voči nemu,

Špecializovaný súd podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie ohľadne K. v rozsahu priznania spáchania skutkov nevykoná a 18. marca 2016 vylúčil jeho trestnú vec na samostatné konanie podľa § 21 ods. 1 Tr. por. s tým, že bude vedená pod sp. zn. BB 3T 8/2016. Táto vec dosiaľ nebola právoplatne skončená.

A. v danej veci vystupujúci ako páchatel', resp. spolupáchatel' skutkov 1/, 2/, 3/, 5/, 6/ a 7/ mal dočasné odložené vznesenie obvinenia pre spoluprácu 16. apríla 2013 za skutky 1/ a 7/ právne kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. b), h) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 183/1999 Z. z. pod č. PPZ-147/NKA-PZ-BA-2012, 18. októbra 2013 pre skutky 1/ a 3/ právne kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a trestný čin vraždy v zmysle § 219 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 129/1998 Z. z. pod č. PPZ-408/NKA-PZ-BA-2013, 18. októbra 2013 pre skutky 1/ a 5/ právne kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 129/1998 Z. z. pod č. PPZ-430/NKA-PZ-BA-2013, 18. októbra 2013 pre skutky 1/ a 6/ právne kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny v zmysle § 296 Tr. zák. a trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 129/1998 Z. z. pod č. PPZ-431/NKA-PZ-BA-2013 a 3. februára 2014 pre skutok 2/ právne kvalifikovaný ako trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva v zmysle §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2, písm. f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. pod č. PPZ- 525/NKA-PZ-ZA-2013.

V spise sa pritom nenachádzajú príslušné rozhodnutia, resp. spisy týkajúce sa ďalšieho postupu vo vzťahu ku skutkom 2/, 3/, 5/, 6/ a 7/, u ktorých mal A. dočasné odložené vznesenie obvinenia pre spoluprácu a súd prvého stupňa ani nezisťoval, aký je výsledok týchto konaní.

Z obsahu spisu vyplýva len to, že A. bol právoplatne odsúdený za zločin založenia a zosnovania podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod 1/ zločinecká skupina B.) a za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami v zmysle § 294 ods. 2 Tr. zák. (bod 11/) rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 28. mája 2013, sp. zn. PK 1T 10/2012, na skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase pred rokom 1997 bola založená zločinecká skupina pôsobiaca až do súčasnosti prevažne na území Bratislavy a jej okolia, ktorej členovia sa označujú ako „B.“, pričom od presne nezisteného času od roku 1997 v nej pôsobili ako členovia aj R. A. s prezývkou „F. R.“, Q. A. s prezývkou „H.“ a M. T. s prezývkou „H. M.“ a najmenej od roku 1998 v štruktúre jednej časti skupiny pôsobí na najvyššej riadiacej úrovni R. A., ktorý koordinuje a usmerňuje jemu podriadených, v organizačnej štruktúre nižšie postavených členov skupiny, ktorí musia plniť ním dané pokyny, pričom najneskôr od roku 2005 na strednom organizačnom článku tejto časti zločineckej skupiny sa nachádzajú aj M. T., H. N., T. M. prezývaný „T.“ a M. R. prezývaný „T.“, ktorí plnia alebo zabezpečujú plnenie príkazov a pokynov v štruktúre skupiny vyššie postavenej osoby, ako aj sami zadávajú príkazy nižšie postaveným členom skupiny, teda najmä osobám W. F. prezývaný „A.“, odsúdený V. S. prezývaný „T.“, V. M. prezývaný „M.“, odsúdený W. A. prezývaný „M. W.“ a odsúdený V. M., pričom jednotliví členovia skupiny konajú koordinovane za účelom páchania rôznych zločinov a to s cieľom získania najmä finančného prospechu za spáchanie týchto zločinov, pričom sa R. A., T. M., H. N., W. F., V. M. a odsúdený V. M. v období rokov 2007 až 2008 podieľali na spáchaní aspoň jedného z najmenej ôsmich zločinov a obzvlášť závažných zločinov spáchaných členmi skupiny v danom období, kde v tomto období bol pre skupinu činný aj odsúdený K. B., rovnako M. T. sa podieľal aj na spáchaní aspoň jedného

obzvlášť závažného zločinu v roku 2010 a súčasne v inej časti zločineckej skupiny „B.“ bol Q. A. podriadený priamo najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny „B.“, vykonával jeho osobnú ochranu a podieľal sa na sledovaní osôb, pri páchaní trestnej činnosti v prospech zločineckej skupiny „B.“ a neskôr riadil členov zločineckej skupiny vykonávajúcich osobnú ochranu najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny „B.“, medzi ktorých patrili aj odsúdení Q. W. a V. Q. prezývaný „E.“ alebo „E.“, okrem toho odvádzal časť peňazí získaných z poberania poplatkov za tzv. ochranu podnikateľov najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny, za všetko uvedené poberal pravidelne mesačnú odmenu a neskôr na základe pokynov najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny vyplácal určených členov zločineckej skupiny a členov ochranky najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny,

11/) Q. A. bez povolenia držal od presne nezistenej doby do dňa 24. marca 2011 v kancelárskych priestoroch, ktoré užíval v areáli H. E. na V. v Bratislave, 1 ks strelbyschopnej samonabíjacej pištole značky FÉG P9R kal. 9 mm Luger, výr. č. L. XXX s drevenou pažbou a so zásobníkom bez nábojov, ktorá bola nájdená v zelenej taške zavesenej na poličke regálu v rámci prehliadky iných priestorov vykonanej dňa 24. marca 2011 a ktorá je v zmysle § 5 odsek 1 písmeno a) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení zaradená do kategórie B a v zmysle § 5 odsek 2 citovaného zákona podlieha povološovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti,

a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody osem rokov so stredným stupňom stráženia. Tým istým rozsudkom po ustúpení prokurátora od obžaloby bol A. oslobodený podľa § 285 písm. f Tr. por. za prípravu na obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa §§ 13 ods. 1, 144 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., na skutkovom základe, že

ako členovia zločineckej skupiny B. organizovali z vopred uváženej pohnútky usmrtenie osoby poškodeného V. S., nar. XX.XX.XXXX, zadovážovali prostriedky a vytvárali podmienky na jeho spáchanie a to takým spôsobom, že v presne nezistenom čase od dňa 15. februára 2011 si R. A., Q. A., M. T., T. M. a H. N. rozvážili a rozhodli sa, že poškodeného usmrtia, pričom jeho telo zakopú, spáchanie skutku plánovali a pripravovali i v reštaurácii T. v Bratislave na D. ulici, dňa 21. marca 2011 uložil R. A., ako hierarchicky vyššie postavený člen zločineckej skupiny B., V. T., ktorému mal poškodený dôverovať, aby na dňa 22. marca 2011 dohodol v Bratislave stretnutie s poškodeným, ktorého odvezie spolu s T. M. na fiktívnu schôdzku s vyšetrovateľom, s ktorým sa mala formou úplatku riešiť situácia v trestnom stíhaní poškodeného, ktorý sa v tom čase vyhýbal trestnému konaniu, z dôvodu vzbudenia dôvery poškodeného voči členom skupiny, aby ten následne nastúpil do motorového vozidla členov skupiny, dňa 22. marca 2011 sa T. M. a V. T. stretli s poškodeným a odviezli ho do Nitry, kde k stretnutiu so žiadnou osobou nedošlo a poškodeného odviezli späť do Bratislavy, v ten deň vo večerných hodinách sa R. A., M. T., T. M. a H. N. znovu stretli a dali úlohu V. T. k legende pred poškodeným, dňa 23. marca 2011 V. T. na pokyn M. T. zabezpečil lopatu a krompáč, ktoré mu odovzdal a M. T. si ich uschoval vo svojom motorovom vozidle zn. Porsche Cayenne ev. č. A. U. a v rovnaký deň sa M. T., T. M. a H. N. stretli v Bratislave pri Hoteli K. s V. T. a dali mu za úlohu, aby sa stretol s poškodeným s tým, že mu oznámi, že vyšetrovateľ sa ozve na druhý deň, následne sa s poškodeným v čase približne o 16:30 h stretol a uviedol mu, že vyšetrovateľ sa nemohol dostať a že stretnutie by sa asi malo uskutočniť na druhý deň, na to sa M. T., T. M. a H. N. stretli a posudzovali, či poškodený tuší pripravovaný skutok a dohodli sa, že V. T., ktorému poškodený dôveruje, ho dňa 24. marca 2011 skontaktuje a vyláka na stretnutie, potom ho T. M. a V. T. vyzdvihnú na čerpacej stanici B. v Bratislave na Z. ulici tak, aby nastúpil do ich motorového vozidla s tým, že poškodený dostane fiktívnu informáciu o odchode na stretnutie s vyšetrovateľom, následne ho odvezú na presne nezistené miesto v areáli H. na V. č. XX v Bratislave, kde poskytne Q. A. vhodný priestor, kde majú čakať ostatní členovia skupiny, pričom T. M. a H. N. ho majú spútať a následne má byť poškodený členmi skupiny prevezený na miesto, kde má byť M. T. zakopaný do zeme, pričom počas uvedeného má prísť k usmrteniu poškodeného, dňa 24. marca 2011 všetci členovia skupiny upravovali plán a spôsob vylákania poškodeného a deň vykonania skutku, legendu pred poškodeným, zvažovali miesto vykonania fyzického útoku a obmedzenia pohybu poškodeného v rôznych priestoroch užívaných Q. A., určovali prostriedky na jeho vykonanie a rozdeľovali si úlohy prípravy a vykonania usmrtenia poškodeného na základe aktuálnych podmienok, pričom dňa 24. marca 2011 v čase o 17:25 h vylákali poškodeného na stretnutie na čerpaciu stanicu B. na Z. ulici v Bratislave, kde sa dostavili T. M., V. T. a poškodený V. S., na ktorom mieste boli príslušníkmi polície zadržaní.

Z informácií zabezpečených odvolacím súdom ďalej vyplýva, že A. vystupuje:

ako obvinený v prípravnom konaní vedenom vyšetrovateľom na expozitúre Bratislava národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ ČVS : PPZ-860/NKA-PZ-BA-2014 pre:

1/ trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 100/1996 Z. z., usmrtenie poškodených T. S. a M. H. v roku 1997,

2/ trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. b), c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 129/1998 Z. z., usmrtenie poškodeného V. Q. V. 13. septembra 1998,

3/ trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. b), c), h) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 183/1999 Z. z., usmrtenie poškodeného Q. V. 19. apríla 2000,

v ktorom sa doznáva k účasti na uvedených skutkoch,

ako svedok v prípravnom konaní vedenom vyšetrovateľom na expozitúre Bratislava národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ ČVS : PPZ-432/NKA-PZ-BA-2013 pre :

1/ trestný čin vraždy v štádiu pokusu formou účastníctva podľa §§ 8 ods. 1, 219 ods. 1, 2 písm. a), c), h), 10 ods. 1 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., pokus usmrtenia poškodených Ing. C. A., Z. V., B. Q. B., J. X. 13. októbra 1999, za ktorý sú obvinení T. R., Q. T. a V. A.,

2/ trestný čin vraždy formou účastníctva podľa § 219 ods. 1, 2 písm. c), f), 10 ods. 1 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., usmrtenie poškodeného C. A. v roku 1999, za ktorý sú obvinení T. R., R. A., V. A.,

v ktorom sa doznáva k účasti na uvedených skutkoch,

ako svedok v prípravnom konaní vedenom vyšetrovateľom na expozitúre Bratislava národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ ČVS : PPZ-595/NKA-PZ-BA-2013 pre

1/ trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 10/1999 Z.z., usmrtenie poškodeného M. E. 10. júla 1999, za ktorý sú obvinení T. R., J. E., V. A. a V. K.,

v ktorom sa doznáva k účasti na uvedenom skutku.

M. v posudzovanej veci vystupujúci ako páchatel', resp. účastník skutkov 1/ a 7/ mal dočasné odložené vznesenie obvinenia pre spoluprácu 25. septembra 2012 (pôvodné konanie, ČVS: PPZ-266/BOK-CA-2012). Na č. l. 69 je uvedená len právna kvalifikácia, ale nie aj obsah skutkov, ku ktorým sa vzťahuje.

V spise sa nenachádza výsledok tohto konania, ani príslušné trestné spisy týkajúce sa skutkov 1/ a 7/, u ktorých by u M. mohla prichádzať do úvahy právna kvalifikácia ako zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny v zmysle § 296 Tr. zák. a účastníctvo na trestnom čine vraždy podľa §§ 10 ods. 1 písm. c), 219 ods. 1, 2 písm. b), h) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 183/1999 Z. z. V tomto smere si ich nezdovážal ani prvostupňový súd.

Z informácií zabezpečených odvolacím súdom vyplýva, že M. bolo :

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Sekcie justičnej polície Ministerstva vnútra SR z 21. februára 2003, ČVS : SJP-1/OVZTC-BB-2003, pre trestný čin vydierania spolupáchateľstvom podľa § 235 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe, že

asi v mesiaci júl roku 1999 sa obvinený B. T., J. E. a F. M. dohodli, že od poškodeného V. M., nar. XX.XX.XXXX, získajú väčší obnos peňazí, na základe čoho v presne nezistenom čase začiatkom roku 2000 B. T. vylákal na stretnutie poškodeného s F. M., ktoré sa konalo v Bratislave - F. v priestoroch zimného štadiónu, kde ho F. M. najskôr fyzicky napadol a následne od neho požadoval zaplatenie fiktívnej pokuty vo výške 15.000,- USD do jedného mesiaca, pričom sa mu vyhrážal, že ak nezaplatí, tak sa stane nehoda jemu alebo jeho rodine, následne ho B. T. o niekoľko dní opätovne vylákal na stretnutie s F. M. a C. E., ktoré sa konalo v Bratislave v R., kde ho F. M. znova najskôr fyzicky napadol a potom sa mu začal vyhrážať prestrelením kolena a fyzickou likvidáciou ak nesplatí pokutu, ktorej výšku zvýšil na sumu 20.000,- USD so splatnosťou do jedného mesiaca, zároveň mu povedal, že mu musí odvádzať 20 % - ný podiel zo zisku z podnikania, potom koncom roku 2000 ho znova B. T. vylákal na stretnutie s J. E., ktoré sa konalo v Bratislave na T. ulici v priestoroch pneuservisu spoločnosti C., Bratislava, na stretnutí sa zúčastnili J. E., B. T. a F. M., kde sa mu J. E. vyhrážal okamžitou fyzickou likvidáciou, ak mu nesplatí ostávajúcu časť pokuty vo výške 5.000,- USD, na

základe čoho poškodený obvineným postupne do apríla 2002 vyplatil najmenej 20.000,- USD.

Spoločné trestné konanie s ďalšími spoluobvinenými, vrátane skutkov s inými trestnými činmi je v štádiu prípravného konania na expozitúre Stred národnej protikorupčnej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ.

W. v danej veci vystupujúci ako páchatel', resp. účastník skutkov 1/, 8/, a 9/ mal dočasné odložené vznesenie obvinenia pre spoluprácu 2. júla 2012. Na č. l. 117 je uvedená len právna kvalifikácia, ale nie aj obsah skutkov, ku ktorým sa vzťahuje dočasné odložené vznesenie obvinenia. V spise sa nenachádza výsledok týchto konaní, ani príslušné spisy týkajúce sa skutkov 1/, 8/, 9/, u ktorých by u W. mohla prichádzať do úvahy právna kvalifikácia ako zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny v zmysle § 296 Tr. zák., obzvlášť závažného zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa §§ 155 ods. 1, 2 písm. c), 3 písm. a), 14 ods. 1, 140 písm. c), a § 141 písm. a) Tr. zák. a obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa §§ 221 ods. 1, 2, 4 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák. Zo záznamu na č. l. 117 vyplýva, že za skutok v bode 1/ bol W. právoplatne odsúdený, ale nemožno z neho zistiť, ktorým súdom, za aké trestné činy a aký trest mu bol uložený. Ani v tomto prípade si nezadovážil prvostupňový súd aktuálne spisy, v dôsledku čoho nemal základ na dôsledne vyhodnotenie výpovede W..

Z materiálu vyžiadaného odvolacím súdom vyplýva, že W. bol odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku 23. februára 2012, sp. zn. PK 1T 26/2011, okrem iného aj za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že V. A., P. A., V. A., H. K., Q. W., H. R. a V. Q. boli členovia zločineckej skupiny vystupujúcej pod názvom „B.“, ktorá bola založená v presne nezistenom čase a pôsobí najmä v západnej časti územia Slovenskej republiky s cieľom páchať trestnú činnosť a dosiahnuť zisk, pričom v časti skupiny pôsobiacej najmä v okrese Senec a okolí bol minimálne od roku 2006 do súčasnosti z hľadiska postavenia a vplyvu na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni v tejto oblasti V. A. (s prezývkou „T.“), kde na strednom organizačnom článku v štruktúre skupiny bol P. A., ktorý priamo riadil a koordinoval členov na nižšie postavení úrovni hierarchie, ktorými boli V. A. a H. K., pričom táto časť zločineckej skupiny spolu s ďalšou časťou uvedenej zločineckej skupiny, ktorej členmi boli Q. W., H. R. a V. Q. naplánovala a spáchala v období od roku 2007 do 16.02.2010 desať zločinov uvedených v bodoch 2) až 11) a pre zločineckú skupinu bol činný J. K., ktorý sa úmyselnou účasťou v tejto zločineckej skupine zúčastnil spáchania zločinu uvedeného v bode 6),

a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody osem rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a bol zrušený výrok o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 16. februára 2012, sp. zn. 2T 15/2012, a to súhrnný trest odňatia slobody v trvaní päť rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlá na štyri roky.

Z informácií zabezpečených odvolacím súdom ďalej vyplýva, že W. bolo :

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V z 29. januára 2010, ČVS : ORP-1486/1-OVK-B5-2009, pre zločin vydierania spolupáchateľstvom podľa §§ 189 ods. 1, 2 písm. a), 138 písm. a), 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

R. S. po predchádzajúcej dohode s Q. W. a F. C. dňa 08.12.2009 v čase asi o 15.00 hod pod zámienkou spoločného stretnutia telefonicky vylákal poškodeného Q. J., nar. XX.XX.XXXX, do fitness centra H. na T. ulici v Bratislave - W., kde ho po príchode asi v čase o 15.30 hod. zaviedol do telocvične a tu mu poškodený povedal, že nech sa nehnevá, že peniaze vo výške 700,- €, ktoré mal od neho požičané, dostane tento týždeň, načo mu R. S. povedal, že to už nie je jeho problém, medzi tým za nimi do telocvične vošli Q. W. a F. C., ktorí predstúpili pred poškodeného pričom Q. W. sa ho spýtal „kde sú peniaze, priniesol si mi peniaze“, načo poškodený povedal, že ich nemá, ale že ich dá tento týždeň, že to hovoril aj R. a vtedy mu Q. W. povedal, že to už nie sú R. peniaze, ale jeho a že to už nie je 700,- € ale 3000,- €, pričom F. C. spoza pása jednou rukou vybral strelnú zbraň, ktorú priložil na pravé rameno poškodeného Q. J. a v druhej ruke držal dve fotky, na ktorých bola žena poškodeného s dcérou a jeho vozidlo a Q. W. pritom hovoril poškodenému, „vieme, že máš rodinu, dcéru, auto a ak chceš, aby bolo všetko v poriadku, tak máš poslednú možnosť do ôsmej hodiny večera doniesť 3000,- €“, následne potom všetci traja páchatelia opustili telocvičňu,

trestné konanie sa skončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 16. februára 2012, sp. zn. 2 T 15/2011, ktorým bol odsúdený okrem iného na trest odňatia slobody päť rokov.

Q. v posudzovanej veci vystupujúci ako páchatel', resp. účastník, skutkov 1/, 8/, mal vznesené obvinenie 3. júla 2012,

pre skutok 8/ právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa §§ 155 ods. 1, 2 písm. c), 3 písm. a), 140 písm. c), 141 písm. a), 14 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

nadriadený člen v zločineckej skupine označovanej „B.“ v úmysle uľahčiť prinútenie prevádzkovateľov taxislužby v W. proti ich vôli pravidelne poskytovať finančné plnenia pre zločineckú skupinu za služby ochrany dal v objekte centra H. v Bratislave na V. č. XX v presne nezistený deň pred dňom 25.06.2008 pokyn Q. W., aby vybral osobu taxikára v W., ktorý najviac protestuje proti platbám zločineckej skupine a aby tejto osobe bola spôsobená ťažká ujma na zdraví, Q. W. H. R. a V. Q. vybrali miesto na spáchanie trestného činu a osobu taxikára, zistili vozidlo na akom jazdí a aké používa telefónne číslo, zabezpečili bejzboľovú palicu a prepravku na potraviny zelenej farby, Q. W. zabezpečil neregistrovanú SIM kartu do mobilného telefónu na telefónne číslo XXXX XXX XXX a V. Q. zabezpečil dvoch ďalších doposiaľ neznámych páchatel'ov na vykonanie útoku na osobu taxikára dňa 25.06.2008 pred časom 22:50 hod. sa Q. W., H. R. a V. Q. stretli v W. s uvedenými ďalšími dvoma neznámymi páchatel'mi a určili im, že majú úplne rozbiť taxikára, uviedli im informácie k osobe taxikára a odovzdali bejzboľovú palicu a prepravku na potraviny zelenej farby a preddavok hotovosti vo výške 5.000,- SKK (165,97 €), H. R. im ukázal miesto určené na spáchanie skutku v W. pri bývalej protialkoholickú liečebni, kde uvedení neznámi páchatelia zostali, H. R. a V. Q. potom z iného miesta kontrolovali príchodiu cestu, následne si uvedení neznámi páchatelia prostredníctvom obdržanej SIM karty privolali vozidlo taxislužby pri bývalú protialkoholickú liečebňu v W., kde v čase okolo 22:50 hod. jeden z páchatel'ov požiadal vodiča taxislužby - poškodeného S. S., nar. XX.XX.XXXX, aby mu pomohol naložiť prepravku na potraviny zelenej farby do vozidla, načo poškodený vystúpil z vozidla a podišiel smerom k páchatel'ovi a vtom z blízkeho lesa vybehol druhý páchatel' s bejzboľovou palicou, poškodený sa pokúšal ukryť vo vozidle, pričom páchatel' napadol poškodeného tak, že pootvoril dvere a s bejzboľovou palicou udieral poškodeného po celom tele a následne za nohu vytiahol poškodeného z vozidla a s bejzboľovou palicou mu udieral do hlavy a hovoril, že to má za šéfa, pričom sa poškodený pokúšal brániť proti útokom, zatiaľ čo druhý páchatel' poškodenému odcudzil z vozidla mobilný telefón zn. SE T610, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX a následne páchatelia z miesta činu ušli a poškodenému spôsobili zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie s 9 dňovou práceneschopnosťou a škodu vo výške 331,94 € následne sa Q. W., H. R., V. Q. a uvedení dvaja neznámi páchatelia stretli v Bratislave na Z. ulici na čerpacej stanici Y. v smere na W. kde Q. W. odovzdal neznámym páchatel'om zvyšnú hotovosť 5.000 SKK (165 97 €) za vykonanie skutku, neskôr Q. W. a V. Q. oznámili nadriadenému členovi v zločineckej skupine vykonanie zadaného skutku a tento odovzdal Q. W. hotovosť 10.000,- SKK (331,94 €) na pokrytie nákladov za vykonávanie útoku,

vec bola vylúčená na samostatné konanie uznesením z 3. septembra 2013 (č. l. 292).

Zo spisu vyplýva, že Q. bol odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu 21. mája 2013 sp. zn. PK 1T 26/2011, okrem iných aj vo vzťahu ku skutku 1/ za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase pred rokom 1997 bola založená zločinecká skupina, ktorej členovia sa označujú ako „B.“, pôsobiaca až do súčasnosti prevažne na území Bratislavy a západnej časti územia Slovenskej republiky s cieľom páchať trestnú činnosť a dosiahnuť zisk, pričom od presne nezisteného času najneskôr od roku 1998 v nej pôsobili ako členovia aj V. A. prezývaný „T.“, P. A. prezývaný „V.“ a H. K., od roku 2004 V. Q. prezývaný „E.“ alebo „E.“ a od roku 2006 V. A. prezývaný „A.“, pričom od roku 1998 V. A., P. A. a H. K. podliehali pod W. S. a teritoriálne pôsobili najmä v Senci a po zavraždení W. S. dňa 06.06.2004 sa stal V. A. najvyššie postavenou osobou jednej časti zločineckej skupiny „B.“ pôsobiacej najmä v teritóriu Senca a okolia a na uvedenom teritóriu riadil zločineckú skupinu prostredníctvom P. A., ktorý priamo riadil a koordinoval členov na nižšie postavení úrovni hierarchie, ktorými boli H. K., V. A., T. X. a T. A. prezývaný „H.“, v ďalšej časti zločineckej skupiny najneskôr od roku 2006 bol V. Q. podriadený najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny B., ktorý má prezývku „K.“ alebo „V.“ a vykonával jeho osobnú ochranu a poberal pravidelne mesačnú odmenu a

spolu s ďalším členom tejto ochranky Q. W. a s členmi zločineckej skupiny podliehajúcimi pod V. A. naplánovali a spáchali v období od roku 2007 do 16.02.2010 osem zločinov uvedených v skutkoch č. 2) až 9), pričom pre zločineckú skupinu boli činní J. K. a A. D., ktorí sa s členmi zločineckej skupiny zúčastnili spáchania zločinu uvedeného v skutku č. 6) a činným pre zločineckú skupinu bol aj H. R., ktorý sa s členmi zločineckej skupiny zúčastnil spáchania obzvlášť závažných zločinov uvedených v skutkoch 2) a 3),

a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody trinásť rokov so zaradením na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Vo vzťahu ku skutku 8/ sa v spise nenachádza žiaden záznam o výsledku konania. Po zadovážení informácií odvolacím súdom bolo zistené, že toto trestné konanie sa skončilo zastavením trestného stíhania podľa § 215 ods. 3 Tr. por. uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry SR z 2. apríla 2014, sp. zn. VII/1 Gv 159/13/1000.

Ďalej bolo zistené, že Q. bolo:

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa operatívneho odboru Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ z 3. júla 2012, ČVS : PPZ-440/BOK-CA-2011, pre obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa §§ 155 ods. 1, 2 písm. c), 3 písm. a), 140 písm. c), 141 písm. a), 14 ods. 1 Tr. zák. Trestné konanie sa skončilo zastavením trestného stíhania podľa § 215 ods. 3 Tr. por. uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry SR z 2. apríla 2014, sp. zn. VII/1 Gv 159/13/1000.

R. v danej veci vystupujúci ako účastník skutku 8/ právne kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa §§ 155 ods. 1, 2 písm. c), 3 písm. a), 140 písm. c), 141 písm. a), 14 ods. 1 Tr. zák. mal vznesené obvinenie 3. júla 2012 na skutkovom základe, že nadriadený člen v zločineckej skupine označovanej „B.“ v úmysle uľahčiť prinútenie prevádzkovateľov taxislužby v W. proti ich vôli pravidelne poskytovať finančné plnenia pre zločineckú skupinu za služby ochrany dal v objekte centra H. v Bratislave na V. v presne nezistený deň pred dňom 25.06.2008 pokyn Q. W., aby vybral osobu taxikára v W., ktorý najviac protestuje proti platbám zločineckej skupine a aby tejto osobe bola spôsobená ťažká ujma na zdraví, Q. W. H. R. a V. Q. vybrali miesto na spáchanie trestného činu a osobu taxikára, zistili vozidlo na akom jazdí a aké používa telefónne číslo, zabezpečili bejzbolovú palicu a prepravku na potraviny zelenej farby, Q. W. zabezpečil neregistrovanú SIM kartu do mobilného telefónu na telefónne číslo XXXX XXX XXX a V. Q. zabezpečil dvoch ďalších doposiaľ neznámych páchatel'ov na vykonanie útoku na osobu taxikára dňa 25.06.2008 pred časom 22:50 hod. sa Q. W., H. R. a V. Q. stretli v W. s uvedenými ďalšími dvoma neznámymi páchatel'mi a určili im, že majú úplne rozbiť taxikára, uviedli im informácie k osobe taxikára a odovzdali bejzbolovú palicu a prepravku na potraviny zelenej farby a preddavok hotovosti vo výške 5.000,- SKK (165,97 €) H. R. im ukázal miesto určené na spáchanie skutku v W. pri bývalej protialkoholickú liečebni, kde uvedení neznámi páchatelia zostali, H. R. a V. Q. potom z iného miesta kontrolovali príchodiu cestu, následne si uvedení neznámi páchatelia prostredníctvom obdržanej SIM karty privolali vozidlo taxislužby pri bývalú protialkoholickú liečebňu v W., kde v čase okolo 22:50 hod. jeden z páchatel'ov požiadal vodiča taxislužby - poškodeného S. S., nar. XX.XX.XXXX, aby mu pomohol naložiť prepravku na potraviny zelenej farby do vozidla, načo poškodený vystúpil z vozidla a podišiel smerom k páchatel'ovi a vtom z blízkeho lesa vybehol druhý páchatel' s bejzbolovou palicou, poškodený sa pokúšal ukryť vo vozidle, pričom páchatel' napadol poškodeného tak, že pootvoril dvere a s bejzbolovou palicou udieral poškodeného po celom tele a následne za nohu vytiahol poškodeného z vozidla a s bejzbolovou palicou mu udieral do hlavy a hovoril, že to má za šéfa, pričom sa poškodený pokúšal brániť proti útokom, zatiaľ čo druhý páchatel' poškodenému odcudzil z vozidla mobilný telefón zn. SE T610, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX a následne páchatelia z miesta činu ušli a poškodenému spôsobili zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie s 9 dňovou práceneschopnosťou a škodu vo výške 331,94 € následne sa Q. W., H. R., V. Q. a uvedení dvaja neznámi páchatelia stretli v Bratislave na Z. ulici na čerpacej stanici Y. v smere na W., kde Q. W. odovzdal neznámy páchatel'om zvyšnú hotovosť 5.000 SKK (165 97 €) za vykonanie skutku, neskôr Q. W. a V. Q. oznámili nadriadenému členovi v zločineckej skupine vykonanie zadaného skutku a tento odovzdal Q. W. hotovosť 10.000,- SKK (331,94 €) na pokrytie nákladov za vykonánie útoku,

následne bola vec vylúčená na samostatné konanie 3. septembra 2013 (č. 1. 292).

V rámci uzatvorenej dohody o vine a treste rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo 17. decembra 2014, sp. zn. 1 T 4/2014, bol odsúdený pre skutok 8/ právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví formou účasti podľa §§ 21 ods. 1 písm. d/, 155 ods. 1, 2 písm. c/, 140 písm. c/, 14 ods. 1 Tr. zák. s tým, že súd upustil od uloženia súhrnného trestu, lebo trest uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 21. mája 2013, sp. zn. PK 1T 26/2011, považoval za dostatočný (č. l. 11582).

Pre skutok 1/ právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. mu bolo vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa odboru Bratislava Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ z 16. februára 2010, ČVS : PPZ-25/BOK-BI-2010. Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 21. mája 2013, sp. zn. PK 1T 26/2011, bol odsúdený za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (a iné skutky mimo predmetnej veci) na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase pred rokom 1997 bola založená zločinecká skupina, ktorej členovia sa označujú ako „B.“, pôsobiaca až do súčasnosti prevažne na území Bratislavy a západnej časti územia Slovenskej republiky s cieľom páchať trestnú činnosť a dosiahnuť zisk, pričom od presne nezisteného času najneskôr od roku 1998 v nej pôsobili ako členovia aj V. A. prezývaný „T.“, P. A. prezývaný „V.“ a H. K., od roku 2004 V. Q. prezývaný „E.“ alebo „E.“ a od roku 2006 V. A. prezývaný „A.“, pričom od roku 1998 V. A., P. A. a H. K. podliehali pod W. S. a teritoriálne pôsobili najmä v Senci a po zavraždení W. S. dňa 06.06.2004 sa stal V. A. najvyššie postavenou osobou jednej časti zločineckej skupiny „B.“ pôsobiacej najmä v teritóriu Senca a okolia a na uvedenom teritóriu riadil zločineckú skupinu prostredníctvom P. A., ktorý priamo riadil a koordinoval členov na nižšie postavenej úrovni hierarchie, ktorými boli H. K., V. A., T. X. a T. A. prezývaný „H.“, v ďalšej časti zločineckej skupiny najneskôr od roku 2006 bol V. Q. podriadený najvyššiemu členovi zločineckej skupiny B., ktorý má prezývku „K.“ alebo „V.“ a vykonával jeho osobnú ochranu a poberal pravidelne mesačnú odmenu a spolu s ďalším členom tejto ochranky Q. W. a s členmi zločineckej skupiny podliehajúcimi pod V. A. naplánovali a spáchali v období od roku 2007 do 16.02.2010 osem zločinov uvedených v skutkoch č. 2) až 9), pričom pre zločineckú skupinu boli činní J. K. a A. D., ktorí sa s členmi zločineckej skupiny zúčastnili spáchania zločinu uvedeného v skutku č. 6) a činným pre zločineckú skupinu bol aj H. R., ktorý sa s členmi zločineckej skupiny zúčastnil spáchania obzvlášť závažných zločinov uvedených v skutkoch 2) a 3),

na úhrnný trest odňatia slobody dvanásť rokov so zaradením na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

D. v posudzovanej veci vystupujúci ako páchatel' skutkov 1/ a 9/ mal vznesené obvinenie 5. decembra 2011 pre skutok 1/ (v inom konaní) a 2. júla 2012 pre skutok 9/. Následne bola vec pre skutok 9/ vylúčená na samostatné konanie 2. júla 2012 (č. l. 112), 23. októbra 2012 pre skutky 1/ a 9/ spojená na spoločné konanie (č. l. 256) a 20. mája 2013 pre skutok 1/ aj 9/ (č. l. 287) opätovne vylúčená na samostatné konanie.

D. bol pre skutky 1/, 9/ (a ďalší skutok mimo predmetného konania) právne kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin podvodu podľa §§ 221 ods. 1, 2, 4 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák. spáchané na skutkovom základe, že

1. T. D. bol minimálne od roku 2008 členom zločineckej skupiny vystupujúcej pod názvom „B.“, ktorá ako zločinecká skupina pôsobí od roku 1999 najmä v Bratislave a západnej časti územia Slovenskej republiky a ktorá existuje s cieľom získania najmä finančných a iných výhod páchaním rôznej najmä násilnej a majetkovej trestnej činnosti a jej príslušníci sú zoskupení v jednotlivých úrovniach a stupňoch riadenia a organizácie vo vzťahoch nadriadenosti a podriadenosti, dlhodobo koordinovane páchajú zločiny, pričom členovia vo vyššom stupni hierarchie skupiny zadávajú členom z nižších stupňov hierarchie pokyny k páchaniu trestných činov, určujú spôsoby ich vykonania, vydávajú súhlasy s páchaním konkrétnych trestných činov, od nižšie postavených členov skupiny preberajú nezákonne získané finančné prostriedky, s časťou ktorých financujú činnosť a niektorých členov zločineckej skupiny, pričom T. D. bol v strednej úrovni hierarchie v štruktúre časti skupiny pôsobiacej najmä v Bratislave, kde dával pokyny a koordinoval nižšie postavených členov skupiny Q. W., F. C., W. A. a bol

podriadeným Q. A. a R.L. alias K., ktorý riadil celú zločineckú skupinu z najvyššej úrovne hierarchie, pričom T. D. spáchal ako člen zločineckej skupiny obzvlášť závažné zločiny uvedené v bodoch č. 2 a č. 3,

2. T. D. a Q. W. v presne nezistený deň začiatkom decembra roku 2009 v reštaurácii E. v Bratislave na A. ulici s úmyslom obohatiť sa o finančnú hotovosť 8.000,-€ od poškodeného V. A., tohto uviedli do omylu, že za predmetnú sumu mu zariadia vrátenie jeho vozidla Audi Q7, evidenčné číslo: X.-U., ktoré bolo odcudzené dňa 30.11.2009 a predstierali, že to vedia zabezpečiť, v ten istý deň sa T. D. a Q. W. stretli v priestoroch objektu H. v Bratislave, na V., s nadriadeným členom zločineckej skupiny R.L. alias K., ktorý súhlasil s vykonaním trestného činu a zároveň určil, aby od poškodeného získali finančné prostriedky a aby sa s poškodeným dohodli na inom mieste mimo Bratislavy k prevzatíu vozidla, kde by poškodenému neodovzdali vozidlo pre nesplnenie nejakej fiktívnej podmienky a peniaze si ponechajú a rozdelia a následne na to sa prostredníctvom osoby N. D. dohodli, že poškodený V. A. im odovzdá finančnú hotovosť v areáli obchodného centra W. v Bratislave, na M. ulici č. XXX a vozidlo si potom prevezme pri obchodnom centre V. v Nitre a takto v presne nezistenom čase Q. W. a T. D. v areáli obchodného centra W. prevzali hotovosť vo výške 8.000,-€ od osoby N. D., ktorému túto hotovosť odovzdal poškodený V. A. pre vyššie uvedený účel a túto hotovosť si T. D., Q. W. a R. L. alias K. rozdelili a spôsobili tak na majetku poškodeného V. A. škodu vo výške 8.000,-€, odsúdený podľa §§ 189 ods. 4, 38 ods. 2, 4, 37 písm. h), 41 ods. 2, 58 ods. 3, 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody dvadsaťdva rokov so zaradením na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 10. apríla 2014, sp. zn. PK 1T 18/2013, v spojení s uznesením najvyššieho súdu o zamietnutí odvolania obžalovaného z 23. októbra 2014, sp. zn. 5 To 8/2014.

D. ďalej bolo:

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa odboru Západ Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ z 22. mája 2012, ČVS : PPZ-96/BOK-ZA-2012, pre

1.) trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe, že

bol členom zločineckej skupiny spolu s M. V. a C. H., pričom títo členovia zločineckej skupiny naplánovali a spáchali v septembri roku 2004 vraždu W. H., na ktorej pre túto zločineckú skupinu sa dali najat', úmyselne zúčastnili a boli priamo činní aj K. V. a M. A.,

2.) trestný čin vraždy sčasti dokonanej a sčasti v štádiu pokusu podľa §§ 219 ods. 1, 2 písm. a), 8 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v priebehu leta roku 2004 sa T. D., M. V., C. H., K. V., M. A., Q. K. a ďalší doposiaľ neznámi páchatelia spojili za účelom usmrtenia člena zločineckej skupiny „B.“ poškodeného W. H., nar. XX.XX.XXXX a s týmto úmyslom si vopred naplánovali a rozdelili medzi sebou určené úlohy, pričom spáchanie trestného činu koordinovali tak, že T. D., odovzdával informácie o plánovanej vražde jednotlivým členom skupiny, pričom k usmrteniu poškodeného došlo dňa 09.09.2004 v čase okolo 10.23 hod., keď K. V. spolu so M. A. a ďalšími doposiaľ nestotožnenými osobami, zamaskovaní kuklami čiernej farby natiahnutými na hlavách, za použitia útočných pušiek prepadli poškodeného takým spôsobom, že po jeho príjazde na W. ulicu č. XX v Bratislave, pri vystupovaní poškodeného z osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz, zaparkovanom na nakladacej rampe pred W., 24 strelnými ranami vystrelenými maskovanými páchatel'ami z útočných pušiek zasiahli poškodeného do oblasti hlavy a rôznych častí tela, čím mu spôsobili závažné strelné zranenia, na následky ktorých na mieste činu podľahol a zároveň sa pokúsili usmrtiť aj jeho spolujazdca V. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorému pri útoku z miesta činu spôsobili priestrel ľavého stehna, po čom páchatelia z miesta činu ušli,

trestné stíhanie pre tieto skutky bolo uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR zo 4. decembra 2013 zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. c) Tr. por.,

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa expozitúry Bratislava národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ zo 16. júla 2014, ČVS : PPZ-606/NKA-PZ-BA-2014, pre obzvlášť závažný zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a), b), 4 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase bola založená zločinecká skupina tzv. „B.“ pôsobiaca prevažne na území Bratislavského a Trnavského kraja, ktorej členovia sa v rámci svojho pôsobenia v tejto skupine zaoberali rôznou, okrem iného, aj ekonomickou trestnou činnosťou, pričom jedným z členov tejto skupiny bol aj

obvinený V. A. nar. XX.XX.XXXX, prezývaný „Q.“, ktorý v otázke splnenia podmienok na poskytnutie poistného plnenia, uviedol do omylu P. - B. W., a. s., A., a to tým spôsobom, že presne nezisteného dňa v mesiaci október roku 2009 pred dátumom 18.10.2009 obvinený V. A. prostredníctvom doposiaľ nestotožnených osôb, predal za bližšie nezistenú sumu doposiaľ bližšie neustáleným osobám na území Ukrajiny alebo Ruska osobné motorové vozidlo značky Mercedes Benz 63 AC kombi AMG výbavy, bielej farby, EČ: A-U., ktorého vlastníkom bola obchodná spoločnosť S. s.r.o., M., a užívateľom bol V. A. pričom následne dňa 18. 10. 2009 obvinený V. A. oznámil na obvodnom oddelení Policajného zboru Bratislava Ružinov-Západ „krádež“ predmetného vozidla, na základe čoho bola P. - B. W. a.s. vyplatená na účet leasingovej spoločnosti V., Bratislava, finančná čiastka vo výške 49 548,873 €, pričom obvinený V. A. bližšie nezistenú časť finančných prostriedkov získaných z predaja predmetného vozidla odovzdal obvinenému T. R. ako šéfovi skupiny „B.“ ako aj ďalším členom skupiny a to T. D., Q. W. a Q. A., pod ktorých „ochranou“ a s ich vedomím obvinený V. A. trestný čin spáchal, trestné stíhanie bolo uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR, z 13. apríla 2015, sp. zn. VII/2 Gv 173/14/1000, zastavené podľa §§ 215 ods. 1 písm. d), 9 ods. 1 písm. e) Tr. por., nakoľko bol už právoplatne odsúdený za skutok členstva v zločineckej skupine.

A. v danej veci vystupujúci ako páchatel' skutku 1/ bol právoplatne odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 28. mája 2013, sp. zn. PK 1T 10/2012, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013, okrem iného za zločin založenia a zosnovania podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod 1/ zločinecká skupina B.) na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase pred rokom 1997 bola založená zločinecká skupina pôsobiaca až do súčasnosti prevažne na území Bratislavy a jej okolia, ktorej členovia sa označujú ako „B.“, pričom od presne nezisteného času od roku 1997 v nej pôsobili ako členovia aj R. A. s prezývkou „F. R.“, Q. A. s prezývkou „H.“ a M. T. s prezývkou „H. M.“ a najmenej od roku 1998 v štruktúre jednej časti skupiny pôsobí na najvyššej riadiacej úrovni R. A., ktorý koordinuje a usmerňuje jemu podriadených, v organizačnej štruktúre nižšie postavených členov skupiny, ktorí musia plniť ním dané pokyny, pričom najneskôr od roku 2005 na strednom organizačnom článku tejto časti zločineckej skupiny sa nachádzajú aj M. T., H. N., T. M. prezývaný „T.“ a M. R. prezývaný „T.“, ktorí plnia alebo zabezpečujú plnenie príkazov a pokynov v štruktúre skupiny vyššie postavenej osoby, ako aj sami zadávajú príkazy nižšie postaveným členom skupiny, teda najmä osobám W. F. prezývaný „A.“, odsúdený V. S. prezývaný „T.“, V. M. prezývaný „M.“, odsúdený W. A. prezývaný „M. W.“ a odsúdený V. M., pričom jednotliví členovia skupiny konajú koordinovane za účelom páchania rôznych zločinov a to s cieľom získania najmä finančného prospechu za spáchanie týchto zločinov, pričom sa R. A., T. M., H. N., W. F., V. M. a odsúdený V. M. v období rokov 2007 až 2008 podieľali na spáchaní aspoň jedného z najmenej ôsmich zločinov a obzvlášť závažných zločinov spáchaných členmi skupiny v danom období, kde v tomto období bol pre skupinu činný aj odsúdený K. B., rovnako M. T. sa podieľal aj na spáchaní aspoň jedného obzvlášť závažného zločinu v roku 2010 a súčasne v inej časti zločineckej skupiny „B.“ bol Q. A. podriadený priamo najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny „B.“, vykonával jeho osobnú ochranu a podieľal sa na sledovaní osôb, pri páchaní trestnej činnosti v prospech zločineckej skupiny „B.“ a neskôr riadil členov zločineckej skupiny vykonávajúcich osobnú ochranu najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny „B.“, medzi ktorých patrili aj odsúdení Q. W. a V. Q. prezývaný „E.“ alebo „E.“, okrem toho odvádzal časť peňazí získaných z poberania poplatkov za tzv. ochranu podnikateľov najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny, za všetko uvedené poberal pravidelne mesačnú odmenu a neskôr na základe pokynov najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny vyplácal určených členov zločineckej skupiny a členov ochranky najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny,

aj za prípravu na obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu prípravy podľa §§ 13 ods. 1, 144 ods. 1, 3 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák. (bod 10/) na skutkovom základe, že

ako členovia zločineckej skupiny B. organizovali z vopred uváženej pohnútky usmrtenie osoby poškodeného V. S., nar. XX.XX.XXXX, zadovážovali prostriedky a vytvárali podmienky na jeho spáchanie a to takým spôsobom, že v presne nezistenom čase od dňa 15. februára 2011 si R. A., M. T., T. M. a H. N. rozvážili a rozhodli sa, že poškodeného usmrtia, pričom jeho telo zakopú, spáchanie skutku plánovali a pripravovali i v reštaurácii T. v Bratislave na D. ulici, dňa 21. marca 2011 uložil R. A., ako hierarchicky vyššie postavený člen zločineckej skupiny B. M. R., ktorému mal poškodený

dôverovať, aby na deň 22. marca 2011 dohodol v Bratislave stretnutie s poškodeným, ktorého odvezie spolu s T. M. na fiktívnu schôdzku s vyšetrovateľom, s ktorým sa mala formou úplatku riešiť situácia v trestnom stíhaní poškodeného, ktorý sa v tom čase vyhýbal trestnému konaniu, z dôvodu vzbudenia dôvery poškodeného voči členom skupiny, aby ten následne nastúpil do motorového vozidla členov skupiny, dňa 22. marca 2011 sa T. M. a M. R. stretli s poškodeným a odviezli ho do Nitry, kde k stretnutiu so žiadnou osobou nedošlo a poškodeného odviezli späť do Bratislavy, v ten deň vo večerných hodinách sa R. A., M. T., T. M. a H. N. znovu stretli a dali úlohu M. R. k legende pred poškodeným, dňa 23. marca 2011 M. R. na pokyn M. T. zabezpečil lopatu a krompáč, ktoré mu odovzdal a M. T. si ich uschoval vo svojom motorovom vozidle zn. Porsche Cayenne ev. č. A. U. a v rovnaký deň sa M. T., T. M. a H. N. stretli v Bratislave pri Hoteli K. s M. R. a dali mu za úlohu, aby sa stretol s poškodeným s tým, že mu oznámi, že vyšetrovateľ sa ozve na druhý deň, následne sa s poškodeným v čase približne o 16:30 h stretol a uviedol mu, že vyšetrovateľ sa nemohol dostať a že stretnutie by sa asi malo uskutočniť na druhý deň, na to sa M. T., T. M. a H. N. stretli a posudzovali, či poškodený tuší pripravovaný skutok a dohodli sa, že M. R., ktorému poškodený dôveruje, ho dňa 24. marca 2011 skontaktuje a vyláka na stretnutie, potom ho T. M. a M. R. vyzdvihnú na čerpacjej stanici B. v Bratislave na Z. ulici tak, aby nastúpil do ich motorového vozidla s tým, že poškodený dostane fiktívnu informáciu o odchode na stretnutie s vyšetrovateľom, následne ho odvezú na presne nezistené miesto v areáli H. na V. v Bratislave, pričom T. M. a H. N. ho majú spútať a následne má byť poškodený členmi skupiny prevezený na miesto, kde má byť M. T. zakopaný do zeme, pričom počas uvedeného má prísť k jeho usmrteniu, dňa 24. marca 2011 všetci členovia skupiny upravovali plán a spôsob vylákania poškodeného a deň vykonania skutku, legendu pred poškodeným, zvažovali miesto vykonania fyzického útoku a obmedzenia pohybu poškodeného v rôznych priestoroch, určovali prostriedky na jeho vykonanie a rozdeľovali si úlohy prípravy a vykonania usmrtenia poškodeného na základe aktuálnych podmienok, pričom dňa 24. marca 2011 v čase o 17:25 h vylákali poškodeného V. S. na stretnutie na čerpaciu stanicu B. na Z. ulici v Bratislave, kde sa dostavili T. M., M. R. a poškodený V. S., na ktorom mieste boli príslušníkmi polície zadržaní, bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody dvadsať päť rokov s maximálnym stupňom stráženia.

Rovnako bol v rámci schválenia dohody o vine a treste odsúdený za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa §§ 14 ods. 1, 144 ods. 1, 2 písm. e/, f/, ods. 3 písm. b/, 140 písm. a/, 141 písm. a/ Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa §§ 190 ods. 1, 3 písm. d/, 5 písm. c/, 138 písm. a/, f/, 141 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa dopustil ako člen skupiny B. (išlo o iné skutky), a to rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 20. novembra 2014, sp. zn. 1 T 37/2014, s tým, že súd upustil od uloženia súhrnného trestu, lebo trest uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 28. mája 2013, sp. zn. PK 1T 10/2012, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013, považoval za dostatočný (rozhodnutie dodal do spisu zrejme prokurátor č. l. 11572).

T. v posudzovanej veci vystupujúci ako páchatel skutku 1/ mal rozsudkom špecializovaného súdu z 28. júla 2014, sp. zn. BB 3T 19/2014, schválenú dohodu o vine a treste podľa § 334 ods. 4 Tr. por. uzavretú 11. júla 2014 medzi ním a prokurátorom, sp. zn. VII/1 Gv 49/14/1000-30, uznanú vinu 1/ zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. a

2/ pre trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva, sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu podľa §§ 9 ods. 2, 8 ods. 1, 219 ods. 1, 2 písm. a), b), j) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 457/2003 Z. z. na skutkovom základe, že

1/ dlhodobo od roku 1999 až do súčasnosti najmä na území Bratislavy a v západnej časti Slovenskej republiky pôsobí zločinecká skupina, ktorej členovia sa označujú ako „B.“ a konajú koordinovane za účelom získavania najmä majetkového prospechu, za tým účelom páchajú rôznu trestnú činnosť a v rámci nej sa snažia aj zamedziť činnosti konkurenčných skupín páchajúcich trestnú činnosť a prevziať ich ziskové aktivity, sú zoskupení na viacerých úrovniach, so stupňom riadenia vo vzťahu nadriadenosti a podriadenosti, v ktorej dlhodobo od roku 1999 až do súčasnosti pôsobí na najvyššej riadiacej úrovni T. R. prezývaný „K.“, ktorý zadáva príkazy, koordinuje usmerňuje jemu podriadených členov zločineckej skupiny, ktorí sú povinní dané pokyny plniť, pod T. R. boli na vyššom stupni hierarchie zločineckej

skupiny okrem iných aj W. S. prezývaný „S.“, ktorý zomrel X. X. XXXX. a po jeho smrti V. A. prezývaný „T.“, ktorí riadili samostatne a aj prostredníctvom T. T. prezývaného „T.“ do februára 2010 vetvu zločineckej skupiny pôsobiacu v oblasti Senca tým, že zadávali príkazy, koordinovali a usmerňovali im podriadených členov zločineckej skupiny, a to P. A. prezývaného „V.“, ktorý ďalej usmerňoval a bol nadriadený členom zločineckej skupiny T. A. prezývanému „H.“, V. A. prezývanému „A.“, H. K. a T. X., pričom T. T. zároveň vykonával aj osobnú ochranu W. S. a do februára 2010 aj V. A. a za túto činnosť bol pravidelne odmeňovaný,

2/ T. R. pred dňom 18. 11. 2003 rozhodol o usmrtení T. W., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom A., M. XX z dôvodu, že ho považoval za vysokopostaveného člena konkurenčnej skupiny páchajúcej trestnú činnosť, ktorej ziskové aktivity mal v úmysle prevziať a preto naplánoval a zorganizoval spáchanie skutku a rozdelil úlohy medzi V. A., W. S., Q. H., T. T. a V. K. a zadal pokyny Q. S., na základe čoho V. K. a Q. H. vykonávali fyzické sledovanie poškodeného T. W. na rôznych miestach v Bratislave a v Pezinku za účelom zistenia jeho denného režimu, pohybu a použitia osobného ochrancu, Q. S. pristavil na križovatku ulíc T. a C. v W. Škodu Pick-up bielej farby s nezisteným evidenčným číslom s nainštalovanou kamerou snímajúcou cestu, po ktorej T. W. odchádzal z domu a odovzdával takto získané záznamy T. R., ktorý ich vyhodnocoval a následne T. R. rozhodol o tom, že na vykonanie usmrtenia T. W. bude V. K. sledovať jeho rodinný dom a informovať o jeho odchode z domu, V. A. a W. S. zabezpečia strelné zbrane a motorové vozidlo, V. A. bude šofér motorového vozidla, Q. H. a T. T. budú strelci a že motorové vozidlo bude po skutku podpálené, na základe takto rozdelených úloh dňa 18. 11. 2003 v ranných hodinách v zatiaľ neustálenej garáži v B. na D. ulici sa Q. H. a T. T. obliekli do tam pripravených montérkových kombinéz a nasadli do tam pripraveného odcudzeného motorového vozidla zn. AUDI A8, VIN G s namontovanými odcudzenými tabuľkami s evidenčným číslom A v ktorom sa už nachádzali 2 nepriestrelné vesty a strelné zbrane, a to útočná puška zn. Crvena Zastava model 70 AB2, kalibru 7,62x39 vz. 43, výrobné č. XXXXXX, útočná puška zn. Crvena Zastava model 70A, kalibru 7,62x39 vz. 43, výrobné č. XXXXXX/BXXXXX, samopal zn. ČZ model 26, kalibru 7,62 Tokarev s odstráneným výrobným číslom a samonabíjacia pištoľ zn. ČZ model 52, kalibru 7,62 Tokarev, výrobné č. C následne sa T. R., W. S. a V. K., každý na svojom vozidle a Q. H. s T. T. a V. A. ako šoférom vozidla AUDI A8 presunuli do W., kde V. A. na vopred vybratom mieste na križovatke ulíc T. a D. čakal na príchod vozidla T. W., V. K. vykonával sledovanie na presne nezistenom mieste s výhľadom na rodinný dom T. W. na E. ulici v W. a oznámil do vysielačky, prostredníctvom ktorej sa dorozumieval s V. A., W. S. a T. R., že pre T. W. prišiel na svojom vozidle jeho osobný ochranca, následne V. A. vozidlom AUDI A8 zablokoval v W. na T. ulici pred domom č. X. prichádzajúce vozidlo zn. Volvo S80, EČ A ktoré viedol T. W., pričom z vozidla AUDI A8 vyskočili T. T., ktorý v úmysle usmrtiť vystrelil z útočnej pušky zn. Crvena Zastava model 70 AB2, kalibru 7,62x39 vz. 43, výrobného čísla XXXXXX najmenej 25 rán a Q. H., ktorý v úmysle usmrtiť vystrelil zo samopalu zn. ČZ model 26, kalibru 7,62 Tokarev s odstráneným výrobným číslom najmenej 24 rán smerom na T. W., stále sediaceho na mieste šoféra vo vozidle zn. Volvo S80, ktorého zasiahli najmenej 14 strelami a spôsobili mu 10 priestrelov hlbších tkanivových štruktúr v oblasti hlavy, dolnej polovice pravého ramena, ľavého ramena, ľavého predlaktia, krku a dutiny ústnej a hrudníka, 4 zastrely do oblasti hlavy, krku, ľavého ramena a hrudníka a 5 povrchových strelných defektov, pričom prienikom projektilov do dutiny lebečnej došlo k pomliaždeniu mozgového tkaniva, krvácaniu do komôr mozgu a pod mäkké pleny s rozvojom opuchu mozgu, čo viedlo bezprostredne na mieste k smrti T. W. a aj smerom na osobného ochrancu T. W. W. S., nar. XX. XX. XXXX, ktorý sa použitím vlastnej strelnej zbrane zn. GLOCK 19 pokúsil zabrániť im v ich konaní, pričom mu spôsobili priestrel v oblasti pravého boku nad hrebeňom panvy (vstrel vpredu a výstrel vzadu) a po útoku sa V. A., T. T. a Q. H. na vozidle AUDI A8 z miesta činu presunuli na vopred dohovorené miesto v katastri osady V. v okrese Senec, kde už čakali na svojich vozidlách T. R. a W. S., tu Q. H. a T. T. zanechali montérky a zbrane a presadli si do vozidla T. R., s ktorým z tohto miesta odišli, po čom V. A. a W. S. za použitia automobilového benzínu ako akceleraantu horenia vozidlo AUDI A8 úmyselne zapálili, bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody dvanásť rokov so zaradením do druhej nápravno-výchovnej skupiny.

V. T. v danej veci vystupujúci ako páchatel' skutku 1/ mal vznesené viaceré obvinenia, okrem iných aj : vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa odboru Bratislava Úradu boja proti organizovanej

kriminalite Prezídia PZ z 16. marca 2007, ČVS : PPZ-19/BOK-B-2006, po zmene právnej kvalifikácie pre zločin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom v štádiu pokusu podľa §§ 14 ods. 1, 20, 155 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa §§ 20, 364 ods. 1 písm. a), 2 písm. a), 138 písm. a), j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

29.04.2006 v čase okolo 21:30 hod. A. A. ako prevádzkovateľ podniku U V., ktorý sa nachádza na ulici Q. T. v A., telefonicky zavolať V. S., aby prišiel urobiť poriadok so zákazníkmi, ktorí v jeho podniku rozbíjali záchod a celkovo sa správali neslušne, následne nato V. S. telefonicky kontaktoval W. F., ktorí potom skontaktovali aj V. T., T. A., P. A., C. B. a T. T., pričom do hodiny prišli do podniku U V. a po vstupe do priestoru podniku zakričali „všetci hlavy dolu, bude tu poriadok, budete nás rešpektovať“ a vzápätí fyzicky napádali baseballovými pálkami, boxermi, drevenými latami a kovovými tyčami zákazníkov, ktorí sa v tom čase v podniku nachádzali a to osoby: R. F., R. Y., V. A., R. P., V. M., V. S., W. M., V. R., V. S., V. M., T. M., W. K., R. K., B. S., T. K., V. S., Q. W. a to dôraznejším spôsobom nakoľko pripravení so zbraňami týchto bili po rôznych častiach tela ako aj hlavy, pričom poranenia ktoré utrpeli R. Y., R. P., V. M., V. R., V. S., V. S. si vyžiadalo lekárske ošetrenie bez práce neschopnosti a poranenie u W. M. si vyžiadalo PN na dobu 7 dní s trvalým následkom,

trestné konanie sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 23. mája 2012, sp. zn. 1 T 37/2012, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava III a obv. T., ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou na päť rokov,

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ Nitra z 26. júla 2011, ČVS : KRP-162/OVK-NR-2010, po zmene právnej kvalifikácie z 30. júna 2014 pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu podľa §§ 186 ods. 1, 2 písm. b), 3 a), 4 c), 14 ods. 1, 138 a), 141 a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že obvinený M. T. sa vo večerných hodinách dňa 25.07.2010 kontaktoval s obvineným V. T., ktorému uložil, aby si zabezpečil ďalšiu osobu a prišiel za ním, pričom obvinený V. T. sa spojil s obvineným V. S. a spolu následne došli za obvineným M. T. na B. ulicu v Bratislave, kde sa už nachádzal aj obvinený T. B. a na tomto stretnutí poveril s príslubom finančnej odmeny obvinený M. T. obvinených V. T. a V. S. doprevádzaním a pomocou obvinenému T. B. pri uložení tzv. „pokuty“ poškodenému H. R., nar. XX.XX.XXXX a následne obvinený T. B. spolu s obvinenými V. S. a V. T. dňa 25.07.2010 asi o 23.30 hod. došli na čerpaciu stanicu pohonných hmôt X. v M. na ul. S., kde obvinený T. B. prišiel za prítomnosti obvineného V. T. za H. R., ktorý sa nachádzal v priestoroch čerpacej stanice, tomuto prikázal, aby vyšiel von a chytil ho za bundu, na čo poškodený H. R. poslúchol a vyšiel von, kde mu obvinený T. B. prikázal, aby si sadol na miesto spolujazdca osobného motorového vozidla zn. Mercedes modrej farby ev. č.: A., následne si za volant uvedeného auta sadol obvinený V. T., ktorý následne naštartoval a pohl sa z čerpacej stanice, pričom poškodený H. R. z vozidla v snahe ujsť vyskočil, bežal po ceste smerom k miestnemu cintorínu, vodič uvedeného mercedesu ho však s vozidlom dobehol a narazil do neho na čo poškodený H. R. spadol na zem, tu ako ležal na zemi ho obvinený T. B. kopol do oblasti hlavy a následne poškodeného spolu s obvinenými V. S. a V. T. naložili do kufru ďalšieho vozidla zn. Audi čiernej farby nezisteného evidenčného čísla, ktoré v tom čase užíval obvinený V. S. a v tomto ho obvinení T. B. a V. S. odviezli do obce C. N. M., kde ho pred obytným domom č. XXX vytiahli s kufru auta, na hlavu mu navliekli igelitovú tašku a odvliekli ho do suterénu uvedeného domu, kde ho v jednej miestnosti garáže zariadenej ako posilňovňa, priviazali po sediačky k stojanu na činky a jeden s páchatel'ov ho bil kovovou tyčou do kolena pravej nohy, ďalší s páchatel'ov mu drvil kombinovanými kliešťami malíček pravej ruky, striedavo ho fackali a bili päťami do hornej časti tela a obvinený T. B. si zobral pištoľ a túto strčil do úst poškodeného H. R., pričom na neho kričal, aby zavolať niekomu z rodiny, kto má peniaze, aby mu za tú hanbu čo mu spravil zaplatil 1.000.000,-Sk (33.194,- €), že pokiaľ nezaplatí zabijú mu celú rodinu, následne mu umožnili zatelefonovať príbuzným, aby sa snažil zohnať peniaze a keď sa mu to nepodarilo, páchatelia zanechali poškodeného H. R. na mieste a z miesta činu odišli, pričom poškodený H. R. pri útoku utrpel podľa prvej lekárskej správy zranenia a to pohmoždenie tváre, opuch kolien, pravého predlaktia, odreniny na tvári a predkolenia s predpokladanou dobou PN do 6 týždňov,

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa odboru Bratislava Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ z 19. marca 2012, ČVS: PPZ-322/BOK-B1-2010, za 4 skutky:

1.) obzvlášť závažný zločin obmedzovania osobnej slobody podľa §§ 183 ods. 1, 2 písm. a), 4 písm. c),

138 písm. a), 141 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

T. M., H. N. a W. F. spolu s V. T. ako členovia zločineckej skupiny na základe zadania doposiaľ neustálenej osoby naplánovali pred dňom 02.07.2007 obmedzenie osobnej slobody predsedu predstavenstva výrobného družstva U. Ing. T. W., pričom T. M. zabezpečil na vykonanie skutku okrem iných vecí aj bližšie nezistené vozidlo zn. Mercedes ML striebornej farby a následne dňa 02.07.2007 v čase asi o 06:50 h. v A. na C. ul. č. XX v areáli výrobného družstva U., v priestore parkoviska, T. M., H. N. a W. F. spolu s V. T., s kuklami na hlavách, pod hrozbou použitia zbrane, ktorú mal pri sebe T. M. a s výkrikmi naznačujúcimi, že ide o policajnú akciu, potom ako poškodený Ing. T. W. vystúpil z vozidla zn. Renault Megane, EČ: P., tohto násilím povalili na zem, spúťali a donútili nasadnúť na zadné sedadlo doposiaľ bližšie nezisteného vozidla zn. Mercedes ML striebornej farby a týmto ho odviezli na kukuričné pole nachádzajúce sa vpravo od cesty do obce H. za mestskou časťou Bratislava - M., kde ho zadržovali pod hrozbou násilia spúťaného so zakrytými očami a následne ho na pokyn H. N., W. F. spolu s V. T. naložili do kufra doposiaľ nezisteného vozidla, ktorým ho odviezli do areálu vinohradov nachádzajúcich sa vedľa cesty II. triedy č. 502 vedúcej z mestskej časti Bratislava - Rača do Pezinka, kde dňa 02.07.2007 približne o 13:00 hod. W. F. spolu s V. T. spúťaného poškodeného Ing. T. W. vyložili z kufra doposiaľ nezisteného vozidla a následne z miesta ušli, pričom T. M., H. N. a W. F. spolu s V. T. dostali každý za uvedené konanie odmenu vo výške 10.000,- €,

2.) zločin poškodzovania cudzej veci podľa §§ 245 ods. 1, 2 písm. a), 4 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

bližšie nezistený deň pred dňom 28.10.2007 R. A. pôsobiaci v štruktúre jednej časti zločineckej skupiny na najvyššej riadiacej úrovni prikázal a súčasne inštruoval na Zimnom štadióne F. na S. ulici č. X v Bratislave jemu podriadených členov zločineckej skupiny B. a to V. T., T. M., H. N. a V. S., aby poškodili interiér baru W. na K. ulici č. XX, ktorého lokalitu im následne aj osobne ukázal, pričom následne po vzájomnom skordinovaní T. M., H. N., V. S. a V. T. zamaskovaní kuklami a ozbrojení železnými tyčami, ktoré zaobstaral T. M., dňa 28.10.2007 v čase od 21:30 h. do 21:32 h. v Bratislave pred uzatvorením podniku vnikli do baru W. a poškodili interiér baru W. a to tak, že poškodili chladiaci box spoločnosti G., porozbýjali poháre, fľaše s nápojmi, hracie automaty, T. M. nožom rozrezal sedačku nachádzajúcu sa v bare a následne z miesta činu ušli na bližšie neustálenom osobnom motorovom vozidle zn. Mercedes ML striebornej farby, ktoré zabezpečil T. M., čím týmto svojím konaním poškodenému W. B., nar. XX.XX.XXXX spôsobili škodu v bare W. vo výške 30.000,- Sk (995,82 €) a spol. C., a.s., A., T. č. XX škodu na hracích automatoch vo výške 101.965,40 Sk (3.384,63 €),

3.) zločin poškodzovania cudzej veci podľa §§ 245 ods. 1, 2 písm. a), 4 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

bližšie nezisteného dňa pred 03.12.2007 na bližšie nezistenom mieste prikázal obvinený R. A. ako vrcholný riadiaci článok zločineckej skupiny V. T., aby zabezpečil podpálenie baru W. nachádzajúceho sa v A. na prízemí obytného domu na K. ul. č. XX, na čo sa V. T. stretol v Bratislave a W. A., V. M. a s K. B. a dohodol s nimi, že vykonajú podpálenie baru W. k čomu oslovení pribrali aj V. M., kde K. B. mal za vykonanie skutku dostať 10.000,- Sk, následne si K. B. s ostatnými rozdelili úlohy tak, že W. A. s V. M. ukázali K. B. objekt reštauračnej prevádzky, vytipovali únikovú trasu po spáchaní skutku a inštruovali K. B. spolu s V. M., ktorý zabezpečil horľaviny a dňa 03.12.2007 v presne nezistenom čase okolo 04:00 h. K. B. úmyselne podpálil zariadenie reštauračnej prevádzky W. v A. na ul. K. č. XX a to tak, že kameňom obaleným v handre rozbil na ľavej strane vchodových dverí v spodnej časti sklenenú výplň a následne hodil dnu fľaše s horľavinou, ktorú podpálil a po vykonaní skutku z miesta činu ušiel spolu s V. M. po trase určenej W. A. a V. M., čím svojím konaním obvinení spôsobili poškodenému W. B., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 298.000,-Sk (9.891,79 €) na zariadení a vybavení reštauračnej prevádzky W., spol. C., a.s., T. č. XX, A. škodu na hracích automatoch umiestnených v bare W. vo výške 256.000,-Sk (8.497,64 €) a spoločnosti G. N. XXX, V., škodu na chladiacom zariadení umiestnenom v bare W. vo výške 6.460,-Sk (214,43,-€), pričom po spáchaní skutku R. A. za jeho vykonanie vyplatil V. T. sumu 15.000,-Sk (497,91 €), avšak k vyplateniu ostaných na skutku sa podieľajúcich osôb už nedošlo,

4.) zločin poškodzovania cudzej veci podľa §§ 245 ods. 1, 4 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

doposiaľ nezistená osoba pred dňom 05.03.2008 oslovila V. T., člena zločineckej skupiny, a objednala si u neho poškodenie novostavby v obci F. R., časť Q. a to za sumu 50.000,-Sk (1.659,70 €), kde

následne V. T. sa stretol s hierarchicky nižšie postavenými členmi zločineckej skupiny a to K. B., W. F., V. M. a V. S. a dohodol s nimi vykonanie skutku, načo v období od 14:00 h. dňa 05.03.2008 do 11:00 h dňa 09.03.2008 v nočných hodinách v obci F. R. časť Q. na R. ul. na novostavbe nachádzajúcej sa na parc. č. XXX/XXX, XXX/XXX K. B. spolu s V. M. a W. F., potom ako ich na miesto činu doviezol na osobnom motorovom vozidle V. S. a po naplánovaní priebehu akcie, za pomoci železných roxorov poškodili na budove 3 ks plastových okien trojitú sklenenú výplň a taktiež na troch stranách budovy poškodil fasádu tým, že v nej urobili diery až do izolačného materiálu a poškodili rohy novostavby a následne ich opätovne z miesta činu odviezol V. S., čím svojím konaním spôsobili majiteľovi uvedenej novostavby poškodenému P. K. škodu celkovo 1.074,99 € a za vykonanie tohto skutku dostali K. B., W. F., V. M. a V. S. od V. T. po 5.000,-Sk (165,97 €), pričom tento dostal od doposiaľ nezistenej osoby sumu 50.000,- Sk (1.659,70 €).

Spoločné trestné konanie bolo pre vyššie uvedené skutky právoplatným uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR z 25. augusta 2014, sp. zn. VII/2 Gv 58/12/1000, zastavené podľa § 215 ods. 3 Tr. por.

C. E. v danej veci vystupujúci ako páchatel' skutku 1/ mal:

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ Malacky z 5. apríla 2002, ČVS : OUV-187/MA-2002, pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., prípravné konanie sa skončilo uznesením vyšetrovateľa z 20. septembra 2002 o postúpení veci podľa § 171 ods. 1 Tr. por. č. 141/1961 Zb.,

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Sekcie justičnej polície Ministerstva vnútra SR z 21. februára 2003, ČVS: SJP-1/OVZTC-BB-2003, pre trestný čin vydierania spolupáchatel'stvom podľa § 235 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe, že

asi v mesiaci júl roku 1999 sa obvinený B. T., J. E. a F. M. dohodli, že od poškodeného V. M., nar. XX.XX.XXXX, získajú väčší obnos peňazí, na základe čoho v presne nezistenom čase začiatkom roku 2000 B. T. vylákal na stretnutie poškodeného s F. M., ktoré sa konalo v Bratislave - F. v priestoroch zimného štadiónu, kde ho F. M. najskôr fyzicky napadol a následne od neho požadoval zaplatenie fiktívnej pokuty vo výške 15.000,- USD do jedného mesiaca, pričom sa mu vyhrážal, že ak nezplatí, tak sa stane nehoda jemu alebo jeho rodine, následne ho B. T. o niekoľko dní opätovne vylákal na stretnutie s F. M. a C. E., ktoré sa konalo v Bratislave v R., kde ho F. M. znova najskôr fyzicky napadol a potom sa mu začal vyhrážať prestrelením kolena a fyzickou likvidáciou ak nesplatí pokutu, ktorej výšku zvýšil na sumu 20.000,- USD so splatnosťou do jedného mesiaca, zároveň mu povedal, že mu musí odvádzať 20 % - ný podiel zo zisku z podnikania, potom koncom roku 2000 ho znova B. T. vylákal na stretnutie s J. E., ktoré sa konalo v Bratislave na T. ulici v priestoroch pneuservisu spoločnosti C. Bratislava, na stretnutí sa zúčastnili J. E., B. T. a F. M., kde sa mu J. E. vyhrážal okamžitou fyzickou likvidáciou, ak mu nesplatí ostávajúcu časť pokuty vo výške 5.000,- USD, na základe čoho poškodený obvineným postupne do apríla 2002 vyplatil najmenej 20.000,- USD, spoločné trestné konanie s ďalšími spoluobvinenými a ďalšími skutkami trestných činov je v štádiu prípravného konania na expozitúre Stred národnej protikorupčnej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ.

T. X. v danej veci vystupujúci ako páchatel' skutku 1/ mal okrem iných:

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa operatívneho odboru úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ z 31. mája 2011, ČVS : PPZ-25/BOK-CA-2010, za 8 skutkov:

1) obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu sčasti dokonaný, sčasti vo vzťahu k § 186 ods. 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa §§ 186 ods. 1, 2 písm. b), 3 písm. a), 4 písm. c), 138 písm. a), 141 písm. a), 14 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

Q. W., H. R., V. Q., P. A., T. A., V. A., T. X. a neustálená osoba sa dňa 04.09.2008 v ranných hodinách stretli v herni v B. na M. ulici č. XX, kde sa dohodli na zrealizovaní únosu H. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorý by mal pri sebe dávku drogy a následnom žiadaní výkupného za túto osobu od jeho brata P. A., nar. XX.XX.XXXX, všetci spolu prejednali možnosti a dohodli sa, že použijú M. D. na vylákatie H. A. na stretnutie, spolu premysleli, organizovali a naplánovali postup, rozdelili si úlohy a zavolali do herne M. D., ktorý prišiel a dohodli sa s ním, že telefonicky vyláka na stretnutie H. A. pod zámienkou nákupu dávky drogy, následne mu M. D. zavolať, že bude večer potrebovať „tovar“, nato sa

večer toho istého dňa opäť všetci stretli v herni, odkiaľ okrem P. A., ktorý dal súhlas na vykonanie činu, odišli k S. (X.) v extraviláne mesta B., kde sa stretli s ďalšími dvoma doposiaľ neustálenými osobami, Q. W., H. R., V. Q. a uvedené spolu tri neustálené osoby sa prezliekli do odevov s označením „Polícia“ a pripravili si zbrane a T. A., V. A. a T. X. ďalej utvrdzovali M. D. k spolupráci a ten zatelefonoval H. A., s ktorým si napokon dohodol stretnutie pri S., T. A., V. A. a T. X. sa presunuli späť do herne, v čase medzi 21:30 hod. a 22:30 hod. sa k S. dostavil H. A. spolu so svojou priateľkou Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, s vozidlom zn. Dodge Caliber, EČ: A., ktorým zišiel asi 50 m od križovatky ciest smerujúcich na obec B. a K. mimo cesty smerom k jazeru, kde zastavil a potom, čo sa s vozidlom pohol, mu cestu s vozidlom zn. VW Passat so zapnutými zvláštnymi výstražnými svetlami modrej farby a ďalším vozidlom zablokovali Q. W., H. R., V. Q. spolu s uvedenými tromi nezistenými osobami, čím ho donútili s vozidlom zastaviť, rýchlo vystúpili z vozidiel s výkrikmi „polícia“ a so zbraňami v rukách mierili na poškodených H. A. a Q. Y. a prinútili ich vystúpiť z vozidla a ľahnúť si tvárou k zemi, pričom sa pýtali, či majú pri sebe zbrane a drogy, obom kľakli na chrbát a nasadili pleteninové kukly a H. A. na ruky kovové putá a Q. Y. plastovú sputavaciu pásku, potom ich naložili na zadné sedadlá svojho vozidla VW Passat a viezli ich smerom na obec K., kde išli aj so svojím ďalším vozidlom a s vozidlom zn. Dodge Caliber, kde asi dvesto metrov pred obcou odbočili vpravo na cestu smerom k bývalému termálnemu kúpalisku, kde približne po 50 metroch zastavili a oboch poškodených vytiahli z vozidla a prikázali im kľaknúť si do trávy, prehľadali H. A. a zobrali mu mobilný telefón zn. Nokia 6280 so SIM kartou s tel. č. XXXX XXX XXX a ďalej prehľadali vozidlo Dodge Caliber, odkiaľ zobrali mobilný telefón zn. Nokia 6280i bez SIM karty a občianske preukazy poškodených, pričom sa H. A. pýtali, kde má drogy, po jeho negatívnej odpovedi, ho jeden z páchateľov udrel do hlavy, takisto aj Q. Y., následne oboch poškodených naložili späť do vozidla a so svojimi vozidlami sa presúvali po ceste I. triedy č. 62 smerom od B. na B., kde po približne 2,5 km odbočili vpravo, kde prešli cez most nad riekou H. smerom k športovému letisku, kde po približne 100 m zastavili a poškodených vytiahli z vozidla a dali ich kľaknúť do trávy, zisťovali, kde je poškodeného brat P. A. a kontakt na neho, pričom sa správali agresívne a poškodeného bili, udierali päťami do spánkových častí hlavy a strkali kolenom, poškodený uviedol kontakt na svojho brata, pričom sa hovor nepodarilo naviazať, ďalej sa začali poškodenému vyhrážať, že mu zlomia väz lusknutím prsta a pritom mu pomaly kývali hlavou zo strany na stranu, ďalej sa vyhrážali poškodeným, že ich „dopichajú nožom, podrežú jak divé svine“, hodia do blízkej rieky, V. Q. pristúpil poškodenému prst a povedal, že mu ho odreže a vynucovali tak spoluprácu a oznámenie iného kontaktného telefónneho čísla na brata alebo na osobu, s ktorou sa môže nachádzať, poškodený uviedol kontakt na spoločného priateľa Q. B., s ktorým sa spojili prostredníctvom mobilného telefónu poškodeného, ktorého dali k telefónu, po prerušení spojenia od Q. B. obdržali v čase o 23:29 hod. SMS správu oznamujúcu, že brat poškodeného je v Chorvátsku, pri následnej telefonickej komunikácii s Q. B. v čase o 23:36 hod. poškodenému pod fyzickým nátlakom prikázali povedať, že je v poriadku, následne Q. W. prijal na mobilnom telefóne hovor od P. A., od ktorého žiadal výkupné za brata vo výške 2.000.000,- Sk (66.387,84 €), ktoré má priniesť v taške pod nadjazd za C. na diaľnici D1 v smere z Bratislavy do Senca a stanovil čas 30 minút, P. A. prisľúbil, že výkupné 2.000.000,- Sk (66.387,84 €) skúsi zabezpečiť, ale uviedol, že je v Chorvátsku, následne páchatelia sňali putá poškodenému H. A. a zviazali mu ruky za chrbtom s nohami a poškodenú Q. Y. priviazali k nemu a všetci ušli s vozidlami z miesta činu,

2) obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa §§ 190 ods. 1, 3 písm. a), 5 písm. c), 141 písm. a) Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa §§ 245 ods. 1, 2 písm. a), 4 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

Q. W. a H. R. v presne nezistenom čase koncom roku 2008, resp. začiatkom roku 2009 oslovili T. X. s tým, že v V. je diler, ktorý predáva drogy, dobre na tom zarába a nikomu neplatí a spolu s T. A. a V. A. premysleli zrealizovanie donútenia osoby platiť za poskytovanie ochrany a zaplatiť fiktívnu pokutu, zamýšľané spáchanie činu nahlásili a prejednali s P. A., ktorý im dal súhlas na vykonanie činu a v januári 2009 T. A., V. A. a T. X. vyzvali poškodeného Q. V., nar. XX.XX.XXXX v mieste jeho bydliska na K. ulici č. X v V., aby nastúpil do motorového vozidla zn. VW Bora, striebornej farby, EČ: A., ktoré užíval T. A., do ktorého poškodený zo strachu nastúpil, V. A. a T. X. si sadli vedľa poškodeného na zadné sedadlá a T. A. viedol vozidlo, následne s vozidlom jazdili v V. a okolí, pričom vo vozidle bola na viditeľnom mieste umiestnená mačeta a bejzbalová pálka, počas jazdy poškodenému povedali, že sú od T. a že spravil chybu, lebo predáva „trávu“ v ich rajóne a nikomu sa neozve a zarába, akoby sa nič

nedialo a že bude platiť za ochranu 5.000,- Sk (165,97 €) mesačne, lebo bude zle, s čím zo strachu súhlasil a že zaplatí 200.000,- Sk (6.638,78 €) ako „pokutu“ a poškodeného dopravili späť pred jeho bydlisko a povedali mu, že o dve hodiny sa ozvú a má zohnať peniaze, následne v ten istý deň sa s poškodeným skontaktovali a v B. ho T. X. a V. A. zobrali do motorového vozidla, ktoré užíval V. A., pričom za nimi išiel vo svojom vozidle T. A., vo vozidle sa V. A. poškodenému, ktorý požadovanú hotovosť nemal, vyhrážal mačetou, pričom na poškodeného kričal, že si poškodený robí z nich srandu a že keď niekde niečo povie, že on už bol zavretý, že jemu nevádi a poškodeného zabije, zároveň poškodenému V. A. a T. X. povedali, že idú za šéfom si to vysvetliť a že prídu chalani z Bratislavy a oni to s ním vyriešia a odviezli poškodeného na slepú cestu z kruhového objazdu na ceste II. triedy č. 503 medzi B. a obcou M. pri logistickom parku, kde z vozidla zn. VW Passat vystúpili Q. W. a H. R. spolu s minimálne jednou doposiaľ presne nezistenou osobou a spolu s T. A., V. A. a T. X. obkľúčili poškodeného, ktorý vystúpil z vozidla, v ktorom ho dopravili a Q. W. začal na poškodeného kričať, že do druhého dňa chcú 200.000,- Sk (6.638,78 €) v eurách, že peniaze chcú za to, že povedal, že robí pre T., ak ich nedonesie bude zle a dolámu ho a ak udalosť nahlási polícii, „urobia to proti nemu“, následne poškodeného V. A. a T. X. vzali späť do vozidla, kde mu cestou do B., kde vystúpil, povedali, že bude pre neho lepšie, ak zoženie peniaze a potom bude platiť, len za ochranu a takéto veci sa mu už nestanú, v nasledujúcich dňoch poškodeného telefonicky kontaktovali, či už zabezpečil hotovosť, pričom poškodený uvádzal, že hotovosť zháňa, následne sa P. A. informoval u ostatných na úspešnosť získania finančných prostriedkov od poškodeného a vzhľadom na to, že poškodený finančné prostriedky stále neposkytol, Q. W., H. R., T. A., V. A. a T. X. spolu prejednali podpálenie vozidla poškodenému a následne sa dňa 26.03.2009 Q. W. a H. R. dostavili na vozidle zn. VW Passat na F. ulicu v V., kde v čase o 01:30 hod. vedľa bytového domu s popisným číslom X založili požiar prednej časti vozidla zn. Alfa Romeo, EČ: G., číslo karosérie: D ktorého vlastníkom bol poškodený, požiarom bola poškodená predná kapota, zariadenia umiestnené v morovom priestore, predné pneumatiky a interiér uvedeného vozidla, čím mu spôsobili škodu vo výške 10.000,- € a zároveň došlo k vznieteniu zadnej časti hneď vedľa odparkovaného motorového vozidla zn. Peugeot 405, EČ: G., číslo karosérie: M ktorého vlastníkom bola M. S., čím jej bola spôsobená škoda vo výške 500,- €,

3) obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa §§ 190 ods. 1, 5 písm. c), 141 písm. a) Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa §§ 245 ods. 1, 4 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

P. A., T. A., V. A. a T. X. sa v presne nezistený deň v letných mesiacoch roku 2007 spolu dohodli, že donútiť majiteľa fitness centra na K. ulici v B., ktorým bol A. M., nar. XX.XX.XXXX, aby mohli za poskytovanie ochrany zadarmo navštevovať posilňovňu alebo aby im za to platil, nahlásili zamýšľané spáchanie činu V. A., ktorý tiež posilňovňu navštevoval a ten im dal súhlas na vykonanie činu, T. A., V. A. a T. X. začali pravidelne navštevovať fitness centrum bez úhrady vstupného a ďalších služieb, ktoré prisľúbili A. M. uhradiť po mesiaci, vzniknutý dlh vo výške 86,30 € (2.600,- Sk) následne neuhradili a navrhli poškodenému A. M., že mu nezaplatia a on bude mať od nich pokoj s tým, že ak bude mať nejaké problémy, môže sa na nich obrátiť a oni to vyriešia, poškodený nesúhlasil a následne sa T. A., V. A. a T. X. dostavili v presne nezistený deň v lete roku 2007 do fitness centra na K. ulici v B., kde poškodeného hrozbou násilia a inej ujmy nútili pristúpiť nato, aby mohli zadarmo navštevovať posilňovňu alebo aby im za poskytovanie ochrany platil, pričom sa dopľhali a kričali na neho „koho máš za sebou?, komu platíš?, čo si myslíš, že keď si z Bratislavy, že tu nemusíš platiť za ochranu?, keď niekam prídeš do nejakého podniku, tak sa ti ľahko môže stať, že odtiaľ nevyjdeš živý, čo nevieš, ako to tu chodí?, tu sa treba s nami dohodnúť“, načo poškodený nechcel pristúpiť a približne po dvoch mesiacoch, keďže poškodený nechcel platiť P. A., T. A. a T. X. prejednali podpálenie priestorov posilňovne a dňa 10.01.2008 v čase približne o 02:00 hod. T. A. a T. X. v B. na K. ulici č. XX/E poškodili ohňom vchodové plastové dvere vedúce do posilňovne poškodeného A. M. tak, že T. X. polial dvere benzínom a T. A. benzín podpálil, čím vlastníkovi objektu poškodenej spoločnosti K., s.r.o., B. spôsobili škodu vo výške 829,85 €,

4) obzvlášť závažný zločin všeobecného ohrozenia podľa §§ 284 ods. 1 písm. a), 3 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa §§ 245 ods. 1, 2 písm. a), b), 4 písm. b), 140 písm. a), 141 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

T. A. prijal pred dňom 09.04.2008 objednávku na podpálenie kaderníctva F.-N. za odmenu vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 €), T. A. s T. X. prevzali zálohu hotovosti 25.000,- Sk (829,85 €) a nahlásili

zamýšľané spáchanie činu P. A., ktorý im povedal, že prevádzka nepatrí konkurenčnej skupine a dal súhlas na vykonanie činu, T. A. a T. X. uviedli K. B., že je potrebné vykonať podpálenie kaderníctva, s čím súhlasil a následne T. A. a T. X. priviezli K. B. k objektu prevádzky kaderníctva F.-N. v A. na F. ulici č. XX, nachádzajúcej sa na 1. nadzemnom podlaží spoločných priestorov 12-poschodového obytného domu pod bytmi na vyšších poschodiach, K. B. miesto obhliadol a premyslel spôsob založenia požiaru a dňa 09.04.2008 v skorých ranných hodinách sa T. A., T. X. a K. B. dostavili s vozidlom na parkovisko na susediacej ulici s prevádzkou kaderníctva, kde T. A. a T. X. zostali čakať na K. B., ktorý odišiel k prevádzke kaderníctva F.-N., kde v čase približne o 03:30 hod. rozbil sklenenú výplň okna kaderníctva a cez vytvorený otvor do priestorov nalial benzín z pripravených fliaš, ktorý podpálil horiacim obväzom a z miesta ušiel na parkovisko, odkiaľ spolu s T. A. a T. X. s vozidlom odišli z okolia miesta činu, po náhodnom spozorovaní a oznámení požiaru občanmi sa na miesto dostavili príslušníci Hasičského a záchranného zboru v Bratislave, ktorý stihli zabrániť šíreniu požiaru do susediacich obývaných bytových priestorov a zabezpečili odvetranie celého zasiahnutého objektu bytového domu a do 04:38 hod. uvedeného dňa vytvorený požiar zlikvidovali, pričom požiarom bola poškodená kancelária kaderníctva, jeho vybavenie a zničené účtovné doklady, kadernícky a kozmetický materiál, čím bola prevádzkovateľke kaderníctva živnostníčke V. B. spôsobená škoda vo výške 24.377,98 €, T. A. a T. X. následne od doposiaľ nezistenej osoby vystupujúcej ako sprostredkovateľ objednávky prevzali zostatok dohodnutej odmeny vo výške 20.000,- Sk (663,88 €), sprostredkovateľ si ponechal 5.000,- Sk (165,97 €), T. A. a T. X. odovzdali zo získaných prostriedkov hotovosť 10.000,- Sk (331,94 €) P. A. a 5.000,- Sk (165,97 €) K. B. a zostatok si rozdelili,

5) pokračujúci obzvlášť závažný zločin podvodu sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a), b), 141 písm. a), 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

A. D. zaobstaral falšované slovenské diaľničné nálepky na rok 2009 v počte 3000 kusov, z toho v mesiaci december 2008 1000 kusov 9-mesačných nálepiek pre motorové vozidlá s celkovou hmotnosťou nad 12 ton v hodnote nálepky 810,- € a v mesiaci január 2009 1000 kusov 9-mesačných nálepiek pre vozidlá od 3,5 do 12 t v hodnote nálepky 495,- € a 1000 kusov ročných nálepiek pre vozidlá do 3,5 t v hodnote nálepky 36,50 €, ktoré, okrem 200 kusov 9-mesačných nálepiek pre vozidlá nad 12 t, si v Senci v uvedených mesiacoch prevzali J. K. a T. X., u ktorých boli zároveň v nasledujúcom období priebežne neodpredané diaľničné nálepky prechovávané a po prevzatí nálepiek J. K., P. A., T. A., T. X., V. A. a H. K. a v neskoršom období J. K., P. A., T. A. a T. X. všetky uvedené diaľničné nálepky, o ktorých vedeli, že sú zaobstarané neoprávneným spôsobom a že nepochádzajú od N. ako zabezpečovateľa a predajcu nálepiek podľa zákona, ako pravé, každý zväčša samostatne, ponúkali priebežne na predaj a vyhľadali tak v Senci, Dunajskej Strede, Nitre a na iných miestach rôznych odberateľov, ktorým diaľničné nálepky, väčšinou spolu s falošnými daňovými dokladmi o ich úhrade, ktoré zabezpečoval J. K., predávali za nižšiu cenu, ako je ich nominálna hodnota, týmto spôsobom spoločne J. K., P. A., T. A., T. X., V. A. a H. K. zabezpečili odpredaj 800 kusov 9-mesačných nálepiek pre vozidlá nad 12 t, pri ktorých kus odpredávali za sumu 15.000,- až 21.000,- Sk (497,91 až 697,07 €), 881 kusov 9-mesačných nálepiek pre vozidlá od 3,5 do 12 t, pri ktorých kus odpredávali za sumu 248,95 až 331,94 € (7.500,- až 10.000,- Sk) a 933 kusov ročných nálepiek pre vozidlá do 3,5 t, pri ktorých kus odpredávali za sumu 18,- až 22,- € (542,27 až 662,77 Sk), A. D. za jednu predanú 9-mesačnú nálepku pre vozidlá nad 12 t podľa predchádzajúcej dohody odovzdávali sumu 9.000,- Sk (298,75 €), za jednu 9-mesačnú nálepku pre vozidlá od 3,5 do 12 t sumu 167,97 € (5.000,- Sk) a za jednu ročnú nálepku pre vozidlá do 3,5 t sumu 10,- € (301,26 Sk) a zisk z predaja si spočiatku delili rovnakým dielom J. K., P. A., T. A., T. X., V. A. a H. K. a následne si zisk začali deliť J. K., P. A., T. A., T. X., čím spôsobili poškodenému N. Bratislava škodu minimálne vo výške 1.118.149,50 € a v prípade dokonania činu by poškodenému bola spôsobená škoda vo výške 1.341.500,- €,

6) obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví v štádiu prípravy podľa §§ 155 ods. 1, 2 písm. c), 3 písm. a), 140 písm. a), 141 písm. a), 13 ods. 1 Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa §§ 245 ods. 1, 2 písm. b), 4 písm. b), 140 písm. c), 141 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

V. Q. prijal pred dňom 20.11.2008 objednávku na vykonanie ublíženia na zdraví osobe Dr. G. W., nar. XX.XX.XXXX, za odmenu 40.000,- Sk (1.327,76 €), oznámil to T. A., V. A. a T. X., ktorí zamýšľané spáchanie činu nahlásili P. A., ktorý dal na jeho vykonanie súhlas, V. Q. zistil, kde býva poškodený Dr. G. W., na akom motorovom vozidle jazdí a zabezpečil fotografiu poškodeného, V. Q., V. A., T. A. a T.

X. obhliadli okolie zisteného bydliska osoby a pripravovaného miesta spáchania činu v Bratislave na C. ulici a stretli sa v herni v B. na M. ulici č. XX, kde naplánovali čin, rozdelili si úlohy a mali už zabezpečené bejzbalové palice a teleskopické tyče, pričom sa dohodli, že vozidlom, ktoré zabezpečí T. A. a T. X. a ktoré bude riadiť V. Q., zablokuje vozidlo poškodeného v Bratislave na C. ulici a V. A., T. A. a T. X. prekonajú prípadné uzamknutie a násilím ho vytiahnu z vozidla, intenzívne ho zbijú tak, aby musel byť dlhodobejšie hospitalizovaný a zlomia mu dolnú končatinu, pričom, ak by k zlomenine nedošlo pri bití poškodeného, zlomia mu nohu o vozidlo a z miesta činu na svojom vozidle ujdú, následne T. A. a T. X. v B. zabezpečili vozidlo VW Golf, EČ: A. a dňa 20.11.2008 sa v ranných hodinách stretli v B. V. A. a T. X. a bez T. A., ktorý sa nestihol v stanovený čas dostať, sa s uvedeným vozidlom priviezli do Bratislavy, kde sa stretli s V. Q., ktorý začal riadiť vozidlo a presunuli sa na C. ulicu v Bratislave, kde si na naplánovanom mieste parkovania a vyčkávania na poškodeného V. A. k sebe zo zeme vzal skalú, potom ako zbadali vozidlo Audi A6 Avant, EČ: P., ktoré riadil poškodený, sa zaradili za neho a následne ho predbehli a náhlym zastavením a zablokovaním ho donútili so svojim vozidlom v čase o 08:30 hod. zastaviť, z vozidla vystúpili V. A. a T. X. s prehodenými kapucňami cez hlavy a kričali na poškodeného, aby vystúpil a pokúsili sa otvoriť vodičove dvere, poškodený zostal sedieť uzamknutý vo vozidle a následne V. A. hodil dvakrát do okna ľavých predných dverí pripravenú skalú, čím došlo k poškodeniu okna a lišty, pričom okno sa nerozbilo a následne poškodený začal s vozidlom cúvať a V. A. a T. X. vzhľadom na okolitú zintenzívnenú premávku nastúpili späť do vozidla VW Golf, kde ich čakal V. Q. a z miesta činu rýchlo ušli a spôsobili tak na majetku vlastníka vozidla spoločnosti B. W. B., s.r.o., škodu vo výške 303,13 €,

7) obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa §§ 295 ods. 1 písm. a), 4 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

T. A. v B. v presne nezistenom čase v období mesiacov apríl až máj 2008 bez povolenia zadovážil T. X. hromadne účinnú zbraň samopal vzor 61 Skorpion, kalibru 7,65 mm Browning, výr. číslo R XXXX so zásobníkom s kapacitou 20 kusov nábojov uvedeného kalibru, ktorý bol strelbyschopný a T. X. ho do dňa 26.08.2009 prechovával,

8) zločin poškodzovania cudzej veci podľa §§ 245 ods. 1, 2 písm. a), 4 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

P. A. zadal pred dňom 28.05.2008 úlohu T. A. a T. X., aby zistili, kde býva odparkované a kadiaľ jazdí motorové vozidlo zn. Nissan Infinity, ktoré užívala osoba Q. M., nar. XX.XX.XXXX a zabezpečili jeho podpálenie, následne T. A. a T. X. zistili, kde býva vozidlo odparkované, premysleli únikové trasy po vykonaní činu a oslovili K. B., ktorý súhlasil s vykonaním podpálenia vozidla a pripravil prostriedky na založenie požiaru, pričom na horľavinu mu poskytli finančné prostriedky, nahlásili P. A. pripravené vykonanie požiaru vozidla, s čím súhlasil a v nočných hodinách zo dňa 28.05.2008 na deň 29.05.2008 T. A. a T. X. skontrolovali prítomnosť vozidla v mieste obvyklého parkovania na N. a dostavili sa pre K. B., označili a ukázali mu predmetné osobné motorové vozidlo zn. Nissan Infinity, EČ: A., číslo karosérie: Q trasu úniku a parkovisko, kde ho budú čakať, kde sa spolu vo svojom vozidle presunuli a následne K. B. odišiel k miestu parkovania vozidla zn. Nissan Infinity na N. počkal na neprítomnosť osôb a v čase približne o 01:25 hod. dňa 29.05.2008 polial prednú časť vozidla benzínom, ktorý podpálil horiacim obväzom a ušiel na dohodnuté miesto, odkiaľ spolu s T. A. a T. X. odišli, vzniknutým požiarom bola poškodená predná kapota, čelné okno, predné plastové podblatníky, plastové lemy predných blatníkov, pneumatiky prednej nápravy, predný ľavý bixenónový svetlomet, ľavý plastový prah a zariadenia umiestnené v morovom priestore uvedeného vozidla, čím jeho vlastníkovi V. M., nar. XX.XX.XXXX, spôsobili škodu vo výške 6.638,78,- €.

Vo vzťahu k T. X. v súvislosti s členstvom v zločineckej skupine „B.“, ktorý sa bez predvolania dostavil k výpovedi v roku 2009 k vyšetrovateľovi - trestnosť trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona zanikla podľa § 86 písm. f) Tr. zák., keďže páchatel urobil dobrovoľne oznámenie orgánu činnému v trestnom konaní alebo Policajnému zboru o zločineckej skupine a jej činnosti v čase, keď nebezpečenstvo, ktoré hrozilo z jej ďalšej činnosti, sa mohlo ešte odstrániť.

Trestné stíhanie pre vyššie uvedených 8 skutkov bolo uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR z 28. marca 2014 zastavené podľa § 215 ods. 3 Tr. por.,

T. A. ako páchatel' skutku 1/ mal :

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ v Pezinku z 10. júna 1995, ČVS : OUV-151/10-PK-1995, pre trestný čin znásilnenia spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 241 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb.,

trestné konanie skončilo právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Bratislava - vidiek z 21. júna 1996, sp. zn. 4T 128/95, ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky,

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ v Senci z 19. februára 1997, ČVS : OUV-130/20-SC-1997, pre trestné činy krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b), 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 249 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb.,

trestné konanie skončilo zastavením trestného stíhania podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. por. č. 141/1961 Zb. z 30. apríla 1997,

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ v Bratislave III z 19. septembra 2000, ČVS : OUV-242/30-2000, pre trestný čin obmedzovania osobnej slobody spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 231 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe, že

P. A. nezisteným kovovým predmetom viackrát udel do tváre poškodeného V. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sedel vo vozidle svojho priateľa, následne P. A. spoločne s T. A. násilne vytiahli poškodeného z vozidla von a následne ho bez jeho súhlasu násilne vtisli do osobného motorového vozidla zn. Felícia, EČ: A. a odviezli ho bez jeho súhlasu do poľa medzi obcami Senec a Tureň, po vystúpení z vozidla poškodeného spolu s X. M., opätovne fyzicky napádali a bili, T. A. bejzbalovou palicou, po nohách a tele, pri tomto ich konaní spôsobili poškodenému zranenia a to tržno-zmliaždené rany na tvári, modriny a opuch členku ľavej nohy a zadnej strany predkolenia zo strany lýtok oboch dolných končatín,

trestné konanie skončilo, po zrušení rozsudku Okresného súdu Bratislava III uznesením Krajského súdu v Bratislave z 5. februára 2002, sp. zn. 5To 178/01, a vrátení veci na došetrenie, zastavením trestného stíhania podľa §§ 215 ods. 1 písm. d), 9 ods. 1 písm. b) Tr. por. (návrh vyšetrovateľa z 11. augusta 2011, úmrtie T. A. 11. augusta 2011),

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Bratislava - okolie zo 4. marca 2009, ČVS : ORP-305/3-OVK-BH-2009, pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa §§ 20, 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

spolu s P. A., H. K. a V. A. a ďalšími páchatel'mi dňa 27.02.2009 v čase asi o 15:30 hod. v B. na V. námestí pri predajni s mäsom „U A.“ po vzájomnej dohode fyzicky napadli poškodeného P. T., nar. XX.XX.XXXX tak, že potom ako vystúpil zo svojho motorového vozidla zn. VW Golf, EČ: A. a šiel smerom k pošte, zostali stáť pri pošte v B. štyri motorové vozidlá neznámej značky a EČ, z ktorých vystúpilo 10 až 14 páchatel'ov vrátane T. A. s bejzbalovými palicami, pred ktorými začal P. T. utekať smerom k predajni s mäsom, kde ho na schodoch dobehli, nastriekali mu do očí neznámu chemickú látku, potom ho strhli na zem, kde bili bejzbalovými palicami po hlave, kopali do hlavy a do celého tela, pričom poškodený utrpel tieto zranenia: vyrazenie dvoch predných zubov na hornej sánke, otras mozgu, hematómy na hlave, hematómy na očných bulvách s dobou práceneschopnosti 21 podľa znaleckého posudku,

prípravné konanie skončilo návrhom vyšetrovateľa na podanie obžaloby a podanou obžalobou Okresnou prokuratúrou Pezinok z 12. apríla 2010, sp. zn. 1 Pv 279/09, na Okresný súd Pezinok,

vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa odboru Bratislava úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ zo 16. februára 2010, ČVS : PPZ-25/BOK-BI-2010, za 9 skutkov :

1) zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

V. A., P. A., T. A., V. A., H. K., Q. W., H. R. a V. Q. sú členovia zločineckej skupiny vystupujúcej pod názvom „B.“, ktorá bola založená v presne nezistenom čase v deväťdesiatych rokoch dvadsiateho storočia v Bratislave a pôsobí najmä v západnej časti územia Slovenskej republiky s cieľom páchať trestnú činnosť, pričom v časti skupiny pôsobiacej najmä v okrese Senec a okolí je minimálne od roku 2006 do súčasnosti z hľadiska postavenia a vplyvu na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni v tejto oblasti V. A. (s prezývkou „T.“), kde na strednom organizačnom článku v štruktúre skupiny je P. A.,

ktorý priamo riadi a koordinuje členov na nižšie postavenej úrovni hierarchie, ktorými sú T. A., V. A., H. K., pričom táto časť zločineckej skupiny naplánovala a spáchala v období od roku 2007 do súčasnosti najmenej osem zločinov a na spáchaní niektorých z nich participovali Q. W., H. R. a V. Q. ako ďalší členovia zločineckej skupiny a pre zločineckú skupinu boli činný J. K., A. D. a K. B., ktorí sa úmyselnou účasťou v tejto zločineckej skupine zúčastnili spáchania časti uvedených zločinov,

2) obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu sčasti dokonaný, sčasti vo vzťahu k § 186 ods. 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa §§ 186 ods. 1, 2 písm. b), 3 písm. a), 4 písm. c), 138 písm. a), 141 písm. a), 14 ods. 1 Tr. zák.,

3) obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa §§ 190 ods. 1, 3 písm. a), 5 písm. c), 141 písm. a) Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa §§ 245 ods. 1, 2 písm. a), 4 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák.,

4) obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa §§ 190 ods. 1, 5 písm. c), 141 písm. a) Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa §§ 245 ods. 1, 4 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák.,

5) obzvlášť závažný zločin všeobecného ohrozenia podľa §§ 284 ods. 1 písm. a), 3 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a), b), 4 písm. b), 140 písm. a), 141 písm. a) Tr. zák.,

6) pokračujúci obzvlášť závažný zločin podvodu sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu podľa §§ 221 ods. 1, 4 písm. a), b), 141 písm. a), 14 ods. 1 Tr. zák.,

7) obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví v štádiu prípravy podľa §§ 155 ods. 1, 2 písm. c), 3 písm. a), 140 písm. a), 141 písm. a), 13 ods. 1 Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa §§ 245 ods. 1, 2 písm. b), 4 písm. b), 140 písm. c), 141 písm. a) Tr. zák.,

8) za obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), 4 písm. a) Tr. zák.,

9) zločin poškodzovania cudzej veci podľa §§ 245 ods. 1, 2 písm. a), 4 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák. (znenie skutkov pod č. 2 - 9 je uvedené pri T. X. pod č. 1 - 8),

prípravné konanie sa skončilo návrhom vyšetrovateľa na podanie obžaloby z 24. júna 2011, následne prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR pod sp. zn. VII/2 Gv 16/10 podal obžalobu z 29. júna 2011 a právoplatným uznesením Špecializovaného trestného súdu z 18. augusta 2011, sp. zn. PK-1T/26/2011, bolo podľa §§ 215 ods. 1 písm. d), 9 ods. 1 písm. b) Tr. por. trestné stíhanie zastavené (úmrtie XX. P. XXXX).

Pre skutok 1/ právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (aj pre iné skutky) boli odsúdení:

V. A., P. A., V. A., H. K., H. R., V. Q. a J. K. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 21. mája 2013, sp. zn. PK-1 T 26/2011, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 28. novembra 2013, sp. zn. 6 To 6/2013, vo vzťahu k V. A., P. A., H. K., J. K., na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase pred rokom 1997 bola založená zločinecká skupina, ktorej členovia sa označujú ako „B.“, pôsobiaca až do súčasnosti prevažne na území Bratislavy a západnej časti územia Slovenskej republiky s cieľom páchať trestnú činnosť a dosiahnuť zisk, pričom od presne nezisteného času najneskôr od roku 1998 v nej pôsobili ako členovia aj V. A. prezývaný „T.“, P. A. prezývaný „V.“ a H. K., od roku 2004 V. Q. prezývaný „E.“ alebo „E.“ a od roku 2006 V. A. prezývaný „A.“, pričom od roku 1998 V. A., P. A. a H. K. podliehali pod W. S. a teritoriálne pôsobili najmä v Senci a po zavraždení W. S. dňa XX.XX.XXXX sa stal V. A. najvyššie postavenou osobou jednej časti zločineckej skupiny „B.“ pôsobiacej najmä v teritóriu Senca a okolia a na uvedenom teritóriu riadil zločineckú skupinu prostredníctvom P. A., ktorý priamo riadil a koordinoval členov na nižšie postavenej úrovni hierarchie, ktorými boli H. K., V. A., T. X. a T. A. prezývaný „H.“, v ďalšej časti zločineckej skupiny najneskôr od roku 2006 bol V. Q. podriadený najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny B., ktorý má prezývku „K.“ alebo „V.“ a vykonával jeho osobnú ochranu a poberal pravidelne mesačnú odmenu a spolu s ďalším členom tejto ochranky Q. W. a s členmi zločineckej skupiny podliehajúcimi pod V. A. naplánovali a spáchali v období od roku 2007 do 16.02.2010 osem zločinov uvedených v skutkoch č. 2) až 9), pričom pre zločineckú skupinu boli činní J. K. a A. D., ktorí sa s členmi zločineckej skupiny zúčastnili spáchania zločinu uvedeného v skutku č. 6) a činným pre zločineckú skupinu bol aj H. R., ktorý sa s členmi zločineckej skupiny zúčastnil spáchania obzvlášť závažných zločinov uvedených v skutkoch 2) a 3).

U D. v uvedenom rozhodnutí dospel súd k záveru, že skutok 1/ je v jednočinnom súbehu s iným

skutkom (bod 6/ uvedeného rozsudku), preto o ňom nerozhodoval samostatným výrokom o vine, ale ho vypustil.

Za to im boli okrem iného uložené tresty odňatia slobody: A. úhrnný dvadsaťjeden rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, A. úhrnný dvadsaťdva rokov s maximálnym stupňom stráženia, A. úhrnný trinásť rokov so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 13. januára 2009, sp. zn. 3 T 114/2004, na dva roky, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu piatich rokov. K. úhrnný trinásť rokov s maximálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok z 5. marca 2012, sp. zn. 2 T 41/2012, vo výroku o treste, ako aj ďalších nadväzujúcich rozhodnutí. R. úhrnný dvanásť rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, Q. úhrnný trinásť rokov so stredným stupňom stráženia, K. úhrnný osem rokov s minimálnym stupňom stráženia a D. úhrnný tri roky a dva mesiace s minimálnym stupňom stráženia,

F. C. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, z 16. apríla 2013, sp. zn. BB-3 T 10/2013, v rámci dohody o vine a treste, bol uznaný za vinného okrem iného i z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že

F. C. je minimálne od roku 2008 členom zločineckej skupiny, pôsobiacej dlhodobo od presne nezisteného času až do súčasnosti prevažne na území Bratislavy a jej okolia, ktorej členovia sa označujú ako „B.“ a konajú koordinovane za účelom páchania rôznych zločinov s cieľom získania najmä finančného prospechu zo spáchania týchto zločinov, kde dlhodobo od presne nezisteného času až do súčasnosti pôsobí na najvyššej riadiacej úrovni skupiny a riadi skupinu T. R., ktorý zadáva príkazy, koordinuje a usmerňuje jemu podriadených, v organizačnej štruktúre nižšie postavených, členov skupiny, ktorí musia plniť ním dané pokyny, pričom pod T. R. na vyššom stupni hierarchie v skupine pôsobí Q. A., ktorý dával pokyny a koordinoval nižšie postavených členov skupiny a ktorému podliehal v štruktúre časti skupiny pôsobiacej najmä v Bratislave okrem iných aj T. D. zabezpečujúci plnenie príkazov a pokynov v štruktúre skupiny vyššie postavených osôb a ktorý sám zadával pokyny nižšie postaveným členom skupiny, pričom na nižšom stupni hierarchie v tejto časti skupiny pôsobil aj F. C., ktorý sa podieľal na spáchaní najmenej jedného obzvlášť závažného zločinu spáchaného členmi zločineckej skupiny a ďalej pod T. R. boli v zločineckej skupine na vyššom stupni hierarchie aj R. A. a V. A., ktorí zadávali príkazy, koordinovali a usmerňovali ním podriadené nižšie časti hierarchie skupiny.

Za to mu bol okrem iného uložený súhrnný trest odňatia slobody osem rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého rozsudkom Okresného súdu Bratislava 5 z 16. februára 2012, sp. zn. 2 T 15/2012, a to trestu odňatia slobody tri roky s podmienčným na skúšobnú dobu päť rokov s určením probačného dohľadu, ako aj ďalších nadväzujúcich rozhodnutí.

V. S. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, z 15. januára 2013, sp. zn. BB-3 T 44/2012, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Šutku a členov senátu JUDr. Jána Hrubalu a JUDr. Jána Giertliho, v rámci dohody o vine a treste, bol uznaný za vinného okrem iného i z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase pred rokom 1998 bola založená zločinecká skupina pôsobiaca až do súčasnosti prevažne na území Bratislavy a jej okolia, ktorej členovia sa označujú ako „B.“, kde v súčasnosti najmenej od roku 2005 v štruktúre jednej časti skupiny pôsobí na najvyššej riadiacej úrovni R. A. s prezývkou „F. R.“, ktorý koordinuje a usmerňuje jemu podriadených, v organizačnej štruktúre nižšie postavených členov skupiny, ktorí musia plniť ním dané pokyny, pričom na strednom organizačnom článku skupiny sa nachádzajú aj M. T. prezývaný „H. M.“, H. N., T. M. prezývaný „T.“ a V. T. prezývaný „T.“, ktorí plnia alebo zabezpečujú plnenie príkazov a pokynov v štruktúre skupiny vyššie postavenej osoby, ako aj sami zadávajú príkazy nižšie postaveným členom skupiny, teda najmä osobám W. F. prezývaný „A.“, V. S. prezývaný „T.“, W. A. prezývaný „M. W.“, V. M. prezývaný „M.“ a V. M., pre skupinu bol činný aj K. B., pričom jednotliví členovia skupiny konajú koordinovane za účelom páchania rôznych zločinov a to s cieľom získania najmä finančného prospechu za spáchanie

týchto zločinov, pričom V. S. sa od roku 2007 až do 25.07.2010 podieľal na spáchaní aspoň dvoch zločinov a jedného obzvlášť závažného zločinu spáchaných členmi zločineckej skupiny.

Za to mu bol okrem iného uložený súhrnný trest odňatia slobody jedenásť rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 23. mája 2012, sp. zn. 1 T 3/2008, a to úhrnného trestu odňatia slobody štyri roky, ako aj všetky ďalšie nadväzujúce rozhodnutia.

C. V. a W. V. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 7. marca 2013, sp. zn. PK-1T/2/2013, v rámci dohody o vine a treste, boli uznaní za vinných okrem iného i z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom období najneskôr od roku 2006 v rámci zločineckej skupiny tzv. B., P. M., prezývaný B., hierarchicky zaradený v strednom článku riadenia tejto skupiny a v časti skupiny, podliehajúcej pod R. A., zadával minimálne do marca 2011 pokyny na páchanie trestnej činnosti s cieľom získania nelegálneho finančného a majetkového prospechu pre zločineckú skupinu tzv. B. jemu podriadeným členom zločineckej skupiny, medzi nimi aj C. V., prezývanému C. alebo C., ktorý tieto pokyny ďalej tlmočil a ukladal ďalšiemu členovi zločineckej skupiny N. B., prezývanému N. a spolu riadili a koordinovali ďalej trestnú činnosť zločineckej skupiny najmä v oblasti Záhoria a na plnenie týchto pokynov C. V. a N. B. určovali konkrétne postupy spáchania trestných činov a konkrétnych ľudí na ich spáchanie, ktorí patria do zločineckej skupiny ako členovia alebo sú pre zločineckú skupinu činní, medzi nimi od roku 2010 V. W., prezývanému W. a Q. A., prezývanému Q., podliehajúcimi pod N. B., J. V., prezývanému K. a V. A., prezývanému A., podliehajúcimi pod C. V., s ktorými spáchali v regiónoch bratislavského kraja, najmä v oblasti Záhoria, trestné činy v bodoch 3. až 5. obžaloby, pričom P.M. zadával pokyny v roku 2009 na spáchanie trestnej činnosti v prospech zločineckej skupiny tzv. B. aj W. V. a M. B., ktorí boli za finančnú odmenu činní pre zločineckú skupinu trestnou činnosťou v skutku 2. Obžaloby.

Za to bol V. okrem iného uložený úhrnný trest odňatia slobody pätnásť rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia a V. úhrnný trest odňatia slobody tri roky s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou na päť rokov.

M. B. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 7. marca 2013, sp. zn. PK-1T/4/2013, v rámci dohody o vine a treste, bol uznaný za vinného okrem iného i z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom období najneskôr od roku 2006 v rámci zločineckej skupiny tzv. B., P. M., prezývaný B., hierarchicky zaradený v strednom článku riadenia tejto skupiny a v časti skupiny podliehajúcej pod L. B., zadával minimálne do marca 2011 pokyny na páchanie trestnej činnosti s cieľom získania nelegálneho finančného a majetkového prospechu pre zločineckú skupinu tzv. B. jemu podriadeným členom zločineckej skupiny, medzi nimi aj T. M., prezývanému C. alebo C., ktorý tieto pokyny ďalej tlmočil a ukladal ďalšiemu členovi zločineckej skupiny N. B., prezývanému N. a spolu riadili a koordinovali ďalej trestnú činnosť zločineckej skupiny najmä v oblasti Záhoria a na plnenie týchto pokynov T. M. a N. B. určovali konkrétne postupy spáchania trestných činov a konkrétnych ľudí na ich spáchanie, ktorí patria do zločineckej skupiny ako členovia alebo sú pre zločineckú skupinu činní, medzi nimi od roku 2010 V. W., prezývanému W. a J. B., prezývanému Q., podliehajúcimi pod N. B., J. V., prezývanému K. a V. A., prezývanému A., podliehajúcimi pod T. M., s ktorými spáchali v regiónoch bratislavského kraja, najmä v oblasti Záhoria trestné činy násilného a majetkového charakteru, pričom P. M. zadával pokyny v roku 2009 na spáchanie trestnej činnosti v prospech zločineckej skupiny tzv. B. aj P. M. a M. B., ktorí boli za finančnú odmenu činní pre zločineckú skupinu trestnou činnosťou uvedenou v 2.) bode rozsudku.

Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou na päť rokov.

V. M. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 13. augusta 2012, sp. zn. PK-1T/10/2012, v spojení s rozsudkom tohto súdu z 23. novembra 2015, sp. zn. PK-1T/10/2012, vydanom vo vzťahu k výroku o treste po povolení obnovy konania, v rámci dohody o vine a treste, bol uznaný za vinného okrem iného i z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase pred rokom 1998 bola založená zločinecká skupina pôsobiaca až do súčasnosti prevažne na území Bratislavy a jej okolia, ktorej členovia sa označujú ako „B.“, kde v súčasnosti najmenej od roku 2005 v štruktúre jednej časti skupiny pôsobí na najvyššej riadiacej úrovni R. A. s prezývkou „F. R.“, ktorý koordinuje a usmerňuje jemu podriadených, v organizačnej štruktúre nižšie postavených členov skupiny, ktorí musia plniť ním dané pokyny, pričom na strednom organizačnom článku skupiny sa nachádzajú aj M. T. prezývaný „H. M.“, H. N., T. M. prezývaný „T.“ a V. T. prezývaný „T.“, ktorí plnia alebo zabezpečujú plnenie príkazov a pokynov v štruktúre skupiny vyššie postavenej osoby, ako aj sami zadávajú príkazy nižšie postaveným členom skupiny, teda najmä osobám W. F. prezývaný „A.“, V. S. prezývaný „T.“, V. M. prezývaný „M.“, W. A. prezývaný „M. W.“ a V. M., pričom jednotliví členovia skupiny konajú koordinovane za účelom páchania rôznych zločinov a to s cieľom získania najmä finančného prospechu za spáchanie týchto zločinov, pričom sa R. A., T. M., H. N., W. F., V. M. a V. M. v období rokov 2007 až 2008 podieľali na spáchaní aspoň jedného z najmenej ôsmich zločinov a obzvlášť závažných zločinov spáchaných členmi skupiny v danom období, kde v tomto období bol pre skupinu činný aj K. B., nar. XX.XX.XXXX, rovnako M. T. sa podieľal aj na spáchaní aspoň jedného obzvlášť závažného zločinu v roku 2010 a súčasne v inej časti zločineckej skupiny „B.“ pôsobil najmenej od roku 2005 aj Q. A., s prezývkou „H.“, ktorý bol podriadený priamo najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny „B.“ a sám riadil členov zločineckej skupiny vykonávajúcich osobnú ochranu najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny „B.“, a riadil aj iné jemu podriadené osoby a to najmä Q. W., V. Q. prezývaného „E.“ alebo „E.“ a T. D. prezývaného „C. T.“, pri páchaní trestnej činnosti v prospech zločineckej skupiny „B.“, pričom Q. A. za zúčastnil aj na trestnej činnosti páchanej časťou zločineckej skupiny, kde pôsobil na najvyššej riadiacej úrovni obvinený R. A., konkrétne prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy voči inému členovi zločineckej skupiny V. S. a zločinu nedovoleného ozbrojovania.

Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody šesť rokov a desať mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

N. B., V. W. a V. A. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 19. decembra 2012, sp. zn. PK-1T/36/2012, v rámci dohody o vine a treste, boli uznaní za vinných okrem iného i z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom období najneskôr od roku 2006 v rámci zločineckej skupiny tzv. B., P.M., hierarchicky zaradený v strednom článku riadenia tejto skupiny a v časti skupiny podliehajúcej pod L.B., zadával minimálne do marca 2011 pokyny na páchanie trestnej činnosti s cieľom získania nelegálneho finančného a majetkového prospechu pre zločineckú skupinu tzv. B. jemu podriadeným členom zločineckej skupiny, medzi nimi aj T.M., ktorý tieto pokyny ďalej tlmočil a ukladal ďalšiemu členovi zločineckej skupiny N. B., prezývanému N., ktorý riadil a koordinoval ďalej trestnú činnosť zločineckej skupiny najmä v oblasti Záhoria a na plnenie týchto pokynov T.M. a N. B. určovali konkrétne postupy spáchania trestných činov a konkrétnych ľudí na ich spáchanie, ktorí patria do zločineckej skupiny ako členovia alebo sú pre zločineckú skupinu činní, medzi nimi V. W., J.B., podliehajúcimi pod N. B., V. A. a J.V., podliehajúcimi pod T.M., s ktorými spáchali v regiónoch bratislavského kraja, najmä v oblasti Záhoria, rôzne trestné činy, najmä násilného charakteru.

Za to im boli uložené tresty odňatia slobody: B. úhrnný dvanásť rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu stredným stupňom stráženia, W. súhrnný osem rokov so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výrokov o trestoch uložených trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 28. marca 2011, sp. zn. 2 T 25/2011, a to odňatia slobody dva roky, zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na tri roky, ako i výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 10. júla 2012, sp. zn. 3 T 107/2006, a ďalších nadväzujúcich rozhodnutí. A. úhrnný osem rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

W. A. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 5. júna 2012, sp. zn. PK-2T/15/2012, v rámci dohody o vine a treste, bol uznaný za vinného okrem iného i z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase pred rokom 1998 bola založená zločinecká skupina pôsobiaca až do súčasnosti prevažne na území Bratislavy a jej okolia, ktorej členovia sa označujú ako „B.“, kde v súčasnosti najmenej od roku 2005 v štruktúre jednej časti skupiny pôsobil na najvyššej riadiacej úrovni R. A. s prezývkou „F. R.“, ktorý koordinuje a usmerňuje jemu podriadených, v organizačnej štruktúre nižšie postavených členov skupiny, ktorí musia plniť ním dané pokyny, pričom na strednom organizačnom článku skupiny sa nachádzajú aj M. T. prezývaný H. M., H. N., T. M. prezývaný T. a V. T. prezývaný T., ktorí plnili alebo zabezpečovali plnenie príkazov a pokynov v štruktúre skupiny vyššie postavenej osoby, ako aj sami zadávali príkazy nižšie postaveným členom skupiny, teda najmä osobám W. F. prezývaný „A.“, V. S. prezývaný „T.“, V. M. prezývaný „M.“, W. A. prezývaný „M. W.“ a V. M., pričom jednotliví členovia skupiny konali koordinovane za účelom páchania rôznych zločinov a to s cieľom získania najmä finančného prospechu za spáchanie týchto zločinov, pričom sa R. A., T. M., H. N., W. F., V. M., V. S., W. A., V. T. a V. M. v období rokov 2007 až 2008 podieľali na spáchaní aspoň jedného z najmenej ôsmich zločinov a obzvlášť závažných zločinov spáchaných členmi skupiny v danom období, kde v tomto období bol pre skupinu činný aj K. B., nar. XX.XX.XXXX, rovnako M. T., V. S. a V. T. sa podieľali aj na spáchaní aspoň jedného obzvlášť závažného zločinu v roku 2010 a súčasne v inej časti skupiny „B.“ pôsobil najmenej od roku 2005 aj Q. A., ktorý spolupracoval a účastnil sa aj na trestnej činnosti páchanej časťou skupiny, kde pôsobil na najvyššej riadiacej úrovni obvinený R. A..

Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody osem rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia.

K. B. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 12. júla 2011, sp. zn. PK-2T/19/2011, v rámci dohody o vine a treste, bol uznaný za vinného okrem iného i z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že V. A., P. A., T. A., V. A., H. K., Q. W., H. R. a V. Q. boli členovia zločineckej skupiny vystupujúcej pod názvom „B.“, ktorá bola založená v presne nezistenom čase a pôsobí najmä v západnej časti územia Slovenskej republiky s cieľom páchať trestnú činnosť, pričom v časti skupiny pôsobiacej najmä v okrese Senec a okolí bol minimálne od roku 2006 z hľadiska postavenia a vplyvu na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni v tejto oblasti V. A., kde na strednom organizačnom článku v štruktúre skupiny bol P. A., ktorý priamo riadil a koordinoval členov na nižšie postavenej úrovni hierarchie, ktorými boli T. A., V. A., H. K., pričom táto časť zločineckej skupiny naplánovala a spáchala v období od roku 2007 do 16.2.2010 najmenej osem zločinov a na spáchaní niektorých z nich participovali Q. W., H. R. a V. Q. ako ďalší členovia zločineckej skupiny a pre zločineckú skupinu boli činní J. K., A. D. a K. B., ktorí sa úmyselnou účasťou v tejto zločineckej skupine zúčastnili spáchania časti uvedených zločinov.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody päť rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

W. V. a Q. M. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 7. augusta 2013, sp. zn. PK-1T/2/2013, boli uznaní za vinných okrem iného i z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že v presne nezistenom období najneskôr od roku 2004, keď pôsobil v okrese Senec ako ochrankár nebohého W. S. až do jeho smrti dňa XX. XX. XXXX, v rámci zločineckej skupiny tzv. B., obžalovaný W. V., prezývaný B., hierarchicky zaradený v strednom článku riadenia tejto skupiny a v časti skupiny, podliehajúcej pod L. B., zadával minimálne do marca 2011 pokyny na páchanie trestnej činnosti s cieľom získania nelegálneho finančného a majetkového prospechu pre zločineckú skupinu tzv. B. jemu podriadeným členom zločineckej skupiny, medzi nimi aj odsúdenému C. V., prezývanému C. alebo C., ktorý tieto pokyny ďalej tlmočil a ukladal ďalšiemu členovi zločineckej skupiny odsúdenému N. B., prezývanému N. a spolu riadili a koordinovali ďalej trestnú činnosť zločineckej skupiny najmä v oblasti Záhoria a na plnenie týchto pokynov odsúdení C. V. a N. B. určovali konkrétne postupy spáchania trestných činov a konkrétnych ľudí na ich spáchanie, ktorí patria do zločineckej skupiny ako členovia alebo sú pre zločineckú skupinu činní, medzi nimi od roku 2010 odsúdenému V. W., prezývanému W. a J. B., prezývanému Q., podliehajúcimi pod odsúdeného N. B., obžalovanému Q. M., prezývanému K. a odsúdenému V. A., prezývanému A., podliehajúcimi pod odsúdeného C. V., s ktorými spáchali v

regiónoch Bratislavského kraja, najmä v oblasti Záhoria, trestné činy v bodoch 3. až 5. obžaloby, pričom obžalovaný W. V. zadával pokyny v roku 2009 na spáchanie trestnej činnosti v prospech zločineckej skupiny tzv. B. aj odsúdeným W. V. a M. B., ktorí boli za finančnú odmenu činní pre zločineckú skupinu trestnou činnosťou v skutku 2 obžaloby.

Za to im boli uložené tresty odňatia slobody: V. úhrnný dvadsaťtri rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, M. úhrnný trinásť rokov so stredným stupňom stráženia.

R. A., Q. A., M. T., T. M., H. N., W. F. a V. M. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. mája 2013, sp. zn. PK-1T/10/2012, boli uznaní za vinných okrem iného i z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase pred rokom 1997 bola založená zločinecká skupina pôsobiaca až do súčasnosti prevažne na území Bratislavy a jej okolia, ktorej členovia sa označujú ako „B.“, pričom od presne nezisteného času od roku 1997 v nej pôsobili ako členovia aj R. A. s prezývkou „F. R.“, Q. A. s prezývkou „H.“ a M. T. s prezývkou „H. M.“ a najmenej od roku 1998 v štruktúre jednej časti skupiny pôsobí na najvyššej riadiacej úrovni R. A., ktorý koordinuje a usmerňuje jemu podriadených, v organizačnej štruktúre nižšie postavených členov skupiny, ktorí musia plniť ním dané pokyny, pričom najneskôr od roku 2005 na strednom organizačnom článku tejto časti zločineckej skupiny sa nachádzajú aj M. T., H. N., T. M. prezývaný „T.“ a M. R. prezývaný „T.“, ktorí plnia alebo zabezpečujú plnenie príkazov a pokynov v štruktúre skupiny vyššie postavenej osoby, ako aj sami zadávajú príkazy nižšie postaveným členom skupiny, teda najmä osobám W. F. prezývaný „A.“, odsúdený V. S. prezývaný „T.“, V. M. prezývaný „M.“, odsúdený W. A. prezývaný „M. W.“ a odsúdený V. M., pričom jednotliví členovia skupiny konajú koordinovane za účelom páchania rôznych zločinov a to s cieľom získania najmä finančného prospechu za spáchanie týchto zločinov, pričom sa R. A., T. M., H. N., W. F., V. M. a odsúdený V. M. v období rokov 2007 až 2008 podieľali na spáchaní aspoň jedného z najmenej ôsmich zločinov a obzvlášť závažných zločinov spáchaných členmi skupiny v danom období, kde v tomto období bol pre skupinu činný aj odsúdený K. B., rovnako M. T. sa podieľal aj na spáchaní aspoň jedného obzvlášť závažného zločinu v roku 2010 a súčasne v inej časti zločineckej skupiny „B.“ bol Q. A. podriadený priamo najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny „B.“, vykonával jeho osobnú ochranu a podieľal sa na sledovaní osôb, pri páchaní trestnej činnosti v prospech zločineckej skupiny „B.“ a neskôr riadil členov zločineckej skupiny vykonávajúcich osobnú ochranu najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny „B.“, medzi ktorých patrili aj odsúdení Q. W. a V. Q. prezývaný „E.“ alebo „E.“, okrem toho odvádzal časť peňazí získaných z poberania poplatkov za tzv. ochranu podnikateľov najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny, za všetko uvedené poberal pravidelne mesačnú odmenu a neskôr na základe pokynov najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny vyplácal určených členov zločineckej skupiny a členov ochranky najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny.

Za to im boli uložené tresty odňatia slobody: A. úhrnný dvadsaťpäť rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, A. úhrnný osem rokov so stredným stupňom stráženia, T. úhrnný dvadsaťpäť rokov s maximálnym stupňom stráženia, M. úhrnný dvadsaťpäť rokov s maximálnym stupňom stráženia, N. úhrnný dvadsaťtri rokov s maximálnym stupňom stráženia, F. úhrnný dvadsaťdva rokov s maximálnym stupňom stráženia, M. úhrnný dvadsať rokov s maximálnym stupňom stráženia.

P. P. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 7. augusta 2013, sp. zn. PK-1T/28/2012, v spojení s uznesením najvyššieho súdu zo 6. novembra 2013, sp. zn. 1 To 9/2013, bol uznaný za vinného okrem iného i z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že

minimálne od roku 2004 bol členom zločineckej skupiny vystupujúcej pod názvom „B.“, ktorá existuje dlhodobo od presne nezisteného času, najmä v západnej časti územia Slovenskej republiky, ktorú riadi osoba s prezývkou K. a jemu priamo podriadené osoby, medzi nimi L.B. a M.B., pričom uvedená zločinecká skupina pácha koordinovane zločiny s cieľom získania najmä finančných výhod a v štruktúre zločineckej skupiny bol P. P. zaradený v jej časti pôsobiacej najmä v Bratislave, spočiatku ako biletár a

neskôr podliehal priamo najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny s prezývkou K., pričom v rámci svojho zaradenia bol na rovnakej úrovni v rámci štruktúry zločineckej skupiny najmä s odsúdeným Q. W., odsúdeným V. Q., s ktorými sa zúčastnil minimálne na spáchaní obzvlášť závažného zločinu zločineckou skupinou uvedeného v skutku 2), okrem toho príležitostne vykonával osobnú ochranu najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny s prezývkou K. a obchodoval s drogami, z ktorého obchodu odvádzal podiel zo zisku vyššie postaveným členom zločineckej skupiny.

Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody dvadsaťjeden rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom strázenia.

C. E. nebol trestne stíhaný pre skutok 1/ právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., ako vyplýva z šetrení vykonaných na PZ i na špecializovanom súde.

T. X.: v súvislosti s členstvom v zločineckej skupine „B.“, sa bez predvolania dostavil k výpovedi v roku 2009 k vyšetrovateľovi - trestnosť trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona zanikla podľa § 86 písm. f) Tr. zák., keďže páchateľ urobil dobrovoľne oznámenie orgánu činnému v trestnom konaní alebo Policajnému zboru o zločineckej skupine a jej činnosti v čase, keď nebezpečenstvo, ktoré hrozilo z jej ďalšej činnosti, sa mohlo ešte odstrániť.

T. A. mal vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa odboru Bratislava úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ zo 16. februára 2010, ČVS: PPZ-25/BOK-B1-2010, za 9 skutkov, okrem iných aj pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

V. A., P. A., T. A., V. A., H. K., Q. W., H. R. a V. Q. sú členovia zločineckej skupiny vystupujúcej pod názvom „B.“, ktorá bola založená v presne nezistenom čase v deväťdesiatych rokoch dvadsiateho storočia v Bratislave a pôsobí najmä v západnej časti územia Slovenskej republiky s cieľom páchať trestnú činnosť, pričom v časti skupiny pôsobiacej najmä v okrese Senec a okolí je minimálne od roku 2006 do súčasnosti z hľadiska postavenia a vplyvu na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni v tejto oblasti V. A. (s prezývkou „T.“), kde na strednom organizačnom článku v štruktúre skupiny je P. A., ktorý priamo riadi a koordinuje členov na nižšie postavení úrovni hierarchie, ktorými sú T. A., V. A., H. K., pričom táto časť zločineckej skupiny naplánovala a spáchala v období od roku 2007 do súčasnosti najmenej osem zločinov a na spáchaní niektorých z nich participovali Q. W., H. R. a V. Q. ako ďalší členovia zločineckej skupiny a pre zločineckú skupinu boli činní J. K., A. D. a K. B., ktorí sa úmyselnou účasťou v tejto zločineckej skupine zúčastnili spáchania časti uvedených zločinov, prípravné konanie sa skončilo návrhom vyšetrovateľa na podanie obžaloby z 24. júna 2011, následne prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR pod sp. zn. VII/2 Gv 16/10 podal obžalobu z 29. júna 2011 a právoplatným uznesením Špecializovaného trestného súdu z 18. augusta 2011, sp. zn. PK-1T/26/2011, bolo podľa §§ 215 ods. 1 písm. d), 9 ods. 1 písm. b) Tr. por. trestné stíhanie zastavené (úmrtie XX. augusta XXXX).

Trestná činnosť obžalovaných R., E., T., K., K. a A. v zmysle obžaloby Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a vypovedajúcich kajucníkov H., R., K., A., M., W., Q., D. a R. uznaných vinnými uvedenými rozsudkami špecializovaného súdu, Krajského súdu v Banskej Bystrici, okresných súdov Bratislava I, Žiar nad Hronom, Malacky, Bratislava III, Pezinok, resp. u ktorých bolo dočasne odložené vznesenie obvinení pre spoluprácu, mala spolu veľmi úzko súvisieť a mala byť prepojená a odvodzovaná od skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku i obžaloby, preto bolo aj z tohto pohľadu chybou predovšetkým prokurátora, ale aj prvostupňového súdu (trestná vec K.), že viacerých obžalovaných a žalované skutky, ktoré majú bezprostrednú nadväznosť na tie, ktoré sú uvedené v napadnutom rozsudku, sa vylučovali na samostatné konania.

Podľa § 21 ods. 1 Tr. por. na urýchlenie konania alebo z iných dôležitých dôvodov možno konanie o niektorom z trestných činov alebo proti niektorému z obvinených vylúčiť zo spoločného konania.

Toto ustanovenie uprednostňujúce predovšetkým rýchlosť konania však nemožno aplikovať na úkor zmyslu a predmetu Trestného poriadku zakotveného v § 1 Tr. por., podľa ktorého sa ním upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich

páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických a právnických osôb. Rozhodne nemožno ustanovenie § 21 ods. 1 Tr. por. používať tak, aby to mohlo naznačovať porušenie zásady prezumpcie neviny ustanovenej v § 2 ods. 4 Tr. por., čo sa v danom prípade týka tej skupiny obžalovaných, ktorí neboli vylúčení na samostatné konanie.

Je síce pravdou, že podľa rozhodnutia najvyššieho súdu z 19. decembra 1997, sp. zn. Ndt 180/97, uverejneného pod č. 30/1998 Zbierky rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky, ak sa viedlo spoločné konanie proti viacerým spolupáchateľom a neskôr došlo k vylúčeniu jedného alebo viacerých z nich na samostatné konanie, nepôjde o prejudikovanie viny, ak súd v odsudzujúcom rozsudku, ktorý sa týka ďalších, nevylúčených spolupáchateľov, v znení skutkovej vety uvedie vecnú súvislosť konania vylúčeného spolupáchateľa (doteraz neodsúdeného) s konaním ostatných spolupáchateľov.

Postup špecializovaného súdu ale i prokurátora však už bol za rámcom tohto judikátu. Mohlo by ísť len o poukázanie na súvislosť konaní viacerých osôb, ale nie s presnou a nezameniteľnou identifikáciou ďalších osôb (vo vzťahu k obžalovaným E., R., A., T., K.) v skutkovom výroku použitou v danej veci špecializovaným súdom a prokurátorom, pokiaľ ide o vylúčenie K., špecializovaným súdom v ďalších veciach, resp. vo veciach Krajského súdu v Banskej Bystrici, okresných súdov Bratislava I, Žiar nad Hronom, Malacky, Bratislava III, Pezinok, týkajúcich sa H., R., K., A., W., D., R., A., C. a T. uznaných za vinných citovanými rozsudkami. Ide tu o špecifický prípad previazanosti konaní viacerých osôb, ktorý nedáva priestor vyhnúť sa tomu, aby nezameniteľným označením trestného konania s presnou konkretizáciou osôb, ktoré mali byť organizátormi, účastníkmi, páchatelmi, spolupáchateľmi, resp. vykonávateľmi jednotlivých skutkov a v predchádzajúcich konaniach neboli spoluobžalovanými, vopred nebola ich vina, dokonca bez ich účasti výslovne prejudikovaná.

Táto skutkovo-vecná súvislosť konaní obžalovaných v posudzovanej veci a ďalších, ktorí boli vylúčení na samostatné konanie a právoplatne aj uznaní už za vinných, je pri skutkoch 2/-9/ tak úzka, že bez jednoznačného rozhodnutia o vine tých, ktorí mali byť organizátormi týchto skutkov, nebolo možné zákonným spôsobom rozhodnúť o vine páchatateľov, ktorí mali byť iba ich vykonávateľmi. Platilo by to tiež naopak preto, aby právoplatným výrokom o vine v tejto veci obžalovaných odvolateľov nedošlo k prejudikovaniu viny iných obvinených, resp. obžalovaných ktorých trestné stíhanie by ešte nebolo ukončené.

Týka sa to predovšetkým obžalovaných R. (skutky 2/-9/) a E. (skutok 7/), ktorí mali podľa obžaloby (i rozsudku súdu prvého stupňa) pomáhať, naplánovať, resp. organizovať páchanie viacerých trestných činov, tiež E., T., K. a A., ktorí mali byť spoluvykonávateľia trestných činov vražd (skutky 2/-7/), práve v konfrontácii s páchatateľmi v už právoplatne skončených trestných veciach a nebolo možné urobiť tam záver o ich vine v týchto veciach bez toho, aby ostala nenarušená spomenutá zásada uvedená v § 2 ods. 4 Tr. por., vo vzťahu k tej skupine obžalovaných, o ktorých doteraz nebolo rozhodnuté. Špecializovaný súd nepochybne ustálením viny R. za skutok v bode 1/ v trestných veciach C. a T., ustálením viny R., E. T. za skutok v bode 1/ v trestných veciach H. a K. tak, že obžalovaný R. bol zakladateľom a šéfom členom zločineckej skupiny B. od jej vzniku minimálne od 1997 a E. s T. jej členmi a Okresný súd Bratislava I nepochybne ustálením viny K. za skutok v bode 4/ v trestných veciach R. a K. porušili princípy prezumpcie neviny a v širších súvislostiach i ne bis in idem.

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, v senáte zloženom zo sudcov JUDr. Jozefa Šutku, JUDr. Jána Hrubalu a JUDr. Jána Giertliho

rozsudkom 16. apríla 2013, sp. zn. BB-3 T 10/2013, schválil dohodu o vine a treste podľa § 334 ods. 4 Tr. por. uzavretú 18. marca 2013 medzi prokurátorom a obvinenými F. C., sp. zn. VII/1 Gv 152/12-88, na podklade ktorej bol C. právoplatne uznaný za vinného (okrem iných trestných činov) aj zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na skutkovom základe, že

F. C. je minimálne od roku 2008 členom zločineckej skupiny, pôsobiacej dlhodobo od presne nezisteného času až do súčasnosti prevažne na území Bratislavy a jej okolia, ktorej členovia sa označujú ako „B.“ a konajú koordinovane za účelom páchania rôznych zločinov s cieľom získania najmä finančného prospechu zo spáchania týchto zločinov, kde dlhodobo od presne nezisteného času až do

súčasnosti pôsobí na najvyššej riadiacej úrovni skupiny a riadi skupinu T. R., ktorý zadáva príkazy, koordinuje a usmerňuje jemu podriadených, v organizačnej štruktúre nižšie postavených, členov skupiny, ktorí musia plniť ním dané pokyny, pričom pod T. R. na vyššom stupni hierarchie v skupine pôsobí Q. A., ktorý dával pokyny a koordinoval nižšie postavených členov skupiny a ktorému podliehal v štruktúre časti skupiny pôsobiacej najmä v Bratislave okrem iných aj T. D. zabezpečujúci plnenie príkazov a pokynov v štruktúre skupiny vyššie postavených osôb a ktorý sám zadával pokyny nižšie postaveným členom skupiny, pričom na nižšom stupni hierarchie v tejto časti skupiny pôsobil aj F. C., ktorý sa podieľal na spáchaní najmenej jedného obzvlášť závažného zločinu spáchaného členmi zločineckej skupiny a ďalej pod T. R. boli v zločineckej skupine na vyššom stupni hierarchie aj R. A. a V. A., ktorí zadávali príkazy, koordinovali a usmerňovali ním podriadené nižšie časti hierarchie skupiny, rozsudkom 28. júla 2014, sp. zn. BB 3T 19/2014, schválil dohodu o vine a treste podľa § 334 ods. 4 Tr. por. uzavretú 11. júla 2014 medzi prokurátorom a obvineným T. T., sp. zn. VII/1 Gv 49/14/1000-30, na podklade ktorej bol T. právoplatne uznaný za vinného zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. a pre trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva, sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu podľa §§ 9 ods. 2, 8 ods. 1, 219 ods. 1, 2 písm. a), b), j) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 457/2003 Z. z., na skutkovom základe, že

1/ dlhodobo od roku 1999 až do súčasnosti najmä na území Bratislavy a v západnej časti Slovenskej republiky pôsobí zločinecká skupina, ktorej členovia sa označujú ako „B.“ a konajú koordinovane za účelom získavania najmä majetkového prospechu, za tým účelom páchajú rôznu trestnú činnosť a v rámci nej sa snažia aj zamedziť činnosti konkurenčných skupín páchajúcich trestnú činnosť a prevziať ich ziskové aktivity, sú zoskupení na viacerých úrovniach, so stupňom riadenia vo vzťahu nadriadenosti a podriadenosti, v ktorej dlhodobo od roku 1999 až do súčasnosti pôsobí na najvyššej riadiacej úrovni T. R. prezývaný „K.“, ktorý zadáva príkazy, koordinuje a usmerňuje jemu podriadených členov zločineckej skupiny, ktorí sú povinní dané pokyny plniť, pod T. R. boli na vyššom stupni hierarchie zločineckej skupiny okrem iných aj W. S. prezývaný „S.“, ktorý zomrel X. X. XXXX a po jeho smrti V. A. prezývaný „T.“, ktorí riadili samostatne a aj prostredníctvom T. T. prezývaného „T.“ do februára 2010 vetvu zločineckej skupiny pôsobiacu v oblasti Senca tým, že zadávali príkazy, koordinovali a usmerňovali im podriadených členov zločineckej skupiny, a to P. A. prezývaného „V.“, ktorý ďalej usmerňoval a bol nadriadený členom zločineckej skupiny T. A. prezývanému „H.“, V. A. prezývanému „A.“, H. K. a T. X., pričom T. T. zároveň vykonával aj osobnú ochranu W. S. a do februára 2010 aj V. A. a za túto činnosť bol pravidelne odmeňovaný,

v posudzovanej veci ohľadne skutkov 1/ a 7/ uznesením 20. januára 2015 (podľa § 257 ods. 7 Tr. por. č. 1. 11 197) prijal vyhlásenie V. K. o jeho vine, sp. zn. BB 3T 32/2014, v dôsledku čoho bol K. právoplatne uznaný vinným zo

1.) zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.,

7.) trestného činu vraždy formou účasti podľa §§ 10 ods. 1 písm. c), 219 ods. 1, 2 písm. b), h) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 183/1999 Z. z.,

podľa § 257 ods. 8 Tr. por. súd zároveň vyhlásil, že dokazovanie ohľadne obžalovaného K. v rozsahu priznania spáchania skutkov nevykoná a

v zmysle § 21 ods. 1 Tr. por. 18. marca 2016 súd vylúčil vec K. na samostatné konanie pod sp. zn. BB-3T 8/2016,

rozsudkom 24. marca 2015, sp. zn. BB 3T 42/2014, podľa § 334 ods. 4 Tr. por. na podklade návrhu prokurátora schválil dohodu o vine a treste medzi prokurátorom a obvineným V. K. uzavretú 19. novembra 2014, sp. zn. VII/2 Gv 206/14/1000, na základe ktorej ho právoplatne uznal vinným z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu podľa §§ 9 ods. 2, 8 ods. 1, 219 ods. 1, 2 písm. a), b), c), j) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 171/2003 Z. z. na tom skutkovom, že

1/ na základe pokynu T. R., ktorý pred dňom 18.11.2003 rozhodol o usmrtení T. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., M. XX z dôvodu, že ho považoval za vysokopostaveného člena konkurenčnej skupiny páchajúcej trestnú činnosť, ktorej ziskové aktivity mal v úmysle prevziať a preto naplánoval a zorganizoval spáchanie skutku a rozdelil úlohy medzi V. A., W. S., Q. H., T. T., Q. S. a V. K., vykonával obvinený V. K. v priebehu niekoľkých mesiacov pred dňom 18.11.2003 spolu s Q. H. fyzické sledovanie poškodeného T. W. na rôznych miestach v Bratislave a v Pezinku za účelom zistenia jeho denného režimu, pohybu a použitia osobného ochrancu a dňa 18.11.2003 v zmysle rozdelených

úloh vykonával sledovanie rodinného domu T. W. v W. na E. XX, spreď domu na E. XX za účelom zistenia a následného podania správy, kedy bude T. W. odchádzať z domu a približne o 08:00 h prostredníctvom vysielacky, ktorou sa dorozumieval s V. A., W. S. a T. R., oznámil V. A., že odchádzajú dve autá, pričom na základe tejto informácie V. A., ako vodič vozidla AUDI A8, VIN G opatreného odcudzenými tabuľkami s evidenčným číslom A vyšiel zo D. ulice v W. smerom doprava na T. ulicu, na ktorej pribrzdil za ním prichádzajúce vozidlo zn. Volvo S80, evidenčné číslo A vedené T. W., z vozidla AUDI A8 vyskočili T. T., ktorý v úmysle usmrtiť vystrelil z útočnej pušky zn. Crvena Zastava model 70 AB2, kalibru 7,62x39 vz. 43, výrobného čísla XXXXXX najmenej 25 rán a Q. H., ktorý v úmysle usmrtiť vystrelil zo samopalu zn. ČZ model 26, kalibru 7,62 Tokarev s odstráneným výrobným číslom najmenej 24 rán smerom na T. W., stále sediaceho na mieste šoféra vo vozidle zn. Volvo S80, ktorého zasiahli najmenej 14 strelami a spôsobili mu 10 priestrelov hlbších tkanivových štruktúr v oblasti hlavy, dolnej polovice pravého ramena, ľavého ramena, ľavého predlaktia, krku a dutiny ústnej a hrudníka, 4 zastrely do oblasti hlavy, krku, ľavého ramena a hrudníka a 5 povrchových strelných defektov, pričom prienikom projektilov do dutiny lebečnej došlo k pomliaždeniu mozgového tkaniva, krvácaniu do komôr mozgu a pod mäkké pleny s rozvojom opuchu mozgu, čo viedlo bezprostredne na mieste k smrti T. W. a aj smerom na osobného ochrancu T. W. W. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorý viedol motorové vozidlo zn. VW Golf s evidenčným číslom A a jazdil bezprostredne za vozidlom T. W., ktorý sa použitím vlastnej streľnej zbrane zn. GLOCK 19 pokúsil zabrániť v ich konaní, pričom mu spôsobili priestrel v oblasti pravého boku nad hrebeňom panvy (vstrel vpredu a výstrel vzadu),

2/ V. A., Q. H. a T. T. pôsobiaci ako členovia zločineckej skupiny, ktorej členovia pôsobia prevažne na území Bratislavy a okolia a označujú sa ako „B.“, naplánovali s vopred uvážanou pohnútkou usmrtenie V. M., nar. XX.XX.XXXX a to tak, že po tom, ako získali informácie o pohybe a zvykoch V. M. od V. K., ako ďalšieho člena zločineckej skupiny „B.“, ktorý mal v tom čase s V. M. majetkové spory súvisiace s ich spoločným podnikaním, ktoré sa mali riešiť usmrtením V. M., v bližšie nezistený deň roku 2006 pred 07.12.2006 sa pokúsili o usmrtenie V. M. tak, že v ranných hodinách T. T. vysadil z bližšie nezisteného osobného motorového vozidla v T. pri hrádzi v blízkosti rodinného domu nachádzajúceho sa na S. ulici č. XXX, v ktorom sa v tom čase zdržiaval V. M., Q. H. a V. A., ktorí následne prekonalí oplotenie pozemku, na ktorom stál rodinný dom, v ktorom sa zdržiaval V. M. a to v mieste, kde oplotenie prechádza popri hrádzi, pričom uvedené vykonali s úmyslom usmrtiť V. M. streľbou z doposiaľ nestotožnenej streľnej zbrane, ktorú mal k dispozícii V. A., k čomu však nedošlo nakoľko T. T., ktorý zostal pozorovať okolie a čakal na ich príchod spozoroval, že k miestu, kde vysadil Q. H. a V. A. smeruje hliadka Policajného zboru SR, čo oznámil cez vysielacku Q. H. a V. A., ktorí následne upustili v ten deň od ďalšieho konania a z pozemku pri dome V. M. odišli a boli vyzdvihnutí vozidlom, ktoré riadil T. T., kde po tomto pokuse sa znovu dňa 07.12.2006 pokúsili o usmrtenie V. M. a to potom, čo V. K. zabezpečil a prichystal vo svojich priestoroch v areáli H. E. na V. v Bratislave veci na zamaskovanie osôb a strelnú zbraň, odovzdal následne kľúče od priestorov Q. H. a ten sa stretol vo večerných hodinách s T. T., ktorého vyslal na stretnutie, V. A. ako vyššie postavený člen v zločineckej skupine, po stretnutí sa Q. H. a T. T. na nezistenom vozidle zn. Škoda Fábia s nezisteným evidenčným číslom, ktoré riadil Q. H. vybrali do obce T., pričom po príchode do obce T. odstavili vozidlo na parkovisku pri S. ulici v T. pred rodinným domom č. XXX vyčkávajúc na odchod V. M. z pohostinstva nachádzajúceho sa na druhej strane S. ulice v T. a potom, ako V. M. vyšiel z pohostinstva, Q. H. a T. T. odstránili z vozidla tabuľky s evidenčným číslom a zamaskovaní vecami zabezpečenými V. K. sa v čase okolo 19:10 h dňa 07.12.2006 v obci T. na S. ulici pred rodinnými domami č. XX, XX pokúsili usmrtiť poškodeného V. M., ktorý išiel pešo popred rodinné domy č. XX a XX a to tým spôsobom, že z osobného motorového vozidla pravdepodobne zn. Škoda Fábia, ktoré riadil Q. H. potom, čo tento vozidlo zastavil na ceste v blízkosti kráčajúceho V. M., T. T. na V. M. vystrelil najmenej 6 krát z doposiaľ nezistenej streľnej zbrane ráže 7,65 mm s tlmičom, pričom mu nespôsobil žiadne zranenie a z miesta činu následne Q. H. a T. T. odišli po S. ulici v T. smerom na Bratislavu, pričom cestou odbočili na S. ulicu v Bratislave, kde pri prechode neoznačeného železničného priecestia odhodil T. T. strelnú zbraň použitú pri streľbe. R. na podklade vyjadreného mal už

16. apríla 2013 právoplatne uznanú vinu za členstvo v zločineckej skupine „B.“, pôsobiaci na najvyššej riadiacej úrovni v trestnej veci C.,

28. júla 2014 právoplatne uznanú vinu za členstvo v zločineckej skupine „B.“, pôsobiaci na najvyššej

riadiacej úrovni v trestnej veci T.,

20. januára 2015 v predmetnom konaní, sp. zn. BB 3T 32/2014, prijatím vyhlásenia K. o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b), 7 Tr. por. ku skutkom 1/ a 7/, právoplatne uznanú vinu v skutkoch 1a 7/ a okrem R. v týchto skutkov mali právoplatne uznanú vinu aj E., T. a A.. Pokiaľ by špecializovaný súd v senáte zloženom zo sudcov M., S. a X. mal v čase po vyhlásení obžalovaného K. o vine skutkové alebo právne pochybnosti o výsledkoch prípravného konania k žalovaným skutkom 1/ a 7/, existoval procesný priestor, že jeho vyhlásenie pred skončením dokazovania neprijme (nič mu nebránilo v tom prijať ho až po skončení dokazovania). Ak ale senát nemal a ani neuplatnil výhrady k zneniu skutkových viet, resp. k právnej kvalifikácii, nevylučuje to, práve naopak pravdepodobnejší je skôr ten záver, že už vopred vyjadril názor na vinu a právnu kvalifikáciu obžalovaných R., E., T. a A. v skutkoch pod bodmi 1/ a 7/ v zmysle obžaloby,

24. marca 2015 právoplatne uznanú vinu za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy formou účastníctva v trestnej veci K. v skutkovom výroku 1/ rozsudku.

Senát konajúci vo veciach C., T. a K. schválením dohôd o vine a treste formálne neporušil ustanovenie § 334 ods. 4 Tr. por. Tým, že v skutkových vetách uviedol mená R., E., T. a A. nepochybne prejudikoval ich vinu skôr ako boli právoplatne odsúdení. Dostal sa tým do rozporu so základnými zásadami trestného konania zakotvených v ustanovení § 2 ods. 1, 2, 4, 7, 8 Tr. por. (stíhania len zo zákonných dôvodov, zákonného trestného procesu, prezumpcie neviny, nestranným súdom v primeranej lehote v prítomnosti obvineného, zákazu stíhania dvakrát za to isté), ktoré vychádzajú z čl. 6 ods. 1, 2 Dohovoru, čl. 38 ods. 2, čl. 40 ods. 2, 5 Listiny základných práv a slobôd a čl. 48 ods. 2, čl. 50 ods. 2, 5 Ústavy. Vo svetle nálezov ústavného súdu a rozhodnutí ESRP zaoberajúcich sa problematikou objektívnej zaujatosti sudcov nepochybne prejudikoval vinu týchto osôb, skôr ako ich trestnú vec na podklade oficiálne podanej obžaloby, prerokoval na hlavnom pojednávaní.

Účel trestného konania nemožno nadradiť nad skôr vyjadrené základné zásady trestného procesu.

V zmysle § 334 ods. 1, 2 Tr. por. súd môže rozhodnúť vo vzťahu k obvinenému iba v rozsahu uvedenom v návrhu na dohodu o vine a treste, ale zásadne nie k iným osobám, pričom je súd povinný skúmať aj to, či je obvinený dostatočne uzročený s následkami schválenia dohody, aby sa presvedčil o jeho dobrovoľnosti akceptovania takejto dohody, vrátane možnosti opravného prostriedku.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka,

Osobami, ktorých sa úkon priamo týka, sú najmä strany trestného konania, teda aj obžalovaní.

Podľa článku 46 ods. 1 Ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Článkom 46 ods. 1 Ústavy priznané právo domáhať sa práva na nezávislom a nestrannom súde v sebe zahŕňa aj právo na nestranného sudcu.

Vylúčenie sudcu v zmysle § 31 Tr. por. predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nesmie byť nikto odňatý zákonnému sudcovi s tým, že príslušnosť sudcu aj súdu ustanoví zákon. Sudca môže byť vylúčený z prejednávania a rozhodovania v pridelenej veci celkom výnimočne iba zo závažných dôvodov predpokladaných v § 31 Tr. por., ktoré sudcovi bránia rozhodovať v súlade so zákonom objektívne a nezaujato. Pri posudzovaní uvádzaných skutočností treba vychádzať jednak zo zákonnej prezumpcie nestrannosti sudcu, ako aj z toho, že výnimky z takejto prezumpcie stanovuje iba zákon (konkrétne dôvody, pre ktoré je sudca vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, sú vyjadrené v ustanoveniach ods. 1, 2, 3 § 31 Tr. por.).

Ak sa vecnými a relevantnými argumentmi preukáže prítomnosť predsudkov alebo predpojatosti u konajúceho sudcu, je možné vysloviť predpoklad na zaujaté konanie a rozhodovanie, a tým existenciu dôvodu či dôvodov na jeho vylúčenie. Nestrannosť ako neodmysliteľná súčasť výkonu súdnictva

znamená neprítomnosť predsudku (zaujatosti). Možno rozlišovať subjektívny prístup, ktorým sa zisťuje, čo si sudca myslel pro foro interno, a objektívny prístup, ktorým sa skúma, či sudca poskytuje dostatočné záruky, aby sa vylúčili akékoľvek pochybnosti v danom smere. Tento prístup potom rozlišuje nestrannosť subjektívnu (konkrétnu) a nestrannosť objektívnu alebo štrukturálnu (abstraktnú).

Subjektívna nestrannosť sa prezumuje, až kým nie je preukázaný opak, pričom spravidla sa posudzuje podľa správania sa sudcu. Objektívna nestrannosť sa nehodnotí podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov, vonkajších objektívnych skutočností. Platí tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký objektívne javiť v očiach strán i verejnosti. Objektívne hľadisko je založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akejkoľvek legitímnej pochybnosti o zaujatosti sudcu. Spravodlivosť nielenže má byť vykonaná, ale sa musí aj javiť, že je vykonaná (Delcourt proti Belgicku, rozsudok zo 17. januára 1970, č. 2689/65). Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne nestranne, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút či funkcie, ktoré vo veci vykonával.

Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva dôkaz o skutočnej zaujatosti (napríklad Hauschildt proti Dánsku, rozsudok z 24. mája 1989, č. 10486/83). Rozhodujúce nie je pritom subjektívne stanovisko sudcu či presvedčenie subjektu uplatňujúceho námietku zaujatosti, ale iba existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o nestrannosti sudcu. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje len podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale nepochybne aj podľa objektívnych symptómov.

Pri námietkach R. na sudcov Šutku, Hrubalu a Giertlího treba uviesť, že posúdenie nestrannosti sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Rozhodujúcim prvkom pri posudzovaní zaujatosti, resp. nezaujatosti zákonného sudcu je to, či obava z vychýlenia nestrannosti je objektívne oprávnená. Treba posúdiť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti súdu (Pullar proti Spojenému kráľovstvu, rozsudok z 10. júna 1996, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí Reports of Judgments and Decisions 1996-III), teda či je tu relevantná obava z nedostatku nezaujatosti. Relevantnou je však len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Existencia oprávnených pochybností závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria sa musí zistiť, či existujú preukázateľne skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybností o nestrannosti sudcu (Fey proti Rakúsku, rozsudok z 24. februára 1993, č. 14396/88). Pri rozhodovaní o prítomnosti oprávneného dôvodu na obavu, že konkrétny sudca je nestranný, stanovisko osoby oprávnenej namietať zaujatosť je dôležité, ale nie rozhodujúce. Určujúce v tejto spojitosti je predovšetkým to, či sa môže táto obava považovať objektívne za oprávnenú.

Z už spomínanej judikatúry ESĽP možno vyvodiť, že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podriaďovať prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitý (nie nezaujatý) vzťah k veci má. Aj pri zohľadnení teórie zdania môže byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine ira et studio“, teda nezávisle a nestranne.

ESĽP sa zaoberal dokonca aj otázkou, či za nestranného sudcu môže byť považovaný trestný sudca, ktorý už o danom skutku rozhodoval, ale voči iným (spolu) obvineným. Vo veci Rojas Morales proti Taliansku (rozsudok zo 16. novembra 2000, č. 39676/98, §§ 33-35) bol sťažovateľ odsúdený súdom, ktorého členmi boli dve sudkyne, ktoré predtým rozhodovali o obvinení inej osoby v tej istej veci. ESĽP upozornil, že rozsudok, ktorým bol spoluobvinený sťažovateľ odsúdený, obsahoval časté odkazy na sťažovateľa a jeho úlohu v zločineckej organizácii, z účasti ktorej bol podozrievaný. Na niekoľkých

miestach bol sťažovateľ popisovaný ako organizátor a iniciátor trestnej činnosti. ESLP preto konštatoval, že právo sťažovateľa na nestranný súd bolo porušené. Vo veci Ferrantelli a Santangelo proti Taliansku (rozsudok zo 7. augusta 1996, č. 19874/92, §§ 59-61) v rovnakom prípade rozhodoval v oboch konaniach rovnaký predseda senátu. Tiež tu bolo v rozsudku proti spoluobvinenému odkazované na sťažovateľa ako na (spolu) páchatel'a trestnej činnosti, navyše však boli časti tohto rozhodnutia priamo citované v odôvodnení následného rozhodnutia proti sťažovateľom. Aj tu ESLP preto dospel k záveru, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru bol porušený.

Odvolací súd upriamil pozornosť na skúmanie dôvodov nestrannosti pre pomer všetkých troch členov senátu k prejednávanej veci a obžalovaným.

Len subjektívny názor sudcu o jeho nezaujatosti nie je takou skutočnosťou, ktorá by sama osebe zabezpečovala nestrannosť sudcu v prerokovaní a rozhodovaní v jemu pridelennej veci. Subjektívna nestrannosť sudcu v takom prípade v rámci rozhodovania vo veci nesmie byť súčasne objektívne zoslabená.

Stáva sa tak vtedy, keď sú zistené značnej intenzity relevantné a závažné okolnosti preukazujúce pomer sudcu k veci, resp. k obžalovaným, ktorých sa úkon priamo týka.

Tieto skutočnosti boli v danej veci bez najmenších pochybností evidentne prítomné u sudcov Šutku, Hrubalu a Giertliho, keď dopredu v iných konkrétnych rozhodnutiach, resp. v tej istej veci (prijatie vyhlásenia K. o vine), priamo vo výrokových častiach už prezentovali názor o vine,

R. vo veciach C. (rozsudok špecializovaného súdu z 16. apríla 2013, sp. zn. BB-3 T 10/2013) a T. (rozsudok špecializovaného súdu z 28. júla 2014, sp. zn. BB 3T 19/2014) za členstvo v zločineckej skupine B. bod 1/ skutkovej vety,

R., E. a T. vo veci K. (prijatie vyhlásenia K. o vine v danej veci podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., sp. zn. BB 3T/32/2014, z 20. januára 20105 za členstvo v zločineckej skupine B. bod 1/ skutku a u R., E., T. a A. za vraždu T. F. bod 7/ skutku),

R. vo veci K. (rozsudok špecializovaného súdu z 24. marca 2015, sp. zn. BB 3T 42/2014) za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy formou účasti v skutkovom výroku 1/ rozsudku.

Princíp prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie dôkazné bremeno, ak existujú akékoľvek pochybnosti. Nie je možné ich vyložiť v neprospech obvineného, ale naopak je nutné ich vyložiť v jeho prospech. Z princípu prezumpcie nevinu vyplýva pravidlo *in dubio pro reo*, podľa ktorého ak nie je v dôkaznom konaní dosiahnutá praktická istota o existencii relevantných skutkových okolností, t.j. ak sú prítomné dôvodné pochybnosti vo vzťahu ku skutku či osobe páchatel'a, ktoré nemožno odstrániť ani vykonaním ďalších dôkazov, je nutné rozhodnúť v prospech obvineného. Akýkoľvek vysoký stupeň podozrenia nestačí, lebo trestné konanie vyžaduje ten najvyšší možný stupeň istoty, ktorý možno od ľudského poznania požadovať. Ak ide o hodnotenie dôkazov, treba rešpektovať princípy viažuce sa k ich vykonávaniu a hodnoteniu. Sú to princípy opomenutého dôkazu, možnosti verifikácie dôkazu smerujúceho proti obvinenému, zákazu deformácie dôkazov, v ktorom ide o zákaz vyvodzovania z dôkazov také skutkové zistenia, ktoré pri racionálnom zhodnotení nevyplývajú z vykonaných dôkazov a treba konštatovať, že nie sú podporené ani všeobecnými skúsenosťami.

Vina obžalovaných musí byť bezpečne, jednoznačne a najmä nepochybne preukázaná, čo v posudzovanej veci splnené nebolo. Špecializovaný súd porušil zásadu prezumpcie nevinu. Použitie zásady „*in dubio pro reo*“ prichádza do úvahy len v prípade, keď sa po vykonaní všetkých dostupných dôkazných prostriedkov a po ich vecnom zhodnotení nedá bezpečne určiť, ktorá z viacerých možných skutkových verzii zodpovedá objektívnej pravde. V takom prípade má súd zvoliť tú verziu, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia (R 71/1971). ESLP uvádza, že zásada *in dubio pro reo*, ktorá je špecifickým výrazom zásady prezumpcie nevinu (Stavropoulos proti Grécku, rozsudok z 27. septembra 2007 č. 35522/04, § 39), vyžaduje, aby súd nevychádzal z vopred poňatého presvedčenia, že obvinený spáchal skutok kladený mu za vinu, dôkazné bremeno spočíva na obžalobe a prípadné pochybnosti musia byť

využitie v prospech obvineného.

Zásada prezumpcie neviny sa vo vzťahoch medzi subjektmi v rovnom postavení uplatní ako jeden z dôvodov na obmedzenie ústavou zaručenej slobody prejavu. Jej účelom je jednak zamedzenie tomu, aby bolo v dôsledku uplatňovanej slobody prejavu zasahované do príslušného trestného konania spôsobom vyvolávajúcim pochybnosti o nestrannosti orgánov činných v trestnom konaní, jednak jej význam spočíva i v ochrane osobnostných práv osoby, proti ktorej je vedené trestné konanie, ako aj v jej práve na spravodlivý proces a nenarušení dôvery verejnosti v úlohu súdov v trestnej oblasti (rozsudok veľkého senátu ESLP z 29. marca 2016 vo veci Bédat v. Švajčiarsko, č. 56925/08).

Prezumpcia neviny nebráni informovať o trestnom konaní alebo okolnostiach, ktoré môžu opodstatňovať záver, že sa niekto dopustil trestnej činnosti; vyplývajú z nej však určité medze, ak ide o spôsob, akým má k takému prejavu dôjsť. Sloboda prejavu nemá viesť k tomu, aby bol ktokoľvek v očiach širokej verejnosti fakticky videný vinným bez možnosti sa efektívne brániť proti obvineniam voči sebe. Informácia verejnosti o trestnom konaní, ako i na ňu nadväzujúca verejná diskusia, nesmú byť vedené v tom zmysle, že otázka viny je vopred rozhodnutá podľa prania politika či redaktora.

Z judikatúry ESLP vyplýva, že prezumpcia neviny je porušená, ak rozhodnutie súdu alebo vyjadrenie verejného činiteľa ohľadom osoby obvineného z trestného činu odráža názor, že táto osoba je vinná ešte pred tým, než bola jeho vina preukázaná zákonným spôsobom. V takomto prípade má obžalovaný iba zníženú možnosť presvedčiť senát, ktorý už predtým vo viacerých veciach vyslovil vinu pre skutky, za ktoré ešte nebol v riadnom zákonnom konaní právoplatným rozhodnutím súdu uznaný za vinného, o jeho nevine.

Ak ten istý senát bez toho, aby v konkrétnej trestnej veci konkrétna osoba bola obžalovaná, rozhodol o jej vine, alebo naznačil konkrétnu kvalifikáciu konania s označením tejto osoby spôsobom nezameniteľným s inou, vrátane presnej citácie mena a priezviska vo výrokovej časti rozsudku (napr. preto, že táto trestná vec bola ako separátna časť z pôvodnej spoločnej veci vylúčená na samostatné konanie) a následne v pôvodnej veci opäť vyslovil vinu u tej istej osoby, ide o zjavné porušenie zásady prezumpcie neviny, ale zároveň v širších súvislostiach i o porušenie princípu zákazu ne bis idem (dvakrát za to isté) a v konečnom dôsledku aj o neprípustnosť rozhodovania sudcov senátu, ktorí mali byť v takejto veci vylúčení.

Podľa písm. c) ods. 3 § 316 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

V čase hlavného pojednávania (skutky 1/, 3/, 5/, 6/, 7/) bolo proti T. vedené súdne trestné konanie v Maďarskej republike. Nemohol sa preto z objektívnych príčin zúčastniť dokazovania pred súdom. Termíny procesných úkonov navzájom kolidovali. Na neverejnom zasadnutí pri rozhodovaní o väzbe T. 15. januára 2015 (č. l. 11 155) v prítomnosti obhajcov Daňového a Jaňovkovej vyhlásil, že žiada, aby sa hlavné pojednávanie vo veci sp. zn. BB 3T 32/2014 vykonalo v jeho neprítomnosti až do právoplatného skončenia veci.

K podmienkam možnosti vykonania hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného treba poznamenať, že ak obžalovaný pred začiatkom hlavného pojednávania výslovne odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti, vzťahuje sa to na hlavné pojednávanie ako celok.

Ak pre nejakú prekážku nebolo možné vec ukončiť hneď na prvom hlavnom pojednávaní, má právo byť upovedomený o ďalšom termíne a zo strany súdu je povinnosťou tak urobiť, pokiaľ sa nevyžaduje osobná účasť obžalovaného, pre ktorú by mal byť predvolaný, a je právom obžalovaného sa ktoréhokoľvek ďalšieho úkonu zúčastniť. Neznamená to ale, že by v každom ďalšom prípade mal mať súd vyjadrenie od obžalovaného v zmysle § 252 ods. 3 druhej vety Tr. por. a túto okolnosť zisťovať, keď už pred začiatkom hlavného pojednávania také stanovisko obžalovaného mal k dispozícii.

Jednotlivé úkony v konaní pred súdom určuje predseda senátu. Úkonom je hlavné pojednávanie ako celok. Pri jeho príprave postupuje predseda senátu podľa § 247 ods. 5 Tr. por. tak, že urobí všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie jeho riadneho priebehu a na to, aby vec bolo možné prerokovať a rozhodnúť bez jeho odročenia. Toto ustanovenie predpokladá prerokovanie a rozhodnutie veci počas jedného úkonu bez odročenia, a teda aj len jedno stanovisko alebo vyjadrenie podľa § 252 ods. 3 Tr. por. pred otvorením hlavného pojednávania. Či sa vôbec uskutočnia ďalšie úkony spojené s vykonávaním dôkazov na hlavnom pojednávaní, ak nastane taká nutnosť po odročení hlavného pojednávania, nemôže byť ponechané na vôli obžalovaného, lebo ten nevedie trestné konanie.

Obžalovanému nič nebráni uplatniť svoje práva vyplývajúce predovšetkým z § 34 Tr. por. a ďalších pri vykonávaní dôkazov, ak svoje pôvodné odmietavé stanovisko k účasti na hlavnom pojednávaní zmení a na toto sa sám ustanoví, bez toho, aby bol naň predvolávaný, stačí, že bol o ďalšom termíne upovedomený. Pokiaľ také ďalšie odmietavé stanovisko alebo vyjadrenie obžalovaného, po upovedomení o novom termíne hlavného pojednávania, súd nemá k dispozícii, ale obžalovaný už predtým vyjadril svoj odmietavý postoj, neznamená to, že súd nemá splnené podmienky na vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

V danom prípade prvostupňový súd bez toho, aby T. po odročení hlavného pojednávania bol riadne zákonným spôsobom upovedomený o novom termíne, vykonal hlavné pojednávanie v dňoch 16., 19., 20., 23. februára, 17.-19., 24.-26. marca, 22.-24. apríla, 14., 19.-21. mája, 9.-11., 16.-17. júna, 30. júla, 12. októbra, 9. decembra 2015 a 21. januára 2016 napriek tomu, že ho v neprítomnosti T. vykonať nemohol. Súd prvého stupňa síce T. doručoval informáciu o termínoch, ale neurobil tak zákonným spôsobom. Z doručení č. l. 11475 rub, 12 127 rub, 12 630 rub, 12 793 rub, 12 911 rub, 13 075 rub nie je zrejmé, či bol adresát predvolaný alebo upovedomený a na aký termín, a nie je zrejmé ale ani to, kto v jeho mene zásielky preberal (podpis na doručenke č. l. 11475 rub sa líši od podpisu na č. l. 11026 rub i 11168 rub, resp. na doručenke č. l. 12127 rub, 12 630 rub, 12 793 rub, 12 911 rub a pravdepodobne aj č. l. 13 075 rub je podpísaná iná osoba). Doručenie predvolania či upovedomenia preto nemožno považovať za účinné a obžalovaný tak nemal reálnu možnosť dozvedieť sa dátumy odročeného hlavného pojednávania, čím mu bola odňatá možnosť adekvátne sa rozhodnúť o tom, či sa ho zúčastní a bude osobne realizovať svoje práva v tomto konaní.

V zmysle § 324 Tr. por. ak je dôvod, na ktorého základe rozhodol odvolací súd v prospech niektorého obžalovaného, na prospech aj ďalšiemu spoluobžalovanému alebo zúčastnenej osobe, ktorá nepodala odvolanie, rozhodne odvolací súd vždy aj v ich prospech. Rovnako rozhodne v prospech obžalovaného, ktorému je na prospech dôvod, na ktorého základe rozhodol v prospech zúčastnenej osoby.

V rámci zásady beneficium cohaesionis vyjadrenej v citovanom ustanovení odvolací súd považoval za potrebné, vzhľadom k závažnosti vytknutých nedostatkov, zrušiť napadnuté rozhodnutie v odsudzujúcej časti aj voči obžalovanému A., ktorý bol v konaní odsúdený pre skutky 2/ a 7/ a odvolanie nepodal, pretože dôvody zrušenia sú mu na prospech. V oslobodzujúcej časti ponechal rozhodnutie nedotknuté.

Práve z dôvodu zrušenia rozsudku v zmysle § 316 ods. 3 písm. a) Tr. por. odvolací súd nariadil podľa § 325 Tr. por., aby vec bola prerokovaná a rozhodnutá v inom zložení senátu, keďže sú značnej intenzity zistené relevantné a závažné okolnosti preukazujúce pomer sudcov Šutku, Hrubalu a Giertliho, ktorí dopredu v iných konkrétnych rozhodnutiach, resp. v tej istej veci (prijatie vyhlásenia K. o vine), priamo vo výrokových častiach už prezentovali názor o vine R., E., T. a A., resp. k obžalovaným, ktorých sa úkon priamo týka.

Apelačný súd si uvedomuje, že zrušením rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 316 ods. 3 písm. a), c) Tr. por., je celé dokazovanie nezákonné. Vzhľadom na výnimočnosť procesno-právnej situácie, ktorá doteraz nebola judikačne riešená, a z dôvodu viacerých závažného charakteru zjavných pochybení prvostupňového súdu, považuje odvolací súd za potrebné na ne upozorniť v záujme ich neopakovania v novom procese dokazovania iným senátom, ale aj s cieľom zrýchlenia a nepredlžovania konania, pretože pokiaľ by sa znovu sprítomnili s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa istote, by mohli odôvodňovať i

podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Ústavný súd priznáva judikatúre EŠLP normatívne pôsobenie. Preto ak súdy Slovenskej republiky nepoznajú alebo ignorujú judikatúru EŠLP, tým nielenže negujú aplikáciu jednotlivých článkov Dohovoru (čl. 13), ale tiež vydávajú Slovenskú republiku riziku nastúpenia jej medzinárodnej zodpovednosti za porušenie záväzkov vyplývajúcich z čl. 46 Dohovoru v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2 a čl. 7 ods. 5 Ústavy.

EŠLP vo viacerých rozhodnutiach vyslovil, že obvinený má práva konkrétne a účinné a nie teoretické a iluzórne.

Každý v zmysle čl. 6 Dohovoru, čl. 46 ods. 1 Ústavy a § 2 ods. 7 Tr. por. má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa písm. d) ods. 3 čl. 6 Dohovoru má každý minimálne právo vypočúvať alebo dať vypočúvať svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie na vypočúvanie svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako v prípade svedkov proti nemu. V tomto článku sa v celom rozsahu prelína zásada rovnosti zbraní. EŠLP v judikatúre (rozsudky vo veci Unterpertinger proti Rakúsku z 24. novembra 1986, č. 9120/80, a vo veci Bricmont proti Belgicku zo 7. júla 1989, č. 10857/84) zaujal stanovisko, že keď sa výpovede svedkov vzali do úvahy pri preukazovaní vierohodnosti určitých obvinení, zákaz konfrontácie značne obmedzuje obžalovaného v zmysle čl. 6 Dohovoru.

Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je aj rovnosť zbraní či príležitostí tak, aby každá zo strán mohla obhajovať svoju vec za podmienok, ktoré ju z pohľadu konania ako celku podstatným spôsobom neznevýhodňujú vo vzťahu s protistranou. Cieľom zásady rovnosti zbraní je potom dosiahnutie spravodlivej rovnováhy medzi stranami sporu (EŠLP vo veci MetalcoBt. v. Maďarsko, rozsudok z 1. februára 2011, č. 34976/05).

Ústavný súd viackrát v judikatúre zdôraznil povinnosť orgánov verejnej moci, vrátane súdov, interpretovať a aplikovať právo z pohľadu ochrany základných práv a slobôd, z čoho pre ne vyplýva povinnosť interpretovať jednotlivé ustanovenia podústavného práva z pohľadu účelu a zmyslu ochrany Ústavou zaručených práv a slobôd. Ústavný súd zasahuje do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a chráni základné práva až vtedy, keď tieto práva nechránia všeobecné súdy.

OČTK a súd sú povinné obvinenému jeho práva nielen formálne priznať, ale poskytnúť mu plnú a reálnu možnosť na ich uplatnenie podľa § 34 ods. 4 Tr. por.

Súdy poskytujú všeobecne ochranu ústavnosti a zákonnosti tým, že v konaní postupujú a rozhodujú v súlade s procesnoprávnymi a hmotnoprávnymi normami trestných kódexov, dodržiavanie ktorých je garanciou práva na ochranu nezávislým a nestranným súdom. Dôvodne možno mať pochybnosti o nezaújatosti pre pomer k veci, ak konanie evidentne prebieha za okolností, ktoré opodstatnene vyvolávajú podložené pochybnosti o správnosti a zákonnosti procesného postupu, ktorým sa garantuje právo na obhajobu a navonok sa prejavuje objektivnosť a nestrannosť.

V zmysle základných zásad Trestného poriadku predpokladaných v § 2 ods. 9-12 postupuje prokurátor, ako nositeľ dôkazného bremena, v konaní tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, pričom dôkazy tak v prospech ako aj neprospech obvineného obstaráva z úradnej povinnosti v záujme umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Je právom, nie povinnosťou, strán zabezpečovať dôkazy. Súd môže v záujme spravodlivého rozhodnutia vo veci samej, vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli. V konaní získané dôkazy hodnotí súd podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. súd v odôvodnení rozsudku stručne uvedie dokázané skutočnosti, dôkazy preukazujúce jednotlivé skutkové zistenia a úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú, spôsob vysporiadania sa s obhajobou obžalovaného, dôvody

pre ktoré nevyhoveli ďalším návrhom na vykonanie dokazovania a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu.

ESLP vo veci Benderskiy proti Ukrajine (rozsudok z 15. novembra 2007, č. 22750/02, § 46) uviedol, že dôvod sťažovateľa bol ak nie rozhodujúci, prinajmenšom veľmi dôležitý pre vyriešenie sporu, a vyžadoval si teda špecifickú a explicitnú odpoveď zo strany súdov. Pri neexistencii akejkoľvek odpovede na tento argument, súdy nezabezpečili sťažovateľovi jeho právo na spravodlivý proces v zmysle článku 6 § 1 Dohovoru, teda došlo k porušeniu tohto ustanovenia. Vo veci Vétrenko proti Moldavsku (rozsudok z 18. mája 2010, č. 36552/02, § 55) uviedol, že jednou z požiadaviek čl. 6 Dohovoru na vnútroštátne súdy je, aby sa zaoberali najdôležitejšími argumentmi vznesenými účastníkmi konania a aby uviedli dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov. Opomenutie zaoberať sa podstatnými argumentmi alebo zjavne svojvoľné (arbitrárne) zaoberanie sa takými argumentmi je nezlučiteľné s ideou spravodlivého procesu.

Jednou z najdôležitejších súčastí práva na spravodlivý proces je povinnosť súdu náležite sa vysporiadať s relevantnými argumentmi procesnej strany trestného konania. Procesnej strane súd musí dať odpoveď na podstatné otázky a námietky spochybňujúce závery napadnutého rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich okolnostiach.

Právo na spravodlivý proces zahŕňa i povinnosť súdov vysporiadať sa so všetkým, čo v priebehu konania vyšlo najavo a čo procesné strany tvrdia, keď to má vzťah k meritu veci. Ak súdy túto zákonnú povinnosť nedodržia, a to jednak tým, že so zistenými skutočnosťami i alebo tvrdenými námietkami sa nezaoberajú vôbec alebo sa s nimi vysporiadajú nedostatočným spôsobom, má to za následok nedostatok konania, premietajúci sa ako zásah do Ústavou zaručeného práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a do práva na súdnu ochranu. Právu na spravodlivý proces zodpovedá povinnosť súdov rozhodnutie riadne odôvodniť a adekvátne sa, čo do myšlienkových konštrukcií, racionálne logickým spôsobom vysporiadať so všetkými dôkazmi. Rovnako i s argumentačnými tvrdeniami uplatnenými účastníkmi konania, lebo v opačnom prípade dochádza k ústavnoprávnemu deficitu obdobnému kategórii neústavnosti v podobe tzv. opomenutých dôkazov.

Za arbitrárne zaoberanie sa argumentmi procesnej strany možno považovať napríklad konštatovanie súdu, že tvrdenia sú nesprávne alebo irelevantné, a to bez toho, aby súd dostatočne vysvetlil, prečo ich považuje za nesprávne alebo irelevantné. Možno tiež uviesť, že čím dôkladnejšia a podrobnejšia (hlbšia) je argumentácia procesnej strany, tým dôkladnejšie musí byť vysvetlenie súdu, keď chce tieto argumenty vyvrátiť alebo spochybníť. Nestačí ich procesnej strane iba odmietnuť, ale musí byť uvedené, v čom konkrétne ich nesprávnosť spočíva. Proti argumentácii súdu musí byť jasná, zrozumiteľná a dostatočne konkrétna, aby naozaj smerovala k vyvráteniu alebo spochybneniu námietky uplatnenej účastníkom konania.

Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku (str. 86-87) okrem iného uvádza, že hlavným atribútom obhajobných námietok je tvrdenie, že zo spáchania trestnej činnosti ich usvedčujú výlučne osoby, ktoré v ich neprospech vypovedali potom, čo im boli poskytnuté neoprávnené, či neprimerané výhody v iných trestných veciach, že trestné právo umožňuje priznať spolupracujúcim páchatelom výhody, s poukazom na rozhodnutie ESLP vo veci Lorse proti Holandsku, že námietky obžalovaných sú irelevantné, lebo spolupracujúcim osobám boli uložené relatívne vysoké tresty, v súčasnej dobe stále pokračuje vyšetrovanie, navyše neusvedčovali iné osoby, tak že by seba vyvíňovali, ale usvedčovali aj samých seba a uvádzali detaily, ktoré by si nemohli vymyslieť, ak by sa skutku nezúčastnili. Drobné a nepodstatné rozpory svedkov vypovedajúcich o udalostiach spred relatívne dlhého časového obdobia ich práve činia dôveryhodnými, nakoľko rozpory takého charakteru sa stávajú plynutím času úplne pochopiteľnými a opodstatnenými. Použitie takýchto výpovedí nemôže však samo o sebe spôsobiť nespravodlivosť procesu.

V spojitosti s uznaním dôkazovej hodnoty výpovede spolupracujúceho kajúcnika sa vyžaduje celý rad podmienok. Súd by nemal zakladať rozhodnutie o odsúdení iba na samotnom obvinení kajúcnika, resp.

kajúcnikov. Takéto výpovede nemožno však len tak obísť, treba ich vziať do úvahy, ale po vyhodnotení ďalších dole citovaných faktorov:

- povahy delikventa, ktorý obviňuje, a vzťahy, ktoré predtým udržiaval s osobou označenou za spolupáchateľa,
- podrobnom preverení možnosti existencie nečestných motívov, ku ktorým sa iba ťažko môže priznať, napr. pomsta, osobná nenávisť, roztrpčenie, úplatok, prostredníctvom tzv. prísluhy výhod v súdnom procese atď., ktoré by viedli k obvineniu nevinné osoby. Tieto motívy umožňujú označiť výpoveď za falošnú alebo podvrhnutú, alebo prinajmenšom jej uberať na vierohodnosti,
- vylúčení možnosti, že obviňujúca výpoveď je eventúalnym šikovným alibi s cieľom zbaviť sa vlastnej viny.

Skutočne užitočným v trestnom procese nie je ani tak fakt priznania spolupracujúcej osoby, resp. že osoba vypovedala proti svojim bývalým kumpánom a obvinila ich z určitých deliktov, ako skôr to, že táto výpoveď môže napomôcť k získaniu oveľa objektívnejších dôkazov v súdnom procese.

Dohoda o vine a treste, ako už z názvu vyplýva, je dvojstranný súhlasný prejav vôle, ktorý za splnenia zákonných podmienok vymedzených v § 232 Tr. por. môže uzavrieť prokurátor s obvineným.

Zjednodušene povedané, ide o akúsi zmluvu, kde na jednej strane obvinený prizná svoju vinu a na strane druhej prokurátor navrhne nižší trest (prípadne upustenie od potrestania). Takúto dohodu schvaľuje súd.

Význam konania o dohode o vine a treste spočíva v tom, že správne vedená a štruktúrovaná dohoda o vine a treste je prospešná pre obvineného, štát a aj pre súdnictvo. Je zároveň prospešná aj z hľadiska občanov, pretože vedie k úspore verejných financií, t.j. peňazí daňových poplatníkov, a najmä k rýchlejšiemu odsúdeniu páchatel'ov trestného činu rozsudkom a k uzavretiu trestných prípadov.

Dohoda o vine a treste je obzvlášť užitočná pre prokurátorov v prípadoch organizovaného zločinu, v ktorých nebudú splnené podmienky pre podmienené zastavenie trestného stíhania spolupracujúceho obvineného, pretože môže viesť k spolupráci s obvineným pri vyšetrovaní a ďalšom trestnom stíhaní členov organizovanej zločineckej alebo teroristickej skupiny alebo ich spolupáchateľ'ov.

Morálna oprávnenosť takéhoto postupu orgánov ochrany práva spočíva v tom, že dohoda o vine a treste je nepochybne na jednej strane prejavom ochoty páchatel'a prevziať zodpovednosť za svoj čin, čo môže byť prvým krokom k jeho resocializácii. Na druhej strane umožňuje poskytnutie určitých úľav obvinenému, ktorý poskytol spoluprácu, resp. spolupracuje pri svojom stíhaní alebo pri stíhaní iných páchatel'ov ako protihodnotu za takýto (ústretový) postoj a aktivitu, ktorá vedie k rýchlejšiemu a lacnejšiemu účelu trestného konania.

Zákonodarca, ale neustanovil v Trestnom poriadku odklony za tým účelom, aby viacnásobní vrahovia získali faktickú, resp. absolútnu beztrestnosť v konkrétnych trestných veciach, lebo v zmysle čl. 50 ods. 1 Ústavy o vine a treste má rozhodovať výlučne súd a nie policajt s prokurátorom. Trestný poriadok síce umožňuje rôzne odklony, ale je nutné ich posudzovať v kontexte s § 1, podľa ktorého trestné činy majú byť náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní.

Spolkový ústavný súd v Nemecku nálezom v súvislosti s hrôzami nacistickej vlády počas II. svetovej vojny si kladol otázku, či páchatelia týchto hrôz, ktorí pritom dodržiavali zákony, majú byť potrestaní a dospel k záveru, že práve doba nacionálneho socializmu v Nemecku učí, že aj zákonodarca môže ustanoviť neprávo (nález Spolkového ústavného súdu sp. zn. BVerfGE 23,98).

Súd nesmie konať v štátnom záujme, či dokonca v súkromnom záujme, ale musí konať výlučne v záujme verejnom. V zmysle čl. 3 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov verejný záujem je taký, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom.

Na podklade vyjadreného účelom dohody o vine a treste je poskytnutie obvinenému benefitov v podobe nižšieho trestu, prípadne upustenia od potrestania, ale nesmie ísť o extrémne výhody, ktoré by znamenali

popretie podstaty a zmyslu dohody o vine a treste.

Súd má konať predovšetkým spravodlivo a vo verejnom záujme a preto nemôže bez ďalšieho vychádzať z prezumpcie pravdivosti tvrdenia kajúcnika a z prezumpcie nepravdivosti tvrdení, ktoré skutkovú verziu kajúcnika nepotvrdzujú, respektíve vyvracajú. Je neprípustné, aby súd vystúpil z pozície nestrannosti a postavil sa do úlohy pomocníka obžaloby.

Odvolací súd preto k tomu uvádza, že nie je možné vylúčiť rôzne vplyvy na obsah výpovede kajúcnika. Z tohto dôvodu je potrebné dôsledne sa vysporiadať s dôveryhodnosťou kajúcnikov a s okolnosťami, za ktorých sa rozhodli vypovedať. K výpovediam svedkov treba vo všeobecnosti vyjadriť, že aj výpoveď svedka sa skladá z reťazca viacerých tvrdení. Overením vierohodnosti a nezaujatosti vypovedajúcej osoby a overením tej časti tvrdenia, ktorú možno testovať ďalším dokazovaním, možno myšlienkovito dospieť k dôvodnosti presvedčenia aj o pravdivosti zostávajúcich častí, resp. celej výpovede.

ESLP vo veciach

Melnikov proti Rusku (rozsudok zo 14. januára 2010, č. 23610/03, § 75) konštatoval, že pri hodnotení výpovedí spoluobvinených, v ktorých usvedčujú ostatných obvinených, by mali vnútroštátne orgány postupovať obozretnejšie než v prípade bežných svedkov, lebo takéto osoby môžu mať tendenciu vo vlastnom záujme zvažovať vinu na ostatných, zvlášť pokiaľ nemôžu byť za lživé tvrdenia potrestaní, Huseyn a iní proti Azerbajdžanu (rozsudok z 26. júla 2011, č. 35485/05, 45553/05, 35680/05, 36085/05, § 206) uviedol, že rozpory v tvrdeniach svedkov, ktoré boli urobené v rôznom čase, ako aj vážne rozpory medzi rôznymi typmi dôkazov predložených obžalobou, zakladajú vážny dôvod pre spochybnenie dôveryhodnosti svedka a dôkaznej hodnoty jeho svedectva ako takého, takáto pochybnosť predstavuje námietku schopnú ovplyvniť posúdenie skutkových okolností prípadu založených na takýchto dôkazoch a nakoniec aj výsledok súdneho procesu.

V otázke vysporiadania sa s rozpormi vo výpovediach spolupracujúcich osôb súd prvého stupňa bez výhrad prijal hodnotiace názory prokurátora. Vysvetlenie rozporov v ich výpovediach plynutím času od skutku, že sú prirodzenou vlastnosťou človeka, lebo časom zabúda a tým, že spolupracujúce osoby boli prítomné pri podobných viacerých skutkoch a môžu sa v určitých bodoch líšiť, opraviť alebo myliť, nie je možné akceptovať. Nie je prijateľné uzavrieť, že ich výpovede sú pravdivé a logické a zároveň pripustiť ich omyl v skutkových tvrdeniach a pritom podceniť rozpory vo výpovediach, ktoré nevznikajú len plynutím času. Nemožno vylúčiť aj ich motiváciu účelovo sa vyvinúť, vykresliť v lepšom svetle, prípadne kryť iného, resp. iných páchatel'ov.

Vo všeobecnom opise sú rozpory vo výpovediach spolupracujúcich osôb v otázkach, kto v čase skutkov bol pri ich spáchaní, kto inicioval ich prítomnosť, aký bol ich motív, čo presne na mieste činu robili. V doterajších výpovediach sa v podstate zhodli iba na tom, že konali relatívne samostatne, ale zo strachu z R. a na jeho pokyn.

Súd nemôže vyberať z rozporných výpovedí to, čo sa mu hodí a bez riadneho odôvodnenia pominúť iné ich údaje. Spolupracujúce osoby majú celkom pochopiteľné osobné záujmy, najmä uloženie nízkych trestov, ale nemožno vylúčiť osobnú pomstu, vlastnú beztrestnosť v danej veci, zvlášť v prípadoch ešte len prebiehajúceho vyšetrovania, ako to napokon správne uvádza sám špecializovaný súd.

Súd prvého stupňa logicky nevysvetlil, prečo uveril aj tým častiam výpovede, ktoré sú zjavne v rozpore i s objektívnymi skutočnosťami (závermi znaleckého posudku z odvetvia súdneho lekárstva). Nie je prípustné, aby súd počas pretrvávania rozporov tieto vykladal iba v neprospech obžalovaných a z takýchto výpovedí vyberal len to, čo sa mu hodí a bez zdôvodnenia opomenul ich evidentne rozporné tvrdenia. Rovnako nebol dôvod, aby súd nepristúpil ku skúmaniu vierohodnosti spolupracujúcich osôb pomocou všetkých dostupných dôkazných prostriedkov. V konečnom dôsledku nebolo možné vylúčiť ani nariadenie znaleckého dokazovania znalcom z odvetvia psychológie dospelých za účelom skúmania ich vierohodnosti.

Apelačný súd v súvislosti s možnosťou posúdenia dôveryhodnosti usvedčujúcich výpovedí spolupracujúcich osôb konštatuje, že bez toho, aby došlo k transparentnému a podrobnému sprítomneniu všetkých konkrétnych výhod tzv. kajúcnikov s ich presnou detailizáciou v iných konkrétnych konaniach v odôvodnení rozhodnutia, vrátane posúdenia primeranosti, ale aj súladnosti získaných výhod so zákonom, nestačí iba záver špecializovaného súdu, že slovenský právny poriadok umožňuje priznať výhody spolupracujúcim páchatelom a že použitie takýchto výpovedí samo o sebe nemôže spôsobiť nespravodlivosť procesu, lebo takmer všetci spolupracujúci kajúcnici už boli odsúdení v súvislosti s členstvom v zločineckej skupine B., a rozpory vo výpovediach kajúcnikov boli pritom drobné a nepodstatné a že záujem štátu na vyšetrení obzvlášť závažného zločinu prevyšuje záujem štátu na postihu kajúcnikov.

Pri inštitúte spolupracujúcich osôb, nemožno opomenúť, že spoľahlivosť a vierohodnosť ich výpovedí spočíva v prítomnosti ich motivácie, ktorá prináša riziko možného porušenia práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Vplyv na mieru tohto rizika má aj skutočnosť, ak obvinený začne spolupracovať s OČTK potom, čo získal prístup a oboznámil sa s obsahom iných dôkazov, aby mohol prispôbiť tvrdenia aktuálnej dôkaznej situácii a vlastným potrebám. V procese hodnotenia dôkazov v zmysle základných zásad trestného konania predpokladaných v § 2 ods. 12 Tr. por. je nutné výpoveď každého spolupracujúceho jednotlivca podrobiť zisťovaniu výhod, ktoré výmenou za výpoveď získal, presne hodnotiť štádium trestného konania z pohľadu, ktoré informácie mu boli prístupné zo spisu, či z médií, hodnotiť modifikácie vo výpovediach a samostatne i rozpory s výpoveďami ďalších osôb a súhrnne uzavrieť podporenie inými dôkazmi alebo rozpor s nimi.

V takých prípadoch je nevyhnutná a bezpodmienečná i hodnoverná individuálna verifikácia obsahu výpovede kajúcnika. U kajúcnikov aj drobné rozpory vyvolávajú vyššiu intenzitu pochybnosti ako drobné rozpory u výpovedí nekajúcnikov. Overovanie dôveryhodnosti kajúcnika iba výpoveďou ďalšieho, resp. ďalších kajúcnikov neposilňuje princíp spravodlivého procesu.

V posudzovanom prípade doposiaľ neodstránené príčiny rozporov v týchto výpovediach, vzhľadom na ich povahu, nemožno ospravedlňovať dĺžkou času, ktorá uplynula od spáchania skutkov. Výpovede kajúcnikov bez odstránenia vzájomných rozporov, najmä v prípade, ak neboli podporené ďalšími objektívnymi dôkazmi v nutnom rozsahu a kvalite, sú takého charakteru, že vyvolávajú vážne pochybnosti o ich vierohodnosti a pravdivosti.

ESLP podmieňuje posúdenie vierohodnosti a prípustnosti použitia výpovede spolupracujúcej osoby v trestnom konaní otvoreným prístupom obhajoby k dohode prokuratúry s takouto osobou pred jej výsluchom, poznaním obsahu dohody súdom a informovaním o jej postavení, zaručeným prístupom obhajoby k jej výsluchu, vrátane možnosti klásť jej otázky a dostatočným preskúmaním takej výpovede, podporením tvrdení vo výsluchu inými dôkazmi. Výpoveď spolupracujúcej osoby je dôležitým, ale nie jediným dôkazom, na základe ktorého môže dôjsť k odsúdeniu. Použitie výpovedí, ktoré urobili svedkovia výmenou za beztrestnosť alebo iné výhody, môže kompromitovať spravodlivosť konania a nastoliť otázky v tom smere, že takéto výpovede svojou povahou môžu byť predmetom manipulácie a môžu byť urobené len s cieľom získať výmenou ponúkané výhody alebo kvôli osobnej pomste. Preto riziko, že niekto môže byť obvinený alebo odsúdený na základe neoverených tvrdení, ktoré nie sú úplne nezáujaté, nesmie byť podceňované (rozsudok Atanasov proti Bulharsku z 3. marca 2009, č. 20309/02).

Špecializovaný súd sa týmito skutočnosťami podľa § 2 ods. 10, 12 Tr. por. dôsledne neriadil.

V dôsledku toho sa vo výpovediach týchto osôb ani len nepokúsil odstrániť rozpory vykonaním ich konfrontácie s obžalovanými R., E. a K. a najvyšší súd nezistil dôvod pre nevykonanie konfrontácií. Pozornosti súdu prvého stupňa uniklo, že plynutie času od spáchania skutku aj obžalovanému sťažuje obranu. Vykonanie navrhovaných konfrontácií predstavuje pre obžalovaného významný prostriedok obrany proti rozporným a z jeho pohľadu účelovým tvrdeniam spolupracujúcich osôb.

ESLP vo veci Edwards a Lewis proti Spojenému kráľovstvu v rozsudku z 27. októbra 2004, č. 39647/98 a 40461/98, uviedol, že medzi požiadavkami spravodlivosti predpokladanej čl. 6 ods. 1

Dohovoru figuruje povinnosť orgánov trestného stíhania zoznámiť obhajobu so všetkými významnými dôkazmi v prospech i v neprospech obvineného. Ak je dôkaz závažný, právu obvineného zodpovedá povinnosť súdu dôkaz vykonať a nesplnenie tejto povinnosti môže zakladať porušenie práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru (Vidal proti Belgicku, rozsudok z 22. apríla 1992, č. 12351/86). Čl. 6 ods. 3 písm. b/ Dohovoru vyžaduje, aby orgány obžaloby odhalili obhajobe všetky dôkazné materiály bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo neprospech obvineného a či ich obžaloba chce použiť alebo ich použiť nechce (napr. Dowset proti Spojenému kráľovstvu rozsudok z 24. júna 2003, č. 39482/98, § 41). EŠLP vo veciach proti Ukrajine, Bochan (rozsudok z 3. mája 2007, č. 7577/02), resp. Pronina (rozsudok z 18. júla 2006, č. 63566/00, § 25) konštatoval, že vnútroštátne súdy tým, že úplne ignorovali argumenty sťažovateľky týkajúce sa určitých otázok, hoci boli konkrétne, relevantné a závažné, nesplnili svoju povinnosť podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru uviesť dostatočné dôvody pre ich odmietnutie. Procesnému právu účastníka navrhnúť dôkazy zodpovedá povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch rozhodnúť, ale tiež, pokiaľ im nevyhovie, vo svojom rozhodnutí vyložiť, z akých dôvodov navrhnuté dôkazy nevykonali; ak tak neurobí, zaťažuje svoje rozhodnutie nielen nedostatkami spočívajúcimi v porušení všeobecných procesných predpisov, ale súčasne postupuje v rozpore so zásadami spravodlivého procesu. Dôkazy, o ktorých v konaní nebolo súdom rozhodnuté, prípadne dôkazy, ktorými sa súd nezaoberal, preto takmer vždy založia nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť. Z týchto zásad však nijako nevyplyva povinnosť súdu vykonať všetky dôkazy, ktoré účastník navrhol (III. ÚS ČR 61/94 Sb. 3).

R. namietal dohodu o vine treste medzi prokurátorom a A., v rámci ktorej prokurátorom bola priznaná A. nezákonná úľava na treste a miernejšia právna kvalifikácia skutku, pre ktorý bol odsúdený. Vytýkal aj to, prečo nie sú spolupracujúce osoby K. a H. trestne stíhané. H. v inom trestnom konaní vo výpovediach koncom roka 2013 R. opakovane označil za osobu, ktorá v deň vraždy poškodeného W. sledovala pri jeho odchode z domu a dala pokyn vykonávateľom. Vo februári 2014 ale toto tvrdenie zmenil, že tak konal K..

Odvolací súd konštatuje, že nepreverením týchto okolností aj vzájomnou konfrontáciou kajúcnikov s obžalovanými prípadne i znaleckým skúmaním ich vierohodnosti sa súd prvého stupňa dostal do situácie, nevylučujúcej riziko u spolupracujúcej osoby, vykonávateľa skutku, že označí inú osobu za účastníka skutku bez postihu len za tým účelom, aby získal nezákonné a neprimerané výhody a navyše sa tým narušia i právo obžalovaného na obhajobu.

Špecializovaný súd sa v rámci hodnotenia dôkazov bude musieť zaoberať otázkou, či upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa §§ 44, 42, 39 ods. 2 písm. e) Tr. zák. 14. apríla 2016 (bezprostredne po vyhlásení napadnutého rozsudku) rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp. zn. PK 2T10/2016, na podklade dohody o vine a treste medzi prokurátorom a A. uzavretej už 22. februára 2016, sp. zn. VII/2 Gv 196/15/1000-33, návrh ktorej podal špeciálny prokurátor na Špecializovaný trestný súd v Pezinku ešte 22. marca 2016 (tesne pred 30. marcom 2016, vyhlásením napadnutého rozsudku), je v súlade s ustanovením § 39 ods. 4 Tr. zák. a či táto okolnosť mohla vplyv vierohodnosť jeho výpovede.

A. bol týmto rozsudkom uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 4 písm. b), c) Tr. zák. s trestnou sadzbou odňatia slobody dvadsať až dvadsaťpäť rokov, resp. doživotie. A upustenie od súhrnného trestu sa pritom realizovalo vo vzťahu k úhrnnému trestu odňatia slobody osem rokov, uloženému mu 28. mája 2013 rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp. zn. PK 1T 10/2012, za zločiny založenia a zosnovania podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (trestná sadzba odňatia slobody päť až desať rokov) a nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. (trestná sadzba odňatia slobody tri až osem rokov). Už z porovnania do úvahy prichádzajúcich trestných sadzieb prima facie vyplýva, že upustenie od súhrnného trestu je zrejme nesúladne so zákonom. Práve z tohto aspektu mal súd prvého stupňa posúdiť či upustenie od súhrnného trestu malo vplyv na pravdivosť výpovede A..

Je porušením čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ak iba obžaloba posudzuje význam zatajených dôkazov.

Odvolací súd v spise nenašiel podanie špeciálneho prokurátora, ktorým by informoval procesné strany a vo veci konajúci senát o dohode o vine a treste uzavretej medzi prokurátorom a A. už 22. februára 2016, sp. zn. VII/2 Gv 196/15/1000-33. Návrh na schválenie dohody bol pritom na Špecializovaný trestný súd Pezinok podaný už 22. marca 2016. Bolo pochybením súdu, keď trestná kancelária neinformovala o takomto návrhu vo veci konajúci senát. O to väčším, ale predovšetkým nepochopiteľným pochybením bolo, keď konajúci senát ju neoboznámil, hoci mu bola známa, lebo R. na hlavnom pojednávaní 14. marca 2016 dohodu predložil ako prílohu k písomne pripravenej výpovedi (č. l. 13501, 13599). Dohoda nebola ako dôkaz vykonaná na hlavnom pojednávaní a ostatné procesné strany s ňou neboli oboznámené. Nemožno vylúčiť, že oboznámenie tejto dohody mohlo mať vplyv na spôsob obhajoby obžalovaných.

Prvostupňový súd sa v rámci hodnotenia dôveryhodnosti výpovede A. existenciou dohody a jej dopadu na prerokúvanú vec nezaoberal.

Ani súd ani prokurátor nemá v zmysle Trestného poriadku procesný základ na to, aby zatajoval písomnosti a dôkazy viažuce sa k prerokúvanej veci pred procesnými stranami.

Z dôvodu posúdenia vplyvu na pravdivosť výpovede A. sa musí špecializovaný súd vysporiadať s tým, či miernejšia právna kvalifikácia skutku bez prítomnosti znaku „spáchal ako člen zločineckej skupiny“, pre ktorý bol A. v konaní sp. zn. PK 1T 10/2012 v bode 11/ rozsudku z 28. mája 2013 Špecializovaným súdom Pezinok odsúdený, bola v súlade so zákonom. Právnu kvalifikáciu aj podľa ods. 5 písm. a) § 294 Tr. zák. súd vypustil iba s vysvetlením, že zbraň nájdená v garáži, ktorú užíval A., bola určená na použitie v skutku v bode 10/ a nezaoberal sa jej používaním vo vzťahu ku skutku v bode 1/, podľa obsahu ktorého ...bol A. podriadený priamo najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny „B.“, vykonával jeho osobnú ochranu a podieľal sa na sledovaní osôb, pri páchaní trestnej činnosti v prospech zločineckej skupiny „B.“ a neskôr riadil členov zločineckej skupiny vykonávajúcich osobnú ochranu najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny „B.“... . Týmto rozsudkom bol A. zároveň podľa § 285 f Tr. por. oslobodený spod obžaloby za skutok kvalifikovaný ako príprava na obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy §§ 13/1, 144/1,3b Tr. zák. V. S., lebo prokurátor ustúpil od obžaloby.

A. na pojednávaní 20. februára 2015 (č. l. 11 880 a násl., ZV. 40) vypovedal ku skutku 3/ o sprostredkovaných informáciách od „T.“. Potvrdil účasť T., avšak R. len nepriamo ako organizátora. Prvostupňový súd bez reálneho základu urobil záver (str. 79 rozsudku), ako A. vypovedal, že R. „rozhodol o vražde a túto aj riadil“. Z jeho výpovede to bez pochybnosti ale nevyplýva. V rámci hodnotenia dôkazov bola na tento záver ale použitá výpoveď A. z č. l. 11 890, čo vyplýva jednoznačne aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku (str. 51). Súd prvého stupňa tento dôkaz zaradil medzi usvedčujúce, ale vo vzťahu k R. ide skôr o dôkaz, ktorý jeho účasť na skutku nepotvrdil. Sám A. uvádza, že ide len „o jeho dohady“ a ďalšie otázky prokurátora sledujúce túto sentenciu sa javia ako sugestívne (č. l. 11 890, 11 893, ZV. 40), pričom na č. l. 11 892 samotný A. dokonca uviedol, že informácie môže mať aj od S..

Špecializovaný súd k týmto rozporom nezauljal presvedčivý postoj.

Apelačný súd súhlasí s názorom R., že nebol prítomný dôležitý dôvod na vylúčenie veci K. na samostatné konanie v zmysle § 21 ods.1 Tr. por. a nedošlo tým ani k urýchleniu konania. Dokonca 20. januára 2015 neboli splnené podmienky na prijatie jeho vyhlásenia učeného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. K. totiž v prípravnom konaní 25. septembra 2012 nepriznával vinu, 2. apríla 2014 nevypovedal a 16. mája 2014 odmietal vypovedať s tým, že majetok nadobudol v rámci podnikania mimo organizovanú skupinu a 22. januára 2015 v predmetnom konaní, sp. zn. BB 3T 32/2014, na č. l. 11266 a násl. už priznáva všetko a usvedčuje ďalších, čo ostalo u súdu prvého stupňa bez povšimnutia a vysvetlenia.

Treba akceptovať aj námietku R., že K. vylúčením stratil pozíciu obžalovaného a súd nemohol hodnotiť jeho výpoveď v tomto procesnom postavení.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že obvinený po vylúčení jeho trestnej veci na samostatné konanie môže byť už iba svedkom o identickom skutku v pôvodnej veci. Rovnaká situácia nastáva aj po

právoplatnom zastavení trestného stíhania, právoplatnom skončení odsudzujúcim, či oslobodzujúcim rozsudkom v pôvodnej veci, kedy pôvodne obvinený môže byť len svedkom.

Ustanovenie § 127 ods. 1 Tr. por. stanovuje, že svedok má vypovedať o tom, čo vie o trestnom čine a o páchatelovi alebo o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie.

V tejto súvislosti treba pripomenúť i zásadu rímskeho práva premietnutú aj do slovenského právneho poriadku, „nemo tenetur se ipsum accusare“, nikto nie je povinný obviňovať sám seba. Táto zásada je zakotvená v čl. 37 ods. 1. Listiny základných práv a slobôd, ktorou je Slovenská republika viazaná a tiež v článkoch 47 ods. 1, 50 ods. 4 Ústavy, v zmysle ktorých má každý právo odoprieť výpoveď, ak by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo inej osobe, resp., že obvinený môže odoprieť výpoveď, toho práva ho nemožno pozbaviť nijakým spôsobom. Napokon aj v § 34 ods. 1 Tr. por. sa okrem iného uvádza, že obvinený nie je povinný vypovedať.

Z materiálneho hľadiska preto nie je možné, aby páchatel trestného činu bol zároveň, v trestnej veci o tom istom skutku i svedkom, lebo ako páchatel nemôže byť trestne stíhaný za nepravdivú svedeckú výpoveď, za trestný čin krivej výpovede.

Spomínaná zásada znamená zákaz donucovať obvineného k akémukoľvek aktívnemu konaniu, ktorým by prispel k získaniu dôkazov proti sebe. Sebaobviňujúce vyjadrenie prednesené voči štátnej moci (prezentovanej orgánmi činnými v trestnom konaní) je urobené v súlade s týmto ústavným princípom a má povahu usvedčujúceho dôkazu len vtedy, že ho urobila osoba, ktorá mala procesné postavenie obvineného podľa § 33 Tr. por. a bola v tomto postavení vypočutá podľa § 121 Tr. por., pritom bola poučená o právach obvineného podľa § 34 Tr. por.

Toto poučenie musí zodpovedať ustanoveniu ods. 5 § 34 Tr. por. v tom smere, že orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné vždy obvineného o jeho právach poučiť vrátane významu priznania sa a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie. Ak ide o schválenie dohody o vine a treste, súd tak musí urobiť aj v zmysle § 333 ods. 3 písm. d/, j/, § 334 ods. 4, a v tej súvislosti i podľa §§ 393 ods. 1, 394 ods. 1, 2, 3, 396 ods. 2, 4 Tr. por. Ak by poučenie nebolo urobené v tomto rozsahu, išlo by o porušenie práv obvineného s následkom neúčinnosti úkonov, ktoré z toho vzišli. V rámci poučenia obvineného je potrebné mu primerane vysvetliť možnosť podania návrhu na obnovu konania zo strany prokurátora v neprospech obvineného, v dôsledku čoho by mohol stratiť benefity získané schválenou dohodou o vine a treste.

Osoba, ktorá bola v trestnom konaní vypočutá v procesnom postavení obvineného, resp. obžalovaného, s možnosťou nazerať do spisu (spolu s obhajcom) a oboznámiť sa s obsahom výpovedí svedkov, obvinených a znaleckých posudkov v trestnom konaní o tom istom skutku, môže za splnenia už skôr uvedených podmienok vypovedať v procesnom postavení svedka, avšak táto skutočnosť kladie na súd zvýšené požiadavky v procese hodnotenia obsahu takej výpovede.

Súd musí takúto výpoveď svedka hodnotiť aj z aspektu jeho predchádzajúceho postavenia obvineného, v ktorej sa mohol hájiť spôsobom, ktorý uznal za vhodné, t. j. mohol aj klamať. Hodnotenie obsahu výpovede takého svedka vyžaduje zo strany súdu povinnosť zistiť, ktorá jej časť sa týka reálne prežitého deja a ktorá časť vychádza z poznatkov získaných pri štúdiu spisu (informácii od jeho obhajcu, prípadne z legálnych kópií časti spisu) a posúdiť, či nie je táto výpoveď úmyselne prispôsobená tak, aby jej autor získal z toho prospech pre seba alebo iného.

Osoba vypočutá v procesnom postavení svedka, musí byť pred výsluchom poučená aj o práve odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Tr. por. ak by výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, svojmu príbuznému v priamom rade, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo druhovi, alebo iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťoval ako vlastnú ujmu.

Súd nesmie opomenúť ale tú skutočnosť, že v prípade nevyužitia práva odoprieť výpoveď môže sa takáto osoba dostať pod psychický tlak i v tom smere, že ak by aj bola vo svedeckej výpovedi

motivovaná snahou vypovedať pravdu a odchyli sa od obsahu výpovede v pozícii obvineného, resp. obžalovaného, môže si privolať napr. obnovu konania iniciovanú prokurátorom, súdom v jeho vylúčenej trestnej veci i keď právoplatne skončenej, alebo v neskončenej trestnej veci už s ním prokurátor nemusí uzavrieť predtým avizovanú a sľubovanú dohodu o vine a treste.

Vyjadrené hodnotiace závery univerzálne platia u K. a rovnako po vylúčení zo spoločného konania, alebo právoplatnom odsúdení i na výpovede „pôvodne“ obvinených, resp. obžalovaných, neskôr svedkov. Teda najprv vypočúvaných v postaveniach obvinených, resp. obžalovaných, ku konkrétnym skutkom a následne k tým istým skutkom v pozícii svedkov. Ide o H. (vylúčený zo spoločného konania 18. júna 2014, právoplatne uznaný vinným zo skutkov 1/, 3/, 5/, 7/ 14. októbra 2014), D. (vylúčený zo spoločného konania 2. júla 2012 a právoplatne uznaný vinným zo skutkov 1/, 9/ 10. apríla 2014), R. (vylúčený zo spoločného konania 3. septembra 2013, právoplatne uznaný vinným zo skutku 8/ 17. decembra 2014), Q. (vylúčený zo spoločného konania 3. septembra 2013, právoplatne uznaný vinným zo skutku 1/ 21. mája 2013 a za skutok 8/ právoplatne zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 3 Tr. por. 2. apríla 2014), K. (vylúčený zo spoločného konania 11. a 16. júna 2014, právoplatne uznaný vinným zo skutkov 2/ a 4/ 4. augusta 2014), R. (vylúčený zo spoločného konania 7. februára 2014 a právoplatne uznaný vinným zo skutku 4/ 13. augusta 2014). V danej veci prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry podal obžalobu 25. septembra 2014.

Z časových súvislostí minimálne po vylúčení zo spoločného konania H., K., R., R. a Q. a dátumu podania obžaloby je zrejmé, že cieľom tohto postupu bolo dostať menovaných procesného postavenia svedkov.

Obdobné hodnotiace kritéria platia aj na obsah výpovedí osôb, ktoré mali dočasne odložené vznesenia obvinení: A. pre skutky 1/, 2/, 3/, 5/, 6/ a 7/), W. pre skutky 1/, 8/, 9/ a M. pre skutky 1/ a 7/.

V súvislosti s konštatovaným záverom je preto potrebné rozlišovať aj to, ku ktorým skutkom spolupracujúca osoba vypovedá, t. j. ku skutku, z ktorého nebola predtým obžalovaná, obvinená, resp. ani podozrivá. V takomto prípade niet pochyb, že ide procesné postavenie svedka aj z materiálneho aspektu.

Ďalší kajúcnici v posudzovanom konaní nevystupovali ako obvinení, ani ako obžalovaní, ale nie je vylúčené, že postupovali v záujme získania osobitného postavenia v podobe dočasného odloženia vznesenia obvinení, resp. uzatvorenia dohôd o vine a treste a mohli za tým účelom uvádzať také skutočnosti, ktoré by znižovali ich mieru účasti na predmetných skutkoch, prípadne s cieľom získať benefity v iných trestných konaniach im reálne hroziacich.

A. bol právoplatne odsúdený za zločin založenia a zosnovania podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod 1/ zločinecká skupina B.) a za prípravu na obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa §§ 13 ods. 1, 144 ods.1, 3 písm. b Tr. zák. (bod 10/) rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 28. mája 2013, sp. zn. PK 1T 10/2012, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013, a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody dvadsať päť rokov s maximálnym stupňom stráženia. Rovnako bol v rámci schválenia dohody o vine a treste odsúdený za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa §§ 14 ods. 1, 144 ods. 1, 2 písm. e/, f/, 3 písm. b/, 140 písm. a/, 141 písm. a/ Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa §§ 190 ods. 1, 3 písm. d/, 5 písm. c/, 138 písm. a/, f/, 141 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa dopustil ako člen skupiny B. (išlo o iné skutky) rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 20. novembra 2014, sp. zn. 1 T 37/2014, s tým že bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, lebo trest uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 28. mája 2013, sp. zn. PK-1T 10/2012, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013, považoval za dostatočný (č. l. 11572).

Q. bol odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu 21. mája 2013, sp. zn. PK 1T 26/2011, okrem iných aj vo vzťahu ku skutku 1/ za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej

skupiny podľa § 296 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere trinásť rokov so zaradením na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

R. bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 23. februára 2012, sp. zn. PK-1T/26/2011, odsúdený za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (a iné skutky mimo predmetného konania) a podľa §§ 186 ods. 3, 38 ods. 2, 3, 36 písm. j), l), 37 písm. h), 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody dvanásť rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ďalej v rámci uzatvorenej dohody o vine a treste rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo 17. decembra 2014, sp. zn. 1 T 4/2014, bol odsúdený pre skutok 8/ právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví formou účasti podľa §§ 21 ods. 1 písm. d/, 155 ods. 1, 2 písm. c/, 140 písm. c/, 14 ods. 1 Tr. zák., s tým, že bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, lebo trest uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 21. mája 2013, sp. zn. PK-1T 26/2011, považoval za dostatočný (č. l. 11582).

D. bol pre skutky 1/, 9/ (a iné skutky mimo posudzovaného konania) právne kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin podvodu podľa §§ 221 ods. 1, 2, ods. 4 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák. odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 10. apríla 2014, sp. zn. PK-1T/18/2013, a podľa §§ 189 ods. 4, 38 ods. 2, 4, 37 písm. h), 41 ods. 2, 58 ods. 3, 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody dvadsaťdva rokov so zaradením na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

A. bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia 16. apríla 2013 pre skutky 1/ a 7/ právne kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. b), h) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 183/1999 Z.z. pod č. PPZ-147/NKA-PZ-BA-2012; 18. októbra 2013 pre skutky 1/ a 3/ právne kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a trestný čin vraždy v zmysle § 219 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 129/1998 Z. z. pod č. PPZ-408/NKA-PZ-BA-2013, 18. októbra 2013 pre skutky 1/, 5/ právne kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 129/1998 Z. z. pod č. PPZ-430/NKA-PZ-BA-2013, 18. októbra 2013 pre skutky 1/, 6/ právne kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny v zmysle § 296 Tr. zák. a trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 129/1998 Z. z. pod č. PPZ-431/NKA-PZ-BA-2013 a 3. februára 2014 pre skutok 2/ právne kvalifikovaný ako trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva v zmysle § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, 2, písm. f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. pod č. PPZ-525/NKA-PZ-ZA-2013, pričom v spise sa nachádza len rozhodnutie vo vzťahu ku skutku 1/. A. bol právoplatne odsúdený za zločin založenia a zosnovania podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod 1/ zločinecká skupina B.) a za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami v zmysle § 294 ods. 2 Tr. zák. (bod 11/) rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 28. mája 2013, sp. zn. PK 1T 10/2012, na úhrnný trest odňatia slobody osem rokov so stredným stupňom stráženia. Tým istým rozsudkom po ustúpení prokurátora od obžaloby za prípravu na obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa §§ 13 ods. 1, 144 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., bol A. oslobodený podľa § 285 písm. f) Tr. por.

Rovnako M. bolo pôvodne v posudzovanom konaní (ČVS: PPZ-266/BOK-CA-2012) 25. septembra 2012 dočasne odložené vznesenie obvinenia pre skutok 1/ a 7/. V spise sa nenachádza výsledok tohto konania, ani príslušné trestné spisy týkajúce sa skutkov 1/ a 7/, u ktorých by u M. mohla prichádzať do úvahy právna kvalifikácia ako zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny v zmysle § 296 Tr. zák. a účastníctvo na trestnom čine vraždy podľa § 10 ods. 1 písm. c), 219 ods. 1, 2 písm. b), h) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 183/1999 Z.z. V tomto smere si ich nezdovážil ani prvostupňový súd, v dôsledku čoho nemohol dôsledne vyhodnotiť výpoveď M..

W. 2. júla 2012 bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia pre skutky 1/, 8/, 9/. V spise sa nenachádza výsledok týchto konaní, ani príslušné trestné spisy týkajúce sa týchto skutkov, u ktorých by u W.

mohla prichádzať do úvahy právna kvalifikácia ako zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny v zmysle § 296 Tr. zák., obzvlášť závažného zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa §§ 155 ods. 1, 2 písm. c), 3 písm. a), 14 ods. 1, 140 písm. c), a § 141 písm. a) Tr. zák. a obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa §§ 221 ods. 1, 2, 4 písm. b), 141 písm. a) Tr. zák. Zo záznamu na čl. 117 vyplýva, že za skutok v bode 1/ bol W. právoplatne odsúdený. Nemožno z neho ale zistiť, ktorým súdom, za aké trestné činy a aký trest mu bol uložený. Ani v tomto prípade si nezapadánil i prvostupňový súd príslušné trestné spisy, v dôsledku čoho nemohol dôsledne vyhodnotiť výpoveď W..

T., ktorý v tomto konaní vystupuje ako páchatel' skutku 1/, sa šetrením odvolacieho súdu nepodarilo zistiť jeho odsúdenie za tento skutok. Vystupuje však ako páchatel' viacerých ďalších trestných činov, ktoré sú uvedené v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia.

A. bol odsúdený pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (a iné) rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 21. mája 2013, sp. zn. PK-1 T 26/2011, na súhrnný trest odňatia slobody trinásť rokov so stredným stupňom strázenia za súčasného zrušenia výroku o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 13. januára 2009, sp. zn. 3 T 114/2004, na dva roky, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu piatich rokov.

Výrok o vine K. zo skutku 4/ (vražda S.) špecializovaný súd oprel predovšetkým o výpovede R. a K..

R. je právoplatne odsúdený za vraždu, resp. účasť na vražde troch osôb (rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 13. augusta 2014, sp. zn. 1T 28/2014, vražda S. a rozsudkom Krajského súdu Prešov z 30. septembra 2003, sp. zn. 1T 9/2001, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 10. júna 2004, sp. zn. 4To 77/03, za účasti na vraždách S. a M.) a 17. marca 2015 (č.l. 11973-4) priznal, že vystupuje ako svedok v ďalších 5-6 vraždách (pravdepodobne Q. C., T. S., M. A., V. W., V., V.) a K. je právoplatne odsúdený za vraždu 2 osôb (rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo 4. augusta 2014, sp. zn. 2T 36/2014, W., S.) a aktuálne obvinený z vrážd ďalších osôb, ktoré sú v štádiu vykonávania úkonov prípravného konania (ČVS: PPZ-206/NKA-PZ-VY-2014 C. K., ČVS: PPZ-79/NKA-PZ-ST-2014 Q. J. Y., ČVS: PPZ-612/NKA-PZ-ST-2014 Ing. T. A., ČVS: PPZ-708/NKA-PZ-ST-2014 J. V., ČVS: PPZ-190/NKA-PZ-ST-2014 W. N.).

K. navrhol 12. júna 2015 č. l. 12654 doplniť dokazovanie zabezpečením aj návrhov na schválenie dohody o vine a treste, rozsudkov vo veciach R. a K. po vylúčení z danej veci a ich výpovedí v postavení obvinených. Prvostupňový súd to odmietol 30. júla 2015 (č. l. 12 790).

Bez preverenia týchto okolností nebolo možné u nich vylúčiť motív bagatelizovania či zatajovania vlastného podielu na trestnej činnosti v neprospech inej osoby, aby vyzerali lepšie v očiach OČTK (§§ 205 ods. 1 posledná veta, 215 ods. 3 veta za bodkočiarkou, 228 ods. 3 veta za bodkočiarkou, Tr. por.).

R. 17. marca 2015 (č.l. 11970) na otázku obhajcu odpovedal, že v tejto trestnej veci neovplyvňoval nikoho.

Na č. l. 1150 a násl. (ZV. IV) (pred prečíslovaním č.l. 1539) sa uvádza časť vyšetrovacieho spisu s označením „Nezverejňovať“ kde sa nachádza písomnosť (podnet na podanie návrhu na obmedzenie obvinených R. a K. vo výkone trestu), v ktorej oznamuje vyšetrovateľ dozorujúcemu prokurátorovi, že bola zaznamenaná snaha R. o ovplyvňovanie svedka vo veci vraždy S., čo odôvodňovalo prijatie osobitných preventívnych opatrení v podobe izolácie R. od ostatných väzňov. R. 17. marca 2015 (č.l. 11973) hovoril, že bol umiestnený do izolácie. Pred izoláciou nepriznával vraždu S. a nespôlpracoval s OČTK.

V zmysle § 2 ods. 1 Tr. por. nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon. Ide o zásadu stíhania iba zo zákonných dôvodov a táto vyplýva z dikcie čl. 17 Ústavy. Za dôvod trestného stíhania je možné považovať len dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu a zároveň je nutné, aby došlo k dodržiavaniu postupu, ktorý je ustanovený v

Trestnom poriadku. Skutkový stav preto nie je možné zisťovať spôsobom, ktorý by odporoval zákonu. Zároveň je nutné konštatovať, že záujem na zistení skutkového stavu nie je možné nadradiť nad zásadu zákonného procesu, nakoľko takýto postup by mohol vyústiť do snahy usvedčenia páchatel'a za každú cenu. To znamená aj za cenu porušenia zákona, čo by bolo v rozpore so samotnou spravodlivosťou.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo prejednaná nezávislým a nestranným súdom, ktorý rozhodne okrem iného i o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Zmyslom čl. 6 ods. 1 Dohovoru je imperatív na to, že musí byť k dispozícii určitá forma súdnej kontroly, a to aj tam, kde majú dôležitú úlohu zohrávať orgány polície, resp. prokuratúry.

ESLP vo veciach

Migon proti Polsku (rozsudok z 25. júna 2002, č. 24244/94, § 79) vyslovil, že obhajoba by mal byť zaistený určitý stupeň prístupu do spisu, a to aspoň v takej miere, aby bola obvinenému daná príležitosť účinným spôsobom spochybniť dôkazy, na ktorých rozhodnutie spočíva,

Lietzow proti Nemecku (rozsudok z 13. februára 2001, č. 24479/94, § 44) ak vnútroštátne právo môže tejto požiadavke vyhovieť rôznym spôsobom, nech už je zvolená metóda akákoľvek, malo by byť zabezpečené, že každej zo strán bude dané na vedomie, že protistrana vzniesla určité argumenty a že bude mať príležitosť sa k nim vyjadriť,

Shishkov proti Bulharsku (rozsudok z 9. januára 2003, č. 38822/97, § 77) rovnosť zbraní nie je zaistená, ak je obvinenému alebo obhajcovi odopretý prístup k tým častiam vyšetrovacieho spisu, ktoré sú podstatné pre to, aby bolo možné účinne napadnúť zákonnosť rozhodnutia,

Natunen proti Finsku (rozsudok z 31. marca 2009, č. 21022/04, § 47) ...aj keď sú orgány činné v trestnom konaní zo zákona povinné brať do úvahy okolnosti svedčiace v prospech i neprospech obvineného, procedúra, podľa ktorej vyšetrojúci orgán samotný, aj vtedy, ak spolupracuje s obžalobou, sa snaží posúdiť, čo má alebo nemá byť relevantné pre daný prípad, nemôže vyhovovať požiadavkám článku 6 Dohovoru.

Hoci je trestné konanie, ktorého základné zásady sú uvedené v § 2 Tr. por., členené do niekoľkých fáz, nemôže byť žiadna z týchto fáz posudzovaná izolovane. Ak trpí prípravné konanie nezahojiteľnými nedostatkami, nemôže ani konanie pred súdom, pokiaľ sa týmito nedostatkami buď vôbec alebo náležitým spôsobom nevysporiadalo, spĺňať podmienky nestranného a spravodlivého procesu v zmysle čl. 6 Dohovoru.

V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že špecializovaný súd sa utajenou časťou neoboznámil a neumožnil to ani obhajoba. Tým sa dostal aj do rozporu so zásadou rovnosti zbraní, ktorej podstatou je dosiahnutie spravodlivej rovnováhy medzi stranami sporu (ESLP vo veci MetalcoBt. v. Maďarsko rozsudok z 1. februára 2011, č. 34976/05). Pod takto definovanú rovnosť účastníkov spadá predovšetkým realizácia ich procesných oprávnení, vrátane práva procesnej strany oboznámiť sa celým trestným spisom.

Súdy sa nikdy nesmú stavať do pozície pomocníka obžaloby usilujúceho iba o odsúdenie. Súd je povinný dopĺňať dokazovanie v rozsahu potrebnom na spravodlivé rozhodnutie, ktoré nemusí byť nutne odsudzujúce.

Potrebné je upozorniť aj na právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru a z neho vyplývajúcu judikatúru ESLP, v zmysle ktorej sa vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené a presvedčivé. Odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Podcenenie povinnosti súdu vytvoriť presvedčivé rozhodnutie, ktoré spĺňa parametre zákonnosti a ústavnosti, zreteľne vyvoláva účinky arbitrárnosti a porušenia základného práva účastníka konania na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj jeho práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi konania sa táto ochrana dostane v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie

zákonných ustanovení príslušných procesných predpisov musí v celom rozsahu rešpektovať uvedené právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru (čl. 46 ods. 1 Ústavy).

Vo svetle týchto požiadaviek na spravodlivý súdny proces neobstojí odmietnutie vykonania dôkazov materiálom označeným „nezverejňovať“ ktorý navrhol na hlavnom pojednávaní (č.l. 12790) vykonať obžalovaný K.. Tento materiál bol z neznámych dôvodov zo spisu vyňatý a prvostupňový súd si ho nevyžiadal. Jeho oboznámením na hlavnom pojednávaní mohla byť posúdená pravdivosť výpovede svedka R. a zistenie svedka, ktorý mal byť ovplyvňovaný ako aj dôvod jeho ovplyvňovania. Taktiež nie je možné vylúčiť, že svedok môže disponovať informáciami o vražde poškodeného S..

T. D. bol trestne stíhaný niekoľkokrát, od roku 1993 pre trestné činy vydierania podľa § 235 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1, 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., vydierania spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 235 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., krádeže spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 247 ods. 1, 2 písm. a), 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., vydierania spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 235 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a §§ 9 ods. 2, 235 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., vraždy spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2, písm. f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. Z toho päťkrát bol súdom odsúdený, dvakrát na podmienený, trikrát na nepodmienečný trest odňatia slobody, z ktorých najprísnejším bol trest odňatia slobody na dvanásť rokov.

V. T. (zmenil priezvisko na K.) bol trestne stíhaný pre trestné činy vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., podvodu podľa § 250 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a 250 ods. 1, 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 196 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., útoku na verejného činiteľa a krádeže pravdepodobne podľa Tr. zák. č. 140/1961 Zb. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa §§ 172 ods. 1 písm. b), c), d), 2 písm. c), 138 písm. i), j) Tr. zák. Za to bol odsúdený na dva podmienené a päť nepodmienečných trestov, z toho najprísnejší bol trest odňatia slobody vo výmere osem rokov.

Špecializovaný súd síce deklaroval, že je potrebné citlivo hodnotiť výpoveď kajúcnika, ale keď mal možnosť (na návrh obhajoby) vyžiadanim časti spisu s označením „Nezverejňovať“ preskúmať dôveryhodnosť R. a objasniť, či vylúčiť podozrenia z ovplyvňovania svedka v kauze vraždy S., nevyužil ju a ani v odôvodnení rozsudku nevysvetlil, prečo si jeho výpoveď nekriticky a bez preverenia osvojil.

R. tvrdil 17. marca 2015 (č.l.11959-60), že vraždu objednal K. v Česku, K. 18. marca 2015 (č.l. 12000) hovoril, že S. zomrel na príkaz R. a on iba povedal K., aby pomohol B. a A. 27. januára 2015 (č. l. 11346) uviedol, že R. oslovil vo veci S. R. a 28. januára 2015 (č. l. 11398), že nevie, či K. mal účasť na vražde.

H. tvrdil, že po prepustení z výkonu trestu v r. 2002 mu K. aj R. podrobne opísali okolnosti vraždy S. (č. l. 4522-23), R. 17. marca 2015 (č. l. 11967) ale uvádzal, že H. sa ho vo výkone trestu pýtal, kto je za objednávkou vraždy S., kto ju realizoval, lebo on H. s tým nič nemal, nedával žiadny pokyn a nemal úmysel S. zabiť.

Znalci z odvetvia súdneho lekárstva vylúčili tvrdenia R. v časti, kde popisoval úlohu pri streľbe na S.. R. najprv 18. februára 2014 (č.l. 4440) tvrdil, že vystrelil dvakrát z kalibru 38 Specíál a 17. marca 2015 (č.l. 11965,11972) už uvádzal, že ...nevie povedať, koľko tých výstrelkov nakoniec bolo... . R. 18. februára 2014 (č.l. 4439) a 17. marca 2015 (č.l. 11964) hovoril, že strieľal na S. v čase, keď bol čelom ku K., čo by znamenalo, že strieľal do jeho pravej časti tela, avšak znalci vylúčili túto polohu jednoznačným tvrdením, že strelec pri vzniku poranení sa nachádzal po ľavej strane tela S. (č.l. 4633).

R. 18. februára 2014 lokalizoval druhý výstrel na vzdialenosť pol metra. Vzdialenosť prvého výstrelu nešpecifikoval (č.l. 4440) a 17. marca 2015 (č.l. 11965) pripustil, že prvý výstrel mohol byť aj zo vzdialenosti štyri metre a druhý cca. meter, pol metra. Znalec Dr. K. 14. mája 2015 (č.l. 12322) hovoril o zistení pozitívy povystrelových splodín, konštatoval že bolo strieľané z relatívne malej vzdialenosti, maximálne meter. R. 18. februára 2014 (č.l. 4440) uvádzal, že prvý výstrel smeroval na S. trup a druhý na hlavu-krk a 17. marca 2015 (č.l. 11965) prvú ranu vystrelil od pása a druhú do hlavy. Znalci v posudku a K. i na pojednávaní 14. mája 2015 (č.l. 12322) uzavreli bez pochybnosti, že z kalibru 38 Speciál boli spôsobené tri strelné poranenia hlavy. Priestrel, zástrel do hlavy a spoločný zástrel do hlavy a krku. R. pri popise strelby, v odpovediach na čiastkové otázky, vždy hovoril iba o dvoch strelách.

Strelbu na S. tak, ako sa skutočne odohrala, R. nevedel popísať. Rozpory so závermi znalcov z odvetvia súdneho lekárstva boli zásadnej relevancie v počte výstrelů, v otázkach smeru, či z pravej alebo ľavej strany, uhla strely a vzdialenosti strelca od S..

R. 17. marca 2015 (č.l. 11952) tvrdil, že „...Všetky tieto akcie boli dopodrobna naplánované a pripravené. ... Keď hovorím o akciách, na ktorých som sa zúčastnil ja, vždy boli naplánované veľmi precízne dopredu T. R. všetko bolo zabezpečené... ". Na č.l.11964 popisuje strelbu na S. ... „Bolo to veľmi rýchle, bolo to nečakané, vôbec som nemal v pláne ja do toho nejakým spôsobom zasahovať, ani som nebol pripravený na to, bol tam adrenalin...". Na č.l. 11968 o zbrani, ktorou mal strieľať na S. uvádzal „... Zbraň to bola, považoval som ju za osobnú, čiže veľmi dobre udržiavaná, vôbec nebola určená na takéto akcie, bola na osobnú ochranu. Nepredpokladal som teda, že ju použijem, ale zbraň bola v perfektnom stave.".

Na pojednávaní 19. marca 2015 svedkovia T., alias K. (č.l. 12016) a D. (č.l. 12027) zhodne uviedli, že vraždu S. si objednal R. cez W. H. u J. R. za odmenu, výšku ktorej nevedeli uviesť.

Takýto skutkový dej by bol v zásadnom rozpore s tvrdeniami R. aj K.. A. 20. februára 2015 (č.l. 11887) a A. 27. januára 2015 (č.l. 11347) potvrdili vzťahy medzi D. a W. H., A. ich dokonca označil za starých kamarátov.

R. 17. marca 2015 (č.l. 11968) D. a K. hodnotil ako „niktošov", ktorí sa s nikým (zo B.) nemali možnosť stretávať.

Neobvyklá je reakcia R. 17. marca 2015 (č.l. 11968-70), keď ako jeden z dôvodov na spoluprácu s OČTK uviedol, že aj títo boli falošní svedkovia (D. a K.), ktorí sa chceli nejakým spôsobom na týchto prípadoch prížiť.

Súd prvého stupňa pritom nezistoval, či D. a T. alias K. profitovali z výpovedi a či sú na veci zainteresovaní na rozdiel od R. a ani neodstránil, resp. nepokúsil sa čo i len objasniť prítomné rozpory v ich výpovediach.

Základom pravdivosti výpovede svedka je hodnovernosť. Hodnovernosť svedka predpokladá absenciu takých zistení vo vzťahu k jeho tvrdeniam ako aj k jeho osobe, z ktorých vyplýva dôvodná pochybnosť o pravdivosti jeho výpovede.

Výpovede R. a K. nepriniesli objektívne nespochybniteľné dôkazy. Ich výpovede sa v podstatných bodoch rozchádzajú a navzájom spochybňujú.

Treba súhlasiť s názorom špecializovaného súdu, že použitie výpovede kajúcnika samo o sebe nemôže spôsobiť nespravodlivosť procesu. Pri vražde S. sú výpovede kajúcnikov R., K., A. a H. vo vzájomnom rozpore v dôležitých bodoch a nelogické a výpoveď R. je v rozpore aj so závermi znaleckého posudku z odvetvia súdneho lekárstva. Z týchto dôvodov je potrebné výpovede svedkov objektivizovať znaleckým dokazovaním. Na ich výpovede zatiaľ nenadväzujú ďalšie objektívne a nespochybniteľne usvedčujúce dôkazy.

Výrok o vine K. súd v bazálnej a rozhodujúcej miere oprel o výpovede R. a K., na dôkaznú hodnotu ktorých odvolací súd poukázal už v predchádzajúcej časti odôvodnenia.

Súd nemôže vyberať z rozporných výpovedí to, čo sa mu hodí, a bez riadneho odôvodnenia pominúť iné ich údaje. Nemožno vylúčiť, že R., K., A. a H. majú vlastné záujmy na tom, ako vypovedajú, či už ide o uloženie pomerne nízkych trestov v tomto (R., K.), alebo získanie beztretnosti v iných prípadoch (R., A.), alebo o osobnú pomstu H., lebo K. ho usvedčoval na Okresnom súde Prešov v roku 2009, ktorý uložil doživotný trest.

V enunciiate rozsudku v skutkovej vete 4/ súd uvádza, že „...T. R. rozhodol o smrti P. S.... ..touto činnosťou poveril J. R. a P. K., s ktorými sa najskôr v Brne stretol V. K. a prezentoval im potrebu odstrániť S.....".

Tento záver je v rozpore s výpoveďou R. zo 17. marca 2015 (č.l. 11962). Na otázku prokurátora, „Kedy ste prvýkrát informovali R. R. o tom, že má byť usmrtený P. S.? R.: Keď som žiadal o možnosť nejakého bytu pre A. K.. Prokurátor: Reagoval na to nejak T. R.? R.: Bolo mu to nejak v podstate jedno. S. nepovažoval za nejakého veľkého protivníka. Myslím, že mal vo svojich možnostiach a schopnostiach sa o neho postarať aj sám, ale v čase, keď zistil, že je sledovaný B., tak vtedy ho to začalo viac zaujímať.".

Z výpovede R. nevyplýva, že o smrti S. rozhodol R.. Nemožno opomenúť bez vyhodnotenia tvrdenie R., že R. nepovažoval S. za veľkého protivníka. Za týchto okolností nevyzníva hodnoverne skutkový záver súdu o tom, že R. rozhodol o smrti S., lebo začal preberať aktivity po smrti Z. F. a považoval ho za riadiacu osobu konkurenčnej skupiny páchajúcej trestnú činnosť, v ktorej začínal S. dominovať.

Súd prvého stupňa v tejto časti účelovo a selektívne vyberal vety a myšlienky z výpovede R. podľa umelej predstavy a tie myšlienky a vety, ktoré mu nevyhovovali, jednoducho ignoroval, čím sa dopustil deformácie dôkazu. Nedostatočne alebo vôbec sa nevyjadril k zásadným rozporom v tejto spojitosti.

V skutkovej vete 4/ výroku rozsudku súd ustálil „.....spôsob vykonania činu naplánoval T. R....".

R. 17. marca 2015 tvrdil, že R. všetky vraždy precízne naplánoval do najmenších detailov a všetko zabezpečil (č.l. 11952). Zároveň ale uvádzal i to, že strelba na S. bola nečakaná, nebol pripravený (č.l. 11964), so zbraňou, ktorá na to nebola určená, nepredpokladal použitie tejto zbrane (č.l. 11968) a celou situáciou bol trochu zaskočený (č.l. 11969). R. v rámci pred skutkových udalostí na č.l. 11960-1 opísal stretnutie v hoteli E., kde mal T. F. priniesť 1 milión Sk v igelitke a S. mal K. dať zbraň (s ktorou ho mal dokonca K. v ten večer zastreliť), posedenie v erotickom salóne T., potom jazdenie rôznymi cestami, ktoré určoval S. aj smerom na Ivanka pri Dunaji, kde S. povedal, aby zastavili, že potrebuje vykonať malú potrebu.....a tam došlo k strelbe a vražde S..

Podľa obsahu výpovede R. priebeh skutkových udalostí pred vraždou určoval samotný S.. Potom ale ostáva zo strany súdu nezodpovedaná mimoriadne závažná otázka, či takýto priebeh udalostí R. mohol naplánovať.

Ak R. naplánoval a zabezpečil všetko ako uvádzal R. na č.l. 11952, súd logicky potom ale nevysvetlil, ako je možné, že K. nebol ozbrojený, resp. že K. mal strieľať na (ozbrojeného a veľmi nebezpečného zabijaka) S. so zbraňou, ktorú mu on samotný priniesol.

V skutkovej vete 4/ sa konštatuje i to, že „.....K. K. a R. prezentoval potrebu odstrániť S., ktorý sa pridáva na nesprávnu stranu, k nesprávnym ľuďom (F.) a že s odstránením S. určite súhlasí aj H.."

Z výpovede H. ale nevyplýva, že na vraždu S. dal pokyn, resp. súhlas alebo že o vražde dopredu vedel.

H. tvrdil, že o smrti S. sa dozvedel od P. P. (č. l. 4521). S. považoval „za férového chlapa, s ktorým si dobre rozumel“ (č. l. 4523) a za „blízkeho kamaráta“ (č. l. 3696). Z jeho výpovede na č. l. 4525 je ďalej zrejmé, že vzťah medzi R. a K. bol na úrovni „vzájomného rešpektu, neboli jeden druhému podriadený alebo nadriadený, ale rešpektovali sa.“. Patrili každý do inej skupiny. K. k H. a R. riadil B.. H. vyslovil názor, že „keby K. chcel, tak S. by žil, B. by si určite nedovolili zlikvidovať S., keby s tým K. nesúhlasil.“. K. „doslovne mal presvedčiť R. a K., že to s H. vybaví, že mu to vysvetlí. A dodal, že „Veď aj B. mali vedieť, že s S. mal on H. dobrý vzťah“. H. potvrdil na č. l. 4524, že S. s K. nemali dobré vzťahy kvôli minulosti, pričom S. stále od K. požadoval peniaze a vyčítal mu, že nepomáhal jeho rodine počas jeho výkonu trestu. Podľa výpovede K. z 18. marca 2015 (č. l. 12000) S. sa pridával k F. a vyhlasoval, že B. všetky zabije a H. mal nadštandardný vzťah s R..

Z vykonaných dôkazov nie je vylúčený ani záver, že vzťahy medzi K. a R. neboli dôverné. K. nemal dôvod pomáhať R. a spol. a byť nepriateľsky naladený proti tzv. F.. Z H. výpovede nevyplyva, že mal s R. nadštandardný vzťah. R. na pojednávaní 14. marca 2016 č. l. 13 501 potvrdil, že H. pozná od roku 1995, ale nemal s ním bližší kamarátsky vzťah (č. l. 13595). Ani R. nehovoril, že R. rozhodol a naplánoval zavraždenie S.. Na č.l. 11959 doslova cituje K., že K. „K. hovoril, či by bolo možné sa nejakým spôsobom postarať o S., nakoľko sa pridáva na nesprávnu stranu a že ho nejakým spôsobom aj ohrozuje.“. R. na č.l. 11 962 dodal, že pokiaľ išlo o možnosť zabezpečenia bytu pre K., až vtedy informoval R. o tom, že má byť usmrtený S.. R. reakcia znela, že „mu to bolo v podstate jedno“, „začalo ho to viac zaujímať až v čase, keď zistil, že je sledovaný B.“.

Doterajším dokazovaním nie je možné vylúčiť ani výsledok, že K. rozhodol a aj naplánoval vraždu S., lebo mohol mať vlastný dôvod na zlikvidovanie S.. O negatívnych vzťahoch medzi K. a S. vypovedal práve H.. Z obsahu R. výpovede č.l. 11 959, 11 962 v podstate vyplýva, že iniciatíva na zlikvidovanie S. vyšla od K., ktorý aj vraždu minimálne zabezpečoval organizačne a finančne.

Súd prvostupňový v naznačenom smere neskúmal dostatočne motív K. na okolnosti uvedené v predchádzajúcom odseku. Tá skutočnosť, že u R. sa mohla neskôr tiež sprítomniť potreba zlikvidovať S., je oddeliteľná od možného motívu K. a treba k nej zaujať prísne rigorózne stanovisko v rámci hodnotenia dôkazov.

Špecializovaný súd v rozsudku (str. 80, druhý odsek) uvádza, že... „jedným z motívov vraždy S. bol strach K. pred S., s ktorým mali v minulosti spoločné nezákonné aktivity, za ktoré bol S. odsúdený a vo výkone trestu, kde potom požadoval od K. peniaze a vytýkal mu, že sa nestaral o jeho rodinu.“....

K. ale 17. marca 2015 (č. l. 11999) uvádzal, že S. bol veľmi dobrý priateľ, zoznámil ich s F., a títo mu financovali život vo väzení. „Ja osobne som s S. nemal nič konkrétne, uvádzam aj vo svojich výpovediach, nemal som na neho ani, nemal som s ním ani žiaden spor, nebol som mu nič dlžný.“.... Z výpovede K. v rámci hodnotenia dôkazov sa špecializovaný súd zaoberal iba časťami, v ktorých usvedčuje K. a R., a tú časť, kde popiera konflikty s S., opomenul objasniť, prečo jej uveril.

R. 17. marca 2015 vypovedal, že streľba na S. prebehla veľmi rýchlo, nečakane, nebol pripravený, vôbec to nebolo v pláne (č. l. 11964), necielil, vystrelil od pásu, za tmy zo vzdialenosti cca 4 metrov (č. l. 11965) a celou situáciou bol zaskočený (č. l. 11969).

Podľa zistení znalcov z odvetvia súdne lekárstvo K. a M., zbraňou kal. 38 Special, z ktorej R. strieľal, boli spôsobené tri strelné poranenia hlavy, ostatné poranenia zbraňou iného kalibru a zasiahli trup a ľavú hornú končatinu S..

Prvostupňový súd nereagoval v odôvodnení rozsudku na v realite málo pravdepodobný záver, že R. po vystúpení z auta, nepripravený, v strese neočakávajúcej streľby, za tmy, nemierenou streľbou od pásu zo vzdialenosti 4 metrov vystrelil a trafil S. presne do hlavy.

R. tvrdil aj to, že T. F. si u K. objednal vraždu V. S., ktorého podozrieval z atentátu na Z. F. a chcel sa mu pomstiť. F. a jeho ochrankár na stretnutie za hotelom E. priniesli 1 milión Sk ako polovicu odmeny a

S. priniesol zbraň na vraždu S. (17. marca 2015, č. l. 11960).

K. 18. marca 2015 pritom hovoril, že sa nedalo utajiť, že Z. F. zavraždili B. „... to sa proste vedelo....., S. začal ochraňovať T. F. a verejne všade vykrikoval, že on vie, kto to spravil, vie, že sú to B., a všetkých zabije ..." (č. l. 12000).

Ide o rozpor zásadného charakteru. Špecializovaný súd sa ním napriek tomu nezaoberal v odôvodnení rozsudku vysvetlením pravdepodobnosti, logičnosti a najmä reálnosti záveru, aby T. F. a S. majúci poznatok, že za vraždou Z. F. stoja B., si objednávali vraždu V. S. ako pomstu a ešte v prítomnosti R., o ktorom T. F. mal vedieť, že má dobré vzťahy so B..

K. 17. marca 2015 (č. l. 11975) dal otázku R., ako si vysvetľuje, že „.....on celý večer nevidel S. ješ', avšak podľa informácie KR PZ v Bratislave zo 7. júna 1998, č.129/10-98 po vykonaní pitvy bolo zistené, že S. asi 2 hodiny pred smrťou jedol biele mäso, zeleninu, tarhoňu a ryžu.".

Prokurátor namietal spôsob kladenia otázky na č. l. 11975, lebo K. čítal z listiny, ktorá podľa jeho názoru nemala dôkaznú výpoveď. Išlo o správu, ktorá sa posúvala medzi policajnými zložkami. Súd K. upozornil, aby sa o spôsobe kladenia otázok poradil s obhajcom, pretože sú kontraproduktívne aj vo vzťahu k nemu. Na položenú otázku R. napokon neodpovedal.

Podľa názoru odvolacieho súdu otázka nebola kontraproduktívna, kapciózna a ani sugestívna.

V rámci objektívneho a nestranného procesu v záujme úplného zistenia skutkového stavu predseda senátu mal oboznámiť obsah medzi policajtní posúvanej listiny, založiť ju do spisu a overiť jej pravosť. Mohlo ísť o správu lekára, ktorý vykonal pitvu a zaznamenal konkrétny relevantný poznatok. Rozhodne by potom nemohlo ísť o zanedbateľný dôkaz.

Postup prokurátora a predsedu senátu v tomto smere nebol objektívny a nemožno vylúčiť ani záver o pomoci R.. Navyše policajti s touto informáciou asi pracovali a overovali si ju u svedkov, ktorých vypočúvali v júni-júli 1998. Svedok Q. K., biletár v T. E., do záznamu o podaní vysvetlenia z 3. júla (júna, zrejme nesprávne v údajoch) 1998 č. k. KUV - 51/10-1998 na str. 3 (č. l. 4718), uviedol: „Čo sa týka poskytovania jedla, v klube sa jedlo neposkytuje.".

V tomto prípade išlo o vážny a relevantný skutkový rozpor, ktorý nebol súdom odstránený.

Špecializovaný súd v rozsudku (str. 79) uvádza, ako svedok K. vypovedal: „S. v ten večer prišiel do klubu s dvomi neznámymi mužmi, pričom jedného z nich mu predstavil pod menom R..". Išlo o zápisnicu o výsluchu K. z 8. apríla 2014 (č. l. 4533). K. ale do zápisnice 3. júla 1998, iba niekoľko dní po vražde S., popísal, ako „R. S." prišiel do klubu s dvomi mužmi, ktorých zvonjšok opísal, ale neuvádzal žiadne mená ani to, že by mu ich R. S. predstavil (č. l. 4717).

Z jeho výpovede vyplýva ale aj to, že druhý človek s S. mal byť muž menom „T." (č. l. 4533). Toto však nie je súladné s tým, že to mal byť J. R.. Zároveň ani to, že keď S. so svojimi spoločníkmi odchádzal, nastupovali do auta tak, že „T." šiel za volant, vzadu sedel K. a S. sedel vedľa šoféra (č. l. 4534), pričom R. 17. marca 2015 (č. l. 11964) tvrdil, že boli rozmiestnení inak. K. mal šoférovať, vzadu niekde približne v strede mal sedieť S. a R. mal sedieť vedľa šoféra.

Výšetrovateľ 3. júla 1998 predložil K. fotoalbum s 20 fotografiami, medzi ktorými bola aj fotografia K., ale K. ho neopoznal (č. l. 4718 záznam o podaní vysvetlenia).

Aj v tejto situácii súd bez vysvetlenia selektoval dôkazy v neprospech K.. Ako notorieta platí, že postupom času sa pamäťová stopa vytráca. Rekognícia je pritom neopakovateľný úkon. Je vylúčené, aby K. si mohol pamätať okolnosti z júna 1998 lepšie v roku 2014, ako si ich pamätal 3. júla 1998.

Ani tieto rozpory neboli súdom prvého stupňa odstránené.

Špecializovaný súd v rozsudku (str. 80) vysvetľuje čiastočné rozpory medzi výpoveďou R. a závermi znaleckých posudkov tým, že od skutku ubehla doba viac ako 15 rokov a išlo u neho o prvú účasť na vražde.

Nie je možné tento záver prvostupňového súdu akceptovať. Je neprijateľné na jednej strane tvrdiť, že vypovedá R. pravdivo a logicky a na druhej strane pripustiť, že vzhľadom na 15-ročný odstup času je u neho možný omyl, a podceňovať vzniknuté rozpory. Nielen čas môže spôsobiť odchýlky vo výpovediach, odchýlky môžu vznikať aj tak, že vypočúvaný účelovo hovorí nepravdu a nie je schopný si všetky podrobnosti nepravdy zapamätať a potom výpovede môže meniť, prípadne aj dopĺňať o nové skutočnosti, aby sa výpoveď dostala do súladu s už zistenými faktami.

Rezultát súdu prvého stupňa, že u R. išlo o prvú účasť na vražde, je flagrantne v rozpore s obsahom skutku 2/ rozsudku (R. mal účasť na vražde V. W. v období apríl - máj 1998), ako i s ďalšími objektívnymi faktami.

S. bol zavraždený 7. júna 1998. To je objektívne zistený fakt. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 30. septembra 2003, sp. zn. 1T 9/01, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 10. júna 2004, sp. zn. 4 To 77/03, bol odsúdený v spolupáchateľstve za účastníctvo na vražde S. a M. v Žiline (skutok z 25. novembra 1997). Na pojednávaní 17. marca 2015 (č. l. 11973) na otázku K. R. odpovedal, že vystupuje ako svedok v piatich alebo šiestich trestných veciach, ktoré sa nachádzajú v štádiu prípravného konania. Nebolo preverované, či ide o vraždy Q. C. v máji 1997 v Čiernej nad Tisou, M. A. v máji 1997 v Poprade, na pokuse vraždy T. S. v septembri 1997 v Košiciach, V. W., V., V., na ktorých mal mať účasť R. tak, ako to tvrdil K..

Zatiaľ v rámci doteraz vykonaných dôkazov neobstoja hodnotiaci a ani konečný záver špecializovaného súdu, že u R. išlo o prvú vraždu a preto v strese ani nevedel popísať strelbu na S. tak, ako sa stala.

Práve R. výpoveď, ktorá v tejto súvislosti je v podstatnom rozpore so závermi znaleckého posudku, nevylučuje, že mohol účelovo vypovedať nepravdu. V tejto spojitosti špecializovaný súd dôkazy selektoval a použil z nich iba časti, ktoré svedčili v neprospech K. a bagatelizoval časti dôkazov, ktoré ho zo spáchania vraždy S. neusvedčovali. Úvahy o priebehu skutkového deja dopĺňoval v neprospech K. nepreukázanými súvislosťami.

Prvostupňový súd odmietol 12. júna 2015 vykonať K. navrhované dôkazy s tým, že nie sú rozhodujúce a dôležité na objasnenie skutkových či iných okolností, a že je ich možné bezpečne zistiť inými skôr vykonanými dôkazmi (str. 87-88 rozsudku).

Všeobecné a strohé odmietnutie návrhov na doplnenie dokazovania súdom prvého stupňa aj vo svetle už hore vyjadreného je neprijateľné. Absentuje konkrétna vysvetľujúca argumentácia k relevantným návrhom.

V zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. odmietnuť možno iba dôkazy, ktoré sú bezvýznamné, resp. sa týkajú okolností nepodstatnej pre rozhodnutie, alebo sa poznatky z nich získané dajú zistiť aj inými dôkazmi.

K. 12. júna 2015 žiadal pribrať znalca z odboru balistiky, aby vzhľadom na závery znaleckého posudku z odboru súdneho lekárstva (podľa ktorého sa strieľalo z malej vzdialenosti, čo je v rozpore s tvrdením R., že mal prvý vystrel realizovať zo vzdialenosti 4 metre, č. l. 11965 a o vzdialenosti K. od S. doslova uvádzal, že „K. bol presne pri druhom kolese, možno pol kroka vzadu, čiže medzi nimi bolo auto plus krok dva ku krajnici“, č. l. 11 964) určil vzdialenosť medzi strelcom a S.. Rovnako aby sa balistik vyjadril k tvrdeniu R. (č. l. 11961), že na K. zbrani bol nasadený tlmáč a aký má tlmáč vplyv na prítomnosť povýstrelových splodín. Návrh súdom prvého stupňa bol 30. júla 2015 odmietnutý.

Zo znaleckého posudku znalcov, lekárov K. a M. (č. l. 4629) vyplýva, že charakter otvorov vstrelu s markantmi lemu zodretia okrajov rán a výsledky vyšetrenia splodín výstrelu poukazujú na to, že strelné

rany s otvormi vstreli na záhlaví vľavo, na ľavom líci, na bruchu vľavo a na ľavej ruke boli spôsobené výstrelmi zo zbraní, ktorých ústie hlavne sa v momente výstrelu nachádzali v relatívne malej vzdialenosti od povrchu tela S..

Závery lekárov nie sú v súlade s výpoveďou R., minimálne pokiaľ ide o jeho prvý výstrel, po ktorom mal S. padnúť, a znalec balistik mohol určiť aj pravdepodobnejšiu vzdialenosť medzi strelcom a S., okrem prvej i vo vzťahu k všetkým strelám, ktoré zasiahli S. a vyjadriť sa tiež k tvrdeniu R., že na K. zbrani bol tlmič a k jeho vplyvu na prítomnosť povýstrelových splodín. Na potrebu znaleckého dokazovania znalcom balistikom na zodpovedanie konkrétnej vzdialenosti, z ktorej bolo strieľané, napokon odkazujú už spomínaní znalci. V posudku doslova konštatovali, že určenie konkrétnej vzdialenosti, z akej bolo vystrelené, prináleží znalcom z oblasti balistiky (č. l. 4629). Z obsahu vyšetrovacieho spisu, zv. XVII, síce vyplýva, že ku skutku 4/ bolo vypracované odborné vyjadrenie z oblasti balistiky (č. l. 4643), jeho predmetom však nebolo skúmanie vzdialenosti strelca a poškodeného, ale len technické posúdenie zaistených stôp, najmä zbraní a nábojníc.

Hore vyjadrené skutočnosti sú rozhodujúce na objasnenie skutku 4/ a nie je možné ich zistiť mimo znaleckého dokazovania znalcom balistikom inými dôkazmi. K. navrhol vyžiadať z Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže správu, v ktorých celách v ÚVV a ÚVTOS v Ilave boli v rokoch 2010-2012 umiestnení A., A., H., Q., T. A., L., W. a P. Zároveň žiadal 30. júla 2015 vypočúť V. L. (č. l. 12784) k otázke navádzania, resp. ovplyvňovania A., A., Q. a W. H. a k obeseniu A..

A. na pojednávaní 20. februára 2015 na otázku prokurátora, či ho H. navádzal na to, aby vypovedal proti R. a usvedčoval ho, uviedol, že „to nebolo také navádzanie, ale také ťukance....no bolo to také obklukami..." (č. l. 11889), H. mal A. povedať „nebudz debil, hoď to, šupni to tam" (č. l. 11889). Mal sa s ním rozprávať takisto ako A. v Ilave cez okno (č. l. 11888).

V rozsudku vo veci Allan proti Spojenému kráľovstvu (z 5. novembra 2002, sťažnosť č. 48539/99) EŠLP kritizoval stratégiu polície dostať sťažovateľa do zhovorčivejšej nálady. Sťažovateľ bol obvinený z lúpeže, odmietol vypovedať, bol do väzby umiestnený s informátorom, ktorý od neho vylákal priznanie. Právny poriadok chráni proti použitiu štátnej moci potlačiť právo obvineného vybrať si, či bude alebo nebude hovoriť s príslušnými orgánmi. Súd konštatoval porušenie čl. 6, 8 Dohovoru, pretože hoci sťažovateľ využil právo nevypovedať, štátne orgány použili lesť, aby od neho vylákali priznanie.

Za tohto stavu nie je možné v súčasnom štádiu trestného stíhania vylúčiť záver, že právoplatne odsúdený H. navádzal menovaných na (pôvodne nedobrovoľnú) spoluprácu s políciou.

Nízka intenzita objektivity a nestrannosti u dozorujúceho prokurátora v danej veci je vytknutá už v iných častiach rozhodnutia.

Je potrebné preto zistiť, či sa dozorujúci prokurátor ÚŠP a vyšetrovatelia stretávali s H.. Ak áno, za akým účelom a či usmerňovali, ktoré osoby a kam budú umiestnené a či ich H. mohol ovplyvňovať, a takisto v tomto smere vypočúť V. L..

Výpisom o umiestnení A., A., H., Q., T. A., L., W. a P. s uvedením presných dátumov sa dá objasniť, kedy ktorý obvinený bol umiestnený blízko H., z akého dôvodu a či po určitom čase a v akom rozsahu a v akom smere začal spolupracovať.

R. 17. marca 2015 (č. l. 11971, 11960) tvrdil, že v deň smrti S., cca od poobedia, sa spolu v aute vozili po Bratislave, kvôli príprave na vraždu V. S.. Rovnako pred skutkom malo prebehnúť stretnutie s T. F., kde mal K. a R. prevziať preddavok za vraždu S. a S. mal zadovážiť K. aj strelnú zbraň na S., ktorá mala byť však použitá na smrť S..

Návrhom datovaným 12. júna 2015 (č. l. 12654) a prezentovaným i osobitne na pojednávaní 30. júla 2015 (č. l. 12785) K. žiadal ako svedka vypočúť S. M., o ktorej sa v spise nachádza iba úradný záznam (generálie svedkyne zv. XVIII, č.l. 4687). Policajtom 11. júna 1998 pri tzv. vyťažovaní uviedla, že 6.

júna 1998 v posledný deň života S. spolu trávili celý deň, boli dokonca mimo Bratislavu, v D. pri Prievidzi, odkiaľ sa vrátili okolo 17:30 - 18:00 hod. a následne jej telefonoval o 20:30 hod. s tým, že ju volal, aby si išli zacvičiť a ešte o 21. 30 hod vyznal jej lásku a dohodli sa na spoločnom stretnutí na nuda pláži 7. júna 1998. Rovnako chcel vypočuť i svedkov T. X., V. Q. a V. V. (č. l. 12657), ktorí mali svedčiť, že v čase vraždy S. sa s nimi stretol v Prahe, a rybárov C. V. a W. S., ktorí mali počas počuť strelbu na mieste skutku 4/ (č. l. 12656).

Spravodlivosť podľa názoru ESLP nemá byť iba vykonaná, ale má sa aj javiť ako vykonaná. Tým, že prvostupňový súd nevykonával ani jeden z dôkazov navrhnutých K. a vykonával len dôkazy navrhnuté prokurátorom, jeho postup sa nejaví ako spravodlivý.

Náležité zistenie skutkového stavu veci vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu veci, v ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, ak výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť existencie určitého záveru, ale na druhej strane nevylučujú možnosť aj iného alebo celkom opačného záveru.

Odmietnutím relevantných a závažných dôkazných návrhov prvostupňový súd porušil K. práva na riadne dokazovanie podľa čl. 6 ods. 1, 3 Dohovoru, pritom zdôvodnenie odmietnutia vykonať výsluch svedkyne S. M., ktorá bola v kontakte s S. dokonca ešte o 21. 30 hod. 6. júna 1998 a potvrdila tieto skutočnosti policajtom tesne po vražde S. (11. júna 1998), vyznieva doslova bizarne.

Podľa § 219 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 13/1998 Z. z. trestného činu vraždy sa dopustí v zmysle ods. 1 ten kto iného úmyselne usmrť a ods. 2 písm. c) páchateľ ak spácha čin uvedený v odseku 1 opätovne.

Špecializovaný súd v právnej vete 4/ kladie K. za vinu opätovné spáchanie trestného činu vraždy. V skutkovej vete 4/ mu opakovanú vraždu za vinu nekladie. Pre uznanie viny primárna je skutková a nie právna veta. Došlo tým k nesprávnosti v kvalifikácii skutku, keď bol uznaný vinným z prísnejšej právnej kvalifikácie, než z tej, ktorá vyplýva zo skutkovej vety.

Okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, musí byť v zmysle § 120 ods. 3 Tr. por. v skutkovej vete výroku rozsudku. Nestačí vyjadriť takúto okolnosť iba vo vete právnej a v použitom zákonom ustanovení. Skutok, z ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného, musí byť v skutkovej vete vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu. Ak tomu tak nie je, zakladá to dovolací dôvod predpokladaný v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Vražda S. sa mala stať v júni 1998 a skutky, pre ktoré bol K. odsúdený Krajským súdom v Prešove, sa stali v roku 1997 a od vtedy nemal prvostupňový súd preukázané, že by sa dopustil rovnako závažného alebo závažnejšieho trestného činu, čo by mohlo spôsobiť prerušenie premlčacej doby podľa § 67 ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Súd prvého stupňa skutkovú vetu 4/ nedoplnil v tom smere, že malo ísť o opätovné spáchanie trestného činu vraždy napr. konštatáciouhoci už bol rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 30. septembra 2006, sp. zn. 1T 9/2001, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 10. júna 2004, sp. zn. 4To 77/03, uznaný vinným zo spáchania trestného činu vraždy... . Bez upraveného skutku nebolo možné uznať vinu z trestného činu kvalifikovaného aj podľa ods. 2 písm. c) § 219 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 13/1998 Z. z.

Zo znenia § 219 ods. 2 písm. f) Tr. zák. vyplýva, že získanie majetkového prospechu musí byť motívom spáchania činu uvedeného v odseku 1 a majetkový prospech, preto musí byť plánovaným dôsledkom dokonania tohto činu.

Vinu z vraždy S. súd prvého stupňa oprel predovšetkým o výpovede R. a K.. Súd im uveril podstatné okolnosti týkajúce sa navedenia a realizácie vraždy S..

R. 17. marca 2015 (č.l. 11 967) odpovedá: Prokurátor: Za tento skutok, keď ste sa stretli s tým K., tam ste pokiaľ som Vás pochopil tak isto nehovorili, že ste Vy nejakým spôsobom zasahovali. Bola za tento skutok nejaká odmena? R.: Neviem, aká bola dohoda medzi K. a K., to len môžem predpokladať, ale K. mi na tomto stretnutí dával za náklady, to znamená byt, auto a všetky veci s týmto spojené, že tam K. bol, nejakých 100 tisíc korún, čo ja som odmietol, ale na jeho naliehanie som si ich potom neskôr zobral.

Z výpovede R. vyplýva, že odmena ako majetkový prospech z vraždy S. predom dojednaná nebola a on nevedel o dohode medzi K. a K.. R. na stretnutí s K. po skutku popísal vraždu a peniaze najprv odmietal (č.l. 11 967).

K. 17. marca 2015 odpovedá: Prokurátor: Vy ste dali K. nejakú finančnú odmenu alebo R. za vykonanie tohto skutku? K.: Keď šiel R., keď šiel R. do Bratislavy ja som dal R. 100.000,- korún myslím, že to bolo Českých, aby sa postaral tam o R., keď bude v Bratislave. Nebral som to ako, že by som dával za niečo alebo niečoho odmenu (č.l. 12003). Obhajca P.: Áno a ešte predsa len ma napadla. Tie peniaze tých 100.000,- korún, komu ste ich dávali? K.: Dával som ich J. R.. P.: Od prvého počiatku? K.: Áno, od prvého počiatku (č.l. 12009).

Ani z K. výpovede zo 17. marca 2015 nevyplýva, že odmena ako majetkový prospech za vraždu S. vopred dojednaná bola. K. po skutku sumu 100.000,- Sk nedal R. ako odmenu za vraždu. R. ale z peňazí určených K. neodovzdal nič a nie je ani zatiaľ inými dôkazmi preukázané, že by K. mal vedieť o tom, že K. pred, resp. po skutku poskytol R. peniaze. K. opakovane uvádzal, že peniaze fyzicky prevzal výlučne R..

Odvolaací súd považuje za nutné v tejto spojitosti uviesť, že špecializovaný súd neobjasnil, či existovala spoločná dohoda medzi K., R. a K., ak áno, musel by každý o nej vedieť. Pokiaľ peniaze aj R. následne zobral a podiel z nich neodovzdal K., K. mohol, ale ani nemusel vedieť, že R. peniaze od K. dostal. Nie je dostatočne preukázané ani to, či táto suma bola chápaná iba ako pomoc R. po vražde, ako akási následná kompenzácia nákladov. Ak išlo o motivačný faktor, R. by v prípade dohody o odplate asi peniaze po skutku neodmietal. Aj v prípade poskytnutej sumy 100.000,- korún nie je jednoznačné, či táto mohla tvoriť odmenu za vraždu. Bolo preto potrebné ozrejmiť, či suma 100.000,- korún, by reálne stačila za vraždu (nebezpečnej a permanentne ozbrojenej osoby, akou bol S.) pre dvoch profesionálnych páchatel'ov ako motivácia na skutok, alebo či išlo o náklady na účely skrývania sa po skutku.

V úmysle získať majetkový prospech, ktorý však nemusí nastať a jeho minimálna výška nie je pritom ani určená, vražda je spáchaná predovšetkým v tých prípadoch, keď konanie páchatel'a smeruje k zmocneniu sa vecí, peňazí alebo iného majetku obete. Môže však ísť i o prípad premyslenej vraždy, pri ktorej má páchatel' úmysel získať majetkový prospech vo forme dedičstva po usmrtení a pod (uznesenie najvyššieho súdu z 1. októbra 2015, sp. zn. 4 Tost 24/2015).

Údaje a tvrdenia z výpovedí zaprotokolované v zápisniciach nesmú byť v extrémnom rozpore s ich súhrnnou reprodukciou v odôvodnení rozhodnutí všeobecných súdov a ich hodnotenia sa nemôžu rozchádzať so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, ktorá nesmie byť svojvoľná.

Súd logicky nevysvetlil, prečo neuveril aj tým častiam ich výpovedí, keď obaja popreli to, že by za vraždu S. mala byť K., resp. R. zaplatená odmena.

Dokazovaním zatiaľ produkovaným nebolo preukázané, kto sa chcel zmocniť majetku S., resp. z jeho smrti finančne profitovať. Súd prvého stupňa bez opory vo vykonanom dokazovaní síce v odôvodnení rozsudku (str. 93-94) uvádza, že ...motívom na vraždu S. mala byť ...snaha o prevzatie legálnych aj nelegálnych aktivít konkurenčnej skupiny F.... K. a R. vypovedali, že S. predstavoval hrozbu pre B., lebo začal verejne vyhlasovať, že ich všetkých pozabíja. Bolo preto rozhodnuté o jeho usmrtení. V skutkovej vete 4/ výroku rozsudku samotný špecializovaný súd uvádza, že ešte....S. len začal po smrti Z. F. preberať aktivity po F.....Nevysvetlil pritom špecializovaný súd, aký majetok mal byť od S. získaný, ak ešte sám len začínal preberať nekonkretizované aktivity.

Ďalším kritériom na kvalifikáciu aj podľa § 219 ods. 2 písm. f) Tr. zák. v zmysle právnej vety rozsudku malo byť, že skutok 4/ mal byť spáchaný z inej obzvlášť zavrhnutiahodnej pohnútky.

Za obzvlášť zavrhnutiahodnú pohnútku v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 písm. f) Tr. zák. podľa napadnutého rozsudku (str. 93) je možné všeobecne považovať pohnútku, ktorá je v príkrom rozpore s morálkou a svedčí o morálnej zvrhlosti, bezcitnosti, bezohľadnom sebecke a úplnej neúcte páchatel'a k ľudskému životu.

Túto pohnútku nemôže naplniť len skutočnosť, že malo ísť o nájomnú vraždu bez finančnej odmeny, lebo v tom prípade nejde o pohnútku na čin ale o spôsob jeho vykonania.

Podľa skutkovej vety 4/ rozsudku malo dôjsť k vražde S. z dôvodu, že S. začal po smrti Z. F. preberať aktivity jeho skupiny, ktorá bola konkurenciou skupine R., a R. ho považoval za riadiacu osobu tejto konkurenčnej skupiny. Usmrtenie S. z dôvodu, že bol predpokladaným vysoko postaveným členom znepriatelenej zločineckej skupiny súd prvého stupňa považoval za obzvlášť zavrhnutiahodnú pohnútku (rozsudok, str. 94).

V zmysle názoru odvolacieho súdu nie možné na podklade takého lakonického skutkového popisu vyvodíť záver o naplnení formálneho znaku obzvlášť zavrhnutia hodnej pohnútky. V tejto časti ustálený skutok je nepreskúmateľný na účely preukázania spomínaného znaku.

R. 17. marca 2015 (č.l. 11967-68, 11970) odpovedá: Prokurátor: Čo sa týka ešte toho, že ste sa vyjadrili, že pri tom momente toho, tej strelby na P. S.. Hovorili ste, že vedel som o tom, že S. je nebezpečný, má zbraň. Odkiaľ ste vedeli, že má zbraň? R.: Lebo sme sa s ním niekoľkokrát stretli aj predtým, takže my sme vedeli o tej zbrani, mal ju pri sebe často. V ten večer možno som si ju až tak dobre nevšimol, ale proste vždy mal pri sebe zbraň a vedeli sme o akciách, ktoré S. robil aj pre V. H., aj v čase keď bol už H. zavretý a bol podozrivý z odrezania hlavy v Poprade. Tak som vedel o pokyne, ktorý dostal S., aby teda takýto istý čin spravil, a teda aby bol H. mimo podozrenia. Čo sa aj stalo, ja osobne som S. vôbec nepodceňoval. Obhajca P.: Dobré a teraz by som prešiel teda ku skutku S.. Uvádzali ste, že Vám K. hovoril, že sa S. pridáva na nesprávnu stranu, keby ste to bližšie vysvetlili, čo to znamená tá nesprávna strana a aké mohli z toho dôsledky nastať. R.: Nesprávna strana znamenalo, že sa pridáva k bratom F., ktorí neboli považovaní za nejakých blízkych ľudí V. H.. V tej dobe pomery na Slovensku boli asi také, že H., B. a W. boli by som povedal za jedno, a všetko ostatné bolo nie dobre. P.: Bol teda považovaný S. za nejaký druh hrozby? R.: Tým, že sa pridá k F. a teda nikto ho neinformoval o tom, aké sú pomery, nebol znály týchto vecí, sa javil ako hrozba. P.: Keby ste sa bližšie vyjadrili k osobe nebohého S.? Teda čím si zarábala, čo to bolo za osobu, jej schopnosti osobné, manažérske, vplyv? R.: Nemal som žiadny obchodný vzťah s S., počul som veci len sprostredkovane. Viem, že to bol jeden z najvýkonnejších H. zabijakov.

K. 18. marca 2015 (č.l.11999-12000) v monologickej časti uviedol...Potom následne, keď som ich zoznámil s V. H., stali sa z nich dobrí priatelia, ukázal P. S. V. H. veľkú moc, ako sa stane z človeka Boh, že môžu hockoho spolu zlikvidovať. To je konkrétne aj svedok v prípade brata V. H. M. H., hej, kde zmizol jeden svedok ako prvý v tých rokoch a myslím, že sa volal M., hej. Čiže toto vykonal S. spolu s P., takto sa ich priateľstvo spevňovalo, združovalo a mali viac vecí spolu... ..Čo sa týka konkrétne jeho vraždy, bol blízko F. a musel zomrieť. Vysvetlím to. Keď sa stalo, keď zomrel Z. F., keď bol vlastne vybuchnutý a keď vybuchol a bolo roztrhané jeho telo na D., začal P. S. v tom čase začal vykrikovať, že on vie, o koho sa jedná, hej. On vždycky chcel nejakým spôsobom zlikvidovať D., ale D. v tom čase bol vlastne financmajstrom tejto B. skupiny. Viete, či to chceli utajiť, alebo nechceli utajiť, to sa nedalo utajiť, že to, že teda bol zavraždený B. skupinou Z. F.. To sa proste vedelo. P. S. sa jednoducho vrátil a začal ochraňovať T. F. - brata Z. F. a verejne všade vykrikoval, že on vie, kto to spravil, vie že sú to B. a všetkých zabije, hej... .. Videl ho, neviem či sa už jednalo o nejakú oslavu alebo nič, kde bol v prítomnosti V. H., kde ho V. H. nazval priateľom, áno. Bol to jeho, V. H. nemal priateľov, bol to jeho spriaznený priateľ, ktorý mu bol zaviazaný za rôzne vraždy, ktoré pre neho

vykonan. Čiže nevedel, ako má konať, lebo vedel aj o tom, že pre V. H. urobil, že proste zlikvidoval svedka, ktorý zmizol v prípade jeho brata.

Z výsluchov R. zo 17. marca 2015 a K. z 18. marca 2015 (č. l. 11970, 11999, 12000) sekundárne vyplýva, že S. mal byť najvýkonnejším H. obzvlášť surovým vrahom, mimoriadne nebezpečným pre okolie a po smrti Z. F. pri preberaní jeho aktivít sa verejne mal prezentovať tým, že začne vojnu v podsvetí a všetky B. zabije.

Ak na podklade týchto poznatkov malo byť rozhodnuté o vražde S., nemohlo by ísť o naplnenie obzvlášť zavrhnutia hodnej pohnútky, lebo by išlo o preventívnu vraždu v snahe predísť konfliktu, k vyvolaniu ktorého sa S. mal verejne hlásiť. Vražda je vždy zavrhnutiahodnou, avšak ak k nej došlo medzi členmi podsvetia iba z dôvodu prevencie pred otvorenou vojnou, nemožno sprítomniť z pohľadu právnej kvalifikácie obzvlášť zavrhnutia hodnú pohnútku.

Pri právnej kvalifikácii skutku 4/ aj podľa § 219 ods. 2 písm. f/, Tr. zák. treba opätovne poukázať i na rozsudky Okresného súdu Bratislava I, ktorý schválil dohody o vine a treste medzi prokurátorom a K. a R..

Vo vzťahu k vyplatenej finančnej odmene za vraždu S. sa uvádza v rozsudkoch Okresného súdu Bratislava I :

z 13. augusta 2014, sp. zn. 1T 28/2014 (vec R.), „...za čo bola V. K. po skutku vyplatená J. R. odmena vo výške 100 000,- Sk v Brne pred hotelom A.",

zo 4. augusta 2014, sp. zn. 2T 36/2014 (vec K.), „...za čo im následne bola vyplatená odmena v presne nezistenej výške, kde finančné prostriedky poskytol V. K..”.

V otázke vyplatenej finančnej odmeny sú prítomné zásadné rozpory dokonca aj v dohodách o vine a treste, keďže v rozsudku z 13. augusta 2014 sa uvádza, že R. (nie K.) K. vyplatil odmenu vo výške 100 000,- Sk a v rozsudku zo 4. augusta 2014 sa uvádza, že poskytol „im” odmenu v presne nezistenej výške.

Špecializovaný súd sa opomenul vypoariadať s tým, prečo právna kvalifikácia prokuratúry a Okresného súdu Bratislava I v rozsudku sp. zn. 2T 36/2014 konania K. nebola aj podľa písm. f) ods. 2 § 219 Tr. zák., ale iba podľa písm. c) (§§ 10 ods. 1 písm. b), 219 ods. 1, 2 písm. c), Tr. zák. č. 140/1961 Zb.).

V zmysle § 119 ods. 1 písm. b) Tr. por. v trestnom konaní treba dokazovať najmä, kto tento skutok spáchal a z akých pohnútok.

K tejto otázke neboli vykonané dôkazy, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že K. bola vyplatená odmena za vraždu S.. Takýto nespochybniteľný dôkaz zatiaľ súdom prvého stupňa nebol produkovaný.

Dôkaz musí byť odrazom skutočných udalostí a situácií, aby boli zachované a garantované práva obvineného a obvinený bol uznaný vinným iba na základe objektívne zistených skutočností, a nie na základe domnelých a vyvodzovaných myšlienok súdu bez toho, aby takéto domnienky boli podložené objektívnymi dôkazmi.

Na podklade vyjadreného je zrejmé, že špecializovaný súd nemal základ na v bode 4/ rozsudku ustálený skutkový stav a právnu kvalifikáciu na trestný čin vraždy spáchaný opakovane, v úmysle získať majetkový prospech. resp. z obzvlášť zavrhnutia hodnej pohnútky u K.. Právna kvalifikácia skutku 4/ aj podľa ods. 2 písm. c), f) § 219 Tr. zák. nemá oporu v doteraz vykonanom dokazovaní.

V takejto dôkaznej situácii mohol byť skutok posúdený iba ako menej závažný trestný čin vraždy len v zmysle § 219 ods. 1 Tr. zák.

Následne bol prvostupňový súd povinný sa vyrovnáť aj s otázkou trestnosti skutku z hľadiska

premlčania trestného stíhania. Najvyšší súd v rozsudku z 11. decembra 2014, sp. zn. 5 Tdo 33/2013, okrem iného uviedol, že obvinený nemá povinnosť uplatniť námietku premlčania, ale povinnosť zo zákona aplikovať ustanovenia o premlčaní a neprípustnosti trestného stíhania má súd, ak taká skutočnosť nastane.

Ignorácia posúdenia otázky premlčania trestného stíhania, ktorá je vo veci relevantná a rozhodujúca, znamená porušenie čl. 6 Dohovoru.

Z aspektu dĺžky premlčacej doby nie je podstatné, ako skutok kvalifikoval prokurátor v obžalobe alebo policajný orgán pri vznesení obvinenia v predchádzajúcom štádiu trestného konania, rozhodujúca je skutočná povaha trestného činu ako ju vyhodnotí súd po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní (R. č. 91 Zbierka stanovísk a najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov vo veciach trestných č. 7/2015).

Podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. kto iného úmyselne usmrtí, potresce sa odňatím slobody na desať až pätnásť rokov.

V zmysle § 219 ods. 2 Tr. zák. odňatím slobody na dvanásť až pätnásť rokov alebo výnimočným trestom sa páchatel potresce ak spácha čin uvedený v odseku 1 podľa písm. c) opakovane a písm. f) v úmysle získať majetkový prospech alebo v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin alebo z inej obzvlášť zavrhnúťhodnej pohnútky.

Premlčanie trestného stíhania podľa § 67 ods. 3 písm. a) Tr. zák. sa prerušuje vznesením obvinenia pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchatela.

Vyšetrovateľ 25. apríla 2013 uznesením vzniesol v zmysle § 206 ods. 1 Tr. por. K. obvinenie za trestný čin vraždy v spolupáchateľstve podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 13/1998 Z. z.

Kvalifikácia trestného činu vraždy aj v zmysle ods. 2 písm. c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 13/1998 Z. z. umožňuje uložiť trest odňatia slobody na dvanásť až pätnásť rokov alebo výnimočný trest. Na posudzovanie trestnosti činu pri tejto kvalifikácii z pohľadu premlčania trestného stíhania je aktuálna lehota dvadsiatich rokov predpokladaná v § 67 ods. 1 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku. Podľa tohto ustanovenia trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je dvadsať rokov, ak ide o trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť výnimočný trest.

V čase vznesenia obvinenia K. 25. apríla 2013 neuplynula 20-ročná lehota na zánik trestnosti činu pre premlčanie trestného stíhania.

Na základe vyjadreného, keďže špecializovaný súd nemal vykonanými dôkazmi preukázaný základ na v rozsudku ustálený skutkový stav a právnu kvalifikáciu na trestný čin vraždy spáchaný opakovane, v úmysle získať majetkový prospech, resp. z obzvlášť zavrhnúťhodnej pohnútky podľa § 219 ods. 2 písm. c), f) Tr. zák., nemohol preto uvažovať o premlčacej dobe 20 rokov.

Na trestný čin vraždy v zmysle § 219 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku (ako sa súdu prvého stupňa konanie malo javiť na podklade ním dovtedy vykonaného dokazovania, ak by vec posudzoval správne a zákonne) sa vzťahovala 10 ročná lehota na premlčanie trestného stíhania (§ 67 ods. 1 písm. b) Tr. zák.). Tá v danom prípade uplynula už pred vznesením obvinenia. To znamená, že vznesenie obvinenia nemohlo zakladať dôvod prerušenia premlčania.

Prerušenie plynutia premlčacej doby by mohlo nastať iba v prípade sprítomnenia skutočnosti predpokladanej v ustanovení § 67 ods. 3 písm. b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, t.j. ak páchatel spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje

trest rovnaký alebo prísnejší (t.j. trestný čin s trestnou sadzbou odňatia slobody na 10 až 15 rokov alebo prísnejšou).

O prípad uvedený v § 67 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku (do premlčacej doby sa nezapočítava a/ doba, po ktorú nebolo možné páchatel'a postaviť pred súd pre zákonnú prekážku, b/ doba, po ktorú sa páchatel' zdržiaval v cudzine, c/ skúšobná doba podmieneného zastavenia trestného stíhania), ani o prípad, že by uplynutím premlčacej doby nezanikla trestnosť činu podľa § 67a písm. b) Tr. zák. v danej veci nejde.

Premľacia doba trestného stíhania v posudzovanom prípade, za trestný čin, ako mal byť správne súdom prvého stupňa kvalifikovaný (z dôvodu nedostatku uvedenia opakovanosti v skutkovej vete a z dôvodu nepreukázania majetkového prospechu alebo obzvlášť zavrhnutia hodnej pohnútky), uplynula po 10 rokoch odo dňa nasledujúceho, ako sa skutok stal. Skutok vraždy S. sa stal 7. júna 1998. U K. k premľaniu trestného stíhania za trestný čin vraždy v zmysle § 219 ods. 1 Tr. zák. v znení zák. č. 13/1998 Z. z. došlo 8. júnom 2008.

Aj vzhľadom na znenie prechodného ustanovenia § 437 ods. 4 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., podľa ktorého ak došlo k premľaniu trestného stíhania alebo k premľaniu výkonu trestu pred účinnosťou tohto zákona podľa doterajších predpisov, ustanovenie o premľaní trestného stíhania a premľaní výkonu trestu sa podľa tohto zákona nepoužijú, nemožno konštatovať, že by v tejto veci nedošlo k premľaniu trestného stíhania.

V zmysle čl. 50 ods. 6 Ústavy trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Nikoho nemožno v zmysle čl. 7 ods. 1 Dohovoru odsúdiť za konanie alebo opomenutie, ktoré v čase keď bolo spáchané, nebolo podľa vnútroštátneho alebo medzinárodného práva trestným činom. Tak isto nesmie byť uložený trest prísnejší, než aký bolo možné uložiť v čase spáchania činu.

Podľa § 16 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Trestnosť činu v zmysle § 2 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Toto ustanovenie reflektuje čl. 50 ods. 6 Ústavy a z jeho znenia je zrejmé, že len ak pri porovnávaní súhrnu všetkých do úvahy prichádzajúcich ustanovení viacerých trestných zákonov, ktoré nadobudli účinnosť od času spáchania činu do vynesenia rozsudku, je aj pri zohľadnení ustanovení o premľaní trestného stíhania podľa § 437 ods. 4 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. tento zákon najpriaznivejší pre páchatel'a na posúdenie trestnosti činu, použije sa tento nový Trestný zákon.

Aj keď Ústavný súd nálezom z 10. septembra 2014, sp. zn. PL. ÚS 9/2013, nevyslovil, že prvá veta § 437 ods. 4 Tr. zák. nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 prvou vetou, čl. 2 ods. 2 a čl. 50 ods. 6 Ústavy, neznamená to, že ak premľacia doba trestného stíhania podľa Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov neuplynula do 31. decembra 2005, vždy sa budú aplikovať ustanovenia o premľaní trestného stíhania podľa Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov bez ohľadu na iné ustanovenia o pôsobnosti Trestného zákona a bez prihliadnutia na čl. 50 ods. 6 Ústavy.

Zo znenia ustanovení § 87 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. vyplýva, že tieto nie sú v posudzovanom prípade pre K. priaznivejšie, a ani neskoršie znenia Tr. zák. č. 140/1961 Zb., ktoré nadobudli účinnosť po tom, ako sa skutok stal, nie sú pre neho priaznivejšie.

Ak nie je z hľadiska relevantných ustanovení pre posúdenie trestnosti činu nový Trestný zákon ako celok pre páchatela priaznivejší, použije sa ako celok ten predchádzajúci, ktorý priaznivejší je, lebo inak by došlo v trestnom práve hmotnom k neprípustnej retroaktivite v neprospech páchatela.

Súd v zmysle § 281 ods. 1 Tr. por. zák. č. 301/2005 Z. z. zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 9 ods. 1 Tr. por. Podľa § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. por. trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

V intenciách doteraz vykonaných dôkazov je evidentné, že konanie K. v skutku 4/ nie je možné právne kvalifikovať ako trestný čin podľa § 219 ods. 1, 2 písm. c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 13/1998 Z. z. a do úvahy pripadá právna kvalifikácia iba v zmysle ods. 1 § 219 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku. Nastala tým situácia predpokladaná ustanovením § 67 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku. Súd prvého stupňa, pokiaľ nepristúpil k doplneniu dokazovania vykonaním ďalších dôkazov, mal u K. zastaviť trestné stíhanie pre skutok 4/ v obžalobe právne kvalifikovaný ako trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, 2 písm. c/, f/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. 13/1998 Z. z., pre premlčanie.

Stíhanie obžalovaného C. bolo pre premlčanie právoplatne zastavené uznesením špecializovaného súdu 30. júla 2015, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 1. októbra 2015, sp. zn. 4 Tost 24/2015 (č.l. 12835 a násl.). Ak by uvedené právne princípy platili len v rozhodnutiach u C. a neplatili aj u K., vyvolalo by to selektívny prístup k spravodlivosti a diskrimináciu K.. Nedostatočná formulácia skutku 4/ z pohľadu ods. 2 písm. c) § 219 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 13/1998 Z. z. (absencia odkazu na opätovnosť v skutkovej vete výroku 4/ rozsudku) v situácii, že sa prokurátor vzdal odvolania voči rozsudku a odvolanie podal výlučne K. v zmysle princípu zákaz reformatio in peius (§§ 322 ods. 3, 327 ods. 2 Tr. por.) znamená, že nemôže byť už „opätovnosť“ do skutku vložená a K. nemôže byť uznaný za vinného z opätovného spáchania trestného činu vraždy.

Súd prvého stupňa pri skutku 8/ v rozpore s § 2 ods. 11 Tr. por. nevykonal výsluch svedka S., ktorý mal byť kolegom poškodeného S. odmietajúcim platiť za ochranu tak, ako uvádzal spolupracujúci kajúcnik W.. S. by mal mať priame vedomosti o skutku a môže potvrdiť alebo vyvrátiť výpoveď spolupracujúcich osôb W. a Q., ktorých tvrdenia o účasti R. ako i o motíve činu (zlomenie odporu taxikárov proti plateniu tzv. „výpalného“) nie sú podporované iným dôkazom.

Prezumpcia nevinu nachádza odraz aj v posúdení toho, ako sa súd vysporiada s právnou a skutkovou argumentáciou, pričom základom pre posúdenie miery jej porušenia je okrem iného aj existencia možnosti obžalovaného vyvrátiť určitú domnienku, či predpoklad obžaloby. Súd prvého stupňa sa pri hodnotení dôkazov v potrebnom rozsahu nezaoberal námietkami R. a E. o neprimeraných a nezákonných výhodách spolupracujúcich osôb.

Neochota súdu oboznámiť sa s utajenou časťou spisu (na č.l. 1150 s označením „Nezverejňovať“), zaoberať sa návrhmi na doplnenie dokazovania a preverovať vierohodnosť svedkov vyvoláva podozrenie, či to nesúvisí so skutočnosťou, že súd mal na vinu obžalovaných z vraždy S. vytvorený názor už na začiatku dokazovania bez ohľadu na jeho vývoj.

Aj v spojitosti s týmito okolnosťami je nestrannosť a nezáujatosť vo veci konajúceho senátu špecializovaného súdu značne oslabená a bez najmenších pochybností nezodpovedá minimálne kritériám teórie zdania.

Neobstojí konštatovanie špecializovaného súdu, že rozpory boli drobné a nepodstatné. Rozpory sú zásadné a podstatné a bolo povinnosťou súdu podrobiť výpovede kajúcnikov (A., H., R., K., A., K., M., A., T., A., W., Q., R., D.) vzájomnej komparácii, ako aj porovnať ich s ďalšími dôkazmi. Vyhodnotiť ich analyticky bez deformácie v odôvodnení rozsudku a vyvodiť z dôkazov také závery, ktoré z nich logicky a racionálne vyplývali a vyvarovať sa selekcie dôkazov aj záverov. Iba pri takomto postupe

možno hovoriť o spravodlivom procese. Postup súdu prvého stupňa tieto atribúty spravodlivosti nespĺňal.

Špecializovaný súd opomenul hodnotiť podstatnú skutočnosť významnú pre posúdenie otázky viny, že v záujme dosiahnuť vlastný prospech kajúcnikom nič nebránilo prispôbiť svoje tvrdenia očakávaniam žalobcu.

Súd prvého stupňa nevyhovел ani nárokom na odôvodnenie rozsudku. Výkonané dôkazy selektoval a použil z nich iba tie časti, ktoré svedčili napr. v neprospech K., a naopak deformoval tie dôkazy, ktoré ho zo spáchania vraždy S. minimálne neusvedčovali.

Zásada zákazu zmeny k horšiemu (*reformatio in peius*), ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, sa netýka len trestu, ale aj výroku o vine, vrátane zmien k horšiemu v skutkovej vete, právneho posúdenia skutku, prípadne aj ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine podklad, napr. výroku o náhrade škody, resp. výroku o ochrannom opatrení. Rozsudok súdu prvého stupňa je v neprospech obžalovaného zmenený aj vtedy, ak dôjde k akejkoľvek zmene, v ktoromkoľvek výroku priamo sa dotýkajúcom obžalovaného, ak ide o zmenu smerujúcu k zhoršeniu postavenia obžalovaného.

U E. pri uložení trestu odňatia slobody na doživotie prvostupňový súd nezobral do úvahy všetky prichádzajúce okolnosti. Znalec zásadne nevyklúčil resocializáciu počas výkonu trestu odňatia slobody. Zásady ukladania trestu odňatia slobody na doživotie okrem ochrany spoločnosti vyžadujú aj splnenie podmienky, že nie je nádej na možnú nápravu páchatel'a trestom odňatia slobody na dobu 25 rokov a podmienky uloženia takéhoto trestu za vymenované trestné činy. Obe podmienky musia byť kumulatívne prítomné. Existenciu alebo nemožnosť nádeje ako právnu otázku súd posudzuje podľa záverov znaleckého posudku. Vyžaduje sa rozumná istota o možnosti resocializácie po dlhú dobu. Trest by nemal postihovať rodinu alebo blízke osoby. Ak áno, iba v nevyhnutnej a čo najmenšej miere. E. je otcom dvoch maloletých detí, žil s manželkou. Aj z tohto pohľadu by mala byť hodnotená resocializácia vo vzťahu k uloženému trestu.

Apelačný súd, i keď zrušil celý rozsudok, mimo oslobodzujúcej časti týkajúcej sa obžalovaného V. A., aj na poklade odvolania prokurátora z dôvodu predpokladaného v písm. a) ods. 3 § 316 Tr. por., nevidí dôvod zaujímať komplexný postoj k v odvolaní uplatnenej argumentácii prokurátora, pretože až po odstránení všetkých v tomto rozhodnutí vytknutých nedostatkov vznikne pre prvostupňový súd kvalifikovaný priestor na adekvátnu reagicu na ne. V danej etape konania by išlo zo strany odvolacieho súdu o predčasné závery. Iba vo všeobecnosti treba pripomenúť, že trestný čin vraždy v sebe vždy zahŕňa určité prvky surovosti. Pre naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 219 ods. 2 písm. b) Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 („obzvlášť surovým spôsobom“) musí ísť o takú mieru surovosti, ktorá sa výrazne vymyká z rámca bežného u väčšiny trestných činov tohto druhu, teda je extrémna. V prerokovanej veci pri skutkoch 5/, 6/, 7/ u R., E. a T., na základe dôkazov zatiaľ produkovaných obžalobou, o takýto prípad nešlo. Útok strelnými zbraňami s vysokým počtom vystrelených nábojov, pri takmer okamžitom usmrtení obete, nemôže sám o sebe tento znak extrémnosti naplniť.

Uvedené platí aj pre výroky o náhrade škody, ktoré by v tejto fáze boli hodnotené predčasne, pretože budú predmetom ďalšieho prieskumu súdu prvého stupňa v inom zložení senátu. Odvolací súd vo vzťahu k nim len pripomína, že adhézne konanie je osobitným konaním, v rámci ktorého je trestný súd povinný aplikovať ustanovenia osobitných predpisov, v tomto prípade predovšetkým ustanovenia Občianskeho zákonníka a naň nadväzujúcich právnych predpisov. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, súd je povinný skúmať podmienky jej priznania - okrem protiprávnosti konania, aj vznik ujmy a príčinný vzťah medzi nimi. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (tzv. materiálnej satisfakcie) je pritom v závislosti na individuálnych okolnostiach prípadu existencia závažnej ujmy, ktorá sa posudzuje z hľadiska okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzity zásahu, jeho trvania alebo dopadu a dôsledkov (R 30/2015, rozsudok Krajského súdu Žilina 1. júna 2015, sp. zn.

1 To 10/2011). S týmito skutočnosťami sa súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal. Vo vzťahu k námietkam poškodenej S. tiež nevysvetlil, prečo považoval za náležitú len priznanú sumu, a prečo priznal rovnako všetkým poškodeným, keď ich pomery a dopad na rodinu nemusia byť rovnaké. Opodstatnené sú aj námietky K., ktorý tvrdí, že súd priznal vyššiu sumu, než mal vo vzťahu k nákladom na zriadenie pomníka, keď podľa § 2 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej dosky a na úpravu hrobu sa uhrádzajú len do výšky 663,88 Eura, pričom poškodenej bolo priznaných na výrobu pomníka 3425,- Eur.

V dôsledku porušenia práv na spravodlivý proces, prezumpciu neviny, v širších súvislostiach i ne bis idem, na prejednanie veci nestranným a nezaujatým súdom, na obhajobu a pre podstatné chyby konania, ktoré predchádzali napadnutým výrokom, odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol v inom zložení senátu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.